

မဟာဓမ္မစကြာအရသာ

(ဦးစရိယဇောရ်)

အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ
ဦးညောင်လေးပင်တောရ ဆရာတော်ဘုရားကြီးပုံ

အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ
ညောင်လေးပင်မြို့ တောရကျောင်းတိုက်
နာယကဆရာတော်

ပြုပြင်စီရင်အပ်သော

မဟာဝိသုဒ္ဓိကြောဆရသ

ဘာသာရေးဆိုင်ရာ ငာဝေခွင့်ပြုချက် အမှတ်[၆၅၇၅]

ဒုတိယအကြိမ်

အုပ်စု - ၂၅၀၀

၀၉၇၄ - မတ်လ

အရောင်ရိုက် ကာလာမောင်ဝင်း

ရောင်းဈေး-၅

ပုံနှိပ်သူနှင့် ထုတ်ဝေသူ

အာရှသံပုံနှိပ်တိုက်(၀၁၀၀)အမှတ် ၉၂၊ ၉၃လမ်း၊ ရန်ကုန်
တွင် ဦးကျော်ညွန့်က ပုံနှိပ်၍ ဝင်းမော်ဦး စာပေဖြန့်ချိရေး
(၀၂၂၃) အမှတ် ၅၀၁၊ ကုန်သည်လမ်း၊ ရန်ကုန်မှ
ဦးတင်မောင်က ထုတ်ဝေသည်။

မာတိကာ

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၁-	(က) ဓမ္မစကြာသုတ်နိဒါန်း	၅
	(ခ) ဆရာတော် ဦးဗုဒ္ဓိ၏ ဓမ္မစကြာအမှုန်း.....	၁၄
	(ဂ) ဓမ္မစကြာသုတ် ပါဠိတော်ပါဌ်	၁၇
	(ဃ) ဓမ္မစကြာသုတ် ပါဠိတော် နိဿယ	၂၀
	(င) သစ္စာလေးပါး အရသာ	၅၃
၂-	(က) အနတ္တလက္ခဏသုတ်အမှုန်း	၇၂
	(ခ) အနတ္တလက္ခဏသုတ် ပါဠိတော်ပါဌ်	၇၃
	(ဂ) အနတ္တလက္ခဏသုတ်ပါဠိတော်နိဿယ	၈၁
	(ဃ) အနတ္တလက္ခဏသုတ်မှတ်တမ်း	၉၉
၃-	(က) အာဒိတ္တပရိယာယသုတ်ပါဠိတော်ပါဌ်	၁၀၃
	(ခ) အာဒိတ္တပရိယာယသုတ် ပါဠိတော်နိဿယ	၁၀၉
	(ဂ) မှတ်သားတမ်းများ	၁၁၇
၄-	(က) ရာဟုလောဝါဒသုတ်ပါဠိတော်ပါဌ်	၁၂၁
	(ခ) ရာဟုလောဝါဒသုတ် ပါဠိတော်နိဿယ	၁၃၁
	(ဂ) မှတ်သားတမ်းများ	၁၄၄
၅-	(က) အဘိနန္ဒနသုတ်ပါဠိတော်ပါဌ်	၁၄၇
	(ခ) အဘိနန္ဒနသုတ်ပါဠိတော်နိဿယ	၁၄၉
၆-	(က) တိလက္ခဏသုတ်ပါဠိတော်ပါဌ်	၁၅၁
	(ခ) တိလက္ခဏသုတ် ပါဠိတော်နိဿယ	၁၅၃
၇-	(က) ဝောဇ္ဈင်သုတ် ပါဠိတော်ပါဌ်	၁၅၇
	(ခ) ဝောဇ္ဈင်သုတ် ပါဠိတော်နိဿယ	၁၅၉
	(ဂ) မှတ်သားတမ်းများ	၁၆၀

မာတိကာ

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ		စာမျက်နှာ
၈-(က)	အဘိဏ္ဍသုတ်ပါဠိတော်ပါဌ်	၁၀၀၅	၁၆၇
(ခ)	အဘိဏ္ဍသုတ်ပါဠိတော်နိဿယ	၁၀၀၆	၁၆၈
(ဂ)	မှတ်သားဘွယ်များ	၁၀၀၇	၁၇၁
(ဃ)	ရှင်သာရိပုတ္တရာ၏ အာယုခမုနဆေးနည်း	၁၀၀၈	၁၇၄
(င)	အပါယ်မကျနိုင်သောနည်း	၁၀၀၉	၁၈၀
(စ)	ဒုဋ္ဌဂါမဏိမင်းကြီးဝတ္ထု	၁၀၁၀	၁၈၄
၉-(က)	အာဇာနာဠိယသုတ်အတ္ထုပ္ပတ္တိ	၁၀၁၁	၂၀၅
(ခ)	အာဇာနာဠိယသုတ်ပါဠိတော်ပါဌ်	၁၀၁၂	၂၁၃
(ဂ)	အာဇာနာဠိယပရိတ်အမှုန်း	၁၀၁၃	၂၂၄
(ဃ)	အာဇာနာဠိယသုတ်ပါဠိတော် နိဿယ	၁၀၁၄	၂၂၅
၁၀-(က)	မဟာသမယသုတ်အတ္ထုပ္ပတ္တိ	၁၀၁၅	၂၅၁
(ခ)	မဟာသမယသုတ်ပါဠိတော်ပါဌ်	၁၀၁၆	၂၆၃
(ဂ)	မဟာသမယသုတ်ပါဠိတော်နိဿယ	၁၀၁၇	၂၈၀
	နိဂုံး	၁၀၁၈	၃၂၄

ဗုဒ္ဓော ဓမ္မောစ သံဃောစ၊ အဟော ဝိနယတေ မမ၊
ဝိပဿိတဗျာ နုဘာဝေန၊ ဇီဝန္တိ၊ ဝေရ လာမကာ။

မဟာဓမ္မစကြာအရသာ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ

ဓမ္မစကြာသုတ် နိဒါန်း

အတ္ထုပ္ပတ္တိ ဖုတ်သာ၊ ကွယ်

ဓမ္မစကြာအဓိပ္ပာယ်။ ဓမ္မစကြာသုတ်ဟူသည် ကျမ်းဂန် တို့၌ ဓမ္မစက္ကပဝတ္တနသုတ် မည်၏။ (ဓမ္မ-ဉာဏ်တော် + စက္က-စက်ဝန်း + ပဝတ္တန-လည်သောတရား) ဖြစ်၏။ ချဲ့ဦးအံ့၊ ပဋိ-ဝေဉာဏ်၊ ဒေသနာဉာဏ် နှစ်ပါးသည် ဓမ္မစက္က-ဉာဏ်တော် စက်ဝန်း မည်၏။

၁။ ပဋိဝေဉာဏ်ဟူသည် ဗောဓိငလ္လင်၌ နေတော်မူစဉ် အစွာလေးပါးတို့၌ဖြစ်သော ၁၂-ပါးသော အခြင်း အရာတို့ကို ထိုးတုင်း၍ သိသောဉာဏ် ဖြစ်၏။

၂။ ဒေသနာဉာဏ်ဟူသည် ဣသိငတနမည်သော မိဂဒါဝုန် တော၌ နေတော်မူစဉ် ၁၂-ပါးသော အခြင်းအရာ ရှိသော သစ္စာလေးပါး ဟောကြားခြင်းကို ဖြစ်စေသောဉာဏ် ဖြစ်၏။

[ဤကား ဘုရားရှင်၏ဉာဏ်တော် အကျဉ်းနှစ်ပါးတည်း။]

ဤဒေသနာကို ဟောခြင်းသည် ဉာဏ်စက်ဝန်းကို လှည့်သည် မည်၏။ နတ်ဗြဟ္မာ ၁၀-ကုဋေနှင့်တကွ အရှင် ကောဏ္ဍည သောတာပန်တည်းအောင် ဟောခြင်းသည် ဉာဏ်တော်စက်ဝန်း လှည့်ဆဲ၊ သောတာပန် တည်ပြီးသောအခါ လှည့်ပြီး မည်၏။

ဤ၌ ဣသိပတန ဟူသည်ကား-ဘုရား၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓာတို့သည် ဣသိ မည်ကုန်၏။ ဣသိတို့၏ သက်ရာ၊ တက်ရာ အရပ်ဖြစ်၍ “ဣသိ + ပတန” မည်၏။ မိဂဒါဝုန်ဟူသည်ကား-မိဂ-သား သမင်တို့အား + ဒါယ-ဘေးမဲ့ပေးရာ အရပ်ဖြစ်၍ “မိဂ + ဒါယ” မည်၏။ မိဂဒါဝုန်ဟု မြန်မာပြန်ဆိုကြသည်။ ဣသိပတန အမည်ရသော မိဂဒါဝုန်တော-ဟု ဆိုလိုသည်။ ဤတော၌ ဘုရားရှင်တိုင်း ဓမ္မစကြာဟောခြင်းငှာ ကောင်းကင်မှ သက်ဆင်း၍ နေထိုင်ကုန်၏။

ပစ္စေကဗုဒ္ဓာတို့သည်လည်း နန္ဒမူလိဏ်မှ ကောင်းကင် ခရီးဖြင့်ကြွလာ၍ ဤတောအုပ်၌ သက်ဆင်း၍ စည်းဝေး ကုန်၏။ ဂန္ဓမာဒနတောင်သို့ ပြန်ကြွလိုသောအခါ ဤ တောအုပ်မှ ကောင်းကင်သို့ ပျံတက်ကုန်၏။ တနည်း-ဂန္ဓမာ ဒနတောင်၌နေသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓာတို့သည် နိရောဓသမာပတ်မှ ထပြီးသောအခါ ကောင်းကင်ခရီးဖြင့် ကြွလာ၍ ဤတော အုပ်၌ သက်ဆင်း၍ ဗာရာဏသီမြို့တွင်းသို့ ဆွမ်းခံဝင်ကုန်၏။ ဆွမ်းကိစ္စ ပြီးသောအခါလည်း ဤတောအုပ်မှသာလျှင် ကောင်းကင်သို့ ပျံတက်၍ ကြွကုန်၏။

အတ္ထုပ္ပတ်ကျဉ်း။ ဤဓမ္မစကြာသုတ်ကို ဘုရားရှင်တို့သည် တရားဦးအဖြစ်ဖြင့် ဟောကြားကုန်၏။ ငါတို့ဘုရားကြွလာ၍

ဟောကြားပုံ အမြက်ကို ဆိုဦးအံ့။ ဘုရားလောင်းသည် ဝေဿန္တရာဘဝမှ တုသိတာနတ်ပြည်သို့ရောက်၍ နှစ်ပေါင်း ၅၇၆-သန်းတို့ပတ်လုံး နတ်စည်းစိမ်ခံစား၍ စုတိနိမိတ်ငါးပါး ထင်သောအခါ သောင်းလောကဓာတ်မှ နတ်ဗြဟ္မာအားလုံး စုရုံး၍ အရှင်သန္တုဿိတနတ်သား...အရှင်အား ဘုရားဖြစ်ချိန် တန်ပါပြီ။ လူ့ပြည်၌ ဘုရားဖြစ်တော်မူပါ။ သတ္တဝါအပေါင်းကို သံသရာမှ ကယ်တင်တော်မူပါ-ဟု တောင်းပန်ကုန်၏။ ထိုအခါ ကြည်ခြင်းကြီးငါးပါးတို့ကို ကြည်ရှုပြီးလျှင်-

- ၁။ မဟာသက္ကရာဇ် ၆၇-ခု၊ ဝါဆိုလပြည့် ကြာသပတေး နေ့တွင် နတ်ပြည်မှ ရွှေလျှော၍ သာကီဝင်မင်းမျိုး မယ်တော်မာယာမိဖုရားကြီးဝမ်းတိုက်၌ ပဋိသန္ဓေ တည်နေလေသည်။
- ၂။ ၆၈-ခု၊ ကဆုန်လပြည့် သောကြာနေ့တွင် ဘွားမြင် လေသည်။
[သံသရာနယ်ခဲ့သော လောကဿတ ဆရာတို့ကား ငါတို့ဘုရား ဘွားမြင်သောနေ့ကို ပြဿဒါးနေ့-ဟု ဆိုကုန်၏။]
- ၃။ မင်းသားစည်းစိမ် ၁၆-နှစ်၊ မင်းစည်းစိမ် ၁၃-နှစ် စံစား၍ သက်တော် ၂၉-နှစ် ရှိသောအခါ နိမိတ်ကြီး လေးပါးမြင်၍ ၉၇-ခု ဝါဆိုလပြည့် တနင်းလာ နေ့တွင် မြင်းယာဉ်စီး၍ တောထွက်တော်မူလေသည်။
- ၄။ တော၌ အာဠာရရသေ့၊ ဥဒကရသေ့တို့ထံမှ ဈာန် တရားများ ရသော်လည်း ငါအလိုရှိသောတရား မဟုတ်သေးဟု ပယ်စွန့်၍ ပဉ္စဝဂ္ဂါးဦးတို့၏ အလုပ်

အကျွေးခံလျက် ဒုက္ကရစရိယာ ၆-နှစ်ကျင့်စဉ် ပဉ္စဝဂ္ဂိ
တို့သည် ခြောက်နှစ် ရှိသောအခါ ဘုရားဖြစ်အံ့သော
အကြောင်း မရှိပြီဟု ရှောင်တိမ်းကာ ဖဲခွာ၍သွား
ကုန်၏။ ထိုအခိုက်တွင် ဗောဓိမဏ္ဍိုင်သို့ကြွ၍ ၁၀၃-ခု
ကဆုန်လပြည့် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တွင် ဘုရားအဖြစ်သို့
ရောက်တော်မူလေသည်။

၅။ ၁၀၃-ခု ဝါဆိုလပြည့် စနေနေ့တွင် ဓမ္မစကြာ
ဟောတော်မူလေသည်။

၆။ ထိုနောက် ၄၅-ဝါပတ်လုံး သတ္တဝါတို့အား တရား
အမြိုက်ဆေး တိုက်ကျွေးကယ်တင်၍ ၁၄၈-ခု ကဆုန်
လပြည့် အင်္ဂါနေ့တွင် ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူလေသည်။

၇။ ကဆုန်လပြည့်ကျော် ၁၂-ရက် တနင်္ဂနွေနေ့တွင်
တေဇောဓာတ်မီး အပူဇော်ခံယူတော်မူလေသည်။

ထို့ကြောင့် ရှေးပညာရှိတို့သည်-

“မ၊ သိ၊ ကြ၊ လျှင်၊ တွေး၊ ဆ၊ ဦး”

ဟု အကျဉ်းဆောင်ပုဒ် ဆိုကုန်၏။

၁။ မ-ကြာသပတေးနေ့ သန္ဓေယူသည်။

၂။ သိ-သောကြာနေ့ ဘွားမြင်သည်။

၃။ ကြ-တနင်္ဂနွေနေ့ တေးထွက်သည်။

၄။ လျှင်-ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ ဘုရားဖြစ်သည်။

၅။ တွေး-စနေနေ့ ဓမ္မစကြာတရားဦး ဟောသည်။

၆။ ဆ-အင်္ဂါနေ့ နိဗ္ဗာန်စံသည်။

၇။ ဦး-တနင်္ဂနွေနေ့ မီးပူဇော်ခံသည်။

ဤ၌ စုတိနိမိတ် ငါးပါးကား-

- ၁။ နတ်အဝတ် နှမ်းခြင်း၊
- ၂။ ဆင်မြန်းသော နတ်ပန်း ညှိုးခြင်း၊
- ၃။ ချိုင်းကြား ချွေးသို့ခြင်း၊
- ၄။ နတ်အဆင်း ပျက်ခြင်း၊
- ၅။ နတ်ပြည်၌ မမေ့လျော့ခြင်း၊

ဤငါးပါးတည်း။

ကြည့်ခြင်းကြီး ငါးစါးကား-

- ၁။ ကာလ-တသိန်းတမ်းနှင့် တရာဘမ်း အတွင်းဟူသော ဘုရားဖြစ်ချိန်ကာလကို ကြည့်ခြင်း၊
- ၂။ ဒီပ- ဇမ္ဗူဒီပတောင်ကျွန်းကို ကြည့်ခြင်း၊
- ၃။ ဒေသ- မဇ္ဈိမဒေသကို ကြည့်ခြင်း၊
- ၄။ ကုလ- မင်းမျိုး၊ ပုဏ္ဏားမျိုးတို့တွင် လူတို့ အလေးပြုသော အမျိုးကို ကြည့်ခြင်း၊
- ၅။ ဇနေတ္တိယာအာယု- မယ်တော်၏ အသက်ကို ကြည့်ခြင်း၊

ဤငါးပါးတည်း။

နိမိတ်ကြီးလေးပါးကား-ဥယျာဉ်၌ သူအို၊ သူနာ၊ သူသေ-ဟူသော နတ်တို့ဖန်ဆင်းပြသော နိမိတ်သုံးခုတို့ကို အစဉ်အတိုင်း မြင်၍ သံဝေဂဉာဏ် ဖြစ်၏။ စတုတ္ထအကြိမ် ရဟန်းနိမိတ်ကို မြင်သောအခါ ရဟန်းအဖြစ်သည် ကောင်း၏-ဟု အလိုဆန္ဒဖြစ်၏။ ထိုနွေ၌ပင် ဥယျာဉ်မှ မပြန်သေးမီ သားတော်ဘွားမြင်ကြောင်း သတင်းကြားရ၍ “ရာဟုလာတိ၊ ငါ့ကို လပုပိဖမ်း၏”ဟု မြက်ဆိုလိုက်၏။ ထိုနောက် ဤသားသံယောဇဉ်ကို ယနေ့ပင် ဖြတ်ပေအံ့ဟု ကြံစည်လေ၏။

ဗောဓိမဏ္ဍိုင် ဟူသည်ကား- ဗောဓိ- သဗ္ဗညုတဉာဏ်၏၊ မဏ္ဍ-ကြည်ကြည်လင်လင်ဖြစ်ရာ ပလ္လင်တော်၊ ဗောဓိမဏ္ဍပုဒ် ရင်းမှ ဗောဓိမဏ္ဍိုင် ဖြစ်လာသည်။

တရားဟောကြခြင်း။ ဗောဓိမဏ္ဍိုင်၌ ဘုရားဖြစ်၍ ၄၉- ရက် လွန်ပြီးသောအခါ ဘုရားရှင်အား ဤသို့ အကြံဖြစ်၏။ သတ္တဝါတို့ကား စရိုက်ကြမ်းလှ၏။ တရားတော်ကား နူးညံ့လှ ၏။ ဟောကြားခြင်းငှာ မသင့်တော်လေစွတကား။ ဤသို့ အကြံ ဖြစ်သည်ကို သဟံပတိ ဗြဟ္မာကြီးသိ၍ နတ်ဗြဟ္မာအပေါင်းနှင့် တကွ လာ၍ တရားကို ဟောသာဟောတော်မူပါ-ဟု သုံးကြိမ် တိုင်အောင် တောင်းပန်၏။ တရားဟောရန် သင့်တော်သူကို ကြည့်ရှုလတ်သော်-

“အာဠာရ ရသေ့၊ ဥဒကရသေ့ တို့သည် ဉာဏ် ကြီးကုန်၏။ သို့ရာတွင် ကုယ်လွန်ကုန်ပြီ။ ကျေးဇူး များသော ပဉ္စဝဂ္ဂီတို့အား တရားဦးဟောပေအံ့”

ဟု ဗောဓိမဏ္ဍိုင်မှ ၁၀-ယူဇနာ ဝေးကွာသော ဗာရာဏသီသို့ ခြေဖြင့်ကြွသွား၏။ ဂယာသို့မရောက်မီ ခရီးအကြား၌ ဥပကနှင့် တွေ့၏။ ထိုနောက် ဗာရာဏသီဣသိပတန မိဂဒါပုန် ၌ နေသော ပဉ္စဝဂ္ဂီကိုယ် ရောက်တော်မူ၏။ ဤခရီးကို ရှေး ဘုရားတို့ကား ကောင်းကင်ဖြင့် ကြကုန်၏။ ငါတို့ ဘုရားရှင် ကား မဂ်၊ဖိုလ် မျိုးစေ့ရှိသော ဥပကနှင့် တွေ့လို၍ ခြေဖြင့် သာ ကြသည်။ အချို့ကား ဗောဓိမဏ္ဍိုင်မှ ဂယာအထိ သုံး ဂါဝုတ်မျှသာ ခြေဖြင့် ကြသည်။ ဥပကနှင့် တွေ့ပြီးနောက် ကောင်းကင်ခရီးဖြင့် ကြသည်-ဟူ၍လည်း ဆိုကုန်၏။

မယုံကြည်ကြခြင်း။ ပစ္ဆိမဂ္ဂိတို့သည် ဘုရားရှင် ကြွလာ
 သည်ကို မြင်လတ်သော် ရှင်ကြီးဂေါတမသည် ငါတို့ထံ ကြွလာ
 ၏၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းခွင်မှထွက်၍ လာဘ်ပေါများခြင်းငှာ လှည့်လည်
 ၏။ ရှိခိုးခြင်း၊ ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်း စသည်ကို မပြုအပ်၊ အမျိုး
 မြတ်သူဖြစ်၍ ထိုင်လိုလျှင် ထိုင်စရာနေရာမျှသာ ခင်းအပ်၏-ဟု
 ကတိကဝတ်ပြုကုန်၏။ အနီးသို့ ရောက်သောအခါ ကတိက
 ဝတ်၌ မထည့်နိုင်ကုန်။ ငါ့ဦးလုံးထ၍ ခရီးဦးကြိုဆိုကြပြီးလျှင်
 တဦးက သပိတ်သင်္ကန်း လှမ်းယူ၏။ တဦးက နေရာ ခင်း၏။
 ခြေဆေးရေ တဦး၊ ခြေဆေးအင်းပျဉ် တဦး၊ ခြေပွတ်အိုးခြမ်း
 တဦး ယူလာကြ၍ ခြေဆေးပေးကြ၏။ ဆုပ်နယ်ပေးကြ၏။

သို့ရာတွင် ဘုရားရှင်ကို “ငါ့ရှင်” ဟူ၍၎င်း၊ အမည်ဖြင့်
 “ရဟန်းဂေါတမ” ဟူ၍၎င်း ခေါ်ဝေါ်ကုန်၏။

ချစ်သားတို့ ငါဘုရားကို ဤသို့မခေါ်ဝေါ်ကြနှင့်။ ယခု
 ငါသည် ဘုရား ဖြစ်ပြီ။ သေခြင်းကင်းသော အမြိုက်နိဗ္ဗာန်
 ရစေနိုင်သောတရားကို ဟောကြားအံ့။ နာကြားကြလော့-ဟု
 မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ငါ့ရှင် ဂေါတမ.... သင်သည် ဒုက္ကရစရိယာ
 အကျင့်ဖြင့်သော်မှလည်း ဘုရားမဖြစ်၊ ယခု ကမ္မဋ္ဌာန်းခွင်မှ
 ထွက်ခွာ၍ လာဘ်ပေါများခြင်းငှာ လှည့်လည်ခြင်းဖြင့် အဘယ်
 မှာ ဘုရားဖြစ်နိုင်အံ့နည်း-ဟု ဆိုကုန်၏။ ငါသည် ကမ္မဋ္ဌာန်း
 ခွင်မှ ထွက်ခွာသည် မဟုတ်။ ယခု ဘုရားဖြစ်ပြီ-ဟု သုံးကြိမ်
 တိုင် ပြောကြားသော်လည်း မယုံကြည်နိုင်ကြကုန်။

ယုံကြည်ခြင်း။ ချစ်သားတို့.... ငါသည် ရှေးအခါက
 ဤသို့ ဘုရားဖြစ်ပြီ-ဟု ပြောကြားဘူးသလော-ဟု မိန့်လတ်
 သော် မပြောကြားစဘူးပါ-ဟု လျှောက်ကုန်၏။ ယခုကား

ငါ ဘုရားဖြစ်ပြီ။ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်တရားကို ဟောကြားမည်။
နာကြားကြဟု မိန့်ဆို၏။ ထိုအခါမှ ယုံကြည်၍ ရုံသေစွာ
တရားနာကြကုန်၏။ “ဒွေ မေ ဘိက္ခဝေ အန္တာ” ဟု အစချီ၍
ဟောလတ်သော် ဘုရားရှင်၏အာနုဘော်အားဖြင့် အောက်ကို
အဝီစိ၊ အထက် ဘဝင်တိုင်အောင် သောင်းလောကဓာတ်
အသံတော်နွံ၍တည်၏။ နတ်ဗြဟ္မာတို့လည်း ၁၀-ကုဋေ တရား
နာ ရောက်လာကြကုန်၏။ အနောက်၌ နေဝင်၍ အရှေ့၌
အာသဠီနက္ခတ်နှင့်ယှဉ်လျက် လပြည့်ဝန်း ပေါ်ထွက်လာ၏။
ဤအချိန်တွင် ဤဓမ္မစကြာသုတ်ကို ဟောတော်မူလေသည်။

- ၁။ ဓမ္မစကြာသုတ်အဆုံး၌ နတ်ဗြဟ္မာ ၁၀-ကုဋေနှင့်တကွ
အရှင်ကောဏ္ဍည သောတာပန်တည်သည်။
- ၂။ ဝါဆိုလပြည့်ကျော်တရက်၌ ရှင်ဝပ္ပ၊
- ၃။ နှစ်ရက်၌ ရှင်ဘဒ္ဒိယ၊
- ၄။ သုံးရက်၌ ရှင်မဟာနာမ်၊
- ၅။ လေးရက်၌ ရှင်အဿဇိ သောတာပန်တည်သည်။
- ၆။ ငါးရက်နေ့၌ အနတ္တလက္ခဏသုတ်ဟောသဖြင့် ငါးပါး
လုံး ရဟန္တာဖြစ်ကြသည်။

[ဤဓမ္မစကြာသုတ်ကို နောင်အခါ သင်္ဂါယနာဘင်သော
မထေရ်မြတ်တို့သည် ဝိနည်းမဟာဝါပါဠိတော် ၁-မဟာဓမ္မက၊
ပဌမဘာဏဝါချဉ်း၎င်း၊ မဟာဝဂ္ဂသံယုတ် ပါဠိတော်၊ ၁၂-သစ္စ
သံယုတ်၊ ၂-ဓမ္မစက္ကပဝတ္တနဝဂ်၌ ပဌမသုတ် အဖြစ်ဖြင့်၎င်း
သင်္ဂါယနာတင်ကုန်၏။]

[ဤကား အမြောက်တည်း။]

ဥပယောဇဉ်း။ ယခုဆိုပြီးသော ဓမ္မစကြာ ဒေသနာသည်
ဘုရားရှင်အနန္တတို့၏ တရားဦး ဖြစ်၏။ အဘိဓမ္မာခုနစ်ကျမ်း၏

သည်းခြေ ဖြစ်၏။ ဓမ္မက္ခန္ဓာ ရှစ်သောင်းလေးထောင်၏ မိခင်
 ပမာ မာတိကာ ဖြစ်၏။ လေးဆွဲငါးဝါပတ်လုံး ဟောသမျှ
 သည် သစ္စာလေးပါးမှ လွတ်သည် မရှိ။ နတ်ဗြဟ္မာတို့ ရှေးဦး
 စွာ မြိန်မြိန်ရှက်ရှက် ခံစားရသော ကန္ဓာဦးတရား ဖြစ်၏။
 ရှုတ်ဘတ်သံကြားဘိုင်း နတ်ဘို့နား၌ မရှိ။ ဝမ်းမြောက်စွာ
 မြတ်နိုးကုန်၏။ (နတ်လို့မှ ပြုတ်မသည်ကို သိသူ များပြီ။)
 တနင်္ဂနွေစသော အခါခုနစ်နေ့တို့တွင် စနေနေ့ကို မြေတုန်
 အောင် ထင်ရှားစေ၏။ စနေနေ့ကို ရိုသေစွာ အလေးပြုသူတို့
 အား ကောင်းကျိုး များစေ၏။ လောကံ၊ ဓမ္မ နှစ်ဌာန၌ လိုအပ်
 သောကောင်းကျိုး တိုးစေသော ဓမ္မစကြာသည် အလွန်ရခဲ
 ၏။ ဘုရားရှင်တဆူပွင့်မှ တကြိမ်သာပေါ်လာ၏။ ထို့ကြောင့်
 ဤဓမ္မစကြာကို အဘယ်သို့သောသူ မရှုတ်ဘတ်ချင်ဘဲ ရှိအံ့
 နည်း။ နေ့စဉ်ရှုတ်ဘတ်ချင်မည်သာတည်း။

[အလွတ်မရသေးမီ ညဉ့်၊ နံနက် တချိန်ချိန် ဘုရားရှိခိုးရာ
 ၌ သော်လည်းစာ အုပ်၌ ကျကျနန ကြည့်ရှုလျက် နိုင်သမျှပိုင်း
 ရှိပိုင်း၍ ရှုတ်ဘတ်ရာ၏။ ဤကား အကျိုးများလှ၍ တိုက်
 တွန်းရခြင်းတည်း။]

နိဒါန်း ပြီး၏။

ဆရာတော် ဦးပုဂံ၏ ဓမ္မဝိသုဒ္ဓိ အဖွင့်

(က) ဘိက္ခုနီ ပဉ္စဝဂ္ဂီနံ၊

ဣသိပတန နာမကေ။

မိဂဒါယေ ဓမ္မဝရံ၊

ယံ တံ နိဗ္ဗာန ပါပကံ။

(ခ) သဟံပတိ နာမကေန၊

မဟာဗြဟ္မေန ယာစိတော။

စတုသစ္စံ ပကာသေန္တော၊

လောကနာထော အဒေသယံ။

(ဂ) နန္ဒိတံ သဗ္ဗဒေဝေဟိ၊

သဗ္ဗသမ္ပတ္တိံ သာဓကံ။

သဗ္ဗလောက ဟိတတ္ထာယ၊

ဓမ္မစက္ကံ ဘဏာမ ဟေ။

(က-ခ) စတုသစ္စံ၊ သစ္စာလေးပါးကို။ ပကာသေန္တော၊ ပြတော်မူသော။ လောကနာထော၊ နတ်လူတို့၏ ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ သဟံပတိနာမကေန၊ သဟံပတိ အမည်ရှိသော။ မဟာဗြဟ္မေန၊ မြတ်သော ဗြဟ္မာ မင်းသည်။ ယာစိတော၊ တရားဟောစီမံသောငှာ တောင်း ပန်အပ်သည်ဖြစ်၍။ (နောက်၌ အဒေသယံနှင့် စပ်လတ္တံ့။) ဣသိပတနနာမကေ၊ ဘုရား၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓာ၊ အရိယာတို့၏ ကောင်းကင်မှသက်ရာ၊ ကောင်းကင်သို့ တက်ရာ ဖြစ်၍ ဣသိ ပတန အမည်ရှိသော။ မိဂဒါယေ၊ သားတို့အား ဘေးမဲ့ ပေးရာ မိဂဒါဝုန်တော၌။ ပဉ္စဝဂ္ဂီနံ၊ ငါးယောက်အစုရှိခြင်း

ကြောင့် ပဉ္စဝဂ္ဂိ အမည်ရှိကုန်သော။ တိက္ခူနံ၊ အရှင်
ကောဏ္ဍည၊ အရှင်ဝပ္ပ၊ အရှင်ဘဒ္ဒိယ၊ အရှင်မဟာနာမ်၊
အရှင်အဿဇိ ရဟန်းတို့အား။ နိဗ္ဗာနပါပကံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့
ရောက်စေတတ်သော။ ဓမ္မဝရံ၊ မြတ်သောတရား ဖြစ်သော။
ယံ-ဓမ္မစက္ကံ၊ အကြင်ဓမ္မစကြာဒေသနာတော်ကို။ အဒေသယံ၊
ဟောတော်မူပြီ။ (နောက်၌ တံဓမ္မစက္ကံနှင့် စပ်လတ္တံ့။)

(ဂ) သဗ္ဗဒေဝေဟိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော သမ္မုတိနတ်၊
ဥပပတ္တိနတ်၊ ဝိသုဒ္ဓိနတ်တို့သည်။ ဝါ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော
နတ်ဗြဟ္မာတို့သည်။ နန္ဒိတံ၊ နှစ်လိုအပ်သော။ သဗ္ဗသမ္မုတိ-
သာဓကံ၊ ခပ်သိမ်းသော လောကီ၊ လောကုတ္တရာ၊ ပစ္စုပ္ပန်၊
သံသရာစည်စိမ်ကို ပြီးစေတတ်သော။ တံဓမ္မစက္ကံ၊ ထို
ဓမ္မစကြာ ဒေသနာတော်ကို။ သဗ္ဗလောက ဟိတတ္ထာယ၊
ခပ်သိမ်းသောလောက၏ အစီးအပွားအကျိုးငှာ။ ဟေ၊ အို-
အရှင်သူတော်ကောင်းတို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဘဏာမ၊ ရှုတ်ကြ
ကုန်အံ့။

မှတ်ချက်။ ဤသို့သော အမွှန်းမျိုးကို အချိန်ကုန်ကျိုးမနပ်
ဟု သုတမယဉာဏ် ရင့်သန်သူတို့ အသုံးပြုခြင်း နည်းပါး၏။
ဉာဏ်နုသူတို့အတွက်ကား ရှင်လန်းထက်သန်ခြင်းကို ဖြစ်စေ
နိုင်၏။ ခွဲခြမ်းနိုင်စေလော့။

ဆရာတော်ဦးဗုဒ္ဓ၏ ဓမ္မစကြာအမွှန်း ပြီး၏။

(၁) ဓမ္မစကြာသုတ်ပါဠိတော်ပါဠိ

နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ

အတွင်းနိဒါန်း

၁။ ဧဝံ မေ သုတံ-
ကေံသမယံ ဘဂဝါ ဗာရာဏသီယံ ဝိဟာရတိ ဣသိပတနေ
မိဂဒါယေ။

တတြ ခေါ ဘဂဝါ ပဉ္စဝဂ္ဂိယေ ဘိက္ခု။ အာမန္တေသိ။

မမှီဝဲအပ်သောအဘို့အစုနှစ်ပါး

၂။ ဒွေ မေ ဘိက္ခဝေ အန္တာ ပဗ္ဗဇိတေန န သေဝိတဗ္ဗာ။
ကတမေ ဒွေ-
ယော စာယံ ကာမေသု ကာမသုခလ္လိကာနုယောဂေါ၊
ဟိနော ဂမ္မော ပေါထုဇ္ဇနိကော အနရိယော အနတ္ထ-
သံဟိတော (၁)။

ယော စာယံ အတ္တကိလမထာနုယောဂေါ ဒုက္ခော
အနရိယော အနတ္ထသံဟိတော (၂)။

ဘုရားရှင်၏ မဇ္ဈိမပဋိပဒါ

၃။ တေ ခေါ ဘိက္ခဝေ ဥဘော အန္တေ အနုပဂမ္မ
မဇ္ဈိမာ ပဋိပဒါ တထာဂတေန အဘိသမ္ဗုဒ္ဓာ စက္ခုကရဏီ
ဉာဏကရဏီ ဥပသမာယ အဘိညာယ သမ္မောဓာယ
နိဗ္ဗာနာယ သံဝတ္တတိ။

မဇ္ဈိမပဋိပဒါသရုပ်

၄။ ကတမာ စ သာ တိက္ခဝေ မဇ္ဈိမာ ပဋိပဒါ တထာဂတေန အဘိသမ္ဗုဒ္ဓာ စက္ခုကရဏီ ဉာဏကရဏီ ဥပသမာယ အဘိညာယ သမ္မောဓာယ နိဗ္ဗာနာယ သံဝတ္တတိ။ အယမေဝ အရိယော အဋ္ဌဂီကော မဂ္ဂေါ။

သေယျထိဒံ-

သမ္မာဒိဋ္ဌိ သမ္မာသင်္ကပ္ပေါ (၂)၊ သမ္မာဝါစာ သမ္မာကမ္မန္တော သမ္မာအာဇီဝေါ (၃)၊ သမ္မာဝါယာမော သမ္မာသတိ သမ္မာသမာဓိ (၃)။

အယံ ခေါ သာ တိက္ခဝေ မဇ္ဈိမာ ပဋိပဒါ တထာဂတေန အဘိသမ္ဗုဒ္ဓာ စက္ခုကရဏီ ဉာဏကရဏီ ဥပသမာယ အဘိညာယ သမ္မောဓာယ နိဗ္ဗာနာယ သံဝတ္တတိ။

ဒုက္ခသစ္စာ

၅။ ဣဒံ ခေါပန တိက္ခဝေ ဒုက္ခံ အရိယသစ္စံ။ ဇာတိပိ ဒုက္ခာ၊ ဇရာပိ ဒုက္ခာ၊ ဗျာဓိပိဒုက္ခော၊ မရဏံပိ ဒုက္ခံ၊ အပ္ပိယေဟိ သမ္ပယောဂေါ ဒုက္ခော၊ ပိယေဟိ ဝိပ္ပယောဂေါ ဒုက္ခော၊ ယံပိစ္ဆံ န လဘတိ တံပိ ဒုက္ခံ၊ သံခိတ္တေန ပဗ္ဗုပါဒါနက္ခန္ဓာ ဒုက္ခော။

သမုဒယသစ္စာ

၆။ ဣဒံ ခေါပန တိက္ခဝေ ဒုက္ခသမုဒယံ အရိယသစ္စံ။

၁- လတ္တတိ (မူကဲ့) ၂- ပဗ္ဗုပါဒါနက္ခန္ဓာပိ (မူကဲ့)

ယာယံ တဏှာ ပေါ်နောတ္တဝိကာ^၁ နန္ဒီရာဂ သဟဂတာ^၂
တတြတတြာဘိနန္ဒီနီ။

သေယျထိဒံ-

ကာမတဏှာ ဘဝကဏှာ ဝိဘာတဏှာ။

နိရောသစ္စာ

၇။ ဣဒံ ခေါပန ဘိက္ခဝေ ဒုက္ခနိရောဓံ အရိယသစ္စံ။
ယော တဿာယော တဏှာယ - အသသဝိရာဂနိရော
ဓော စာဂေါ ပဋိနိဿဒဂ္ဂါ မုတ္တိအနာလယော။

မဂ္ဂသစ္စာ

၈။ ဣဒံ ခေါပန ဘိက္ခဝေ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိ ပဋိပဒါ
အရိယသစ္စံ။

အယမေဝ အရိယော အဋ္ဌဂိကော မဂ္ဂေါ။

သေယျထိဒံ-

သမ္မာဒိဋ္ဌိ သမ္မာသင်္ကပ္ပေါ(၂)၊ သမ္မာဝါစာ သမ္မာကမ္မ-
န္တော သမ္မာအာဇီဝေါ(၃)၊ သမ္မာဝါယာမော သမ္မာသတိ
သမ္မာသမာဓိ(၃)။

ဒုက္ခန္တိ သစ္စဉာဏ်

၉။ “ဣဒံ ဒုက္ခံ အရိယသစ္စံ”န္တိ မေ ဘိက္ခဝေ ပုဗ္ဗေ
အနန္တဿုတေသု ဓမ္မေသု စက္ခု ဥ-ဒပါဒိ၊ ဉာဏံ ဥ-ဒပါဒိ။

၁- ပေါ်နောဘဝိကာ (မူကဲ့)

၂- နန္ဒီရာဂသဟဂတာ (မူကဲ့)

ပညာ ဥ-ဒပါဒိ၊ ဝိဇ္ဇာ ဥ-ဒပါဒိ၊ အာလောကော ဥ-ဒပါဒိ၊
[ဥဒ+ပါဒိ-ဟု မဘတ်နှင့်၊ ဥ+ဒပါဒိ-ဟုဘတ်။]

ဒုက္ခန္တိ ကိစ္စဉာဏ်

၁၀။ “တံ ခေါ ပနိဒ္ဒံ ဒုက္ခံ အရိယသစ္စံ ပရိညေယျ”
န္တိ မေ ဘိက္ခဝေ ပုဗ္ဗေ အနနဿုတေသု ဓမ္မေသု စက္ခု
ဥ-ဒပါဒိ၊ ဉာဏံ ဥ-ဒပါဒိ၊ ပညာ ဥ-ဒပါဒိ၊ ဝိဇ္ဇာ ဥ-ဒပါဒိ၊
အာလောကော ဥ-ဒပါဒိ။

ဒုက္ခန္တိ ကတဉာဏ်

၁၁။ “တံ ခေါ ပနိဒ္ဒံ ဒုက္ခံ အရိယသစ္စံ ပရိညာတ”
န္တိ မေ ဘိက္ခဝေ ပုဗ္ဗေ အနနဿုတေသု ဓမ္မေသု စက္ခု
ဥ-ဒပါဒိ၊ ဉာဏံ ဥ-ဒပါဒိ၊ ပညာ ဥ-ဒပါဒိ၊ ဝိဇ္ဇာ ဥ-ဒပါဒိ၊
အာလောကော ဥ-ဒပါဒိ။

သမုဒယန္တိ သစ္စဉာဏ်

၁၂။ ဣဒံ ဒုက္ခသမုဒယံ အရိယသစ္စံ”န္တိ မေ ဘိက္ခဝေ
ပုဗ္ဗေ အနနဿုတေသု ဓမ္မေသု စက္ခု ဥ-ဒပါဒိ၊ ဉာဏံ
ဥ-ဒပါဒိ၊ ပညာ ဥ-ဒပါဒိ၊ ဝိဇ္ဇာ ဥ-ဒပါဒိ၊ အာလောကော
ဥ-ဒပါဒိ။

သမုဒယန္တိ ကိစ္စဉာဏ်

၁၃။ “တံ ခေါ ပနိဒ္ဒံ ဒုက္ခသမုဒယံ အရိယသစ္စံ ပ-
ဟာတဗ္ဗ”န္တိ မေ ဘိက္ခဝေ ပုဗ္ဗေ အနနဿုတေသု ဓမ္မေသု
စက္ခု ဥ-ဒပါဒိ၊ ဉာဏံ ဥ-ဒပါဒိ၊ ပညာ ဥ-ဒပါဒိ၊ ဝိဇ္ဇာ
ဥ-ဒပါဒိ၊ အာလောကော ဥ-ဒပါဒိ။

၁-ဓမ္မစကြာသုတ်ပါဠိတော်ပါဠိ

သမုဒယန္တိ ကတဉာဏ်

၁၄။ “တံ ခေါ ပနိဒံ ဒုက္ခသမုဒယံ အရိယသစ္စံ ပဟိန”န္တိ မေ တိက္ခဝေ ပုဗ္ဗေ အနနုဿုတေသု ဓမ္မေသု စက္ခု ဥ-ဒပါဒိ၊ ဉာဏံ ဥ-ဒပါဒိ၊ ပညာ ဥ-ဒပါဒိ၊ ဝိဇ္ဇာ ဥ-ဒပါဒိ၊ အာလောကော ဥ-ဒပါဒိ။

နိရောဓန္တိ သစ္စဉာဏ်

၁၅။ “ဣဒံ ဒုက္ခနိရောဓံ အရိယသစ္စံ”န္တိ မေ တိက္ခဝေ ပုဗ္ဗေ အနနုဿုတေသု ဓမ္မေသု စက္ခု ဥ-ဒပါဒိ၊ ဉာဏံ ဥ-ဒပါဒိ၊ ပညာ ဥ-ဒပါဒိ၊ ဝိဇ္ဇာ ဥ-ဒပါဒိ၊ အာလောကော ဥ-ဒပါဒိ။

နိရောဓန္တိ ကိစ္စဉာဏ်

၁၆။ “တံ ခေါ ပနိဒံ ဒုက္ခနိရောဓံ အရိယသစ္စံ သစ္စိ-ကာတဗ္ဗ”န္တိ မေ တိက္ခဝေ ပုဗ္ဗေ အနနုဿုတေသု ဓမ္မေသု စက္ခု ဥ-ဒပါဒိ၊ ဉာဏံ ဥ-ဒပါဒိ၊ ပညာ ဥ-ဒပါဒိ၊ ဝိဇ္ဇာ ဥ-ဒပါဒိ၊ အာလောကော ဥ-ဒပါဒိ။

နိရောဓန္တိ ကတဉာဏ်

၁၇။ “တံ ခေါ ပနိဒံ ဒုက္ခနိရောဓံ အရိယသစ္စံ သစ္စိ-ကာတ”န္တိ မေ တိက္ခဝေ ပုဗ္ဗေ အနနုဿုတေသု ဓမ္မေသု စက္ခု ဥ-ဒပါဒိ၊ ဉာဏံ ဥ-ဒပါဒိ၊ ပညာ ဥ-ဒပါဒိ၊ ဝိဇ္ဇာ ဥ-ဒပါဒိ၊ အာလောကော ဥ-ဒပါဒိ။

မဂ္ဂန္တိ သစ္စဉာဏ်

၁၈။ “ဣဒံ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိ ပဋိပဒါ အရိယ-သစ္စံ”န္တိ မေ တိက္ခဝေ ပုဗ္ဗေ အနနုဿုတေသု ဓမ္မေသု စက္ခု ဥ-ဒပါဒိ၊

ဉာဏ် ဥ-ဒပါဒိ၊ ပညာ ဥ-ဒပါဒိ၊ ဝိဇ္ဇာ ဥ-ဒပါဒိ၊
အာလောကော ဥ-ဒပါဒိ။

မဂ္ဂန္တိ ကိစ္စဉာဏ်

၁၉။ “တံ ခေါ ပနိဒံ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိ ပဋိပဒါ
အရိယသစ္စံ ဘာဝေတဗ္ဗ”န္တိ မေ ဘိက္ခဝေ ပုဗ္ဗေ အနန္တဿု-
တေသု ဓမ္မေသု စက္ခု ဥ-ဒပါဒိ၊ ဉာဏံ ဥ-ဒပါဒိ၊ ပညာ
ဥ-ဒပါဒိ၊ ဝိဇ္ဇာ ဥ-ဒပါဒိ၊ အာလောကော ဥ-ဒပါဒိ။

မဂ္ဂန္တိ ကတဉာဏ်

၂၀။ “တံ ခေါ ပနိဒံ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိ ပဋိပဒါ
အရိယသစ္စံ ဘာဝိတ”န္တိ မေ ဘိက္ခဝေ ပုဗ္ဗေ အနန္တဿု-
တေသု ဓမ္မေသု စက္ခု ဥ-ဒပါဒိ၊ ဉာဏံ ဥ-ဒပါဒိ၊ ပညာ
ဥ-ဒပါဒိ၊ ဝိဇ္ဇာ ဥ-ဒပါဒိ၊ အာလောကော ဥ-ဒပါဒိ။

မသိမိ ဝန်မခံခြင်း

၂၁။ ယာဝကီဝဉ္စ မေ ဘိက္ခဝေ ဣမေသု စတုသု
အရိယသစ္စေသု ဝေံ တိပရိဝဉ္စံ ဒွါဒသာကာရံ ယထာဘူတံ
ဉာဏဒဿနံ န သုဝိသုဒ္ဓံ အဟောသိ။

နေဝ တာဝါဟံ ဘိက္ခဝေ သဒေဝကေ လောကေ
သမာရဏေ သဗြဟ္မကေ သဿ မဏဗြာဟ္မဏိယာ ပဇာယ
သဒေဝမနုဿာယ “အနုတ္တရံ သမ္မာသမ္ဗောဓိံ အဘိ-
သမ္ဗုဒ္ဓေါ”တိ ပစ္စညာသိ။ [ပစ်စင်ဉာသိ-ဟုဘတ်၊ ပြစ်စ
ဉာသိ-ဟု မဘတ်နှင့်။]

သိမှ ဝန်ခံခြင်း

၂၂။ ယတော စ ခေါ မေ ဘိက္ခုဝေ ဣမေသု စတုသု
အရိယသစ္စေသု ဝေ တံပရိဝနံ ခုဒ္ဓါဒသကာရံ ယထာဘူတံ
ဉာဏဒဿနံ သုဝိသုဒ္ဓံ အဟောသိ။

အထာဟံ ဘိက္ခုဝေ သဒေဝကေ လောကေ သမာ
ရကေ သဗြဟ္မကေ သဿမဏဗြဟ္မဏိယာ ပဇာယ
သဒေဝမနုဿာယ “အနုတ္တရံ သမ္မာသမ္ဗောဓိံ အဘိ
သမ္ဗုဒ္ဓေါ”တိ ပစ္စညာသိ။

ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်

၂၃။ ဉာဏဉ္စ ပန မေ ဒဿနံ ဥ-ဒပါဒိ “အကုပ္ပိ-
မေ ဝိမုတ္တိံ၊ အယမန္တိမာ ဇာတိ၊ နတ္ထိ ဒါနိ ပုနတ္တ-
ဝေါ”တိ။

ပဉ္စဝဂ္ဂိတို့ ဝမ်းမြောက်ခြင်း

၂၄။ ဣဒမဝေါစ ဘဂဝါ။
အတ္တမနာ ပဉ္စဝဂ္ဂိယာ ဘိက္ခု။ ဘဂဝတော ဘာသိတံ
အဘိနန္ဒုန္တိ။

အရှင်ကောဏ္ဍညရဟန်း သောတာပန်တည်ခြင်း

၂၅။ ဣမသ္မိံ စ ပန ဝေယျာကရဏသ္မိံ ဘညမာနေ
အာယသ္မတော ကောဏ္ဍညဿ ဝိရဇံ ဝိတမလံ ဓမ္မစက္ခု
ဥ-ဒပါဒိ “ယံ ကိဉ္စိ သမုဒယဓနံ သဗ္ဗံ ဘိနိရောဓေဗ္ဗ”န္တိ။

၁- စေတောဝိမုတ္တိ (မူကွဲ)

ဘုမ္မစိုးနတ်တို့ ကြွေးကြော်ခြင်း

၂၆။ ပဝတ္တိတေ စ ပန^၁ ဘဂဝတာ ဓမ္မစက္ကေ ဘုမ္မာ^၂ ဒေဝါ သဒ္ဓမနုဿာဝေသုံ “တေံ ဘဂဝတာ ဗာရာဏသိယံ ဣသိပတနေ မိဂဒါယေ အနုတ္တရံ ဓမ္မစက္ကံ ပဝတ္တိတံ အပ္ပုဋ္ဌိဝတ္တိယံ သမဏေန ဝါ ပြာဟ္မဏေန ဝါ ဒေဝေန ဝါ မာရေန ဝါ ဗြဟ္မာနာ ဝါ ကေနစိ ဝါ လောကသ္မိ”တိ။

အထက်နတ်တို့ ကြွေးကြော်ခြင်း

၂၇။ ဘုမ္မာနံ ဒေဝါနံ သဒ္ဓံ သုတွာ စာတုမဟာ- ရာဇိကာ ဒေဝါ သဒ္ဓမနုဿာဝေသုံ “တေံ ဘဂဝတာ ဗာရာဏသိယံ ဣသိပတနေ မိဂဒါယေ အနုတ္တရံ ဓမ္မစက္ကံ ပဝတ္တိတံ အပ္ပုဋ္ဌိဝတ္တိယံ သမဏေန ဝါ ပြာဟ္မဏေန ဝါ ဒေဝေန ဝါ မာရေန ဝါ ဗြဟ္မာနာ ဝါ ကေနစိ ဝါ လောကသ္မိ”တိ။

စာတုမဟာရာဇိကာနံ ဒေဝါနံ သဒ္ဓံ သုတွာ တာဝတိံ သာ ဒေဝါ သဒ္ဓမနုဿာဝေသုံ “တေံ ဘဂဝတာ ဗာရာဏသိယံ ဣသိပတနေ မိဂဒါယေ အနုတ္တရံ ဓမ္မစက္ကံ ပဝတ္တိတံ အပ္ပုဋ္ဌိဝတ္တိယံ သမဏေန ဝါ ပြာဟ္မဏေန ဝါ ဒေဝေန ဝါ မာရေန ဝါ ဗြဟ္မာနာ ဝါ ကေနစိ ဝါ လောကသ္မိ”တိ။

တာဝတိံသာနံ ဒေဝါနံ သဒ္ဓံ သုတွာ ယာမာဒေဝါ သဒ္ဓမနုဿာဝေသုံ “တေံ ဘဂဝတာ ဗာရာဏသိယံ ဣသိ

၁- ပန (အချို့ မူ၌ မရှိ) ၂- ဘုမ္မာ (မူကွဲ)

ပတနေ မိဂဒါယေ အနုတ္တရံ ဓမ္မစက္ကံ ပဝတ္တိတံ အပ္ပင်္ဂိဝတ္တိယံ သမဏေန ဝါ ဗြာဟ္မဏေန ဝါ ဒေဝေန ဝါ မာရေန ဝါ ဗြဟ္မာနာ ဝါ ကေနစိ ဝါ လောကသ္မိ”တိ။

ယာမာနံ ဒေဝါနံ သဒ္ဓံ သုတ္တာ တုသိတာ ဒေဝါ သဒ္ဓမနုဿာဝေသ္မံ “တေံ ဘဂဝတာ ဗာရာဏသိယံ ဣသိပတနေ မိဂဒါယေ အနုတ္တရံ ဓမ္မစက္ကံ ပဝတ္တိတံ အပ္ပင်္ဂိဝတ္တိယံ သမဏေန ဝါ ဗြာဟ္မဏေန ဝါ ဒေဝေန ဝါ မာရေန ဝါ ဗြဟ္မာနာ ဝါ ကေနစိ ဝါ လောကသ္မိ”တိ။

တုသိတာနံ ဒေဝါနံ သဒ္ဓံ သုတ္တာ နိဗ္ဗာနရတီဒေဝါ သဒ္ဓမနုဿာဝေသ္မံ “တေံ ဘဂဝတာ ဗာရာဏသိယံ ဣသိပတနေ မိဂဒါယေ အနုတ္တရံ ဓမ္မစက္ကံ ပဝတ္တိတံ အပ္ပင်္ဂိဝတ္တိယံ သမဏေန ဝါ ဗြာဟ္မဏေန ဝါ ဒေဝေန ဝါ မာရေန ဝါ ဗြဟ္မာနာ ဝါ ကေနစိ ဝါ လောကသ္မိ”တိ။

နိဗ္ဗာနရတီနံ ဒေဝါနံ သဒ္ဓံ သုတ္တာ ပရနိမ္မိတ ဝသဝတ္တိ ဒေဝါ သဒ္ဓမနုဿာဝေသ္မံ “တေံ ဘဂဝတာ ဗာရာဏသိယံ ဣသိပတနေ မိဂဒါယေ အနုတ္တရံ ဓမ္မစက္ကံ ပဝတ္တိတံ အပ္ပင်္ဂိဝတ္တိယံ သမဏေန ဝါ ဗြာဟ္မဏေန ဝါ ဒေဝေန ဝါ မာရေန ဝါ ဗြဟ္မာနာ ဝါ ကေနစိ ဝါ လောကသ္မိ”တိ။

ပရနိမ္မိတဝသဝတ္တိနံ ဒေဝါနံ သဒ္ဓံ သုတ္တာ ဗြဟ္မ- ကာယိကာ ဒေဝါ သဒ္ဓမနုဿာဝေသ္မံ “တေံ ဘဂဝတာ ဗာရာဏသိယံ ဣသိပတနေ မိဂဒါယေ အနုတ္တရံ ဓမ္မစက္ကံ ပဝတ္တိတံ အပ္ပင်္ဂိဝတ္တိယံ သမဏေန ဝါ ဗြာဟ္မဏေန ဝါ

ဒေဝေန ဝါ မာရေန ဝါ ဗြဟ္မာနာ ဝါ ကေနစိ ဝါ
လောကသ္မိံ”တိ။

•မြေလှုပ်ခြင်း

၂၈။ ဣတိဟ တေန ခဏေန တေန လယေန တေန
မုဟုတ္တေန ယာဝ ဗြဟ္မာလောကာ သဒ္ဓေါ အတ္တဂ္ဂစ္ဆိံ”။ အယဉ္ဇ
ဒသသဟသိလောကဓာတု သံကမ္ပိ သမ္ပကမ္ပိ သမ္ပဝေဓိ။
အပ္ပမာဏော စ ဥဠာရော ဩဘာသော လောကေ
ပါတုရဟောသိ အတိက္ကမ္မ ဒေဝါနံ ဒေဝါနုဘာဝန္တိ။

ဘုရားရှင် ဥဒါန်းကျူးခြင်း

၂၉။ အထ ခေါ် ဘဂဝါ ဣမံ^၂ ဥဒါနံ ဥဒါနေသိ
“အညာသိ ဝတ ဘော ကောဏ္ဍညော၊ အညာသိဝတ
ဘော ကောဏ္ဍညော”တိ။

ဣတိ ဟိဒံ အာယသ္မတော ကောဏ္ဍညဿ အညာ-
သိကောဏ္ဍညောတွေဝ နာမံ အဟောသိ။

ရဟန်းအဖြစ် တောင်းခြင်း

၃၀။ အထ ခေါ် အာယသ္မာ အညာသိကောဏ္ဍညော
ဒိဋ္ဌဓမ္မော ပတ္တဓမ္မော ဝိဒိတဓမ္မော ပရိယောဂါဠဓမ္မော
တိဏ္ဍဝိစိကိစ္ဆော ဝိဂတကထံကထော ဝေသာရဇ္ဇပ္ပတ္တော
အပရပ္ပစ္စယော သတ္ထုသာသနေ ဘဂဝန္တံ တေဒဝေါစ-

၁-အတ္တဂ္ဂစ္ဆိံ (မူကဲ့) ၂-ဣမံ (အချို့ မှ၌ မရှိ)

“လ ဘေယျာဟံ ဘန္တေ ဘဂဝတော သန္တိကေပဗ္ဗဇ္ဇံ
လဘေယျံ ဥပသမ္ပဒ”န္တိ။

ဟေတိက္ခု ခေါ်ခြင်း

၃၁။ “ဟေတိက္ခု”တိ ဘဂဝါ အဝေါစ၊ သွာက္ခာတော
ဓမ္မော၊ စရ ဗြဟ္မစရိယံ သမ္မာ ဒုက္ခဿ အန္တ-ကိရိ
ယာယာတိ။ သာဝ တဿ အာယသ္မတော ဥပသမ္ပဒါ
အဟောသိတိ။

ဓမ္မစကြာသုတ်ပါဠိတော်ပါဌ် ပြီး၏။

ဓမ္မစကြာသုတ်ပါဠိတော်နိဿယ

အရဟတော၊ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်
သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ အလုံးစုံသောတရားတို့ကို
မဘောက်မပြန် ကိုယ်တော်တိုင် သိတော်မူသော။
တဿ ဘဂဝတော၊ ထိုဘုန်းတော်အလွန်ကြီးတော်မူ
သော မြတ်စွာဘုရားအား။ နမော၊ ရိုသေ ညွတ်ကျိုး
ရှိခိုးပါ၏ဘုရား။

အတွင်းနိဒါန်း

၁။ ဘန္တေ ကဿ၊ အို-အရှင်မဟာကဿပ။ ဣဒံ သုတ္တံ၊
ဤ ဓမ္မစက္ကပ္ပဝတ္တန သုတ်ကို။ မေ-မယာ အာနန္ဒေန၊ အကျွန်ုပ်
အာနန္ဒာသည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သံမုခေါ၊
မျက်မှောက်တော်မူ။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏။
ဧကံ၊ တပါးသော။ သမယံ၊ အခါ၌။ ဘဂဝေါ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ ဗာရာဏသိယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌။ ဣသိပတနေ၊
ဣသိပတနအမည်ရှိသော။ မိဂဒါယေ၊ မိဂဒါဝုန်တော၌။
ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ တတြခေါ၊ ထိုသို့နေတော်မူသော
အခါ၌။ ဘဂဝေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပဉ္စဝဂ္ဂိယေ၊ ပဉ္စဝဂ္ဂီ
အမည်ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့ကို။ အာမန္တေသိ၊
မိန့်တော်မူ၏။

[ရဟန္တာငါးရာ ပဌမ သင်္ဂါယနာ တင်သောအခါ ဤ
ဓမ္မစကြာသုတ်ကို အဘယ်အရပ်၌ ဘုရားဟောသနည်း-
စသည်ဖြင့် မေးခွန်းများစွာ ရှင်မဟာကဿပ မေး၍ ရှင်
အာနန္ဒာသည် မေးတိုင်း ဖြေ၏။ ဖြေဆိုပြီးသောအခါ ရဟန္တာ

ငါးရာလုံး ညိ၍ ဤသုတ်ကို ရှုတ်ဆိုကြ၏။ ထို့ကြောင့် ရှေးဦးစွာ “ဘန္တေကဿပ” ဟု အနွယ်အားဖြင့် အာလုပ်ပုဒ် ထည့်သည်။ ဘန္တေပိပ္ပလိ-ဟု အမည်ရင်း အာလုပ်မထည့်သင့်-ဟုလို့၊]

ဤသုတ်ဟောစဉ် ရှင် အာနန္ဒာ တရားနာ ပေါသော်လည်း အလုပ်အကျွေးရ ထူး လက်ခံသောအခါ ဘောင်းဆူရှစ်ပါး တွင် “ဗျက်ကွယ်ဟောသမ တရားများ ပြန်ဟောပြုတော်မူပါ။ အလုပ်အကျွေး ဖြစ်လျက် ဤမည်သောသုတ်ကို အဘယ်၌ ဟောသည် မသိ-ဟူ၍ ဖြစ်လို့ပါ။” ဟူသော ဆုတခု ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဘုရားရှင်၏ ဗျက်မှောက်တော်၌ ရှင်အာနန္ဒာ တိုက်ရိုက်နာကြားရခြင်းကို သိသာ၏။ မထေရ်ကြီး-ရှင်မဟာကဿပ၏ အသံ၌ “ခေမော အာနန္ဒေန္တေနေ-အက္ခန္တိပိ အာနန္ဒာ မထေရ်သည်” ဟု မိမိကိုယ်ကို ထေရသဒ္ဓါဖြင့် မဖြည့်စွက်အပ်။ ထို့ကြောင့် “ခေမော အာနန္ဒေန-အက္ခန္တိပိ အာနန္ဒာသည်” ဟူ၍ ဆို၏။ ဤနေရာမျိုး၌ ထေရသဒ္ဓါ ဖြည့်စွက်ဆိုလျှင် ကြီးသည်၊ ငယ်သည်ဟု အမှတ် ထေား။ အတန်းအစား မသိတတ်ရာ ကျနိုင်သည်။

ပဉ္စဝဂ္ဂီတို့သည် ဝိနည်းအရ တိက္ခာ မဖြစ်ကြသေး။ ဘယံ ဣက္ခတိတံ တိက္ခာ။ ။ဘယံ၊ သံသရာဘေးကို၊ ဣက္ခတိ၊ ရှုတတ်၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ တိက္ခာ၊ တိက္ခာ မည်၏။ ဤအလိုဖြင့် သံသရာဘေးကို ရှုသူတိုင်း တိက္ခာ မည်၏။ သမဏ၊ ပဗ္ဗဇိတတို့လည်း မည်ကုန်၏။ လူတို့ သံသောဇဉ်ကို ဖြတ်၍ ရှောင်ကြဉ်ခြင်းသို့ ရောက်သူသည် ပဗ္ဗဇိတ မည်၏။ သုတ္တန်နည်းဖြင့် တိက္ခာ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ထို့ကြောင့် “ပဉ္စဝဂ္ဂိယေ တိက္ခာ” ဟု အဆိုပြုသည်။

မမှီဝဲအပ်သောအဘို့ အစု နှစ်ပါး

၂။ ဘိက္ခုဝေ၊ ချစ်သားရဟန်းတို့။ ပဗ္ဗဇိတေန၊ ရဟန်း
 ဖြစ်သောသူသည်။ ဒွေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ ဣမေအန္တာ၊
 ဤအဘို့အစုတို့ကို။ [အယုတ်တရားတို့ကိုဟု အဓိပ္ပာယ်အား
 လျော်စွာ ပေးခြင်းလည်း သင့်၏။] နသေဝိတဗ္ဗာ၊ မမှီဝဲ
 အပ်ကုန်။ ဒွေ၊ နှစ်ပါးတို့သည်။ ကတဇေမ၊ အဘယ်သည်
 တို့နည်း။ ကာမေသု၊ ရူပါရုံစသော ဝတ္ထုကာမတို့၌။ ကာမ
 သုခလ္လိကာ နုယောဂေါ၊ ကိလေသာ ကာမချမ်းသာကို
 ကပ်ငြိ၍ အဖန်ဖန်အားထုတ်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော။ ယော
 စာယံ၊ အကြင်အဘို့အစုသည်လည်း။ ဟိနော၊ ယုတ်ညံ့၏။
 ဂမ္မော၊ ရှာသူတို့၏ဥစ္စာ ဖြစ်၏။ ပေါထုဇ္ဇနိကော၊ ပုထုဇဉ်
 ဗာလတို့၏အလေ့ ဖြစ်၏။ အနရိယော၊ အရိယာ သူတော်
 ကောင်းတို့၏ ဥစ္စာ မဟုတ်။ အနတ္ထသံဟိတော၊ အကျိုး
 စီးပွားနှင့် မစပ်။ (၁)။ အတ္တကိလမထာ နုယောဂေါ၊
 မိမိကိုယ် ပင်ပန်းခြင်းကို အဖန်ဖန် အားထုတ်ခြင်းဟု ဆို
 အပ်သော။ ယောစာယံ၊ အကြင်အဘို့အစုသည်လည်း။ ဒုက္ခော၊
 ကိုယ်ဆင်းရဲ၏။ အနရိယော၊ အရိယာ မဟုတ်သော တိတ္ထိ
 တို့၏ အကျင့် ဖြစ်၏။ အနတ္ထသံဟိတော၊ အကျိုးစီးပွားနှင့်
 မစပ်။ (၂)။ ဣမေဒွေ၊ ဤနှစ်ပါးတို့ဘည်း။

[ကာမဂုဏ်ခံစားခြင်းသည်၎င်း၊ ဆူးပြောင့်ပေါ်၌ မှီခြင်း၊
 အိပ်ခြင်းစသော ကိုယ်ပင်ပန်းကြောင်း အကျင့်သည်၎င်း၊
 ရဟန်းတို့ မမှီဝဲအပ်သော အဘို့အစုနှစ်ခု ဖြစ်၏။ ဤ၌
 အန္တသဒ္ဓါသည် အဘို့အစုဟောသော ကောဋ္ဌာသအနု၊ ကိ
 ဘာဂအနက်၌ ဖြစ်သည်ဟု ဖွင့်သည်။ အယုတ်တရားဟု မဖွင့်။
 အဓိပ္ပာယ်ကား သင့်ပေ၏။]

ဘုရားရှင်၏ မဇ္ဈိမပဋိပဒါ

၃။ တိက္ခဝေ၊ ချစ်သားရဟန်းတို့။ တေတေခါဥဘော
 အန္တေ၊ ဤနှစ်ပါးသော အဘိအစုတို့ကို။ အနုပဂမ္မ၊ မကပ်
 မူ၍၊ မဇ္ဈိမာ၊ အလယ်အလတ်ဖြစ်သော။ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်ကို။
 တထာဂတေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဘိသမ္မုဒ္ဓါ၊ ထိုးထွင်း၍
 သိတော်မူအပ်၏။ သာ၊ ထို မဇ္ဈိမပဋိပဒါသည်။ စက္ခုကရဏီ၊
 သစ္စာလေးပါးကိုမြင်သော ပညာမျက်စိကို ပြုတတ်၏။ ဉာဏ
 ကရဏီ၊ သစ္စာလေးပါးကိုသိသောဉာဏ်ကို ပြုတတ်၏။ ဥပ
 သမာယ၊ ကိလေသာငြိမ်းခြင်းငှါ။ ဝါ၊ သဉ္ဇပါဒိသေသ
 နိဗ္ဗာန်အကျိုးငှါ။ အဘိညာယ၊ သစ္စာလေးပါးကို ထူးသော
 ဉာဏ်ဖြင့် သိခြင်းငှါ။ သမ္မောဓေယ၊ သစ္စာလေးပါးကို
 ကောင်းစွာ သိခြင်းငှါ။ နိဗ္ဗာနာယ၊ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်
 ပြုခြင်းငှါ။ ဝါ၊ အနုပပါဒိသေသ နိဗ္ဗာန်အကျိုးငှါ။ သံဝတ္တတိ၊
 ဖြစ်၏။

မဇ္ဈိမပဋိပဒါသရုပ်

၄။ တိက္ခဝေ၊ ချစ်သားရဟန်းတို့။ တထာဂတေန၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဘိသမ္မုဒ္ဓါ၊ ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူ
 အပ်သော။ စက္ခုကရဏီ၊ သစ္စာလေးပါးကိုမြင်သော ပညာ
 မျက်စိကို ပြုတတ်သော။ ဉာဏကရဏီ၊ သစ္စာလေးပါးကို
 သိသောဉာဏ်ကို ပြုတတ်သော။ ဥပသမာယ၊ ကိလေသာ
 ငြိမ်းခြင်းငှါ။ အဘိညာယ၊ သစ္စာလေးပါးကို ထူးသော
 ဉာဏ်ဖြင့် သိခြင်းငှါ။ သမ္မောဓေယ၊ သစ္စာလေးပါးကို
 ကောင်းစွာ သိခြင်းငှါ။ နိဗ္ဗာနာယ၊ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်

ပြုခြင်းငှါ။ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏-ဟု ဆိုအပ်သော၊ သာမဇ္ဈိမ
 ပဋိပဒါ၊ ထိုမဇ္ဈိမပဋိပဒါသည်။ ကတမာစ၊ အဘယ်နည်း။
 အရိယော၊ မြတ်သော။ အဋ္ဌဂိကော၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော။
 အယမေဝမဂ္ဂေါ၊ ဤမဂ်သည်သာတည်း။ သေယျထိဒံ၊ အင်္ဂါ
 ရှစ်ပါးကား။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ ကောင်းစွာ မြင်ခြင်း။ သမ္မာ
 သင်္ကပ္ပေါ၊ ကောင်းစွာ ကြံခြင်း။ [ဤကား အဓိပညာ
 မဂ္ဂင်နှစ်ပါးတည်း။] သမ္မာဝါစာ၊ ကောင်းစွာဆိုခြင်း။ သမ္မာ
 ကမ္မန္တော၊ ကောင်းစွာ ပြုခြင်း။ သမ္မာအာဇီဝေါ၊ ကောင်းစွာ
 အသက်မွေးခြင်း။ [ဤကား အဓိသီလ မဂ္ဂင်သုံးပါး
 တည်း။] သမ္မာဝါယာမော၊ ကောင်းစွာ အားထုတ်ခြင်း။
 သမ္မာသတိ၊ ကောင်းစွာ အောက်မေ့ခြင်း။ သမ္မာသမာဓိ၊
 ကောင်းစွာ တည်ကြည်ခြင်း။ [ဤကား အဓိစိတ္တမဂ္ဂင်သုံးပါး
 တည်း။] ဣတိ၊ ဤရှစ်ပါးတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ချစ်သား
 ရဟန်းတို့။ အယံခေါသာ မဇ္ဈိမပဋိပဒါ၊ ဤ မဇ္ဈိမပဋိပဒါကို။
 တထာဂတေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဘိသမ္မုဒ္ဓေါ၊ ထိုးထွင်း
 ရှိ သိတော်မူအပ်၏။ သာ၊ ထို မဇ္ဈိမပဋိပဒါသည်။ စက္ခု
 ကရဏီ၊ သစ္စာလေးပါးကို မြင်သော ပညာမျက်စိကို ပြုတတ်
 ၏။ ဉာဏကရဏီ၊ သစ္စာလေးပါးကိုသိသော ဉာဏ်ကို ပြုတတ်
 ၏။ ဥပသမာယ၊ ကိလေသာ ငြိမ်းခြင်းငှါ။ အဘိညာယ၊
 သစ္စာလေးပါးကို ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိခြင်းငှါ။ သမ္မော
 ဓာယ၊ သစ္စာလေးပါးကို ကောင်းစွာသိခြင်းငှါ။ နိဗ္ဗာနာယ၊
 နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှါ။ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။

[ကမသုခလ္လိကအကျင့်သည် ဟိနု ဖြစ်၏။ လျော့လှနိုး
 သည်။ အတ္တကိလုမထအကျင့်သည် ကိုယ်ဒုက္ခ ဖြစ်၏။ တင်း

လွန်းသည်။ နှစ်ခုလုံး နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်းလမ်း မဟုတ်၊
လမ်းသို့မရောက် တခု၊ လမ်းကိုလွန် တခု၊ ဤမဂ္ဂင်ရှစ်ပါးကား
မလျော့လွန်း မတင်းလွန်း လမ်းကျ၏။ အလယ်အလတ်၌
ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် မဇ္ဈိမပဋိပဒါမည်သည်။]

ဒုက္ခသစ္စာ

၅။ ဘိက္ခုဝေ၊ ချစ်သားရဟန်းတို့။ ဣဒံခေါပန၊ ဤ
ဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခဖြစ်သော။ အရိယသစ္စံ၊
အရိယသစ္စာ မည်၏။ ဇာတိပိ၊ ပဋိသန္ဓေ နေရခြင်းသည်
လည်း။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ၏။ ဇရာပိ၊ အိုရခြင်းသည်လည်း။
ဒုက္ခော၊ ဆင်းရဲ၏။ ဗျာဓိပိ၊ နာရခြင်းသည်လည်း။ ဒုက္ခော၊
ဆင်းရဲ၏။ မရဏံပိ၊ သေရခြင်းသည်လည်း။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်း
ရဲ၏။ အပ္ပိယေဟိ၊ မနှစ်သက်အပ်သော သတ္တဝါ သင်္ခါရ
တို့နှင့်။ သမ္ပယောဂေါ၊ အတူယှဉ်တွဲ၍ နေရခြင်းသည်။
ဒုက္ခော၊ ဆင်းရဲ၏။ ပိယေဟိ၊ နှစ်သက်အပ်သော သတ္တဝါ
ဝါ သင်္ခါရတို့နှင့်။ ဝိပွဒယာဂေါ၊ ကွေ့ကွင်း ရခြင်းသည်။
ဒုက္ခော၊ ဆင်းရဲ၏။ ယံပိစ္ဆံ၊ အကြင် တောင့်တခြင်းကိုး
နုလဘတိ၊ မရ။ တံပိ၊ ထိုတောင့်တခြင်းကို မရခြင်းသည်
လည်း။ (ဝါ၊ ထိုမရစကောင်းကို တောင့်တခြင်းသည်လည်း။)
ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ သံခိတ္တေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ ပဉ္စ၊ ငါးပါး
ကုန်သော။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ ဥပါဒါန်၏ အာရုံဖြစ်သော
ခန္ဓာတို့သည်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲကုန်၏။ ဣဒံ၊ ဤဇာတိစသော
ထရားသည်။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခဖြစ်သော။ အရိယသစ္စံ၊ အရိယ
သစ္စာ မည်၏။

[အရိယ + သစ္စာ ဟူသည်—အရိယာတို့ + သိအပ်သော သစ္စာ ဖြစ်၏။ ဝါ၊ အရိယာဖြစ်အောင်+ပြုတတ်သော သစ္စာ ဖြစ်၏။ ဝါ၊ မဖောက်မပြန် + မှန်ကန်သော သစ္စာ ဖြစ်၏။ ဤသစ္စာကိုသိလျှင် အရိယာဖြစ်၏။ အပါယ်တံခါး ပိတ်၏။]

သမုဒယသစ္စာ

၆။ ဘိက္ခဝေ၊ ချစ်သားရဟန်းတို့။ ဣဒံခေါပန၊ ဤဆို လတ္တံ့သည်ကား။ ဒုက္ခသမုဒယံ၊ ဒုက္ခ၏ အကြောင်းဖြစ် သော။ အရိယသစ္စံ၊ အရိယသစ္စာ မည်၏။ ယာယံတဏှာ၊ အကြင်တဏှာသည်။ ပေါနောတ္တဝိကာ၊ တဖန် ဘဝသစ်ကို ပြုလေ့ရှိ၏။ နန္ဒိရာဂ သဟဂတာ၊ နှစ်သက်ခြင်း တပ်ခြင်းနှင့် တကွဖြစ်၏။ တတြတတြ၊ ထိုထိုအတ္တဘောဖြစ်ရာ ထိုထို ဘဝ၌။ အဘိနန္ဒိနိ၊ လွန်စွာနှစ်သက်တတ်၏။ ဣဒံ- အယံ တဏှာ၊ ဤတဏှာသည်။ သေယျထာ-ကတမာ၊ အဘယ် နည်း။ ကာမတဏှာ၊ ကာမအာရုံ၌ တပ်တတ်သော တဏှာ ၎င်း။ ဘဝတဏှာ၊ ရူပဘဝ၊ အရူပဘဝ၌ တပ်တတ်သော တဏှာ၎င်း။ ဝါ၊ သဿတဒိဋ္ဌိနှင့် တကွဖြစ်သော တဏှာ ၎င်း။ ဝိဘဝတဏှာ၊ ဥစ္ဆေဒ ဒိဋ္ဌိနှင့်တကွ ဖြစ်သော တဏှာ ၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသုံးပါးတည်း။ ဣဒံ၊ ဤတဏှာသည်။ ဒုက္ခ- သမုဒယံ၊ ဒုက္ခ၏အကြောင်းဖြစ်သော။ အရိယသစ္စံ၊ အရိယ သစ္စာ မည်၏။

နိရောဓသစ္စာ

၇။ ဘိက္ခဝေ၊ ချစ်သားရဟန်းတို့။ ဣဒံခေါပန၊ ဤဆို လတ္တံ့သည်ကား။ ဒုက္ခနိရောဓံ၊ ဒုက္ခ၏ ချုပ်ရာဖြစ်သော။

အရိယသစ္စံ၊ အရိယသစ္စာ မည်၏။ တဿာယေဝတဏှာယ၊
 ထိုတဏှာသုံးပါး၏သာလျှင်။ ယော အသေသ-ဝိရာဂ-
 နိရောဓော၊ အကြင်အကြောင်းမဲ့ ကင်းချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သည်။
 ယောစာဂေါ၊ အကြင်စွန့်ရာ နိဗ္ဗာန်သည်။ ယောပဋိနိဿဂ္ဂေါ၊
 အကြင် လွတ်လွတ်စွန့်ရာ နိဗ္ဗာန်သည်။ ယာမုတ္တိံ၊ အကြင်
 လွတ်ရာ နိဗ္ဗာန်သည်။ ယောအနာလယော၊ အကြင် ကပ်ငြိ
 ခြင်းကင်းရာ နိဗ္ဗာန်သည်။ အတ္ထိံ၊ ရှိ၏။ ဣဒံ၊ ဤနိဗ္ဗာန်
 သည်။ ဒုက္ခနိရောဓံ၊ ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာဖြစ်သော။ အရိယသစ္စံ၊
 အရိယသစ္စာ မည်၏။

မဂ္ဂသစ္စာ

ဂ။ ဘိက္ခဝေ၊ ချစ်သားရဟန်းတို့။ ဣဒံခေါပန၊ ဤဆို
 လတ္တံ့သည်ကား။ ဒုက္ခ နိရောဓ ဂါမိနိ ပဋိပဒါ၊ ဒုက္ခ၏
 ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်း အကျင့်ဖြစ်သော။ အရိယ
 သစ္စံ၊ အရိယသစ္စာ မည်၏။ အရိယော၊ မြတ်သော။ အယမေဝ
 မဂ္ဂေါ၊ ဤမဂ်သည်သာလျှင်။ အဋ္ဌင်္ဂိကော၊ အင်္ဂါရှစ်ပါး
 ရှိ၏။ သေယျထိဒံ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးကား။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ ကောင်း
 စွာမြင်ခြင်း။ သမ္မာသင်္ကပ္ပေါ၊ ကောင်းစွာ ကြံခြင်း။ (နှစ်ပါး)။
 သမ္မာဝါစာ၊ ကောင်းစွာဆိုခြင်း။ သမ္မာကမ္မန္တာ၊ ကောင်း
 စွာပြုခြင်း။ သမ္မာအာဇီဝေါ၊ ကောင်းစွာ အသက်မွေးခြင်း။
 (သုံးပါး)။ သမ္မာဝါယာမော၊ ကောင်းစွာအားထုတ်ခြင်း။
 သမ္မာသတိံ၊ ကောင်းစွာ အောက်မေ့ခြင်း။ သမ္မာသမာဓိံ၊
 ကောင်းစွာ တည်ကြည်ခြင်း။ (သုံးပါး)။ ဣတိ၊ ဤရှစ်ပါး
 တည်း။ ဣဒံ၊ ဤမဂ္ဂင်္ဂါရှစ်ပါးသည်။ ဒုက္ခ-နိရောဓ + ဂါမိနိ-

မဋ္ဌိပဒါ၊ ဒုက္ခ၏ ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း အကျင့်
ဖြစ်သော။ အရိယသစ္စံ၊ အရိယသစ္စာ မည်၏။

ဒုက္ခ၌သစ္စဉာဏ်

၉။ ဘိက္ခဝေ၊ ချစ်သားရဟန်းတို့။ ဣဒံ၊ ဤဘုံသုံးပါး၌
ကျင်လည်သော တရားအပေါင်းသည်။ ဒုက္ခံ အရိယသစ္စန္တိ၊
ဒုက္ခသစ္စာ မည်၏-ဟူ၍။ မေ၊ ငါသည်။ ဝါ၊ ငါအား။ ပုဗ္ဗေ၊
(ဘုရားဖြစ်သည်မှ) ရှေး၌။ အနုနုဿုတေသု၊ မကြားအပ်
စဘူးကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ သစ္စာလေးပါးတို့၌။ စက္ခု၊ ပညာ
မျက်စိသည်။ ဥ-ဒပါဒိ၊ ထင်စွာ ဖြစ်ပြီ။ ဉာဏံ၊ သိခြင်းသည်။
ဥ-ဒပါဒိ၊ ထင်စွာ ဖြစ်ပြီ။ ပညာ၊ အပြားအားဖြင့် သိခြင်း
သည်။ ဥ-ဒပါဒိ၊ ထင်စွာ ဖြစ်ပြီ။ ဝိဇ္ဇာ၊ ထိုးထွင်း၍ သိခြင်း
သည်။ ဥ-ဒပါဒိ၊ ထင်စွာ ဖြစ်ပြီ။ အာလောကော၊ မောဟ
မှောင်ပယ်ခင်းသော ပညာရောင်အလင်းသည်။ ဥ-ဒပါဒိ၊
ထင်စွာ ဖြစ်ပြီ။

ဒုက္ခ၌ကိစ္စဉာဏ်

၁၀။ ဘိက္ခဝေ၊ ချစ်သားရဟန်းတို့။ တံခေါပနိဒံ ဒုက္ခံ
အရိယသစ္စံ၊ ထိုဒုက္ခသစ္စာကို။ ပရိညေယျန္တိ၊ ဤရှေ့ ဤမျှ
ဟု ပိုင်းခြား၍ သိအပ်၏-ဟူ၍။ မေ၊ ငါသည်။ ဝါ၊ ငါအား။
ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ အနုနုဿုတေသု၊ မကြားအပ်စဘူးကုန်သော။
ဓမ္မေသု၊ သစ္စာလေးပါးတို့၌။ စက္ခု၊ ပညာမျက်စိသည်။
ဥ-ဒပါဒိ၊ ထင်စွာ ဖြစ်ပြီ။ ဉာဏံ၊ သိခြင်းသည်။ ဥ-ဒပါဒိ၊
ထင်စွာ ဖြစ်ပြီ။ ပညာ၊ အပြားအားဖြင့် သိခြင်းသည်။ ဥ-ဒပါဒိ၊
ထင်စွာ ဖြစ်ပြီ။ ဝိဇ္ဇာ၊ ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းသည်။ ဥ-ဒပါဒိ၊

ထင်စွာ ဖြစ်ပြီ။ အာလောကော၊ မောဟမ္ဘောင် ပယ်ခွင်း
သော ပညာရောင်အလင်းသည်။ ၂-ဒပါဒိ၊ ထင်စွာ ဖြစ်ပြီ။
[နောက်၌ဆိုပြီးသော အနက်ဘူတို့ကို ချုံးအံ့။ ချုံးဖော်
ဆိုနိုင်သောသတ္တိ ရှိ၊ မရှိ သိနိုင်လတ္တံ့။]

ဒုက္ခန္တိ ကတညဏ်

၁၁။ ဘိက္ခဝေ....။ တံခေါပနိဒံ ဒုက္ခံအရိယသစ္စံ၊ ထို
ဒုက္ခသစ္စာကို၊ ပရိညာတန္တိ၊ ဤရွှေဤမျှဟု ပိုင်းခြား၍ပြီးပြီ
ဟူ၍၊ မေ၊ ငါသည်။ ငါ၊ ငါအား။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ အန-
နုဿုတေသု၊ မကြားအပ်စားကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ သစ္စာ
လေးပါးတို့၌။ စက္ခု...။ ၂-ဒပါဒိ...။ ဉာဏံ...။ ၂-ဒပါဒိ...။
ပညာ....။ ၂-ဒပါဒိ....။ ဝိဇ္ဇာ....။ ၂-ဒပါဒိ...။ အာလော
ကော....။ ၂-ဒပါဒိ....။

[သစ္စာလေးပါးတို့၌ “ဤကား ဒုက္ခ၊ ဤကား သမုဒယ-
စသည်ဖြင့် ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ သိခြင်းသည် သစ္စဉာဏ်မည်၏။
ပြုသင့်သောကိစ္စကို သိခြင်းသည် ကိစ္စဉာဏ်မည်၏။ (သိကိစ္စ၊
ပယ်ကိစ္စ၊ မျက်မှောက်ပြုကိစ္စ၊ ပွားစေခြင်းကိစ္စ-ဟူသော ကိစ္စ
လေးပါးကို သိခြင်းဟု ဆိုလိုသည်။) ဤပြုသင့်သောကိစ္စကို
ပြုပြီးပြီဟု သိခြင်းသည် ကတညဏ် မည်၏။ ဤကား ဉာဏ်
သုံးပြန်တည်း။ ဝါ၊ ဉာဏ်သုံးပါးတည်း။

ဤဒုက္ခသစ္စာ၌ ဉာဏ်သုံးပြန်ဖြစ်ပုံသိအပ်၏။ လောကီစိတ်
၈၁-ခု၊ လောဘကြင်သော စေတသိက် ၅၁-ခု၊ ရုပ် ၂၈-ခု
သည် ဒုက္ခသစ္စာ မည်၏။ ဤသို့ သိခြင်းသည် သစ္စဉာဏ်
မည်၏။ (ကာမ၊ ရူပ၊ အရူပ-ဟူသော ဘုံသုံးပါး၌သာ ဖြစ်
သောကြောင့် တေဘူမက တရားဟူ၍လည်း ထိုဒုက္ခသစ္စာ

ကို ခေါ်သည်။) ဒုက္ခသစ္စာကား ဤတေဘူမက တရားစုသာ
 တည်း။ ဤထက်အယုတ်အလွန် မရှိဟု ပိုင်းခြား၍ သိအပ်
 သောတရား ဖြစ်၏။ ဤသို့ သိခြင်းသည် ကိစ္စဉာဏ် မည်၏။
 ဤတေဘူမက ဒုက္ခတရားစုကို ငါ ပိုင်းခြား၍ သိပြီးပြီ။ ဤသို့
 သိခြင်းသည် ကတဉာဏ် မည်၏။ သစ္စ၊ ကိစ္စ၊ ကတ-ဟု
 ဉာဏ်သုံးပါး။ |

သမုဒယ၌ သစ္စဉာဏ်

၁၂။ ဘိက္ခဝေ....။ ဣဒံ၊ ဤတဏှာဟူသော လောဘ
 သည်။ ဒုက္ခသမုဒယံ အရိယံသစ္စန္တိ၊ သမုဒယသစ္စာမည်၏
 ဟူ၍။ မေ၊ ငါသည်။ ဝါ၊ ငါအား။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ အန-
 နုဿုတေသု၊ မကြားအပ်စဘူးကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ သစ္စာ
 လေးပါးတို့၌။ စက္ခု....။ ဥ-ဒပါဒိ....။ ဉာဏံ...။ ဥ-ဒပါဒိ....။
 ပညာ....။ ဥ-ဒပါဒိ....။ ဝိဇ္ဇာ....။ ဥ-ဒပါဒိ ...။ အာလော-
 ကော....။ ဥ-ဒပါဒိ....။

သမုဒယ၌ ကိစ္စဉာဏ်

၁၃။ ဘိက္ခဝေ....။ တံခေါပနိဒံ ဒုက္ခသမုဒယံ အရိယ-
 သစ္စံ၊ ထိုသမုဒယသစ္စာကို။ ပဟာတဗ္ဗန္တိ၊ ထိုထိုမဂ်ဖြင့် ပယ်
 အပ်၏ဟူ၍။ မေ၊ ငါသည်။ ဝါ၊ ငါအား။ ပုဗ္ဗေ ...။ အန-
 နုဿုတေသု ...။ ဓမ္မေသု၊ သစ္စာလေးပါးတို့၌။ စက္ခု....။
 ဥ-ဒပါဒိ ...။ ဉာဏံ....။ ဥ-ဒပါဒိ....။ ပညာ....။ ဥ-ဒပါဒိ...။
 ဝိဇ္ဇာ....။ ဥ-ဒပါဒိ ..။ အာလောကော....။ ဥ-ဒပါဒိ ...။

သမုဒယ၌ ကတဉာဏ်

၁၄။ ဘိက္ခုဝေ....။ တံခေါပနိဒံ ဒုက္ခသမုဒယံ အရိယ-
 သစ္စံ၊ ထိုသမုဒယသစ္စာကို။ ပဟီနန္တိ၊ ထိုထိုမဂ်ဖြင့် ပယ်
 ပြီးပြီဟူ၍၊ မေ ငါသည်။ ဝါ၊ ငါအား။ ပုဗ္ဗေ....။ အနုနုဿု-
 တေသု....။ ဓမ္မေသု၊ သစ္စာလေးပါးတို့၌၊ စက္ခု....။
 ဥ-ဒပါဒိ....။ ဉာဏံ....။ ဥ-ဒပါဒိ...။ ပညာ....။ ဥ-ဒပါဒိ....။
 ဝိဇ္ဇာ....။ ဥ-ဒပါဒိ....။ အာလောကော ...။ ဥ-ဒပါဒိ....။

[ဤသမုဒယသစ္စာ၌ ဉာဏ်သုံးပြုန်ဖြစ်ပုံကား လောဘ
 သည် သမုဒယသစ္စာ မည်၏ဟု သိခြင်းသည် သစ္စဉာဏ်
 မည်၏။ သမုဒယသစ္စာကား ပယ်အပ်သောတရား ဖြစ်၏ဟု
 သိခြင်းသည် ကိစ္စဉာဏ် မည်၏။ သမုဒယသစ္စာကို ငါပယ်
 ပြီးပြီဟု သိခြင်းသည် ကတဉာဏ်မည်၏။ ။ဒိဋ္ဌိ၊ဝိင်္ဂီကိစ္ဆာ
 နှင့်အပါယ်လားကြောင်းကို သောတာပတ္တိမဂ်ဖြင့် ပယ်သည်။
 ရုန့်ရင်းသော ကိလေသာကို သကဒါဂါမိ မဂ်ဖြင့်၊ ကာမ
 ရာဂနှင့် ဒေါသကို အနာဂါမိမဂ်ဖြင့်၊ ရူပရာဂ၊ အရူပရာဂ
 နှင့် ဥဒ္ဒစ္စကို အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် ပယ်သည်။]

နိရောဓ၌ သစ္စဉာဏ်

၁၅။ ဘိက္ခုဝေ....။ ဣဒံ။ ဤနိဗ္ဗာန်သည်။ ဒုက္ခနိရောဓံ
 အရိယသဒ္ဓန္တိ၊ နိရောဓသစ္စာ မည်၏ဟူ၍၊ မေ ငါသည်။ ဝါ၊
 ငါအား၊ ပုဗ္ဗေ....။ အနုနုဿုဒတေသု....။ ဓမ္မေသု၊ သစ္စာ
 လေးပါးတို့၌၊ စက္ခု....။ ဥ-ဒပါဒိ....။ ဉာဏံ....။
 ဥ-ဒပါဒိ....။ ပညာ....။ ဥ-ဒပါဒိ...။ ဝိဇ္ဇာ....။ ဥ-ဒပါဒိ....။
 အာလောကော....။ ဥ-ဒပါဒိ....။

နိရောဓ၌ ကိစ္စဉာဏ်

၁၆။ ဘိက္ခုဝေ...။ တံခေါပနိဒံ ဒုက္ခနိရောဓံ အရိယ-
 သစ္စံ၊ ထိုနိရောဓသစ္စာကို။ သစ္စိကာတဗ္ဗန္တိ၊ မဂ်ဉာဏ်၊ ဖိုလ်
 ဉာဏ်ဖြင့် မျက်မှောက် ပြုအပ်၏ ဟူ၍။ မေ၊ ငါသည်။ ဝါ၊
 ငါအား။ ပုဗ္ဗေ...။ အနုနုဿုတေသု...။ ဓမ္မေသု၊
 သစ္စာလေးပါးတို့၌။ စက္ခု...။ ဥ-ဒပါဒိ...။ ဉာဏ်...။
 ဥ-ဒပါဒိ...။ ပညာ...။ ဥ-ဒပါဒိ...။ ဝိဇ္ဇာ...။
 ဥ-ဒပါဒိ .. ။ အာလောကော...။ ဥ-ဒပါဒိ...။

နိရောဓ၌ ကတဉာဏ်

၁၇။ ဘိက္ခုဝေ...။ တံခေါပနိဒံ ဒုက္ခနိရောဓံ အရိယ-
 သစ္စံ၊ ထိုနိရောဓသစ္စာကို။ သစ္စိကတဗ္ဗန္တိ၊ မဂ်ဉာဏ်၊ ဖိုလ်
 ဉာဏ်ဖြင့် မျက်မှောက် ပြုပြီးပြီ ဟူ၍။ မေ၊ ငါသည်။ ဝါ၊
 ငါအား။ ပုဗ္ဗေ...။ အနုနုဿုတေသု...။ ဓမ္မေသု၊
 သစ္စာလေးပါးတို့၌။ စက္ခု...။ ဥ-ဒပါဒိ...။ ဉာဏ်...။
 ဥ-ဒပါဒိ... ။ ပညာ...။ ဥ-ဒပါဒိ...။ ဝိဇ္ဇာ... ။ ဥ-ဒပါဒိ...။
 အာလောကော... ။ ဥ-ဒပါဒိ...။

[ဤနိရောဓသစ္စာ၌ ဉာဏ်သုံးပြုန် ဖြစ်ပုံကား-နိဗ္ဗာန်
 သည် နိရောဓသစ္စာမည်၏ဟု သိခြင်းသည် သစ္စဉာဏ်မည်၏။
 နိရောဓသစ္စာကား မျက်မှောက်ပြုအပ်သောတရားဟု သိခြင်း
 သည် ကိစ္စဉာဏ် မည်၏။ နိရောဓသစ္စာကို ငါမျက်မှောက်
 ပြုပြီးပြီဟု သိခြင်းသည် ကတဉာဏ် မည်၏။]

မဂ္ဂန္တိ သစ္စဉာဏ်

၁၈။ ဘိက္ခုဝေ...။ ဣဒံ၊ ဤမဂ္ဂင်ရှစ်ပါးသည်၊ ဒုက္ခ
နိရောဓဂါမိနိ ပဋိပဒါ အရိယသစ္စန္တိ၊ မဂ္ဂသစ္စာမည်၏ ဟူ၍။
ဓမ၊ ငါသည်။ ဝါ၊ ငါအား။ ပုဗ္ဗေ...။ အနုနုဿုတေသု...။
ဓမ္မေသု၊ သစ္စာလေးပါးတို့၌၊ စက္ခု...။ ဥ-ဒပါဒိ...။
ဉာဏံ...။ ဥ-ဒပါဒိ...။ ပညာ။ ...ဥ-ဒပါဒိ...။ ဝိဇ္ဇာ...။
ဥ-ဒပါဒိ...။ အာလောကော...။ ဥ-ဒပါဒိ...။

မဂ္ဂန္တိ ကိစ္စဉာဏ်

၁၉။ ဘိက္ခုဝေ...။ တံခေါပနိဒံ ဒုက္ခနိရောဓံ ဂါမိနိ
ပဋိပဒါ အရိယသစ္စံ၊ ထိုမဂ္ဂသစ္စာကို၊ ဘာဝေတဗ္ဗန္တိ၊ ပွား
စေအပ်၏ဟူ၍။ ဓမ၊ ငါသည်။ ဝါ၊ ငါအား။ ပုဗ္ဗေ...။ အနု-
နုဿုတေသု...။ ဓမ္မေသု၊ သစ္စာလေးပါးတို့၌၊ စက္ခု...။
ဥ-ဒပါဒိ ...။ ဉာဏံ...။ ဥ-ဒပါဒိ ...။ ပညာ ...။ ဥ-ဒပါဒိ...။
ဝိဇ္ဇာ...။ ဥ-ဒပါဒိ...။ အာလောကော ...။ ဥ-ဒပါဒိ...။

မဂ္ဂန္တိ ကတဉာဏ်

၂၀။ ဘိက္ခုဝေ၊ ချစ်သားရဟန်းတို့။ တံခေါပနိဒံ ဒုက္ခ-
နိရောဓဂါမိနိ ပဋိပဒါ အရိယသစ္စံ၊ ထိုမဂ္ဂသစ္စာကို။ ဘာဝေ-
တန္တိ၊ ပွားစေအပ်ပြီးပြီဟူ၍။ ဓမ၊ ငါသည်။ ဝါ၊ ငါအား။
ပုဗ္ဗေ၊ (ဘုရားမဖြစ်မီ) ရှေး၌။ အနုနုဿုတေသု၊ မကြားအပ်
စဘူးကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊ သစ္စာလေးပါးတို့၌၊ စက္ခု...။
ပညာမျက်စိသည်။ ဥ-ဒပါဒိ၊ ထင်စွာဖြစ်ပြီ။ ဉာဏံ၊ သိခြင်း
သည်။ ဥ-ဒပါဒိ၊ ထင်စွာ ဖြစ်ပြီ။ ပညာ၊ အပြားအားဖြင့်

သိခြင်းသည်။ ဥ-ဒပါဒိ၊ ထင်စွာဖြစ်ပြီ။ ဝိဇ္ဇာ၊ ထိုးထွင်း၍
 သိခြင်းသည်။ ဥ-ဒပါဒိ၊ ထင်စွာဖြစ်ပြီ။ အာလောကော၊
 မောဟမှောင် ပယ်ခင်းသော ပညာရောင် အလင်းသည်။
 ဥ-ဒပါဒိ၊ ထင်စွာ ဖြစ်ပြီ။

[ဤမဂ္ဂသစ္စ ၌ ဥာဏ်သုံးပြန်ဖြစ်ပုံကား-သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာ
 သင်္ကပ္ပ-စသေ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးသည် မဂ္ဂသစ္စာမည်၏ဟု သိခြင်း
 သည် သစ္စဥာဏ် မည်၏။ မဂ္ဂသစ္စာကား ပွားစေအပ်သော
 တရားဖြစ်၏ဟု သိခြင်းသည် ကိစ္စဥာဏ် မည်၏။ မဂ္ဂသစ္စာကို
 ငါပွားစေပြီးပြီဟု သိခြင်းသည် ကတဥာဏ် မည်၏။ ။ သစ္စာ
 လေးပါးတို့၌ ဥာဏ်သုံးပြန်စီပြန်သော် ၁၂-ပါးသော အခြင်း
 အရာ ဖြစ်၏။]

မသိမိ ဝန်ခံခြင်း

၂၁။ တိက္ခဝေ၊ ချစ်သားရဟန်းတို့။ ယာဝကီဝဉ္စ၊
 အကြင်မျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး။ မေ၊ ငါ့အား။
 ဣမေသု စတုသု အရိယ သစ္စေသု၊ ဤသစ္စာလေးပါးတို့၌။
 ဝေ၊ ဤသို့။ တိပရိဝဉ္စ၊ သုံးပါးသော အပြန်ရှိသော။ ဒွါဒသာ-
 ကာရံ၊ ၁၂-ပါးသော အခြင်းအရာရှိသော။ ယထာဘူတံ၊
 ဟုတ်မှန်တိုင်းဖြစ်သော။ ဉာဏဒဿနံ၊ ဉာဏ်အမြင်သည်။
 သုဝိသုဒ္ဓံ၊ အထူးစင်ကြယ်သည်။ နအဟောသိ၊ မဖြစ်သေး။
 တိက္ခဝေ၊ ချစ်သားရဟန်းတို့။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်သော
 ကာလပတ်လုံး။ အဟံ၊ ငါတုရားသည်။ သဒေဝကေ၊ နတ်
 ပြည်ငါးထပ်နှင့်တကွဖြစ်သော။ သမာရကေ၊ ဝသဝတ္တီနတ်
 ပြည်နှင့်တကွဖြစ်သော။ သဗြဟ္မကေ၊ ဗြဟ္မာပြည်နှင့်တကွ

ဖြစ်သော၊ လောကေ၊ ဩကာသလောကဉ္စ၊ သဿမဏ-
ဗြာဟ္မဏိယာ၊ ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့နှင့်တကွဖြစ်သော။ သဒေဝ-
မနုဿာယ၊ သမ္မုတိနတ်မင်း၊ ကြွင်းသောလူတို့နှင့် တကွ
ဖြစ်သော။ ပဇာယ၊ သတ္တလောကဉ္စ၊ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိ
သော၊ သမ္မာသမ္ပောဒံ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်၊ သဗ္ဗညုတ
ဉာဏ်ကို၊ အတိသမ္မုဒ္ဓေါတိ၊ ထိုးထွင်း၍ သိပြီဟူ၍။ နေဝ-
ပစ္စညာသိ၊ ဝန်မခံပြီ။

[လူမင်းသည် သမ္မုတိနတ် မည်၏၊ ခြောက်ထပ်နတ်တို့
သည် ဥပပတ္တိနတ်....၊ ဘုရားရဟန္တာတို့သည် ဝိသုဒ္ဓိနတ်....။
နတ်သုံးမျိုး။]

သိမှ ဝန်ခံခြင်း

၂၂။ ဘိက္ခဝေ၊ ချစ်သားရဟန်းတို့။ ယတောစခေါ၊
အကြင်အခါမှစ၍။ မေ၊ ငါအား။ ဣမေသု စတုသု အရိယ-
သဇ္ဇေသု၊ ဤသစ္စာလေးပါးတို့၌။ ဝေ၊ ဤသို့။ တိပရိဝနံ၊
သုံးပါးသောအပြန်ရှိသော။ ဒွာရသကာရံ၊ ၁၂-ပါးသော
အခြင်းအရာရှိသော။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်တိုင်းဖြစ်သော။
ဉာဏဒဿနံ၊ ဉာဏ်အမြင်သည်။ သုဝိသုဒ္ဓံ၊ အလွန်စင်ကြယ်
သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ ချစ်သားရဟန်းတို့။
အထ၊ ထိုအခါမှစ၍။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ သဒေဝကေ၊
နတ်ပြည်ငါးထပ်နှင့်တကွဖြစ်သော။ သမာရကေ၊ ဝသဝတ္တီ
နတ်ပြည်နှင့်တကွဖြစ်သော။ သဗြဟ္မကေ၊ ဗြဟ္မာပြည်နှင့်
တကွဖြစ်သော။ လောကေ၊ ဩကာသလောကဉ္စ၊ သဿမဏ
ဗြာဟ္မဏိယာ၊ ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့နှင့်တကွဖြစ်သော။ သဒေဝ-

မနုဿာယ၊ သမ္မုတိနတ်မင်း၊ ကြွင်းသော လူတို့နှင့်တကွ-
ဖြစ်သော။ ပဇာယ၊ သတ္တလောက၌၊ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိ
သော။ သမ္မာသမ္ဗောဓိံ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်၊ သဗ္ဗညုတ
ဉာဏ်ကို၊ အဘိသမ္မုဒ္ဓေါတိ၊ ထိုးထွင်း၍ သိပြီဟူ၍။ ပစ္စညာသိံ၊
ဝန်ခံဘော်မူပြီ။

[သတ္တဝါအပေါင်းသည် သတ္တလောက...။ ၃၁-ဘုံသည်
ဩကာသလောက...။ စိတ်၊ စေတသိက်၊ ရုပ်သည် သင်္ခါရ
လောက...။ ။လောကသုံးပါး။]

၂၃။ ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်။ ဉာဏဉာဏ်နဒဿနံ၊ ပစ္စဝေက္ခ
ဏာဉာဏ် အမြင်သည်လည်း။ မေ၊ ငါ့အား။ ၃-ဒပါဒိ၊
ထင်ရှား ဖြစ်ပြီ။ (ဖြစ်ပုံကား-)

“မေ၊ ငါ၏။ ဝိမုတ္တိ၊ ကိလေသာမှ လွတ်သော
စိတ်ကို။ ဝါ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ အကုပ္ပါ၊ ဆန့်ကျင်
ဘက်တရားတို့သည် မဖျက်ဆီးအပ်။ ဣတိ၊ ဤသို့
ဖြစ်ပြီ။ အယံ၊ ဤကိုယ်၏ အဖြစ်သည်။ အန္တိမာ၊
အဆုံး၌ ဖြစ်သော။ ဇာတိ၊ ဖြစ်ခြင်းတည်း။ ဣဒါနိ၊
ယခုအခါ၌။ ပုနုတ္တဝေါ၊ တဖန်ဘဝသစ်သည်။ နတ္ထိ၊
မရှိ။”

ဣတိ၊ ဤသို့လည်း ဉာဏ်အမြင် ဖြစ်ပြီ။

[ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ် ဟူသည် ရပြီးသော ဂုဏ်တို့ကို
ဟုတ်မှန်စွာမြင်သိသော မဟာကြိယာဉာဏ်တည်း။ တနည်း-
မဂ်ကို ဤခရီးဖြင့် ငါလာခဲ့သည်ဟု...၊ ဖိုလ်ကို ဤအကျိုး
ရသည်ဟု...၊ နိဗ္ဗာန်ကို ဤတရားကို အာရုံပြုသည်ဟု...၊
ပယ်ကိလေသာကို ဤမျှကိုပယ်ပြီးပြီဟု...၊ ကြွင်းကိလေသာ

ကို ဤမျှ ကြွင်းသေးသည်ဟု ဆင်ခြင်သည်။ ဓမ္မစကြာတရား
ဟောကြားခြင်းလည်း ဤထွင် ပြီးလေပြီ။]

ပဉ္စဝဂ္ဂိတို့ ဝမ်းမြောက်ခြင်း

၂၄။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣဒံ၊ ဤ ဒွေမေ
ဘိက္ခဝေ-အစချီသော ဓမ္မစကြာတရားကို၊ အဝေါစ၊ မိန့်
တော်မူ၏။ ပဉ္စဝဂ္ဂိယာ ဘိက္ခု။ ပဉ္စဝဂ္ဂိရဟန်းတို့သည်။ အတ္တ-
မနာ၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ
ဘုရား၏။ ဘာသိတံ၊ ဟောအပ်သော ဓမ္မစကြာ တရား
တော်ကို။ အဘိနန္ဒု၊ သာဓုနှုတ်မြက် လွန်စွာ နှစ်သက်
ကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မျက်မှောက်တော်မူ ကြားလိုက်ရ၏ဟု
ရှင်အာနန္ဒာ လျှောက်ကြား၏။

အရှင်ကောဏ္ဍည သောတာပန်တည်ခြင်း

၂၅။ ဣမသ္မိံ စ ပန ဝေယျာကရဏသ္မိံ၊ ဤဂါထာ
မစွက်မသုံး ဗျာကရုဏ်းတရားကို။ ဘညမာနေ၊ ဟော
တော်မူသည်ရှိသော်။ အာယသ္မတော ကောဏ္ဍညဿ၊
အရှင်ကောဏ္ဍညအား။ ဝိရဇံ၊ ရာဂစသော မြို့မရှိသော။
ဝိတမလံ၊ ဒိဋ္ဌိစသော အညစ်အကြေးကင်းသော။ ဓမ္မစက္ခု၊
သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ်မျက်စိသည်။ ၂-ဒပါဒံ၊ ထင်စွာဖြစ်ပြီ။
(ဖြစ်ပုံကား-)

“ယံကိဉ္စိ၊ အလုံးစုံသော သင်္ခါတရားသည်။
(ဝါ၊ တေဘူမက သင်္ခါရတရားသည်။) သမုဒယဓမ္မံ၊
အကြောင်းမကင်း ဖြစ်ခြင်းအဘော ရှိ၏။ သဗ္ဗန္တံ၊

ထိုအလုံးစုံသည်။ နိရောဓဓမ္မ၊ ချုပ်ခြင်းသဘော ရှိ၏။”
ဣတိ၊ ဤသို့ ဉာဏ်မျက်စိ ဖြစ်၏။

[မဂ်သည် နိဗ္ဗာန်ကိုသာ အမြဲအာရုံပြုသည်။ သင်္ခါရကို
ဘယ်အခါမျှ အာရုံမပြု။ သင်္ခါရကို ကိစ္စစွမ်းဖြင့်သာ
သိသည်။ အာရုံစွမ်းဖြင့် မသိ။ ဒုက္ခသစ္စာကို ပိုင်းခြား၍ သိခြင်း
ဟူသော ကိစ္စစွမ်းဖြင့် သင်္ခါရတို့၏ ဖြစ်ခြင်း၊ ချုပ်ခြင်းကို
မတွေ့မဝေ သိသည်ဟု အာရုံပြု၍ မဟုတ်။]

ဘုမ္မစိုးနတ်တို့ကြွေးကြော်ခြင်း

၂၆။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဓမ္မစက္ကေ၊
ဓမ္မစကြာတရားကို။ ပဝတ္တိတေစပန၊ ဟောတော်မူအပ်သည်
ရှိသော်။ ဘုမ္မာဒေဝါ၊ ဘုမ္မစိုးနတ်တို့သည်။ သဒ္ဓံ၊ ကောင်းချီး
ပေးသံကို။ အနုဿာဝေသုံ၊ တပြိုင်နက် ကြွေးကြော်ကုန်၏။
(ကြွေးကြော်ပုံကား-)

“ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဗာရာဏသီယံ၊
ဗာရာဏသီပြည်၌။ ဣသိပတနေ မိဂဒါယေ၊ ဣသိပတန
မိဂဒါဝုန်တော၌။ သမဏေန ဝါ၊ ရဟန်းသည်၎င်း။
ဗြာဟ္မဏေန ဝါ၊ ပုဏ္ဏားသည်၎င်း။ ဒေဝေန ဝါ၊
နတ်သည်၎င်း။ မာရေန ဝါ၊ မာရ်နတ်သည်၎င်း။
ဗြဟ္မာနာ ဝါ၊ ဗြဟ္မာသည်၎င်း။ လောကသ္မိံ၊
လောက၌။ ကေနစိ ဝါ၊ တစုံတယောက်သော
သူသည်၎င်း။ အပ္ပဋိဝတ္တိယံ၊ မဟောနိုင်သော။ အနုတ္တရံ၊
အတုမရှိသော။ ဧတံ ဓမ္မစက္ကံ၊ ဤ ဓမ္မစကြာ တရား

တော်ကို၊ ပဝတ္တိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီ၊ ဝါ၊
ဉာဏ်တော်စက်ဝန်း လှည့်အပ်ပြီ။
ဣတိ၊ ဤသို့ တပြိုင်နက် ကြွေးကြော်ကုန်၏။

အထက်နတ်တို့ ကြွေးကြော်ခြင်း

၂၇။ ဘုမ္မာနံဒေဝါနံ၊ ဘုမ္မစိုးနတ်တို့၏၊ သဒ္ဓံ၊ ကောင်း
ချီးပေးသံကို၊ သုတံ၊ ကြား၍၊ စာတုမဟာရာဇိကာ၊
စာတုမဟာရာဇ်နတ်တို့သည်။ သဒ္ဓံ၊ ကောင်းချီးပေးသံကို၊
အနုဿာဒေဝသုံ၊ အဆင့်ကြွေးကြော်ကုန်၏။ စာတုမဟာရာ-
ဇိကာနံ၊ စာတုမဟာရာဇ်နတ်တို့၏။ သဒ္ဓံ၊ ကောင်းချီးပေး
သံကို၊ သုတံ၊ ကြား၍၊ တာဝတိံသာဒေဝါ၊ တာဝတိံ
သာနတ်တို့သည်။ ယာမာဒေဝါ၊ ယာမာ နတ်တို့သည်။
တုသိဘာဒေဝါ၊ တုသိတာနတ်တို့သည်။ နိမ္မာနရတီဒေဝါ၊
နိမ္မာနရတီနတ်တို့သည်။ ပရနိမ္မိတဝသဝတ္တိဒေဝါ၊ ပရနိမ္မိတ
ဝသဝတ္တိနတ်တို့သည်။ ဗြဟ္မကဿိကာ ဒေဝါ၊ ဗြဟ္မာတို့
သည်။ သဒ္ဓံ၊ ကောင်းချီးပေးသံကို၊ အနုဿာဒေဝသုံ၊
အဆင့်ကြွေးကြော်ကုန်၏။ ကြွေးကြော်ပုံကား-

“ဘဂဝတံ၊ ခြတ်စွာဘုရားသည်။ ဗာရာဏသီယံ၊
ဗာရာဏသီပြည်၌၊ ဣသိပတနေ မိဂဒါယေ၊ ဣသိပတန
မိဂဒါဝုန်တော၌။ သမဏေန ဝါ၊ ရဟန်းသည်၎င်း။
ဗြာဟ္မဏေန ဝါ၊ ပုဏ္ဏားသည်၎င်း။ ဒေဝေန ဝါ၊
နတ်သည်၎င်း။ မာရေန ဝါ၊ မာရ်နတ်သည်၎င်း။
ဗြဟ္မာနာ ဝါ၊ ဗြဟ္မာသည်၎င်း။ လောကသ္မိံ၊ လောက၌။
ကေနစိ ဝါ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်၎င်း။ အပ္ပဋိ

ဝတ္တိယံ၊ မဟောနိုင်သော။ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော။
တေဓမ္မစက္ကံ၊ ဤဓမ္မစကြာတရားတော်ကို။ ပဝတ္တိတံ၊
ဟောတော်မူအပ်ပြီ။ ဝါ၊ ဉာဏ်တော်စက်ဝန်း လှည့်
အပ်ပြီ။

ဣတိ၊ ဤသို့ အဆင့် ကြေးကြော်ကုန်၏။

မြေလှုပ်ခြင်း

၂၀။ ဣတိဟ၊ ဤသို့လျှင်။ ဘေနဓဏေန-တေနလယေန-
တေနမုဟုဏ္ဏေန၊ ဆိုခဏဖြင့်။ ယာဝဗြဟ္မာလောကာ၊ အက
နိဋ္ဌဗြဟ္မာပြည်တိုင်အောင်။ သဒ္ဓေါ၊ ကျော်စောသံသည်။
အတ္တဂ္ဂစ္ဆိ၊ ပြန်နု၍တက်၏။ အယဉ္ဇ ဒသသဟဿိ လောက
ဓာတု၊ ဤသောင်းလောကဓာတ် စကြဝဠာသည်လည်း။
သံကမ္ပိ၊ နိမ့်တုံမြင့်တုံ ခုန်၍လှုပ်၏။ သမ္ပာမ္ပိ၊ အိုးထိန်းစက်
ကဲ့သို့ လည်၍ လှုပ်၏။ သမ္ပဝေခိ၊ ယောဉ် ပုခက်ကဲ့သို့ ထိုမှ
ဤမှ လှဲ၍ လှုပ်၏။ အပ္ပမာဏော၊ အတိုင်းအရှည်မရှိသော။
ဥဠာဓော၊ ပြန်ပြောသော။ သြဘာသောစ၊ သဗ္ဗညုတ
ဉာဏ်ရောင်သည်လည်း။ ဝါ၊ စိတ်ကြောင့်ဖြစ်သော ဥတုဇ
အရောင်သည်လည်း။ လောကော၊ လောက၌။ ဒေဝါနံ၊ နတ်
ဗြဟ္မာတို့၏။ ဒေဝါနုဘာဝံ၊ နတ်ဗြဟ္မာ အာနုဘော်ကို။
အတိက္ကမ္ပ၊ လှန်၍၊ ပါတုရဟောသိ၊ ထင်ရှားစွာ ဖြစ်၏။

ဘုရားရှင်ဥဒါန်းကျူးခြင်း

၂၉။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်။ ဣမံ ဥဒါနံ၊ ဤဥဒါန်းကို။ ဥဒါနေသိ၊ ဝမ်းမြောက်စွာ
မြှောက်ဆိုတော်မူ၏။ (မြှောက်ဆိုပုံကား)

“ဘော၊ အို-အချင်းတို့၊ ကောဏ္ဍညော၊ ကောဏ္ဍညသည်။ ဝတ၊ စင်စစ်၊ အညာသိ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိလေပြီ။ ဘော၊ အို-အချင်းတို့၊ ကောဏ္ဍညော၊ ကောဏ္ဍညသည်။ ဝတ၊ စင်စစ်။ အညာသိ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိလေပြီ။”

ဣတိ၊ ဤသို့မြန်ဆိုတော်မူ၏။ ဣတိဟိ၊ ဤသို့ဥဒါန်းကျူးသောကြောင့်သာလျှင်။ အာယသသ္မဇော ကောဏ္ဍညသ။ အရှင်ကောဏ္ဍညအား။ အညာသိကောဏ္ဍညော တေဝ၊ အညာသိကောဏ္ဍညဟူ၍သာလျှင်။ ဣဒံနာမံ၊ ဤအမည်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။

[ရေကန်၌ ရေဝေလျှံသကဲ့သို့၊ ဆီအိုး၌ ဆီဝေလျှံသကဲ့သို့၊ နှလုံးအိမ်၌ ဝမ်းမြောက်ခြင်းဝေလျှံသဖြင့် မြည်ထွက်သောအသံသည် ဥဒါန်းကျူးသည် မည်၏။ နားထောင်သူ ရှိခြင်း၊ မရှိခြင်းကို ငဲ့သောအသံမဟုတ်။ ဤဥဒါန်းကျူးသံသည် သောင်းလောကဓာတ်၌၍ တည်၏။]

ရဟန်းအဖြစ် တောင်းခြင်း

၃၀။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ အာယသ္မာအညာသိ ကောဏ္ဍညော၊ အရှင်အညာသိကောဏ္ဍညသည်။ ဒိဋ္ဌဓမ္မော၊ သစ္စာလေးပါးကို မြင်ပြီးပြီဖြစ်၍။ ပတ္တဓမ္မော၊ သစ္စာလေးပါးကို ရပြီးပြီဖြစ်၍။ ဝိဒိတဓမ္မော၊ သစ္စာလေးပါးကို သိပြီးပြီဖြစ်၍။ ပရိယောဂါဋ္ဌဓမ္မော၊ သစ္စာလေးပါးသို့ ဉာဏ်ဖြင့် သက်ဝင်ပြီးပြီဖြစ်၍။ တိဏ္ဍဝိစိကိစ္ဆော၊ ယုံမှားခြင်း ရှင်ပါး၊ ယုံမှားခြင်း ၁၆-ပါးတို့ကို လွန်မြောက်ပြီးပြီဖြစ်၍။ ဝိဂတ-ကထံ-ကထော၊ သို့လော သို့လောဟု တွေးတောခြင်းမှ

ကင်းလွတ်ပြီ ဖြစ်၍။ သတ္တုသာသနာ၊ မြတ်စွာဘုရား၏
 သာသနာတော်၌။ ဝေသာရဇ္ဇပုတ္တော၊ ရဲရင့်ခြင်းသို့ရောက်ပြီ
 ဖြစ်၍။ အပ္ပရပစ္စယော၊ ဘုရားမှတစ်ပါး ယုံကြည်အပ်သောသူ
 မရှိပြီ ဖြစ်၍။ ဝါ၊ သူတစ်ပါးဟူသော အကြောင်းကင်းသူ
 ဖြစ်၍။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ တေ၊ ဤစကားကို။
 အဝေဝါ၊ လျှောက်ကြားလေ၏။ (လျှောက်ကြားပုံကား—)

“ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်
 သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကေ၊
 အထံတော်၌။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရှင်အဖြစ်ကို။ လဘေယျံ၊
 ရလိုပါ၏။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်ကို။ လဘေယျံ၊
 ရလိုပါ၏။”

ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ကြားလေ၏။

[ယုံမှားရှစ်ပါးကား- ဘုရား၌၊ တရား၌၊ သံဃာ၌၊
 သိက္ခာ၌၊ သံသရာရှေးအစွန်း၌၊ နောက်အစွန်း၌၊ ရှေးနောက်
 အစွန်း၌၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၌၊ ဤရှစ်ဌာန၌ ဟုတ်သလော၊
 မဟုတ်သလောဟု ယုံမှား၏။ သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ် ရလျှင်
 ထိုရှစ်ပါး ပျောက်ကင်း၏။

ယုံမှား ၁၉-ပါးကား- ငါသည် ရှေးဘဝ၌ ဖြစ်ဘူးပြီလော၊
 မဖြစ်ဘူး ပြီလော။ အဘယ်သို့သောသူ ဖြစ်ဘူးပြီနည်း။
 အဘယ်ခြင်းရာဖြင့် ဖြစ်ဘူးပြီနည်း။ အဘယ်သူဖြစ်ပြီး၍
 အဘယ်သူ ဖြစ်ခဲ့ပြန်သနည်း- ဟု အတိတ်ဘဝ၌ ငါးပါး
 ယုံမှား၏။

ငါသည် နောက်ဘဝ၌ ဖြစ်လတ္တံ့လော။ မဖြစ်လတ္တံ့
 လော။ အဘယ်သို့သောသူ ဖြစ်မည်နည်း။ အဘယ်ခြင်းရာ

ဖြင့် ဖြစ်မည်နည်း၊ အဘယ်သူဖြစ်၍ အဘယ်သူ ဖြစ်ဦးမည်
နည်း-ဟု အနာဂတ်ဘဝ၌ ငါးပါးယုံမှား၏။

ငါသည် ယခုငါ ဟုတ်၏လော၊ မဟုတ်သလော၊ အဘယ်
သို့သောသူ ဖြစ်သနည်း၊ အဘယ်ခြင်းရာဖြင့် ဖြစ်သနည်း၊
ဤငါသည် အဘယ်ဘဝမှ လာခဲ့သနည်း၊ အဘယ်ဘဝသို့
သွားဦးမည်နည်း-ဟု ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌ ခြောက်ပါး ယုံမှား၏၊
အတ္တဒိဋ္ဌိစွဲ၍ ယုံမှားသည်၊ အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်သော
နာမ်ရုပ်သာ ဖြစ်၍ ရှိသည်။ ငါ့ဟူ၍ မရှိဟုတ်သျှင် ယုံမှား
၁၆-ပါး ချောက်ကင်း၏။]

ဟေတိက္ခုခေါ်ခြင်း

၃၁။ “တိက္ခု၊ ချစ်သားရဟန်း။ ဟေ၊ လာလော့။ ဓမ္မော၊
တရားကို။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ သွာက္ခာတော၊
ကောင်းစွာ ဟောအပ်၏။ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏။
အန္တကိရိယာယ၊ အဆုံးကို ပြုခြင်းငှာ။ သမ္မာ၊
ကောင်းစွာ။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ခြတ်သောအကျင့်ကို။
စရ၊ ကျင့်လော့။”

ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဝေါစ၊
မိန့်တော်မူပြီ။ တဿအာယသ္မဘော၊ ထိုအရှင် ကောဏ္ဍည
အား။ သာဝဥပသမ္ပဒါ၊ ထိုဟေတိက္ခု ပဉ္စင်းအဖြစ်သည်
သာလျှင်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။

[အရှင်ယသကဲ့သို့ ရဟန္တာဖြစ်ဦးသူကို ဟေတိက္ခုခေါ်
ရာ၌ကား-သမ္မာဒုက္ခဿ အန္တကိရိယာယ-ဟု မထည့်ဘဲ
ဟေတိက္ခု၊ သွာက္ခာတောဓမ္မော၊ စရဗြဟ္မစရိယံ ခြတ်သော

[၅၂]

မဟာဓမ္မစကြာအရသာ

သည်။ ဟေတိတိက္ခုခေါလျှင် သပိတ်သင်္ကန်း လွယ်ချိဆင်မြန်း
ပြီးဖြစ်လျက် ရဟန်း ဖြစ်၏။ သပိတ်သင်္ကန်း အထူးရှာဘွယ်
မရှိ။ ရှေးဘဝ၌ သပိတ်သင်္ကန်း ပရိက္ခရာ လှူဒါန်းဘူးသကဲ့
သာ ဟေတိတိက္ခု ခေါ်တော်မူသည်။

ဓမ္မစကြာသုတ်ပါဠိတော်နိဿယ ပြီး၏။

သစ္စာလေးပါး အရသာ

အရိယသစ္စာမည်ပုံ။ ဤဓမ္မစကြာ၌ဟောသော သစ္စာလေးပါးသည် အရိယတို့ + သိအပ်သောသစ္စာ ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် “အရိယ + သစ္စာ” မည်၏။ (ဤ + လက္ခဏာဖြင့် အနက်မိအောင် ခွဲသိနိုင်ရမည်။)

တနည်း။ မြတ်စွာဘုရားတို့၏ + ဟောအပ်သော သစ္စာဖြစ်၏။ ဝါ၊ အရိယပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်အောင် + ပြုတတ်သော သစ္စာဖြစ်၏။ ဝါ၊ မချွတ်မယွင်း + မှန်ကန်၏။ ထို့ကြောင့် “အရိယသစ္စာ” မည်၏။ (လေးနည်း။)

သဒ္ဓါအနက်။ ဒု-စက်ဆုပ်စရာ + ဒ- အချည်းနှီး စက်ဆုပ်စရာ + အချည်းနှီးဖြစ်သောတရားသည် ဒုက္ခ မည်၏။ (တေဘူမက တရား၏။ ရှံ့စရာ + အလကားဥစ္စာဟု ဆိုလိုသည်။)

သံ-ပေါင်းဆုံမိလျှင် + ဥ-ဖြစ်ခြင်း၏ + အယ-အကြောင်း၊ အဝိဇ္ဇာစသော အကြောင်းနှင့် ပေါင်းဆုံမိလျှင် + ဒုက္ခဖြစ်ခြင်း၏ + အကြောင်းဖြစ်သောတရားသည် သမုဒယ မည်၏။ (လောဘတဏှာ ရ၏။)

နိ-မန့် + ရောဓ-ဒုက္ခ၊ သံသရာ ဒုက္ခ၏ + မရှိရာအရပ်သည် နိရောဓ မည်၏။ ဝါ၊ ဒုက္ခ၏ + ချုပ်ကြောင်း တရားသည် နိရောဓ မည်၏။ (နိဗ္ဗာန် ရ၏။)

မဂ္ဂ-သတ်သည် + ဂမု-သွားသည်။ ကိလေသာတို့ကို သတ်၍ + နိဗ္ဗာန်သို့ သွားသောတရားသည် မဂ္ဂ မည်၏။ (မဂ္ဂင်ရှင်ပါး ရ၏။ မရေမုကို သဒ္ဓါနည်းဖြင့် မဂ္ဂပြုထားသည်။)

သစ္စာအနက် ၁၆-ချက်

- ၁။ ဒုက္ခသစ္စာသည် နှိပ်စက်တတ်၏။ ပြုပြင်တိုင်းခံရ၏။ ပူပန်စေ၏။ ဖောက်ပြန်တတ်၏။ (လေးနက်။)
- ၂။ သမုဒယသစ္စာသည် အားထုတ်တတ်၏။ အကြောင်းဖြစ်၏။ ယှဉ်တွဲစေ၏။ နှောင့်ရှက်တတ်၏။ (လေးနက်။ ဒုက္ခ၏ အကြောင်း။)
- ၃။ နိရောဓသစ္စာသည် ထွက်မြောက်တတ်၏။ ဆိတ်ငြိမ်၏။ မပြုပြင်အပ်။ မသေတတ်။ (လေးနက်။)
- ၄။ မဂ္ဂသစ္စာသည် ထုတ်ဆောင်တတ်၏။ အကြောင်းဖြစ်၏။ မြင်တတ်၏။ အကြီးအကဲဖြစ်၏။ (လေးနက်။ နိရောဓ၏ အကြောင်း။)

လက္ခဏာ။ ဒုက္ခသည် နှိပ်စက်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ သမုဒယသည် ဖြစ်ကြောင်း လက္ခဏာ ရှိ၏။ ဝါ။ ဖြစ်စေတတ်ခြင်းလက္ခဏာ ရှိ၏။ နိရောဓသည် ငြိမ်သက်ခြင်းလက္ခဏာ ရှိ၏။ မဂ္ဂသည် ထုတ်ဆောင်ခြင်းလက္ခဏာ ရှိ၏။

တနည်း။ ဒုက္ခသည် ဖြစ်ခြင်း လက္ခဏာ ရှိ၏။ သမုဒယသည် ဖြစ်စေခြင်း လက္ခဏာ ရှိ၏။ နိရောဓသည် နစ်ခြင်း လက္ခဏာ ရှိ၏။ မဂ္ဂသည် နစ်စေခြင်းလက္ခဏာ ရှိ၏။

တနည်း။ ဒုက္ခသည် ပြုပြင်တိုင်း ခံရခြင်းလက္ခဏာ....။ သမုဒယသည် ပူပန်မက်မောခြင်း လက္ခဏာ....။ နိရောဓသည် မပြုပြင်အပ်ခြင်း လက္ခဏာ....။ မဂ္ဂသည် နိဗ္ဗာန်ကို မြင်ခြင်း လက္ခဏာ ရှိ၏။

ရသ။ ဒုက္ခသည် ပြင်းစွာပူပန်စေခြင်း အလုပ်ကိစ္စ ...၊
သမုဒယသည် ဒုက္ခမပြတ်ဖြစ်အောင်ပြုခြင်း အလုပ်ကိစ္စ ...၊
နိရောဓသည် မသေမပျောက်ခြင်းမျှသာကိစ္စ ...။ မဂ္ဂသည်
ကိလေသာပယ်ခြင်း အလုပ်ကိစ္စ ရှိ၏။

ပစ္စုပဋ္ဌာန်။ ဒုက္ခသည် ဖြစ်သော တရားဟူ၍ ရှုသူ၏
ဉာဏ်အား ထင်ရှား၏။ သမုဒယသည် နှောက်ရှက်သော တရား
ဟူ၍ ...။ နိရောဓသည် သင်္ခါရနိမိတ်ကင်းဆိတ်သော တရား
ဟူ၍ ...။ မဂ္ဂသည် အဇ္ဈတ္တ ဗဟိဒ္ဓုဒ္ဓန္ဓာမှထသော တရား
ဟူ၍ ရှုသူ၏ဉာဏ်အား ထင်ရှား၏။

သစ္စာမည်ပုံ။ မနှိပ်စက်သော ဒုက္ခဟူ၍ မရှိ၊ ဒုက္ခမှတစ်ပါး
နှိပ်စက်တတ်သော တရားဟူ၍ မရှိ။ ဤသို့ အမြဲအစွဲ မှန်ကန်
ခြင်းကြောင့် ...။ ဝါ-ထင်ရှားခြင်းကြောင့် ဒုက္ခသည် သစ္စာ
မည်၏။

ဒုက္ခမဖြစ်စေသော တဏှာဟူ၍ မရှိ။ တဏှာမှတစ်ပါး ဒုက္ခ
ဖြစ်စေသော တရားဟူ၍ မရှိ။ ဤသို့ အမြဲမှန် မဖောက်ပြန်
ထင်ရှားသောကြောင့် သမုဒယသည် သစ္စာမည်၏။

မငြိမ်သက်သော နိဗ္ဗာန်ဟူ၍ မရှိ။ နိဗ္ဗာန်မှတစ်ပါး ငြိမ်
သက်သော တရားဟူ၍ မရှိ။ ဤသို့ မြဲမှန်မဖောက်ပြန် ထင်
ရှားသောကြောင့် နိရောဓသည် သစ္စာ မည်၏။

မထုတ်ဆောင်တတ်သော မဂ်ဟူ၍ မရှိ။ မဂ်မှတစ်ပါး
ထုတ်ဆောင်တတ်သော တရားဟူ၍ မရှိ။ ဤသို့ မြဲမှန်
မဖောက်ပြန် ထင်ရှားသောကြောင့် မဂ္ဂသည် သစ္စာ မည်၏။

ဒုက္ခသစ္စာ၌မှတ်ဘွယ်

ဒုက္ခ ၁၂-မျိုး။ ဒုက္ခသစ္စာသည် ၁-ဇာတိ ပဋိသန္ဓေ
 နေခြင်း၊ ၂-ဇရာ အိုခြင်း၊ ၃-မရဏ သေခြင်း၊ ၄-သောက
 စိုးရိမ်ခြင်း၊ ၅-ပရိဒေဝ ငိုကြွေးခြင်း၊ ၆-ဒုက္ခ ကိုယ် နာခြင်း၊
 ၇-ဒေါမနဿ စိတ်နာခြင်း၊ ၈-ဥပါယာသ ပြင်းစွာ ငင်ပန်း
 ခြင်း၊ ၉-အပ္ပိယ သမ္ပယောဂ မချစ်သူနှင့် တွေ့ဆုံခြင်း၊
 ၁၀-ပိယဝိပ္ပယောဂ ချစ်သူနှင့် ကွေ့ကွင်းခြင်း၊ ၁၁-ဣစ္ဆိတာ-
 လာဘ လိုတိုင်းမရခြင်း၊ ၁၂-မရကောင်းသည်ကို တောင့်တ
 ခြင်း၊ ၁၂-သံခိတ္တေန ဝဠုပါဒါနက္ခန္ဓာ အကျဉ်းအားဖြင့်
 ဥပါဒါနက္ခန္ဓာငါးပါး။ ဤသို့ ၁၂-ပါး ပြား၏။

ဒုက္ခအခွဲ။ ကိုယ်နာ၊ စိတ်နာသည် ဒုက္ခစစ် ဖြစ်၏။ ဒုက္ခ
 ဒုက္ခမည်၏။ သုခသည် ဇောက်ပြန်လျှင် ဆင်းရဲကြောင်းဖြစ်၏။
 ဝိပရိဏာမဒုက္ခ မည်၏။ ဥပေက္ခာနှင့် ကြွင်းတေဘူမကတရားတို့
 သည် ဖြစ်ခြင်း၊ ပျက်ခြင်း၏ အနှိပ်စက် အမြဲ ခံရကုန်၏။
 သင်္ခါရဒုက္ခ မည်၏။ (ဒုက္ခ၊ ဝိပရိ၊ သင်္ခါရ-သုံးမျိုး။)

တနည်း။ နားနာ၊ သွားနာ၊ ရာဂကြောင့် ပူပန်ခြင်း၊
 ဒေါသကြောင့် ပူပန်ခြင်း စသည် မထင်ရှား၊ မသိသာ။
 ပဋိစ္ဆန္ဒဒုက္ခမည်၏။ အရိုက်အနှက်ခံရခြင်းကြောင့် ဒဏ်ရာခြင်း
 စသည်သည် ထင်ရှား၏။ သိသာ၏။ အပုဋိစ္ဆန္ဒဒုက္ခ မည်၏။
 (ပဋိစ္ဆန္ဒ၊ အပုဋိစ္ဆန္ဒ-နှစ်မျိုး။)

တနည်း။ ကိုယ်နာ၊ စိတ်နာသည် ကေနိ ဆင်းရဲ၏။ နိပ္ပ-
 ရိယာယဒုက္ခ မည်၏။ ကြွင်းသော ဒုက္ခဟူသမျှသည် ကိုယ်

နာခြင်း၊ စိတ်နာခြင်းတို့၏ တည်ရာအကြောင်းမှ ဖြစ်၏။ ပရိ-
ယာယဒုက္ခ မည်၏။ ဒုက္ခဒုက္ခနှင့် နိပ္ပရိယာယဒုက္ခသည် တူ၏။
(နိပ္ပရိယာယ၊ ပရိယာယ-နှစ်မျိုး။)

ဇာတိဒုက္ခ၊ ပဋိသန္ဓေသည် အဘယ် ဒုက္ခ မျိုးနည်း၊-
ပဋိသန္ဓေသည် ဥပါဒ်၊ ဌီ၊ ဘင်-ခဏသုံးခုမျှသာ ဖြစ်၏။ ဝေ
ခန္ဓာနှင့် သုခဝေဒနာ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာ ရှိသော နာမ်နွေ
ဖြစ်၏။ ကိုယ်နာ၊ စိတ်နာ မပါ။ ပဋိသန္ဓေကို အကြောင်း
ပြု၍ ဝမ်း၌ ကြာရှည်နေခြင်း၊ ဖွားမြင်ခြင်း စသည်တို့ကြောင့်
ကိုယ်နာ၊ စိတ်နာကား များစွာဖြစ်၏။ ကိုယ်နာ၊ စိတ်နာ၏
တည်ရာအကြောင်းမျှဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ဇာတိသည် ဒုက္ခ
အစစ်မဟုတ်။ ဒုက္ခဒုက္ခ မဟုတ်။ နိပ္ပရိယာယ မဟုတ်။ ဝိပရိ
ဏာမ ဒုက္ခ၊ သင်္ခါရဒုက္ခမျိုး၊ ပရိစ္ဆန္ဒဒုက္ခမျိုး။ ပရိယာယ ဒုက္ခ
မျိုးဖြစ်၏။

- ၁။ ငရဲဘုံ စသည်တို့၌ သတ္တဝါတို့ ပဋိသန္ဓေ မနေသည့်
ငရဲမီး ဘယ်သူ့ကို လောင်မည်နည်း။
- ၂။ လှည်းရုန်း၊ မြက်ဝါး၊ ကြိမ်ရိုက်ခံရသော နွား အဘယ်
မှာ ရှိမည်နည်း။
- ၃။ ငတ်မှုတ်သောပြိန္နဲ၊ လောကန္တရိုက်ငရဲ၌ ကျသော
အသုရကာယ် အဘယ်မှာ ရှိမည်နည်း။
- ၄။ ဘင်ပုပ်ငရဲအတိ အမိဝမ်းခေါင်း၌ ဆယ်လ ဘယ်သူ
အောင်းမည်နည်း။

အကျယ်ဆိုခြင်းဖြင့် အကျိုး ရှာ၍ မရ။ လောက၌ရှိသမျှ
ဒုက္ခသည် ဇာတိကြောင့်သာတည်း။ ဇာတိကင်းလျှင် ဒုက္ခမဖြစ်
ပြီ။ ထို့ကြောင့် ဇာတိကို ဒုက္ခဟု ရှေးဦးစွာ ဘုရားဟောသည်။

ဇရာဒုက္ခ။ ဥပါဒ် အခြားမဲ့၌ ဌိ ဖြစ်ခြင်းသည် သင်္ခတ
 လက္ခဏာ ဇရာမည်၏။ ဆိဖြူခြင်း၊ သွားကျိုးခြင်း စသော
 သဘောသည် ခန္ဓာကိုယ်ရင့်သော ဇရာမည်၏။ ဆိဖြူခြင်း၊
 သွားကျိုးခြင်းစသည်သည် ဇရာမဟုတ်၊ ဇရာရောက်ရာ လမ်း
 ခရီးသာတည်း။ မီးလောင်သောလယ်ပြင်၌ ပြာကိုမြင်ရုံဖြင့်
 မမြင်ရသော မီးကို ဤနေရာ ရောက်သည်-ဟု သိရသကဲ့သို့
 ဆိဖြူ၊ သွားကျိုးကို မြင်ရုံဖြင့် ဤကား ဇရာခြေရာ ကျသော
 လမ်းခရီး-ဟု သိအပ်၏။ ဇရာကို မျက်စိဖြင့် မမြင်ကောင်း။

အင်္ဂါကြီးငယ်လျော့ခြင်း၊ မျက်စိမဲ့ခြင်း၊ နားထိုင်းခြင်း၊
 အရွယ်ယုတ်ခြင်း၊ အားနည်းခြင်း၊ သတိမေ့ခြင်း၊ သားသမီး
 စက်ဆုပ်ခြင်း၊ သူငယ်ပြန်ခြင်း-စသည်ဖြင့် ဇရာကြောင့်ကိုယ်နာ၊
 စိတ်နာသည် များစွာဖြစ်၏။ ထိုသို့ ကိုယ်နာ၊ စိတ်နာ ဒုက္ခ
 တို့၏ တည်ရာအကြောင်း ဖြစ်သောကြောင့် ဇရာကို ဒုက္ခဟု
 ဟောသည်။ နိပ္ပရိယာယ မဟုတ်။ ဒုက္ခစစ် မဟုတ်။

မရဏဒုက္ခ။ ဌိအခြားမဲ့၌ ဘင် ဖြစ်ခြင်းသည် သင်္ခတ
 လက္ခဏာ မရဏမည်၏။ တဘဝတခါ သေခြင်းသည် သမ္မုတိ-
 မရဏ မည်၏။ သေချိန်နီးသူအား မကောင်းသောနိမိတ် ထင်
 လျှင် စိတ်ဆင်းရဲလှ၏။ ကောင်းသောနိမိတ် ထင်လျှင် လည်း
 ချစ်သူတို့နှင့် ခွဲရတော့မည်ကို တွေးမိတိုင်း စိတ်ဆင်းရဲလှ၏။
 အထူးအားဖြင့် သည်းမခံနိုင်အောင် နာကျင်ခြင်း၊ ပူလောင်
 ခြင်းစသည်ဖြင့် ကိုယ်ဆင်းရဲလှ၏။ ထိုသို့ ဒုက္ခအစစ်၏တည်ရာ
 အကြောင်း ဖြစ်သောကြောင့် မရဏသည် ဒုက္ခမည်၏။ ပရိ-
 ယာယပင်တည်း။

ဗျာဓိ၊ ဗျာဓိကို ၁၂-မျိုး၌ မရေတွက်သော်လည်းကြီးသည် ဖြစ်စေ၊ ငယ်သည်ဖြစ်စေ ဗျာဓိဟူသမျှသည် မရဏကို ဖြစ် စေနိုင်သည်သာတည်း။ ထို့ကြောင့် မရဏ၌ ထည့်၍ရေတွက် အပ်၏။ ကိုယ်နာခြင်း ဒုက္ခစစ်၊ နိပ္ပရိယာယဖြစ်၏။ စိတ်နာခြင်း ၏တည်ရာ အကြောင်းလည်း ဖြစ်၏။ ကိုယ်နာခြင်းကြောင့် ဒုက္ခစစ်-ဟု မှတ်အပ်၏။

ရန်သူသုံးဦး၊ သတ္တဝါတိုင်း ရန်သူသုံးယောက်ပမာရှုသင့် ၏။ ဇာတိရန်သူသည် ငါ့ကို တဘဝသို့ ရောက်အောင် ချော ခေါ်ပြီ။ ဇရာရန်သူသည် ငါ့ကို ရောက်ရာတဝ၌ မထနိုင်အောင် ရိုက်ပုတ်ဆဲဖြစ်၏။ မရဏရန်သူသည် မထနိုင်သောအခါ ငါ၏ လည်ပင်းကို ဖြတ်တော့လတ္တံ့ -ဟုရှုသင့်၏။

သောကစသော ငါးပါး၊ သောက - စိုးရိမ်ခြင်း ဟူသည် စိတ်နာခြင်းသာ ဖြစ်၏။ ဒုက္ခစစ် ဖြစ်၏။ တပါးသော ကိုယ်နာ၊ စိတ်နာတို့ကိုလည်း ဖြစ်စေနိုင်သေးသည်။

ပရိဒေဝ-ငိုကြွေးခြင်းသည် အသံ-သဒ္ဓရုပ် ဖြစ်၏။ အလွန် အကဲငိုသူအား ကိုယ်နာ၊ စိတ်နာကို ထင်ရှားစွာ ဖြစ်စေနိုင်၏။ ဒုက္ခစစ် မဟုတ်။

ဒုက္ခ-ကိုယ်နာခြင်းသည်၎င်း၊ ဒေါမနဿ-စိတ်နာခြင်း သည် ၎င်း ဒုက္ခအစစ်နိပ္ပရိယာယ ဖြစ်၏။ တိုက်မိ၍ ထပ်တိုက်သူ၊ စိတ်ညစ်၍ အဆိပ်သောက်သူတို့အား တပါးသော ကိုယ်နာ၊ စိတ်နာတို့ကို ဖြစ်စေသေး၏။

ဥပါယာသ-ပြင်းစွာ ပင်ပန်းခြင်းသည် ဒေါသ စေတသိက် ဖြစ်၏။ ဒေါသသည် တပါးသော ကိုယ်နာခြင်း၊ စိတ်နာခြင်း

တို့ကိုလွယ်ကူစွာ ဖြစ်စေနိုင်၏။ ဒေါသကြီးသွ၌ ထင်ရှား၏။ ဒုက္ခစစ် မဟုတ်။

အပ္ပိယသမ္ပယောဂါဒိ။ မချစ်အပ်၊ မနှစ်သက်အပ်သော သတ္တဝါသင်္ခါရတို့နှင့် ဝေါင်းဆုံမိလျှင် ရှေးဦးစွာ စိတ်နာခြင်းကို ဖြစ်စေ၏။ မဆင်ခြင်နိုင်၍ တိုင်၌ ဦးခေါင်း ဆောင့်ခြင်း-စသည်ဖြင့် အရမ်းပြုလျှင် ကိုယ်နာခြင်းကို ဖြစ်စေနိုင်၏။ ဒုက္ခအစစ် မဟုတ်။

ချစ်အပ်၊ နှစ်သက်အပ်သော သတ္တဝါ သင်္ခါရတို့နှင့် ကွေ့ကွင်းလျှင် ရှေးအတူစိတ်နာခြင်းကို ဖြစ်စေ၏။ ကိုယ်နာခြင်းကိုလည်း ဖြစ်စေ၏။ ဒုက္ခအစစ် မဟုတ်။

ဇာတိကင်းသူ၊ ဇရာမရဏကင်းသူ ဖြစ်မှ ကောင်းလေစွစသည်ဖြင့် မရေစကောင်းသော တောင့်တခြင်း၊ တောင့်တတိုင်း အလိုမပြည့်ခြင်းသည် ဣစ္ဆိတာလာဘ ဒုက္ခမည်၏။ မင်းစည်းစိမ်ဘောင့်ဘသောဒွန်းစဏ္ဍားကဲ့သို့၎င်း၊ “ကျောင်းထိုင်ခင်ကြီး အကြံကြီး ဘုရင့်သမီး ရနိုးနိုး” ဟူသကဲ့သို့၎င်း၊ တောင့်တတိုင်းမရနိုင်သဖြင့် စိတ်ပန်း၊ ကိုယ်နာ ဖြစ်စေရရှာသည်။ ထို့ကြောင့် ဒုက္ခ မည်၏။ ဒုက္ခစစ်ကား မဟုတ်။

သံခိတ္တေန။ မှတ်၊ ခြင်အပေါင်းသည် နွားကိုယ်ကို ခဲကုန်သကဲ့သို့ ဇာတိစသောဒုက္ခအပေါင်းသည် ဥပါဒါနက္ခန္ဓာငါးပါးကိုသာ ကိုက်ခဲ ညှဉ်းဆဲ ကုန်၏။ မြက်နွယ်အပေါင်းသည် မြေ၌ တည်သကဲ့သို့ ဇာတိစသော ဒုက္ခ အပေါင်းသည် ဥပါဒါနက္ခန္ဓာငါးပါး၌သာ တည်ကုန်၏။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာငါးပါး၏ အစ၌ ဇာတိဒုက္ခ၊ အလယ်၌ ဇရာဒုက္ခ၊ အဆုံး၌ မရဏဒုက္ခ အမြဲရှိ၏။ လိုတိုင်းမရသောအခါ ဒုက္ခများစွာရှိသေး၏။ ဥပါဒါ-

နက္ခန္ဓာ ငါးပါးသည် ဒုက္ခမျိုးစုံပေါင်းစုရာ ဒုက္ခ အစည်းအရုံး ချည်းသာဖြစ်၏။ ဒုက္ခဘုရားထုတ်ပြော၍ မကုန်နိုင်ရာ။

သမုဒြာရေးသည် ပိုင်းခြားမရှိ များလှသော်လည်း ထိုရေ အားလုံး၏ အသေကား ရေတပေါက်၌ တည်၏။ ထို့အတူ ပိုင်းခြားမရှိ များလှသော ဒုက္ခဟူသမျှ၏အရသာသည် ဥပါဒါနက္ခန္ဓာငါးပါး၌သာ တည်၏။ ဤသို့ -ချုံး၍ပြခြင်းငှာ သံခါတ္တေန ပဉ္စပါဒါနက္ခန္ဓာဟု အဆုံးသတ်ဒုက္ခကို ဟောတော် ခဲ့သည်။ ဤ၌-

- ၁။ ရုပ် ၂၀-ခုသည် ရူပါဒါနက္ခန္ဓာ-မည်၏။
- ၂။ လောကီဝေဒနာသည် ဝေဒနပါဒါနက္ခန္ဓာ-
- ၃။ လောကီသညာသည် သညပါဒါနက္ခန္ဓာ-
- ၄။ ကြွင်းသော လောကီစေတသိက် ၅၀-သည်သင်္ခါရပါဒါနက္ခန္ဓာ-
- ၅။ လောကီစိတ် ၈၁-ခုသည် ဝိညာဏပါဒါနက္ခန္ဓာ မည်၏။

လောကုတ္တရာစိတ် ၈-ခု၊ စေတသိက် ၃၆-ခု၊ နိဗ္ဗာန်သည် ဥပါဒါနက္ခန္ဓာငါးပါးမှ လွတ်၏။ တဏှာ၊ ဝိဋ္ဌိဟူသော ဥပါဒါနိ နှစ်ပါးတို့၏ လက်အောက်ခံ စွဲလမ်းတိုင်း မဖယ်မလှန်နိုင်သော ကြောင့် လောကီတရားအစုသည် ဥပါဒါနက္ခန္ဓာမည်၏။ ခန္ဓာ ငါးပါးလောက် မကျယ်။ ခန္ဓာငါးပါး၌ နိဗ္ဗာန်တခုသာလွတ် သည်။

[ဤဒုက္ခ ၁၂-မျိုးတို့တွင် သောကာ ဒုက္ခ၊ ဒေါမနဿသည် ဒုက္ခစစ် ဒုက္ခဒုက္ခမည်၏။ နိပ္ပရိသာယာမည်၏။ ကြွင်းကိုးပါး

သည် ဒုက္ခစစ်၏တည်ရာအကြောင်း ဖြစ်သောကြောင့်သာ ဒုက္ခမည်၏၊ ပရိယာယဒုက္ခ မည်၏။]

တိုက်တွန်းခြင်း။ ဝဋ်ဒုက္ခမှ လွတ်လိုသော ကုလပုတ္တသည် အထူးအားဖြင့် ဒါန၊ သီလစသည် ပြုသောအခါ ဤဒုက္ခ တို့ကို ပိုင်းခြားကုန်စင် သိမြင်အောင် ဖန်ဖန်ရှုလော့။ ဒါန၊ သီလ မပြုသော အခါလည်း ဖန်ဖန်ရှုလော့။ ထိုနောက်မှ လိုရာဆု တောင်းသင့်ရာကို တောင်းလော့။

သမုဒယသစ္စာ၌ မှတ်ဘွယ်

တဏှာနယ်။ တဏှာသည် ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ ငါးပါး၌သာ အာရုံပြုခြင်းဖြင့် တည်၏။ လောကီ ဒုက္ခသစ္စာ နယ်ကုန်ကို လှမ်းမြင်၍ တည်၏။

တဏှာအစစ် ၁၀၈။ တဏှာသည် ဖြစ်ပုံ ခြင်းရာ အားဖြင့် ကာမတဏှာ၊ ဘဝတဏှာ၊ ဝိဘဝတဏှာဟု သုံးမျိုး ပြား၏။

- ၁။ အာရုံ ခြောက်ပါးကို ကိလေသာ ကာမဖြင့် သာယာ ခြင်းသည် ကာမတဏှာ မည်၏။
- ၂။ ဤအာရုံသည် ခိုင်၏၊ မြဲ၏ဟု သဿတဒိဋ္ဌိ ယှဉ်တွဲ၍ သာယာခြင်းသည် ဘဝတဏှာ မည်၏။ ရူပဘဝ၊ အရူပဘဝကို သာယာခြင်းသည်လည်း ဘဝတဏှာ မည်၏။
- ၃။ ဤအာရုံသည် အလိုလို ပြတ်လတ္တံ့ဟု ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိ ယှဉ်တွဲ၍ သာယာခြင်းသည် ဝိဘဝတဏှာ မည်၏။

အာရုံအားဖြင့် ရှုတဏှာ၊ သဒ္ဓတဏှာ၊ ဂန္ဓတဏှာ၊
ရသတဏှာ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗတဏှာ၊ ဓမ္မတဏှာဟု ခြောက်မျိုး
ပြား၏။

တဏှာသုံးမျိုးသည် အာရုံခြောက်ပါးဖြင့် နယ်ခဲ့သော
အခါ ၁၀-မျိုး၊ အတိတ်၊ အနာဂတ်၊ ပစ္စုပ္ပန် ကာလသုံးမျိုး
ဖြင့် နယ်ခဲ့သော အခါ ၅၄-မျိုး၊ အဇ္ဈတ္တ၊ ဗဟိဒ္ဓသန္တာန်
နှစ်ပါးဖြင့်နယ်ခဲ့သောအခါ ၁၀၀-မျိုးဖြစ်၏။

ဆောင်....၁။ တဏှာသုံးဘန်၊ တည်၍ခံ၊ အာ၊ကာ၊ သံဖြင့်
မြှောက်။

၂။ တဏှာအစစ်၊ တရားရှစ်၊ ဖြစ်၏ထို့လောက်။

တဏှာသာ သမုဒယ၊ ဒုက္ခသစ္စာ၏ အကြောင်းသည် များ
စွာရှိလျက် အတယ်ကြောင့် တဏှာသာ သမုဒယ မည်သနည်း။
ထူးသောအကြောင်း ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။

အကြောင်းများစွာတို့တွင် အဝိဇ္ဇာသည် တဝ အပြစ် မမြင်
အောင် ဖုံးရုံသာဖုံး၏။ ဒိဋ္ဌိစသည်သည် တဏှာတိုးပွားကြောင်း
မျှဖြစ်၏။ ဒေါသစသည်သည် စေတနာကံ၏ အကြောင်းမျှသာ
ဖြစ်၏။ တဏှာကား ထိုထိုတဝ၊ ဂတိစသည်တို့၏ ဆန်းကြယ်
ခြင်းကို တောင့်တ၏။ စီမံ၏။ ဆန်းကြယ်သော ကံ၏ နှိရာ ဖြစ်
၏။ အတော်ပြု၍ အားပေး၏။ ဆန်းကြယ်သောတဝ စသည်
တို့ကို မှတ်သား၏။ အမြင်ကျယ်၏။ ဤသို့ တဏှာ သာလျှင်
ဒုက္ခ၏ ထူးသောအကြောင်း ဖြစ်သောကြောင့် သမုဒယ မည်
သတည်း။

ယခု လူ့ဘဝသည် ရှေးနှစ်များစွာနှင့်မတူ အမြန် သွား
နိုင်၏။ အမြန် ကြားနိုင်၏။ အထက် အထပ်ထပ်မှ အောက်

မဆင်းဘဲ ရေ ချိုးနိုင်၏။ အိမ်သာ တက်နိုင်၏။ အခါမရွေး မီးလင်းစေနိုင်၏။ ယပ်လေ ရစေနိုင်၏။ လူတို့ကံထူးပေ၏။ ဤသို့ စသည်ဖြင့် ဘဝ ဆန်းကြယ်အောင် ဆန်းကြယ်သော ကံလက်သမားသည် ပြုပေး၏။ ဆန်းကြယ်သော တဏှာ နယ်ချဲ့သမားသည် ဆန်းကြယ်သော ကံလက်သမားကို စေခိုင်း ၏။ လူတို့ ကံထူးသမျှသည် ဆန်းကြယ်သော တဏှာနယ်ချဲ့ ဖြင့် ဖြူးထားခြင်းသာ ဖြစ်လေတော့၏။

တိုက်တွန်းခြင်း။ ဒါန၊ သီလ ကုသိုလ်ပြုတိုင်း တဏှာကို သတ်နိုင်သော်လည်း ဒုက္ခသစ္စာ အမြင်နည်းလျှင် ကုသိုလ် ပြုရာ၌ တဏှာတပဲသားသာ သေ၍ တပိဿာ တိုးလာတတ်၏။ အကုသိုလ်ပြုရာ၌ သာ၍ တိုးသေး၏။ ထို့ကြောင့် တဏှာသစ် အတိုးနည်းအောင် တဏှာကြောင့်ဖြစ်သော ဒုက္ခ၁၂-မျိုးကို ဖန်ဖန်ရှုလေလော့။

နိရောဓသစ္စာ၌ မှတ်ဘွယ်

နိဗ္ဗာနဓာတ်။ နိရောဓသစ္စာသည် ထိုတဏှာ၏ အကြွင်းမဲ့ ချုပ်ရာချုပ်ကြောင်း နိဗ္ဗာနဓာတ် ဖြစ်၏။ ဝိရာဂ၊ နိရောဓ၊ စသည်လည်း မည်၏။ ဒုက္ခ ၁၂-မျိုး ချုပ်ရာအရပ် စင်စစ် ဖြစ်၏။

ဒုက္ခသတ်နည်း။ ဒုက္ခ ချုပ်အောင် ဒုက္ခကို သတ်လျှင် အတ္တကိလမထ အကျင့် ဖြစ်၏။ အကြောင်း သမုဒယကို ဖြစ် ခွင့် မပေးခြင်းဖြင့် သတ်ရသည်။ သစ်ပင် သေအောင် သစ် ကိုင်းကိုခုတ်လျှင် ကိုယ်ပင်ပန်း၏။ အမြစ်ရင်း ဖြတ်ရသည်။

သမုဒယ အမြစ်ရင်း ဖြတ်ခြင်း၌ မဂ်သည် နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံ ပြုခြင်းကြောင့် သမုဒယသည် နောင် မဖြစ်နိုင်ခြင်းသို့ ရောက် ၏။ ဤကား- သမုဒယကို သတ်နည်းတည်း။

တောအုပ်၌ ထကြွနေကျ ခိုးသူကို ဖမ်း၍ မြို့အနီး၌ သတ်သော်လည်း ထကြွနေကျ တောအုပ်၌ ခိုးသူ သေပြီဟု ဆိုသေကဲ့သို့ နိဗ္ဗာန်အာရုံပြု၍ တဏှာ ချုပ်သော်လည်း ထကြွနေကျ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာငါးပါး၌၊ ဝါ-ဒုက္ခနယ်၌ တဏှာ သေပြီဟု ဆိုရ၏။ ထကြွနေကျအရပ်၌ မထကြွနိုင်သော ကြောင့် တည်း။

သစ်ပင်သတ်ဥပမာ။ အတိတ်အသီး ကြွေကျပြီး၍ အနာဂတ်အသီး မသီးရသေးသော သစ်ပင်ကို အမြစ်ဖြတ်လျှင် အတိတ်သီးလည်း မပျက်၊ အနာဂတ်သီးလည်း မပျက်၊ ပစ္စုပ္ပန်သီးလည်း မရှိဆဲဖြစ်၍ မပျက်။ နောင်သီးနိုင်သော အသီးသာ မသီးနိုင်သဖြင့် ချုပ်၏။ ထို့အတူ တဏှာကို မဂ်ဖြင့် အမြစ်ဖြတ်ရာ၌လည်း အတိတ်တဏှာ မသေ၊ အနာဂတ်တဏှာ မသေ၊ ပစ္စုပ္ပန်တဏှာလည်း မဂ်နှင့် အတူ ဖြစ်ဆဲမဟုတ်၍ မသေ။ (ကာလသုံးပါး တဏှာကို မသတ် နိုင်။) နောင် အကြောင်းအားလျော်စွာ ဖြစ်နိုင်သောတဏှာ သာလျှင် မဖြစ်နိုင်တော့သဖြင့် ချုပ်၏။ (ကာလဝိမုတ် နဝတ္ထုဗ္ဗတဏှာကိုသာ မဖြစ်စေခြင်းဖြင့် သတ်သည်။) ထို့ ချုပ်ခြင်းသည် အနုပ္ပါဒ + နိရောဓ-မဖြစ်ခြင်းဖြင့် + ချုပ်သည် မည်၏။ ထို နိရောဓသည် နိဗ္ဗာန်အစစ် မဟုတ်သေး။ ထိုနိရောဓ ၏ အကြောင်း ဥပနိဿယသတ္တိရှိသော အာရုံသည်သာလျှင် နိဗ္ဗာန်အစစ် ဖြစ်၏။ မဂ်၊ ဖိုလ်တို့၏ အာရုံ ဖြစ်၏။

တိုက်တွန်းခြင်း၊ နိဗ္ဗာန်အစစ်ကို အာရုံပြုလျှင် တဏှာ သမုဒယ ချုပ်၏။ သမုဒယချုပ်လျှင် ဒုက္ခချုပ်၏။ ထို့ကြောင့် နိဗ္ဗာန်အစစ်ကို တွေးဆခြင်းဖြင့်၎င်း၊ မျက်မှောက် ပြုခြင်းဖြင့်၎င်း အာရုံပြုနိုင်အောင် ဒုက္ခ ၁၂-မျိုးကို ဖန်ဖန်ရှုလေလော့။ ရေများများငတ်မှ ရေကို မြှန်ရှက်စွာ သောက်နိုင်သည်။ ဒုက္ခများများမြင်မှ ဒုက္ခကင်းရာ နိဗ္ဗာန်အစစ်ကို မြှန်ရှက်စွာ အာရုံပြုနိုင်သည်။

မဂ္ဂသစ္စာ၌ မှတ်ဉ္စယ်

မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာသင်္ကပ္ပ-စသော ရှစ်ပါးသည် တရားကိုယ်အားဖြင့် ပညာ၊ ဝိတက် (၂-ပါး) သမ္မာဝါစာ၊ သမ္မာကမ္မန္တ၊ သမ္မာအာဇီဝ (၃-ပါး) ဝီရိယ၊ သတိ၊ ကေဂ္ဂတာ (၃-ပါး) ဤသို့ ရှစ်ပါး ဖြစ်၏။

မဂ်စိတ် ဖြစ်သောအခါ စေတသိက် ၃၆-ခု ယှဉ်၏။ ထိုတွင် ပညာ၊ ဝိတက်စသော စေတသိက် ရှစ်ခုသည် မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး ဖြစ်၏။ မဂ္ဂသစ္စာ မည်၏။

သစ္စဝိမှတ်။ ကြွင်းသောစေတသိက် ၂၀-ခုနှင့် မဂ်စိတ်သည်၎င်း၊ ဖိုလ်စိတ်နှင့် စေတသိက် ၃၆-ခု တို့သည်၎င်း၊ သစ္စာလေးပါးမှ လွတ်ကုန်၏။ ဝါ-မဂ်စိတ္တုပ္ပါဒ် ၂၉-ခု၊ ဖိုလ်စိတ္တုပ္ပါဒ် ၃၇-ခုတို့သည် သစ္စာလေးပါးမှ လွတ်ကုန်၏။

ပညာမဂ္ဂင်နှစ်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ-ကောင်းစွာ မြင်ခြင်း၊ သမ္မာသင်္ကပ္ပ-ကောင်းစွာကြံစည်ခြင်း၊ ဤနှစ်ပါးသည် အဓိပညာသိက္ခာ မည်၏။ သမ္မာသင်္ကပ္ပသည် သမ္မာဒိဋ္ဌိ၏ လက်ညှိုးသဘွယ် ဖြစ်၏။ ဝိတက်ပင် ဖြစ်၏။ ပညာမျက်စိသည် ကောင်း

စွာ မြင်တတ်သော်လည်း ဝိဘက် လက်ညှိုး ကြံစည်၍ လှည့်ပေးခြင်းကို များစွာ လိုအပ်သည်။ ထို့ကြောင့် ထိုနှစ်ပါးကို ပညာ၌ ပေါင်းသည်။

သီလသုံး။ သမ္မာဝါစာ-ကောင်းစွာ ဆိုခြင်း။ ဝါ၊ ဝစီ ဒုစရိုက်လေးပါးမှ ကြဉ်သည်။ သမ္မာကမ္မန္တာ-ကောင်းစွာ ပြုခြင်း။ ဝါ-ကာယဒုစရိုက်သုံးပါးမှ ကြဉ်သည်။ သမ္မာ-အာဇီဝေါ-ကောင်းစွာ အသက်မွေးခြင်း။ ဝါ-ကာယဒုစရိုက်၊ ဝစီဒုစရိုက်ဖြင့် အသက်မွေးဘဲ မိစ္ဆာဇီဝ ဒုစရိုက် ခုနစ်ပါးမှ ကြဉ်သည်။ ဤသုံးပါးသည် ကိုယ်၊ နှုတ်ကို စောင့်ထိန်း၏။ ထို့ကြောင့် အဓိသီလသိက္ခာ မည်၏၊ သီလ၌ သုံးပါး ပေါင်းသည်။

သမာဓိသုံး။ သမ္မာဝါယာမော- ကောင်းစွာ အားထုတ်ခြင်း။ မဖြစ်သေးသော အကုသိုလ်ကို မဖြစ်ရအောင် ...၊ ဖြစ်ပြီးကို ပျောက်အောင်....၊ မဖြစ်သေးသောကုသိုလ်ကို ဖြစ်အောင်....၊ ဖြစ်ပြီးကို တိုးပွားအောင် ...၊ လပြုခြင်း လေးပါး ပြားသည်။ သမ္မာသတိ-ကောင်းစွာ အောက်မေ့ခြင်း။ ၃၂-ကောဋ္ဌာသ ကာယကို အသုဘဟု ...၊ ဝေဒနာကို ဒုက္ခဟု ...၊ စိတ်ကို အနိစ္စဟု....၊ ထိုထိုခေမ္မကို အနတ္တဟု အောက်မေ့ခြင်း လေးပါး ပြားသည်။ သမ္မာသမာဓိ-ကောင်းစွာ ဖာညကြည်ခြင်း၊ ပဋ္ဌမ၊ ခုနိယ၊ တတိယ၊ စတုတ္ထ၊ ပဋ္ဌမ အားဖြင့် ဈာန်ငါးပါး သမာဓိ ပြားသည်။ ဤသုံးပါးသည် စိတ်ကို နိုင်နင်းစွာ အစိုးရသောကြောင့် အဓိသီလသိက္ခာ မည်၏။ သမာဓိ၌ သုံးပါး ပေါင်းသည်။

မဂ္ဂသစ္စာပွားစေခြင်း။ မဂ်စိတ် ဖြစ်သောအခါ ဤမဂ္ဂင် ရှစ်ပါး တပေါင်းတည်း ဖြစ်ပေါ်လာခြင်းသည် မဂ္ဂသစ္စာကို တိုးပွားစေသည် မည်၏။ နိဗ္ဗာန်ကို အမြဲ အာရုံပြုခြင်းကြောင့်- တဏှာသမုဒယ အသေကြီးသေ၏။ တသံသရာလုံး မဂ်လေးကြိမ်ဖြစ်လျှင် တဏှာသမုဒယ သတ်ခြင်းကိစ္စသည် အပြီးသို့ ရောက်လေ၏။

လောကီမဂ္ဂင်။ ကာမကုသိုလ်စိတ်ဖြင့် ကုသိုလ် ပြုသော အခါ ပညာ၊ ဝိတက်၊ ဝီရိယ၊ သတိ၊ ဧကဂ္ဂဘာ-မဂ္ဂင်ငါးပါး အမြဲ ဖြစ်၏။ ရံခါ သမ္မာဝါစာနှင့် ၆-ပါး၊ ရံခါ သမ္မာကမ္မန္တနှင့် ၆-ပါး၊ ရံခါ သမ္မာအာဇီဝနှင့် ၆-ပါး ဖြစ်၏။ တဏှာကို တဒဂ်ပဟာန်ဖြင့် ထိုထိုအခိုက်တွင် သတ်၏။ ဉာဏဝိပ္ပယုတ် ကုသိုလ်ဖြစ်လျှင်ကား ပညာတခု မဖြစ်။

တိုက်တွန်းခြင်း။ မဂ္ဂသစ္စာကို တိုးပွားစိမ့်သောငှာ ဒုက္ခ ၁၂-မျိုးကို ဖန်ဖန်ရှုလေလော့။ ကုန်စင်အောင် ရှုလေလော့။ အားနင်းသောအား သနားလေဟန်ဖြင့် ဘယ်သူကိုမျှ မချန်နှင့်။ ချစ်လှစွာသော သားသမီးကိုသော်လည်း ဒုက္ခ ၁၂-မျိုး မလွတ်ဟန်ကို ဖန်ဖန်ရှုလော့။

ပကိဏ်းမှတ်ဘွယ်

အကျိုး။ ဒုက္ခသစ္စာကို သိလျှင် ခန္ဓာငါးပါး၌ သုဘ၊ နိစ္စ၊ သုခ၊ အတ္တ-ဟု စွဲယူသော မိစ္ဆာအကျင့်ကို ပယ်နိုင်၏။ သမုဒယကိုသိလျှင် ဤလောကကို ပြဟွာ၊ ဗိဿဏ္ဍိး ဖန်ဆင်း၏-ဟု စွဲယူသောအကြောင်း လွဲသော မိစ္ဆာအကျင့်ကို ပယ်နိုင်၏။ နိရောဓကို သိလျှင် အရူပဘုံကို နိဗ္ဗာန်-ဟု စွဲယူသော

မိစ္ဆာအကျင့်ကို ပယ်နိုင်၏။ မဂ္ဂကို သိလျှင် ကာမသုခလ္လိက စသည်ဖြင့် နိဗ္ဗာန် ဓု၏-ဟု စွဲယူသော မိစ္ဆာအကျင့်ကို ပယ်နိုင်၏။ ဤသစ္စာလေးပါးကို မသိလျှင် ဖြစ်ခြင်း၊ ဖြစ်ကြောင်း၊ ချုပ်ခြင်း၊ ချုပ်ကြောင်း- လေးဂွာန၌ တွေ့ဝေနှစ်မှုန်း၏။

ဥပမာ၊ သစ္စာလေးပါးတို့တွင် ဒုက္ခသည် ဝန်ထုပ်၊ သမုဒယသည် ဝန်ထုပ်ထမ်းယူသူ၊ နိရောဓသည် ဝန်ထုပ်ချခြင်း၊ မဂ္ဂသည် ဝန်ထုပ် ချနိုင်ကြောင်း လုံ့လနှင့် အစဉ်အတိုင်း တူ၏။ ထို့အတူ အနာ၊ အနာဖြစ်ကြောင်း၊ အနာပျောက်ခြင်း၊ ဆေးကောင်းနှင့် အစဉ်အတိုင်း တူ၏။ တနည်း- ငတ်မှုတ်ခြင်း၊ မိုဃ်းခေါင်ခြင်း၊ ဝပြောခြင်း၊ မိုဃ်းကောင်းခြင်းနှင့်၎င်း...။ ဤမှာဘက်ကမ်း၊ ရေအယဉ်၊ ထိုမှာဘက်ကမ်း၊ ကူးခြင်းလုံ့လနှင့်၎င်း... ၊ ရန်သူ၊ ဒေါသ၊ မေတ္တာ၊ စောင်မခြင်းနှင့်၎င်း အစဉ်အတိုင်း တူ၏။

သုည၊ ဒုက္ခသာ ရှိသည်၊ ဒုက္ခရောက်သူ ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါ မရှိ။ တဏှာသာ ရှိသည်၊ နှစ်သက်စုံမက်သူ ပုဂ္ဂိုလ်၊ သတ္တဝါ မရှိ။ နိဗ္ဗာန်သာ ရှိသည်၊ ချုပ်ငြိမ်းသူ ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါ မရှိ။ မဂ္ဂသာရှိသည်၊ သွားသူ၊ ကျင့်သူပုဂ္ဂိုလ်၊ သတ္တဝါ မရှိ။

နိဗ္ဗာန်သည် အတ္တတခုမှ ဆိတ်၏။ မဂ္ဂသည် ဓုဝ၊ သုခ၊ အတ္တ-သုံးခုလုံးမှ ဆိတ်၏။ ဒုက္ခနှင့် သမုဒယသည်၊ သုဘ-ဓုဝ-သုခ-အတ္တ လေးခုမှ ဆိတ်၏။

နိရောဓသည် ကြွင်းသုံးပါးမှ ဆိတ်၏။ ကြွင်းသုံးပါးသည် နိရောဓမှ ဆိတ်၏။ သမုဒယ၊ မဂ္ဂသည် အကျိုးမှ ဆိတ်၏။ ကြွင်းနှစ်ပါးသည် အကြောင်းမှ ဆိတ်၏။

အသိခဲယဉ်းပုံ။ အဝေးမှ သံကောက် ပေါက်ငယ်ဖြင့်
 အဆင့်ဆင့် မချွတ်မယွင်း မြှားပစ်သွင်းခြင်းသည် ခဲယဉ်းလှ
 ၏။ အစိတ်တရာ စိတ်သော သားမြီး၏ အစွန်းတခုကို
 အစွန်းတခုဖြင့် ထိအောင် ထိုးခြင်းသည် သာ၍ ခဲယဉ်း၏။
 သစ္စာလေးပါးကို သိခြင်းကား ထိုထက်လွန်၍ အခဲယဉ်းဆုံး
 အခဲယဉ်းကြီး ဖြစ်၏။

သဘောတူ-မတူ၊ သစ္စာလေးပါးလုံးသည် မှန်ကန်ခြင်း၊
 အတ္တမှ ဆိတ်ခြင်း၊ သိနိုင်ခဲခြင်း အားဖြင့် တူ၏။ လက္ခဏာ
 အားဖြင့်ကား အသီးအသီးမတူ။

ရှေးနှစ်ပါး ဒု၊ သ-သည် သိနိုင်ခဲသဖြင့် နက်နဲခြင်း၊ လောကီ
 ဖြစ်ခြင်း၊ အာသဝ၏အာရုံ ဖြစ်ခြင်းအားဖြင့် တူ၏။ ကျိုး၊
 ကြောင်းမတူ။ သိအပ်နှင့် ပယ်အပ်ဖြစ်၍ မတူ။

နောက်နှစ်ပါး နိ၊ မ-သည် နက်နဲသဖြင့် သိနိုင်ခဲခြင်း၊
 လောကုတ္တရာ ဖြစ်ခြင်း၊ အာသဝ၏ အာရုံမဟုတ်ခြင်းအား
 ဖြင့် တူ၏။ အာရုံ၊ အာရမ္မဏိက မတူ။ မျက်မှောက် ပြုအပ်နှင့်
 ပွားစေအပ်ဖြစ်၍ မတူ။

ဒုနှင့်နိသည် အကျိုးအားဖြင့် တူ၏။ သင်္ခတ၊ အသင်္ခတ
 ဖြစ်၍ မတူ။ သနှင့်မသည် အကြောင်းအားဖြင့် တူ၏။ အကုသိုလ်၊
 ကုသိုလ်ဖြစ်၍ မတူ။ ဒုနှင့်မသည် သင်္ခတအားဖြင့် တူ၏။
 လောကီ၊ လောကုတ္တရာ ဖြစ်၍ မတူ။ သနှင့်နိသည် နေဝ-
 သေက္ခ နာသေက္ခဓမ္မ အားဖြင့် တူ၏။ အာရုံပြုဘတ်နှင့် မပြု
 ဘတ်ဖြစ်၍ မတူ။

တိုက်တွန်းခြင်း။ သစ္စာလေးပါးကို သိရခြင်းသည်
 သံကောက်ပေါက် ပစ်သွင်းခြင်း၊ သားမြီးဖျား ထိုးခြင်းတို့

ထက် ခဲယဉ်း၏-ဟု ဆိုသော်လည်း စိတ်အား မလျော့သင့်
 ပေ။ သမုဒြာ နက်၏-ဟု ဆိုသော်လည်း ယုန်ငယ်အတွက်
 သာ နက်သည်။ အသုရိန်နတ်မှာကား ခူးဆစ်မျှ ဖြစ်သည်ဟု
 ဆိုအကဲ့သို့ 'ပါရမီဆည်းပူးခြင်း ကင်းဝေးသူတို့အားသာ
 ခဲယဉ်းပေသည်။ ပါရမီရှိသော သူတို့မှာ ခုနစ်နှစ်သမီး၊
 ခုနစ်နှစ်သားတို့ပင် ဘုရားရှင်ဉာဏ်တော် ဦး၍ လွယ်ကူစွာ
 သိကုန်ပြီ။

ထို့ကြောင့် သစ္စာလေးပါးကို သိလိုသော အမျိုးကောင်း
 သား၊ အမျိုးကောင်းသမီးသည် မဆုတ်နစ်သော စိတ်ဖြင့်
 “သင်၊ မှတ်၊ ကြံ၊ မေး” ဆွေးနွေးဟောကြား ပွားများရာ၏။
 ဝါ-ဒုက္ခ ၁၂-မျိုးကို ဖန်ဖန်ရှုရာ၏။

သစ္စာလေးပါးအရသာ ငြိမ်း၏။

အနတ္တလက္ခဏသုတ် အမှုန်း

ဓမ္မစက္ကံ ပဝတ္တေတုာ။ အာသဠိယံ ဟိ ပုဏ္ဏမေ။
နဂရေ ဗာရာဏသိယံ၊ ဣသိပတနဂ္ဂယေ ဝနေ။
ပါပေတုာ ဒိဖလံ နေသံ၊ အနုက္ကမေန ဒေသယံ၊
ယန္တံ ပက္ခဿ ပဉ္စမ္ပံ၊ ဝိမုတ္တတ္ထံ ဘဏာမ ဟေ။

ဗာရာဏသိယံ၊ ဗာရာဏသီ အမည်ရှိသော။ နဂရေ၊
ပြည်၌။ ဣသိပတနဂ္ဂယေ၊ ဣသိပတန အမည်ရှိသော။ ဝနေ၊
မိဂဒါဝုန်တော၌။ အာသဠိယံ၊ ဝါဆိုလ၌။ ပုဏ္ဏမေ၊ လပြည်
နေ၌။ နေသံ၊ ထိုပဉ္စဝဂ္ဂီရဟန်း တို့အား။ ဓမ္မစက္ကံ၊ ဓမ္မစကြာ
ဒေသနာကို။ ပဝတ္တေတုာ။ ဟောတော်မူ၍။ (ဟိ-အနက်မရှိ။)

အနုက္ကမေန၊ အစဉ်အတိုင်း အားဖြင့်။ အာဒိဖလံ၊
သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့။ ပါပေတုာ၊ ရောက်စေတော်မူ၍။
ပက္ခဿ၊ လဆုတ်ပက္ခ ဝါဆိုလ၏။ ပဉ္စမ္ပံ၊ ငါးရက်မြောက်
သောနေ့၌။ နေသံ၊ ထိုပဉ္စဝဂ္ဂီရဟန်းတို့၏။ ဝိမုတ္တတ္ထံ၊ အရ-
ဟတ္တဖိုလ်အကျိုးငှာ။ ယံ၊ အကြင် အနတ္တလက္ခဏ သုတ်ကို။
အဒေသယံ၊ ဟောတော်မူပြီ။ တံ၊ ထိုအနတ္တ လက္ခဏသုတ်ကို။
ဟေ၊ အို-သူတော်ကောင်းတို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဘဏာမ၊
ရွက်ကြကုန်အံ့။

[ဤ အနတ္တလက္ခဏသုတ်ကို သင်္ဂါယနာ ဆရာတို့သည်
ဝိနည်း မဟာဝါပါဠိတော် ၁-မဟာခန္ဓက ပဌဘောဏဝါရဠိ
၎င်း၊ ခန္ဓဝဂ္ဂသံယုတ် ပါဠိတော် ၁-ခန္ဓသံယုတ်၊ ၆-ဥပယ
ဝဂ်၌ သတ္တသုတ် အဖြစ်ဖြင့်၎င်း၊ သင်္ဂါယနာတင်ကုန်၏။]
အနတ္တလက္ခဏသုတ်အမှုန်း ပြီး၏။

(၂) အနတ္တလက္ခဏသုတ် ပါဠိတော်ပါဠိ

နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ

အတွင်းနိဒါန်း

၁။ ဧဝံ မေ သုတံ-

ဧကံ သမယံ ဘဂဝါ ဗာရာဏသီယံ ဝိဟရတိ ဣသိ-
ပတနေ မိဂဒါယေ။

တတြ ခေါ ဘဂဝါ ပဉ္စဝဂ္ဂိယေ ဘိက္ခု။ အာမန္တေသိ
“ဘိက္ခုဝေါ”တိ။

“ဘဒ္ဒန္တေ” တိ တေ ဘိက္ခု။ ဘဂဝတော ပစ္စယောသုံ။
ဘဂဝါ တေဒဝေါစ-

အတ္တဖြစ်လျှင်ပြုပြင်ရာ၊ အတ္တမဖြစ်လျှင် ပြုပြင်မရ ရှင်အနတ္တ

၂။ ရူပံ ဘိက္ခဝေ အနတ္တာ။

ရူပဉ္စ ဟိဒံ ဘိက္ခဝေ အတ္တာ အဘဝိဿ၊ နယိဒံ ရူပံ
အာဗာဓာယ သံဝတ္ထေယျ။

လတ္တထ စ ရူပေ “ဧဝံ မေ ရူပံ ဟောတု၊ ဧဝံ မေ ရူပံ
မာ အဟောသိ”တိ။

ယသ္မာ စ ခေါ ဘိက္ခဝေ ရူပံ အနတ္တာ၊ တသ္မာ ရူပံ
အာဗာဓာယ သံဝတ္တတိ။

န စ လတ္တတိ ရူပေ “ဧဝံ မေ ရူပံ ဟောတု၊ ဧဝံ မေ
ရူပံ မာ အဟောသိ”တိ။

ဝေဒနာ အနတ္တ

၃။ ဝေဒနာ အနတ္တာ။

ဝေဒနာ စ ဟိဒံ တိက္ခဝေ အတ္တာ အဘဝိဿ၊ နယိဒံ၊
ဝေဒနာ အာဗာဓာယ သံဝတ္ထေယျ။

လဗ္ဘေထ စ ဝေဒနာယ “ဝေံ မေ ဝေဒနာ ဟောတ၊
ဝေံ မေ ဝေဒနာမာအဟောသီ” တိ။

ယသ္မာ စ ခေါ တိက္ခဝေ ဝေဒနာ အနတ္တာ၊ တသ္မာ
ဝေဒနာ အာဗာဓာယ သံဝတ္တတိ။

န စ လဗ္ဘတိ ဝေဒနာယ “ဝေံမေ ဝေဒနာ ဟောတု၊
ဝေံ မေ ဝေဒနာ မာ အဟောသီ” တိ။

သညာအနတ္တ

၄။ သညာ အနတ္တာ။

သညာ စ ဟိဒံ တိက္ခဝေ အတ္တာ အဘဝိဿ၊ နယိဒံ၊
သညာ အာဗာဓာယ သံဝတ္ထေယျ။

လဗ္ဘေထ စ သညာယ “ဝေံ မေ သညာ ဟောတု၊ ဝေံ
မေ သညာ မာ အဟောသီ” တိ။

ယသ္မာ စ ခေါ တိက္ခဝေ သညာ အနတ္တာ၊ တသ္မာ
သညာ အာဗာဓာယ သံဝတ္တတိ။

န စ လဗ္ဘတိ သညာယ “ဝေံ မေ သညာ ဟောတု၊
ဝေံ မေ သညာ မာ အဟောသီ” တိ။

သင်္ခါရအနတ္တ

၅။ သင်္ခါရ အနတ္တာ။

သင်္ခါရ စ ဟိဒံ ဘိက္ခဝေ အတ္တာ အဘဝိဿံသု၊ နယိဒံ သင်္ခါရ အာဗာဓာယ သံဝတ္ထေယျံ။

လဗ္ဘေထ စ သင်္ခါရေသု “ဝေံ မေ သင်္ခါရ ဟောန္တု၊ ဝေံ မေ သင်္ခါရ မာ အဟေသု”န္တိ။

ယဟ္မာ စ ခေါ ဘိက္ခဝေ သင်္ခါရ အနတ္တာ၊ တသ္မာ သင်္ခါရ အာဗာဓာယ သံဝတ္ထန္တိ။

န စ လဗ္ဘတိ သင်္ခါရေသု “ဝေံ သင်္ခါရ ဟောန္တု၊ ဝေံ မေ သင်္ခါရ မာ အဟေသု”န္တိ။

ဝိညာဏ် အနတ္တ

၆။ ဝိညာဏ် အနတ္တာ။

ဝိညာဏဉ္စ ဟိဒံ ဘိက္ခဝေ အတ္တာ အဘဝိဿ၊ နယိဒံ ဝိညာဏ် အာဗာဓာယ သံဝတ္ထေယျံ။

လဗ္ဘေထ စ ဝိညာဏေ “ဝေံ မေ ဝိညာဏ် ဟောတု၊ ဝေံ မေ ဝိညာဏ် မာ အဟောသိ”တိ။

ယသ္မာ စ ခေါ ဘိက္ခဝေ ဝိညာဏ် အနတ္တာ၊ တသ္မာ ဝိညာဏ် အာဗာဓာယ သံဝတ္ထတိ။

န စ လဗ္ဘတိ ဝိညာဏေ “ဝေံ မေ ဝိညာဏ် ဟောတု၊ ဝေံ မေ ဝိညာဏ် မာ အဟောသိ”တိ။

အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ မေးခွန်း ၃-စုစီ
ရှစ်မေးခွန်း

၇။ တံ ကိံ မညထ တိက္ခဓဝ ရူပံ နိစ္စံ ဝါ အနိစ္စံ ဝါတိ။
အနိစ္စံ ဘန္တေ။
ယံ ပနာနိစ္စံ၊ ဒုက္ခံ ဝါ တံ သုခံ ဝါတိ။
ဒုက္ခံ ဘန္တေ။
ယံ ပနာနိစ္စံ၊ ဒုက္ခံ ဝိပရိဏာမဓမ္မံ၊ ကလ္လံ နှံ တံ သမန္တ-
ပဿိတုံ “တေ မမ၊ ဧသော ဟမသ္မိ၊ ဧသော မေ အတ္တာ” တိ။
နော ဟေတံ ဘန္တေ။

ဝေဒနာ မေးခွန်း

၈။ ဝေဒနာ နိစ္စာ ဝါ အနိစ္စာ ဝါတိ။
အနိစ္စာ ဘန္တေ။
ယံ ပနာ နိစ္စံ၊ ဒုက္ခံ ဝါ တံ သုခံ ဝါတိ။
ဒုက္ခံ ဘန္တေ။
တံ ပနာနိစ္စံ ဒုက္ခံ ဝိပရိဏာမဓမ္မံ ကလ္လံ နှံ တံ သမန္တ-
ပဿိတုံ “တေ မမ၊ ဧသော ဟမသ္မိ၊ ဧသော မေ အတ္တာ” တိ။
နော ဟေတံ ဘန္တေ။

သညာ မေးခွန်း

၉။ သညာ နိစ္စာ ဝါ အနိစ္စာ ဝါတိ။
အနိစ္စာ ဘန္တေ။

ယံ ပနာနိစ္စံ၊ ဒုက္ခံ ဝါ တံ သုခံ ဝါတိ။

ဒုက္ခံ ဘန္တေ။

ယံ ပနာနိစ္စံ ဒုက္ခံ ဝိပရိဏာမဓမ္မံ၊ ကလ္လံ န တံ သမ-
နုပဿိတုံ “တေ မမ၊ သောဟမသ္မိ၊ သော မေ
အတ္တာ”တိ။

နော ဟေတံ ဘန္တေ။

သင်္ခါရမေးခွန်း

၁၀။ သင်္ခါရ နိစ္စာ ဝါ အနိစ္စာ ဝါတိ။

အနိစ္စာ ဘန္တေ။

ယံပနာနိစ္စံ၊ ဒုက္ခံ ဝါ တံ သုခံ ဝါတိ။

ဒုက္ခံ ဘန္တေ။

ယံ ပနာနိစ္စံ ဒုက္ခံ ဝိပရိဏာမဓမ္မံ၊ ကလ္လံ န တံ သမ-
နုပဿိတုံ “တေ မမ၊ သောဟသ္မိ၊ သော မေ
အတ္တာ”တိ။

နောဟေတံ ဘန္တေ။

ဝိညာဏ်မေးခွန်း

၁၁။ ဝိညာဏံ နိစ္စံ ဝါ အနိစ္စံ ဝါတိ။

အနိစ္စံ ဘန္တေ။

ယံ ပနာနိစ္စံ၊ ဒုက္ခံ ဝါ တံ သုခံ ဝါတိ။

ဒုက္ခံ ဘန္တေ။

ယံ ပနာနိစ္စံ ဒုက္ခံ ဝိပရိဏာမဓမ္မံ၊ ကလ္လံ န တံ သမနု-
ပဿိတံ “နေတံ မမ၊ နေသော ဟမသ္မိ၊ နေသော မေ
အတ္တာ”တိ။

နော ဟေတံ ဘန္တေ။

၁၁-ပါးစီခွဲ၍ ငါ့ကိုယ်၊ ငါ့ ဟာ၊ ငါမဟုတ်
ရှင် ၁၁-ပါး

၁၂။ ဘသ္မာ တိဟ ဘိက္ခဝေ ယံကိဉ္စိ ရူပံ အတိတာ-
နာဂတ ပစ္စုပ္ပန္နံ အဇ္ဈတ္တံ ဝါ ဗဟိဒ္ဓာ ဝါ သြဠာရိကံဝါ
သုခုမံဝါ ဟိနံ ဝါ ပဏိတံ ဝါ ယံ ဒုရေ သန္တိကေ ဝါ
သပ္ပံ ရူပံ “နေတံ မမ၊ နေသောဟမသ္မိ၊ န မေသော
အတ္တာ”တိ ဝေမေတံ ယထာဘူတံ သမ္မပ္ပညာယ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။

ဝေဒနာ ၁၁-ပါး

၁၃။ ယာ ကာစိ ဝေဒနာ အတိတာ နာဂတ ပစ္စုပ္ပန္နာ
အဇ္ဈတ္တံ ဝါ ဗဟိဒ္ဓာ ဝါ သြဠာရိကာ ဝါ သုခုမာ ဝါ
ဟိနာ ဝါ ပဏိတာ ဝါ ယာဒုရေ သန္တိကေ ဝါ သပ္ပာ
ဝေဒနာ “နေတံ မမ၊ နေသောဟမသ္မိ၊ န မေသော အတ္တာ”
တိ ဝေမေတံ ယထာဘူတံ သမ္မပ္ပညာယ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။

သညာ ၁၁-ပါး

၁၄။ ယာ ကာစိ သညာ အတိတာနာဂတပစ္စုပ္ပန္နာ
အဇ္ဈတ္တံ ဝါ ဗဟိဒ္ဓာ ဝါ သြဠာရိကာ ဝါ သုခုမာဝါ ဟိနာ
ဝါ ပဏိတာ ဝါ ယာဒုရေ သန္တိကေ ဝါ သပ္ပာ သညာ

၁-ယံဒုရေဝါ(မူကွဲ)

“နေတံ မမ၊ နေသောဟမသ္မိ၊ န မေသော အတ္တာ”တိ
ဝေမေတံ ယထာဘူတံ သမ္ပပ္ပညာယ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။

သင်္ခါရ ၁၁-ပါး

၁၅။ ယေ ကေစိ သင်္ခါရာ အတိတာနာဂတပစ္စုပ္ပန္နာ
အဇ္ဈတ္တံ ဝါ ဗဟိဒ္ဓာ ဝါ သြဠာရိကာ ဝါ သုနုမာ ဝါ
ဟိနာ ဝါ ပဏီတာ ဝါ ယေဒုရေ သန္တိကေ ဝါ သဗ္ဗေ
သင်္ခါရာ “နေတံ မမ၊ နေသောဟမသ္မိ၊ န မေသော အတ္တာ”
တိ ဝေမေတံ ယထာဘူတံ သမ္ပပ္ပညာယ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။

ဝိညာဏ် ၁၁-ပါး

၁၆။ ယံ ကိဉ္စိ ဝိညာဏံ အတိတာ နာဂတပစ္စုပ္ပန္နံ
အဇ္ဈတ္တံ ဝါ ဗဟိဒ္ဓာ ဝါ သြဠာရိကံ ဝါ သုနုမံ ဝါ
ဟိနံ ဝါ ပဏီတံ ဝါ ယံဒုရေ သန္တိကေ ဝါ သဗ္ဗံ ဝိညာဏံ
“နေတံ မမ၊ နေသောဟမသ္မိ၊ န မေသော အတ္တာ” တိ
ဝေမေတံ ယထာဘူတံ သမ္ပပ္ပညာယ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။

နိဗ္ဗိန္ဒုဉာဏ်စသည့်ဖြင့် သိပုံ

၁၇။ ဧဝံ ပဿံ ဘိက္ခဝေ သုတဝါ အရိယသဘဝကော-
ရူပသ္မိံပိ နိဗ္ဗိန္ဒုတိ၊ ဝေဒနာယပိ နိဗ္ဗိန္ဒုတိ၊ သညာယပိ
နိဗ္ဗိန္ဒုတိ၊ သင်္ခါရေသုပိ နိဗ္ဗိန္ဒုတိ၊ ဝိညာဏသ္မိံပိ နိဗ္ဗိန္ဒုတိ။

နိဗ္ဗိန္ဒု ဝိရဇ္ဇတိ။

ဝိရာဂါ ဝိမုဇ္ဇတိ။

ဝိမုတ္တသ္မိံ ဝိမုတ္တမိတိံ ဉာဏံ ဟောတိ။

ခီဏာ ဇာတိ၊
 ဝုသိတံ ဗြဟ္မစရိယံ၊
 ကတံ ကရဏီယံ။
 နာပရံ ဣတ္ထတ္တာယတိ ပဇာနာတိ။

ပဉ္စဝဂ္ဂါးဦး ရဟန္တာ ဖြစ်ခြင်း

၁၈။ ဣဒမဝေါစ ဘဂဝါ၊ အတ္တမနာ ပဉ္စဝဂ္ဂိယာ ဘိက္ခု။
 ဘဂဝတော ဘာသိတံ အဘိနန္ဒန္တိ။

ဣမသ္မိံ စ ပန ဝေယျာကရဏသ္မိံ ဘညဗာနေ ပဉ္စ-
 ဝဂ္ဂိယာနံ ဘိက္ခုနံ အနုပါဒါယ အာသဝေဟိ စိတ္တာနိ
 ဝိမုစ္စိ သူတိ။

အနတ္တလက္ခဏသုတ် ပါဠိတော်ပါဠိပြုံး၏။

အနတ္တလက္ခဏသုတ် ပါဠိတော် နိဿယ အတွင်းနိဒါန်း

၁။ ဘန္တေကဿပ၊ အို-အရှင်မဟာကဿပ။ ဣဒံသုတ္တံး
 ဤအနတ္တလက္ခဏသုတ်ကို။ မေ-မယာအာနန္ဒေန၊ အကျွန်ုပ်
 အာနန္ဒာသည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သံမုခါ၊
 မျက်မှောက်တော်မူ။ ဝေံ၊ ဤသို့။ သုတံ၊ ကြားလိုက်
 ရ၏။ ဧကံ၊ တပါးသော။ သမယံ၊ အခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်။ ဗာရာဏသီယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌။ ဣသိပတ-
 နေ၊ ဣသိပတန အမည်ရှိသော။ မိဂဒါယေ၊ မိဂဒါဝုန် တော၌။
 ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ တတြဓေါ၊ ထိုသို့ နေတော်မူသော
 အခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပဉ္စဝဂ္ဂိယေ၊ ပဉ္စဝဂ္ဂီ
 အမည် ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို။ ဘိက္ခုဝေတိ၊
 ချစ်သား ရဟန်းတို့ ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်တော်မူ၏။
 ဘဒ္ဒန္တတိ၊ ဘဒ္ဒန္တဟူ၍။ တနည်း။ ဧတ၊ ရှင်တော်မြတ်
 ဘုရားအား။ ဘဒ္ဒံ၊ ကောင်းခြင်းမင်္ဂလာသည်။ အတ္ထု၊
 ဖြစ်စေသတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တေဘိက္ခု၊ ထိုပဉ္စဝဂ္ဂီ
 ရဟန်းတို့သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ပစ္စ-
 သောသုံ၊ နားတော်လျှောက်ကုန်၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်။ ဧတံ၊ ဤရူပံဘိက္ခုဝေအနတ္တာ အစရှိသော
 အနတ္တလက္ခဏသုတ်ကို။ အဝေဝါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။

[အရှင်မဟာကဿပ၏ အမည်ရင်းသည် ပိပ္ပလိဖြစ်၏။
 “ဘန္တေပိပ္ပလိ” ဟု အမည်ရင်းကို ရှင်အာနန္ဒာ မြက်ဆီ
 ခြင်းငှာ မဝံ့သည်ဖြစ်၍ အနယ်အားဖြင့် “ဘန္တေကဿပ” ဟု
 မြက်ဆီရန် ဘုရားရှင်ညွှန်ပြသည်။ “မေ-မယာအာနန္ဒေထေ

ရေန-”ဟု ထေရဂုဏ်ပုဂံဖြင့် မထေရ်ကြီးများ ရှေ့၌ မိမိ ကိုယ်ကို ဆိုခြင်းသည် မယဉ်ကျေးသောကြောင့် ထေရဂုဏ် ပုဂံကို မထည့်ဘဲ “မေ-မယာအာနန္ဒေန”ဟု ဆိုရသည်။]

အတ္တဖြစ်လျှင် ပြုပြင်ရာ၊ အတ္တမဟုတ်လျှင် ပြုပြင်မရ
ရုပ်အနတ္တ

၂။ ဘိက္ခဝေ၊ ချစ်သားရဟန်းတို့။ ရူပံ၊ ရူပက္ခန္ဓာဟူသော ရုပ်သည်။ အနတ္တာ၊ အတ္တ မဟုတ်။ ဘိက္ခဝေ၊ ချစ်သား ရဟန်း တို့။ ဟိ၊ ထင်ရှားအောင် ပြဋ္ဌာန်းအံ့။ ဣဒ္ဓရူပံ၊ ဤရုပ်သည်။ အတ္တာ၊ အတ္တသည်။ အဘဝိဿ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ငြားအံ့။ ဣဒ္ဓရူပံ၊ ဤရုပ်သည်။ အာဗာဓာယ၊ နာခြင်းငှာ။ နသံ- ဝတ္တေယျ၊ မဖြစ်ရာ၊ ရူပေ၊ ရုပ်၌။ မေ၊ ငါ၏။ ရူပံ၊ ရုပ်သည်။ ဧဝံဟောတု၊ ဤသို့ဖြစ်စေလော။ မေ၊ ငါ၏။ ရူပံ၊ ရုပ်သည်။ ဧဝံမာအဟောသိ၊ ဤသို့ မဖြစ်စေလင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြုပြင် ခြင်းကို။ လတ္တထစ၊ ရလည်း ရအပ်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ချစ်သား ရဟန်းတို့။ ယသ္မာစခေါ၊ အကြင်ကြောင့်သာလျှင်။ ရူပံ၊ ရုပ်သည်။ အနတ္တာ၊ အတ္တ မဟုတ်။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ရူပံ၊ ရုပ်သည်။ အာဗာဓာယ၊ နာခြင်းငှာ။ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ရူပေ၊ ရုပ်၌။ မေ၊ ငါ၏။ ရူပံ၊ ရုပ်သည်။ ဧဝံဟောတု၊ ဤသို့ ဖြစ်စေလော။ မေ၊ ငါ၏။ ရူပံ၊ ရုပ်သည်။ ဧဝံမာအဟောသိ၊ ဤသို့ မဖြစ်စေလင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြုပြင်ခြင်းကို။ နစလတ္တတိ၊ မရလည်းမရအပ်သည်သာတည်း။

[သစ္စကပရိဗိုဇ်သည် ပညာလွန်စွာပြည့်ဝ၍ ဝမ်းပိုက်ကဲ့ သွားဆုတ်-ဟု ဝမ်းပိုက်ကို သံပြားပတ်ထားလေ့ရှိ၏။ ခန္ဓာ ငါးပါးသည် အတ္တ-ကိုယ်ငါအစိုးရသည်ဟု ယူသူဖြစ်၏။

ဘုရားရှင်က ပြည့်ရှင်မင်းသည် မိမိနိုင်ငံ၌ လျော်စွာနှိပ်ခြင်း၊
 ချီးမြှောက်ခြင်းဖြင့် ပြုပြင်လိုတိုင်း ပြီးနိုင်သည်မဟုတ်လော-ဟု
 မေး၏။ လိုတိုင်း ပြီးနိုင်သည်-ဟု ဝန်ခံ၏။ ငါ၏ ရုပ်သည်
 “အတ္တ-ငါ့ကိုယ်ငါ အစိုးရသည်”ဟု ယူလျှင် သင်၏ ရုပ်ကို
 ပြုပြင်လိုတိုင်း ပြီးသလော-ဟု မေးလတ်သော် မပြီးပါ။ ခန္ဓာ
 ငါးပါးသည် “အနိစ္စ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ-ငါ့ကိုယ်၊ ငါ့ဟာ၊
 ငါ မဟုတ်ပါ”ဟု ဝန်ခံ၏။ သင်သည် ဒုက္ခရသုဖြစ်လျက်
 ထိုဒုက္ခကို ငါ့ကိုယ်၊ ငါ့ဟာ၊ ငါ-ဟု ရှုသည်မဟုတ်လော။
 ဟုတ်ပါသည်ဘုရား။ ထိုသို့ရလျှင် ထိုဒုက္ခမှ လွတ်နိုင်အံ့လော။
 မလွတ်နိုင်ပါ-ဟု ဝန်ခံရလေသည်။]

ဝေဒနာ အနတ္တ

၃။ ဘိက္ခဝေ၊ ချစ်သား ရဟန်းတို့။ ဝေဒနာ၊
 ဝေဒနာက္ခန္ဓာဟူသော ဝေဒနာသည်။ အနတ္တာ၊ အတ္တမဟုတ်။
 ဘိက္ခဝေ၊ ချစ်သားရဟန်းတို့။ ဟိ၊ ထင်ရှားအောင်ပြဦးအံ့။
 ဣဒဗ္ဗေဝေဒနာ၊ ဤဝေဒနာသည်။ အတ္တာ၊ အတ္တသည်။
 အဘဝိဿ၊ အကယ်၍ဖြစ်ငြားအံ့။ ဣဒံဝေဒနာ၊ ဤဝေဒနာ
 သည်။ အာဗာဓာယ၊ နားခြင်းငှာ။ နသံဝတ္ထေယျ၊ မဖြစ်ရာ။
 ဝေဒနာယ၊ ဝေဒနာ၌။ မေ၊ ငါ၏။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်။
 ဧဝံဟောတု၊ ဤသို့ဖြစ်စေလော့။ မေ၊ ငါ၏။ ဝေဒနာ၊
 ဝေဒနာသည်။ ဧဝံမာအဟောသိ၊ ဤသို့မဖြစ်စေလင့်။ ဣတိ၊
 ဤသို့ပြုခြင်းကို။ လဗ္ဘေယစ၊ ရလည်းရအပ်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊
 ချစ်သားရဟန်းတို့။ ယသ္မာစခေါ၊ အကြင်ကြောင့်သာလျှင်။
 ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်။ အနတ္တာ၊ အတ္တမဟုတ်။ တသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်။ အာဗာဓာယ၊ နားခြင်းငှာ။

သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝေဒနာယ၊ ဝေဒနာ၌။ မေ၊ ငါ၏။
 ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်။ ဝေဟောတု၊ ဤသို့ဖြစ်စေလော့။
 မေ၊ ငါ၏။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်။ ဝေမာအဟောသိ၊
 ဤသို့မဖြစ်စေလင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြုပြင်ခြင်းကို။ နစလတ္တတိ၊
 မရလည်းမရအပ်သည်သာတည်း။

[ဝေဒနာ၌ သုခဝေဒနာသည် အာရုံကောင်းကို မတွေး
 နိုင်၊ မစွန့်နိုင်၊ မြှန်ရှက်စွာ ခံစား၏။ ဒုက္ခဝေဒနာသည်
 အာရုံဆိုးကို၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာသည် အာရုံအလတ်ကို
 ထွေးနိုင်၊ မစွန့်နိုင် မြှန်ရှက်စွာ ခံစား၏။ ပွဲတော်အုပ်ကို
 မြှန်ရှက်စွာ ခံစားသောတရားတို့ တူ၏။]

သညာအနတ္တ

၄။ တိက္ခဝေ၊ ချစ်သားရဟန်းတို့။ သညာ၊ သညာကုန္ဒာ
 ဟူသော သညာသည်။ အနတ္တာ၊ အတ္တ မဟုတ်။ တိက္ခဝေ၊
 ချစ်သားရဟန်းတို့။ ဟိ၊ ထင်ရှားအောင်ပြဋ်းအံ့။ ဣဒဉ္စသညာ၊
 ဤသညာသည်။ အတ္တာ၊ အတ္တသည်။ အဘဝိဿ၊ အကယ်၍
 ဖြစ်ငြားအံ့။ ဣဒံသညာ၊ ဤသညာသည်။ အာဗာဓာယ၊
 နာခြင်းငှာ။ နသံဝတ္တေယျ၊ မဖြစ်ရာ။ သညာယ၊ သညာ၌။
 မေ၊ ငါ၏။ သညာ၊ သညာသည်။ ဝေဟောတု၊ ဤသို့
 ဖြစ်စေလော့။ မေ၊ ငါ၏။ သညာ၊ သညာသည်။ ဝေမာ-
 အဟောသိ၊ ဤသို့မဖြစ်စေလင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြုပြင်ခြင်းကို။
 လတ္တေထစ၊ ရလည်း ရအပ်ရာ၏။ တိက္ခဝေ၊ ချစ်သားရဟန်းတို့။
 ယသ္မာစခေါ၊ အကြင်ကြောင့်သာလျှင်။ သညာ၊ သညာသည်။
 အနတ္တာ၊ အတ္တ မဟုတ်။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သညာ၊

သညာသည်။ အာဗာဓာယ၊ နာခြင်းငှာ။ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။
သညာယ၊ သညာ၌။ မေ၊ ငါ၏။ သညာ၊ သညာသည်။
ဧဝံဟောတု၊ ဤသို့ ဖြစ်စေလော့။ မေ၊ ငါ၏။ သညာ၊
သညာသည်။ ဧဝံမာအဟောသိ။ ဤသို့ မဖြစ်စေလင့်။ ဣတိ၊
ဤသို့ပြုပြင်ခြင်းကို။ နစလတ္တတိ၊ မရလည်း မရအပ်သည်
သာတည်း။

[သညာသည် အာရုံကို အမှတ်အသားပြု၍ သိတတ်၏။
သစ်သားကို မှတ်သားသော လက်သမားဆရာနှင့် တူ၏။
အမှားကိုလည်း မှတ်သားတတ်၏။ မြက်ရုပ်ကို လှူဟုထင်သော
တောသမင်နှင့် တူ၏။ အချည်းနှီး ဆုပ်တားသော လက်ဆုပ်
ကို အထင်ကြီး၍ အမှတ်လွဲသွန်လည်း တူ၏။ ဆင်သည်
ထွန်တုံးနှင့် တူ၏။ လက်ဆုံနှင့် တံမြက်စည်းနှင့် တူ၏ဟု ဆို
သော သူကန်းနှင့်လည်း တူ၏။]

သင်္ခါရအနတ္တ

၅။ ဘိက္ခဝေ၊ ချစ်သား ရဟန်းတို့။ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓာ
ငါးဆယ်ဟူသော သင်္ခါရတို့သည်။ အနတ္တာ၊ အတ္တ မဟုတ်
ကုန်။ ဘိက္ခဝေ၊ ချစ်သားဟောင်းတို့။ ဟိ၊ ထင်ရှားအောင်
ပြဦးအံ့။ ဣဒဉ္ဇသင်္ခါရာ၊ ဤသင်္ခါရတို့သည်။ အတ္တာ၊ အတ္တ
တို့သည်။ အဘဝိသံသု၊ အကယ်၍ဖြစ်ကုန်ငြားအံ့။ ဣဒံသင်္ခါရာ၊
ဤသင်္ခါရတို့သည်။ အာဗာဓာယ၊ နာခြင်းငှာ။ နသံဝတ္တေယျံ၊
မဖြစ်ကုန်ရာ။ သင်္ခါရေသု၊ သင်္ခါရတို့၌။ မေ၊ ငါ၏။ သင်္ခါရာ၊
သင်္ခါရတို့သည်။ ဧဝံဟောန္တု၊ ဤသို့ဖြစ်စေကုန်လော့။ မေ၊
ငါ၏။ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတို့သည်။ ဧဝံမာအဟောသု၊ ဤသို့
မဖြစ်စေကုန်လင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြုပြင်ခြင်းကို။ လဗ္ဘေထစ၊

ရလည်းရအပ်ရာ၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ချစ်သားရဟန်းတို့။ ယသ္မာစခေါ၊
 အကြင်ကြောင့်သာလျှင်။ သင်္ခါရာ၊ အင်္ခါရတို့သည်။ အနတ္တာ၊
 အတ္တမဟုတ်ကုန်။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတို့
 သည်။ အာဗာဓာယ၊ နာခြင်းငှာ။ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
 သင်္ခါရေသု၊ သင်္ခါရတို့၌။ မေ၊ ငါ၏။ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတို့
 သည်။ ဧဝံဟောန္တု၊ ဤသို့ ဖြစ်စေကုန်လော့။ မေ၊ ငါ၏။
 သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတို့သည်။ ဧဝံမာအဟေသု၊ ဤသို့ မဖြစ်စေ
 ကုန်လင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြုပြင်ခြင်းကို။ နစလတ္တတိ၊ မရလည်း
 မရအပ်သည် သာတည်း။

[သင်္ခါရက္ခန္ဓာ ငါးဆယ်လုံးသည် ခိုင်မြဲခြင်း မရှိသဖြင့်
 ဘယ်နေရာ၌မျှ အသုံးမကျသောကြောင့် ငှက်ပျောတုံးနှင့်
 တူကုန်၏။]

ဝိညာဏ်အနတ္တ

၉။ ဘိက္ခုဝေ၊ ချစ်သားရဟန်းတို့။ ဝိညာဏံ၊ စိတ်တခု
 ယုတ်ကိုးဆယ်-ဝိညာဏက္ခန္ဓာဟူသော ဝိညာဏ်သည်။ အနတ္တာ၊
 အတ္တမဟုတ်၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ချစ်သားရဟန်းတို့။ ဟိ၊ ထင်ရှား
 အောင်ပြဦးအံ့။ ဣဒ္ဓဝိညာဏံ၊ ဤဝိညာဏ်သည်။ အတ္တာ၊
 အတ္တသည်။ အဘဝိဿ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ငြားအံ့။ ဣဒံဝိညာဏံ၊
 ဤဝိညာဏ်သည်။ အာဗာဓာယ၊ နာခြင်းငှာ။ နသံဝတ္တေယျ၊
 မဖြစ်ရာ။ ဝိညာဏေ၊ ဝိညာဏ်၌။ မေ၊ ငါ၏။ ဝိညာဏံ၊
 ဝိညာဏ်သည်။ ဧဝံဟောတု၊ ဤသို့ ဖြစ်စေလော့။ မေ၊ ငါ၏။
 ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏ်သည်။ ဧဝံမာအဟောသိ၊ ဤသို့ မဖြစ်
 စေလင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြုပြင်ခြင်းကို။ လတ္တထစ၊ ရလည်း
 ရအပ်ရာ၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ချစ်သားရဟန်းတို့။ ယသ္မာစခေါ၊

အကြင်ကြောင့် သာလျှင်။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏ်သည်။ အနတ္တာ၊
အတ္တမဟုတ်။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏ်သည်။
အာဗာဓာယ၊ နာခြင်းငှာ။ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိညာဏေ၊
ဝိညာဏ်၌။ မေ၊ ငါ၏။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏ်သည်။ ဧဝံဟောတု၊
ဤသို့ ဖြစ်စေလော့။ မေ၊ ငါ၏။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏ်သည်။
ဧဝံမာအဟောသိ၊ ဤသို့ မဖြစ်စေလင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြုပြင်
ခြင်းကို။ နစလတ္တတိ၊ မရလည်း မရအပ်သည်သာတည်း။

[စိတ်တခု ယုတ်ကိုးဆယ် ဝိညာဏ်သည် အမျိုးမျိုးလှည့်
စားတတ်သောကြောင့် မျက်လှည့်နှင့် တူ၏။ နှလုံးအိမ်၌
နေလျက် အငြိမ်မနေ တဦးတည်း ကျက်စား၊ အဝေးသို့သွား
အမဲးရ ခက်လှသောကြောင့် တောမျောက်နှင့် တူ၏။ အလို
မလိုက်ရာ။]

အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ - မေးခွန်း ၃-ခုစီ
ရုပ်မေးခွန်း

၇။ ဘိက္ခဝေ၊ ချစ်သားရဟန်းတို့။ တံ၊ ထိုငါ ဆိုလတ္တံ့
သော စကားကို။ ကံမညထ၊ အဘယ်သို့ အောက်မေ့ကြ
သနည်း။ ရူပံ၊ ရုပ်သည်။ နိစ္စံ ဝါ၊ မြဲလေသလော။ အနိစ္စံ-
ဝါ၊ မမြဲလေသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊
မြတ်စွာဘုရား။ အနိစ္စံ၊ မမြဲပါဘုရား။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ ယံ၊
အကြင်ရုပ်သည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ တံ၊ ထိုမမြဲသော ရုပ်သည်။
ဒုက္ခံ ဝါ၊ ဆင်းရဲလေသလော။ သုခံ ဝါ၊ ချမ်းသာလေ
သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။
ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲပါသည်ဘုရား။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ ယံ၊ အကြင်ရုပ်
သည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ ဝိပရိကာမဓမ္မံ၊ ဖောက်လွှဲ

ဖောက်ပြန် ဖြစ်ခြင်းသဘော ရှိ၏။ တံ၊ ထိုမမြဲ ဆင်းရဲ၊
 ဖောက်လွှဲ ဖောက်ပြန်သော ရုပ်ကို။ တေံ၊ ဤရုပ်သည်။ မမ၊
 ငါ၏ဥစ္စာဖြစ်၏။ သော၊ ဤရုပ်သည်။ ဟမသ္မိ၊ ငါဖြစ်၏။
 သော၊ ဤရုပ်သည်။ မေ၊ ငါ၏။ အတ္တာ၊ ကိုယ်ဖြစ်၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ သမနုပဿိတုံ၊ ရှုခြင်းငှာ။ ကလ္လံနု၊ သင့်၏
 လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။
 တေံ၊ ဤသို့ ရုပ်ကို ငါ့ကိုယ်၊ ငါ့ဟာ၊ ငါ-ဟု ရှုခြင်းငှာ။
 နောဟိ၊ မသင့်ပါ ဘုရား။

[အနိစ္စလေးနက်၊ ဒုက္ခလေးနက်၊ အနတ္တ လေးနက်တို့ကို
 ၎င်း၊ အစွဲသုံးမျိုး စွဲခြင်းကို၎င်း၊ အစွဲ သတ်ခြင်း တို့ကို၎င်း
 ဉာဏ်၌ သက်ဝင်စေနိုင်ကြကုန်လော့။]

ဝေဒနာဓမ္မခွန်း

၈။ တိက္ခဝေ၊ ချစ်သားရဟန်းတို့။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်။
 နိစ္စာဝါ၊ မြဲလေသလော။ အနိစ္စာဝါ၊ မမြဲလေသလော။ ဣတိ၊
 ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ အနိစ္စာ၊ မမြဲ ပါ
 ဘုရား။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ ယံ၊ အကြင်ဝေဒနာသည်။ အနိစ္စံ၊
 မမြဲ။ တံ၊ ထိုမမြဲသော ဝေဒနာသည်။ ဒုက္ခံဝါ၊ ဆင်းရဲ၊
 လေသလော။ သုခံဝါ၊ ချမ်းသာလေသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့
 မိန့်....။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲပါသည်
 ဘုရား။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ ယံ၊ အကြင် ဝေဒနာသည်။
 အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ ဝိပရိဏာမဓမ္မံ၊ ဖောက်လွှဲ
 ဖောက်ပြန်ခြင်း သဘောရှိ၏။ တံ၊ ထိုမမြဲဆင်းရဲ ဖောက်လွှဲ
 ဖောက်ပြန်သော ဝေဒနာကို။ တေံ၊ ဤဝေဒနာသည်။ မမ၊

ငါ၏ဥစ္စာ မည်၏။ သော၊ ဤဝေဒနာသည်။ ဟမသ္မိ၊ ငါ့ဖြစ်
 ၏။ သော၊ ဤဝေဒနာသည်။ မေ၊ ငါ၏။ အတ္တာ၊ ကိုယ်
 ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သမနုပဿိတုံ၊ ရှုခြင်းငှာ။ ကလ္လံ၊ နှု
 သင့်၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်...။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။
 ဒေတံ၊ ဤသို့ ဝေဒနာကို ငါ့ကိုယ်၊ ငါ့ဘာ၊ ငါ့-ဟု ရှုခြင်းငှာ၊
 နောဟိ၊ မသင့်ပါဘုရား။

သညာမေးခွန်း

၉။ တိက္ခဝေ၊ ချစ်သားရဟန်းတို့။ သညာ၊ သညာသည်။
 နိစ္စာဝါ၊ မြဲလေသလော။ အနိစ္စာဝါ၊ မမြဲလေသလော။
 ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်...။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ အနိစ္စာ၊ မမြဲ
 ပါဘုရား။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ ယံ၊ အကြင်သညာသည်။ အနိစ္စံ၊
 မမြဲ။ တံ၊ ထိုမမြဲသောသညာသည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ
 လေသလော။ သုခံ၊ ချမ်းသာလေသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့
 မိန့်...။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲပါသည်
 ဘုရား။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ ယံ၊ အကြင်သညာသည်။ အနိစ္စံ၊
 မမြဲ။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ ဝိပရိဏာမဓမ္မံ၊ ဖောက်လွှဲဖောက်ပြန်
 ဖြစ်ခြင်းသဘော ရှိ၏။ တံ၊ ထိုမမြဲ ဆင်းရဲ ဖောက်လွှဲ
 ဖောက်ပြန်ဖြစ်သောသညာကို။ ဒေတံ၊ ဤသညာသည်။ မေ၊
 ငါ၏ဥစ္စာ ဖြစ်၏။ သော၊ ဤသညာသည်။ ဟမသ္မိ၊ ငါ့ဖြစ်
 ၏။ သော၊ ဤသညာသည်။ မေ၊ ငါ၏။ အတ္တာ၊ ကိုယ်
 ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သမနုပဿိတုံ၊ ရှုခြင်းငှာ။ ကလ္လံ၊ နှု
 သင့်၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်...။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။

တေံ၊ ဤသို့ သညာကို ငါ့ကိုယ်၊ ငါ့ဟာ၊ ငါ-ဟု ရှုခြင်းငှာ။
နောဟိ၊ မသင့်ပါဘုရား။

သင်္ခါရမေးခွန်း

၁၀။ ဘိက္ခုဝေ၊ ချစ်သားရဟန်းတို့။ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတို့
သည်။ နိစ္စာဝါ၊ မြဲလေကုန်သလော။ အနိစ္စာဝါ၊ မမြဲလေ
ကုန်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့် . . .။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။
အနိစ္စာ၊ မမြဲကုန်ပါဘုရား။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ ယံ၊ အကြင်
သင်္ခါရသည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ တံ၊ ထိုမမြဲသောသင်္ခါရသည်။
ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲလေသလော။ သုခံ၊ ချမ်းသာလေသလော။
ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့် . . .။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ
ပါသည်ဘုရား။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ ယံ၊ အကြင်သင်္ခါရသည်။
အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ ဝိပရိဏာမဓမ္မံ၊ ဖောက်လွှဲ
ဖောက်ပြန် ဖြစ်ခြင်းသဘော ရှိ၏။ တံ၊ ထိုမမြဲ ဆင်းရဲ
ဖောက်လွှဲဖောက်ပြန်ဖြစ်သော သင်္ခါရကို။ တေံ၊ ဤသင်္ခါရ
သည်။ မမ၊ ငါ၏ဥစ္စာဖြစ်၏။ ဒေသာ၊ ဤသင်္ခါရသည်။ မေ၊ ငါ၏။
အတ္တာ၊ ကိုယ်ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ သမနုပဿိတုံ၊ ရှုခြင်းငှာ။
ကလ္လံ၊ သင့်၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့် . . .။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာ
ဘုရား။ တေံ၊ ဤသို့ သင်္ခါရကို ငါ့ကိုယ်၊ ငါ့ဟာ၊ ငါ-ဟု
ရှုခြင်းငှာ။ နောဟိ၊ မသင့်ပါဘုရား။

ဝိညာဏ်မေးခွန်း

၁၁။ တိက္ခဝေ၊ ချစ်သားရဟန်းတို့။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏ်သည်။ နိစ္စံဝါ၊ ခြလေသလော။ အနိစ္စံဝါ၊ မမြဲလေသလော။ ဣတံ၊ ဤသို့မိန့်...။ ဘန္တေ၊ ခြတ်စွာဘုရား။ အနိစ္စံ၊ မမြဲပါဘုရား။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ ယံ၊ အကြင်ဝိညာဏ်သည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ တံ၊ ထိုမမြဲသောဝိညာဏ်သည်။ ဒုက္ခံဝါ၊ ဆင်းရဲလေသလော။ သုခံဝါ၊ ချမ်းသာလေသလော။ ဣတံ၊ ဤသို့မိန့်...။ ဘန္တေ၊ ခြတ်စွာဘုရား။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲပါသည်ဘုရား။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ ယံ၊ အကြင်ဝိညာဏ်သည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ ဝိပရိကာမ ခဗ္ဗံ၊ ဖောက်လွှဲဖောက်ပြန်ဖြစ်ခြင်းသဘောရှိ၏။ တံ၊ ထိုမမြဲ ဆင်းရဲ-ဖောက်လွှဲ ဖောက်ပြန်ဖြစ်သော ဝိညာဏ်ကို။ ဧတံ၊ ဤဝိညာဏ်သည်။ မမ၊ ငါ၏ ဥစ္စာဖြစ်၏။ ယေသော၊ ဤဝိညာဏ်သည်။ ဟသ္မိ၊ ငါဖြစ်၏။ ယေသော၊ ဤဝိညာဏ်သည်။ မေ၊ ငါ၏။ အတ္တာ၊ ကိုယ်ဖြစ်၏။ ဣတံ၊ ဤသို့။ သမနုပဿိတုံ၊ ရှုခြင်းငှာ။ ကလ္လံနု၊ သင့်၏လော။ ဣတံ၊ ဤသို့မိန့်...။ ဘန္တေ၊ ခြတ်စွာဘုရား။ ဧတံ၊ ဤသို့ဝိညာဏ်ကို ငါ့ကိုယ်၊ ငါ့ဟာ၊ ငါ-ဟု ရှုခြင်းငှာ။ နောဟိ၊ မသင့်ပါဘုရား။ ဣတံ၊ ဤသို့ ဝဉ္စဝီတို့ ဖြေဆိုကုန်၏။

၁၁-ပါးစီခွဲ၍ ရှု၊ ငါ့ကိုယ်၊ ငါ့ဟာ၊ ငါမဟုတ်ရပ် ၁၁-ပါး

၁၂။ တိက္ခဝေ၊ ချစ်သားရဟန်းတို့။ တသ္မာတိဟ၊ ထို့ကြောင့်သာလျှင်။ ယံကိဉ္စိ၊ အလုံးစုံသော။ ရူပံ၊ ရုပ်သည်။ အတိတာနာဂတပဇ္ဇုပ္ပန္နံ၊ အတိတ်၊ အနာဂတ်၊ ပစ္စုပ္ပန်

ဖြစ်၏။ (သုံးပါး။) အဇ္ဈတ္တံ၊ အဇ္ဈတ္တိလည်း ဖြစ်၏။
 ဗဟိဒ္ဓံ၊ ဗဟိဒ္ဓိလည်း ဖြစ်၏။ (နှစ်ပါး) သြဠာရိကံ၊
 ရုန့်ရင်းသည်လည်း ဖြစ်၏။ သုခုမံ၊ သိမ်မွေ့သည်လည်း
 ဖြစ်၏။ (နှစ်ပါး။) ဟိနံ၊ ယုတ်သည်လည်း ဖြစ်၏။ ပဏီတံ
 ၊ မြတ်သည်လည်း ဖြစ်၏။ (နှစ်ပါး။) ယံ၊ အကြင်ရင်သည်။
 ဒုရေ၊ သိနိုင်ခဲ့သောကြောင့် ဝေးသည်လည်း ဖြစ်၏။ သန္တိ-
 ကေ၊ သိနိုင်လွယ်သောကြောင့် နီးသည်လည်း ဖြစ်၏။
 (နှစ်ပါး။) သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ ရူပံ၊ ၁၁-ပါးပြားသော
 ရုပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧတံ၊ ဤရုပ်သည်။ နမမ၊ ငါ၏
 ဥစ္စာမဟုတ်။ ဒေသော၊ ဤရုပ်သည်။ နဟမသ္မိ၊ ငါမဟုတ်။
 ဒေသော၊ ဤရုပ်သည်။ ဧ၊ ငါ၏။ နအတ္တာ၊ ကိုယ်မဟုတ်။
 ဣတိဝေ၊ ဤသို့။ ဧတံ၊ ဤရုပ်ကို။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်း
 မှန်စွာ။ သမ္မပ္ပညာယ၊ သင့်သောပညာဖြင့်။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ရှုအင်၏။

ဝေဒနာ ၁၁-ပါး

၁၃။ ယာကာစိ၊ အလုံးစုံသော။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာ
 သည်။ အတိတာနာဂတပစ္စုပ္ပန္နာ၊ အတိတ်၊ အနာဂတ်၊
 ပစ္စုပ္ပန် ဖြစ်၏။ အဇ္ဈတ္တံ၊ အဇ္ဈတ္တိလည်း ဖြစ်၏။
 ဗဟိဒ္ဓံ၊ ဗဟိဒ္ဓိလည်း ဖြစ်၏။ သြဠာရိကာ၊ ရုန့်ရင်း
 သည်လည်း ဖြစ်၏။ သုခုမံ၊ သိမ်မွေ့သည်လည်း ဖြစ်၏။
 ဟိနံ၊ ယုတ်သည်လည်း ဖြစ်၏။ ပဏီတာ၊ မြတ်သည်
 လည်း ဖြစ်၏။ ယာ၊ အကြင်ဝေဒနာသည်။ ဒုရေ၊ သိနိုင်ခဲ့
 သောကြောင့် ဝေးသည်လည်း ဖြစ်၏။ သန္တိကေ၊ သိနိုင်
 လွယ်သောကြောင့် နီးသည်လည်း ဖြစ်၏။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံ

သော။ ဝေဒနာ၊ ၁၁-ပါးပြားသောဝေဒနာသည်။ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ ဧတံ၊ ဤဝေဒနာသည်။ နမေ၊ ငါ၏ဥစ္စာ မဟုတ်။
သော၊ ဤဝေဒနာသည်။ နဟဗသ္မိံ၊ ငါ မဟုတ်။ သော၊
ဤဝေဒနာသည်။ မေ၊ ငါ၏။ န အတ္တာ၊ ကိုယ် မဟုတ်။
ဣတိဝေံ၊ ဤသို့။ ဧတံ၊ ဤဝေဒနာကို။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်
တိုင်း မှန်စွာ။ သမ္ပပ္ပညာယ၊ သင့်သောပညာဖြင့်။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊
ရှုအပ်၏။

သညာ ၁၁-ပါး

၁၄။ ယကောစိ၊ အလုံးစုံသော။ သညာ၊ သညာသည်။
အတိတာနာဂတပစ္စုပ္ပန္နာ၊ အတိတ်၊ အနာဂတ်၊ ပစ္စုပ္ပန်
ဖြစ်၏။ အဇ္ဈတ္တံ၊ အဇ္ဈတ္တ၌လည်းဖြစ်၏။ ဗဟိဒ္ဓာဝါ၊ ဗဟိဒ္ဓ
၌လည်း ဖြစ်၏။ သြဋ္ဌာရိကာဝါ၊ ရုန့်ရင်းသည်လည်း ဖြစ်၏။
သုရမာဝါ၊ သိမ်မွေ့သည်လည်း ဖြစ်၏။ ဟိနာဝါ၊ ယုတ်သည်
လည်း ဖြစ်၏။ ပဏီဘာဝါ၊ မြတ်သည်လည်း ဖြစ်၏။ ယာ၊
အကြင်သည်သည်။ ဝုရေဝါ၊ သိနိုင်ခဲ့သောကြောင့် ဝေသည်
လည်း ဖြစ်၏။ သန္တိကေဝါ၊ သိနိုင်လွယ်သောကြောင့် နိုး
သည်လည်း ဖြစ်၏။ သဗ္ဗာ၊ အလုံးစုံသော၊ သညာ၊
၁၁-ပါးပြားသော သညာသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧတံ၊
ဤသညာသည်။ နမေ၊ ငါ၏ဥစ္စာ မဟုတ်။ သော၊ ဤသညာ
သည်။ န ဟဗသ္မိံ၊ ငါမဟုတ်။ သော၊ ဤသညာသည်။
မေ၊ ငါ၏။ နအတ္တာ၊ ကိုယ် မဟုတ်။ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့။ ဧတံ၊
ဤသညာကို။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ။ သမ္ပပ္ပညာယ၊
သင့်သောပညာဖြင့်။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ရှုအပ်၏။

သင်္ခါရ ၁၁-ပါး

၁၅။ ယေကေစိ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရ
 တို့သည်။ အတိတာနာဂတပစ္စုပ္ပန္နာ၊ အတိတ်၊ အနာဂတ်၊
 ပစ္စုပ္ပန် ဖြစ်ကုန်၏။ အဇ္ဈတ္တံ၊ အဇ္ဈတ၌လည်း ဖြစ်ကုန်၏။
 ဗဟိဒ္ဓာ၊ ဗဟိဒ္ဓ၌လည်း ဖြစ်ကုန်၏။ သြဠာရိကာ၊
 ရုန့်ရင်းသည်တို့လည်း ဖြစ်ကုန်၏။ သုဒုမာ၊ သိမ်မွေ့သည်
 တို့လည်း ဖြစ်ကုန်၏။ ဟိနာ၊ ယုတ်သည်တို့လည်း ဖြစ်ကုန်
 ၏။ ပဏိတာ၊ မြတ်သည်တို့လည်း ဖြစ်ကုန်၏။ ယေ၊
 အကြင်သင်္ခါရတို့သည်။ ဒုရေ၊ သိနိုင်ခဲ့သောကြောင့် ဝေး
 သည်တို့လည်း ဖြစ်ကုန်၏။ သန္တိကေ၊ သိနိုင်လွယ်သော
 ကြောင့် နီးသည်တို့လည်း ဖြစ်ကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်
 သော။ သင်္ခါရာ ၁၁-ပါးပြားသော သင်္ခါရတို့သည်။
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေ၊ ဤသင်္ခါရသည်။ နမမ၊ ငါ၏
 ဥဇ္ဇာ မဟုတ်။ ဒေသော၊ ဤသင်္ခါရသည်။ န ဟမသ္မိ၊ ငါ
 မဟုတ်။ ဒေသော၊ ဤသင်္ခါရသည်။ မေ၊ ငါ၏။ န အတ္တာ၊
 ကိုယ်မဟုတ်။ ဣတိဝေ၊ ဤသို့။ တေ၊ ဤ သင်္ခါရကို။ ယထာ
 ဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ။ သမ္မပ္ပညာယ၊ သင့်သောပညာဖြင့်။
 ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ရှုအပ်၏။

ဝိညာဏ် ၁၁-ပါး

၁၆။ ယံကိပ္ပိ၊ အလုံးစုံသော။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏ်
 သည်။ အတိတာနာဂတပစ္စုပ္ပန္နံ၊ အတိတ်၊ အနာဂတ်၊
 ပစ္စုပ္ပန် ဖြစ်၏။ အဇ္ဈတ္တံ၊ အဇ္ဈတ၌လည်း ဖြစ်၏။ ဗဟိဒ္ဓံ
 ဝ၊ ဗဟိဒ္ဓ၌လည်း ဖြစ်၏။ သြဠာရိကံ၊ ရုန့်ရင်းသည်

လည်း ဖြစ်၏။ သုနုခံဝါ၊ သိမ်မွေ့သည်လည်း ဖြစ်၏။
ဟိနံဝါ၊ ယုတ်သည်လည်း ဖြစ်၏။ ပဏီတံဝါ၊ မြတ်သည်
လည်း ဖြစ်၏။ ယံ၊ အကြင်ဝိညာဏ်သည်။ ဒုရေဝါ၊ သိနိုင်ခဲ့
သောကြောင့် ဝေးသည်လည်း ဖြစ်၏။ သန္တိကေဝါ၊ သိနိုင်
လွယ်သောကြောင့် နီးသည်လည်း ဖြစ်၏။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။
ဝိညာဏံ၊ ၁၀-ပါးပြားသော ဝိညာဏ်သည်။ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ ဧတံ၊ ဤဝိညာဏ်သည်။ နမမ၊ ငါ၏ ဥစ္စာမဟုတ်။
ဧသေ၊ ဤဝိညာဏ်သည်။ နဟမသ္မိ၊ ငါမဟုတ်။ ဧသေ၊
ဤဝိညာဏ်သည်။ မေ၊ ငါ၏။ နအတ္တံ၊ ကိုယ်မဟုတ်။ ဧဝံ၊
ဤသို့။ ဧတံ၊ ဤဝိညာဏ်ကို။ ယသာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ။
သမ္မုပ္ပညာယ၊ သင့်သောပညာဖြင့်။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ရှုအပ်၏။

နိဗ္ဗိန္ဒုဂ္ဂဏံ စသည်ဖြင့်သိပုံ

၁၇။ တိက္ခဝေ၊ ချစ်သားရဟန်းတို့။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပဿံ-
ပဿန္တော၊ ပညာဖြင့် ရှုမြင်သော။ သုတာဝါ၊ 'သင်ယူခြင်း၊
ထိုးထွင်းခြင်းဖြင့် အကြားအမြင်ရှိသော။ အနိယသာဝကော၊
အနိယာဖြစ်သော သာဝကသည်။ ရူပသိဝံ၊ ရုပ်၌လည်း။
နိဗ္ဗိန္ဒုတိ၊ ငြီးငွေ့၏။ ငြိပဿနာဉာဏ်ဖြင့် ငြီးငွေ့၏ ဟုလျှောက်
ဝေဒနာယပံ၊ ဝေဒနာ၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒုတိ၊ ငြီးငွေ့၏။ သညာ-
ယပိ၊ သညာ၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒုတိ၊ ငြီးငွေ့၏။ သင်္ခါရေသုပိ၊
သင်္ခါရ် တို့၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒုတိ၊ ငြီးငွေ့၏။ ဝိညာဏသိဝံ၊
ဝိညာဏ်၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒုတိ၊ ငြီးငွေ့၏။ နိဗ္ဗိန္ဒုန္တော၊
ငြီးငွေ့သည် ရှိသော်။ ဝိရဇ္ဇတိ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ဖြင့် တပ်
ခြင်းကင်း၏။ ဝိရာဂါ၊ တပ်ခြင်း ကင်းခြင်းကြောင့်။ ဝိမုစ္စတိ၊

အရဟတ္တဖိုလ်ဉာဏ်ဖြင့် ကိလေသာမှ လွတ်၏။ ဝိမုတ္တသ္မိံ၊
 ကိလေသာမှ လွတ်သော အရဟတ္တဖိုလ်ဉာဏ်၌။ ဝိမုတ္တံ၊
 ငါ၏စိတ်သည်။ ကိလေသာမှ လွတ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဉာဏံ၊
 ဆင်ခြင်သော ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 ဇာတိံ၊ ပဋိသန္ဓေသည်။ ခိဏာ၊ ကုန်ပြီ။ ဗြဟ္မဝရိယံ၊ ဂွေင်
 ရှစ်ပါးတည်းဟူသော ဗြဟ္မဝရိယာကို။ ဝုသိတံ၊ ကျင့်သုံးအပ်
 ပြီ။ ကရုဏီယံ၊ မဂ်ကိစ္စ ၁၆-ခုက်ဟူသော ပြုတူယ်ကိစ္စကို။
 ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ ဣတ္ထတ္တာယ၊ ဤမဂ်ကိစ္စ အကျိုးငှာ။ အပရံ၊
 တပါးသော မဂ္ဂဘျာဝနာသည်။ န၊ မရှိပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 ဘဇာနာတိ၊ သိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ပဉ္စဝဂ္ဂါးဦး ရဟန္တာဖြစ်ခြင်း

၁၈။ ဘဂဝံ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣဒံ၊ ဤရုပ်ံ ဘိက္ခဝေ
 အနတ္တာ အစဉ်သော အနတ္တလက္ခဏသုတ်ကို။ အဝေါစ၊
 မိန့်တော်မူ၏။ ပဉ္စဝဂ္ဂိယာဘိက္ခု။ ပဉ္စဝဂ္ဂိ ရဟန်းငါးပါးတို့
 သည်။ အတ္ထမနာ၊ အကျိုး များကြောင်း မိမိ စိတ်ကောင်း
 ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဘဂ-
 ဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဘာသိတံ၊ ဟောအပ်သော
 အနတ္တလက္ခဏသုတ်ကို။ အဘိနန္ဒု၊ သာဓုနုတ်မြှောက် လှူစွာ
 နှစ်သက်ကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မျက်မှောက်တော်မူ ကြား
 လိုက်ရ၏ဟု ရှင်အာနန္ဒာ လျှောက်ကြား၏။

ဣမသ္မိံစ ပန ဝေယျာကရဏသ္မိံ၊ ဤဂါထာမဘက် ဗျာ
 ကရဏ်းသက်သက်ကို။ ဘညမာနေ၊ ဟောအပ်သည်ရှိသော်။
 ပဉ္စဝဂ္ဂိယာနံ ဘိက္ခုနံ၊ ပဉ္စဝဂ္ဂိ ရဟန်းငါးပါးတို့၏။ စိတ္တာနိ၊

အနတ္တလက္ခဏသုတ်ပါဠိတော်နိဿယ [၉၇]

စိတ်တို့သည်။ အနုပါဒါယ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိအားဖြင့် မကပ်ငြိ
ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အာသဝေဟိ၊ အာသဝတရားတို့မှ။ ဝိမုစ္စိ-
သု၊ လွတ်ကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤတွင်အပြီးတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့
မျက်မှောက်တော်မူ ကြားလိုက်ရ၏ဟု ရှင်အာနန္ဒာလျှောက်၏။

အနတ္တလက္ခဏသုတ် ပါဠိတော်နိဿယ ပြီး၏။

အနတ္တလက္ခဏသုတ်မှတ်ဘွယ် အဆစ်အပိုင်း

ခန္ဓာငါးပါးခွဲ။ ဘူတရုပ် ၄-ခု၊ ဥပါဒါရုပ် ၂၄-ခု အားဖြင့် ပြားသော ၂၀-ခုသည် ရူပက္ခန္ဓာ မည်၏။ သုခ၊ ဒုက္ခ၊ ဥပေက္ခာအားဖြင့် ပြားသော ဝေဒနာစေတသိက်သည် ဝေဒနာက္ခန္ဓာ မည်၏။ အာရုံကိုမှတ်၍ သိဘတ်သော သညာစေတသိက်သည် သညာက္ခန္ဓာ မည်၏။ ကြွင်းသော ဖဿ၊ စေတနာ စသော စေတသိက် ၅၀-သည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ မည်၏။ စိတ်တရုယုတ် ၉၀၊ အင်္ဂုယ် ၁၂၁-ပါးသည် ဝိညာဏက္ခန္ဓာ မည်၏။ နိဗ္ဗာန်သည် ခန္ဓာငါးပါးမှ လွတ်၏။

အနိစ္စလေးနက်။ တေဘူမက နာမ်၊ ရုပ် ဟူသမျှသည် ဖြစ်ပြီးလျှင် ပျက်စီးတတ်သောကြောင့် အနိစ္စ၊ ဇရာ၊ မရဏ ဖြင့် ဖောက်ပြန်တတ်သောကြောင့် အနိစ္စ၊ တဏှဗျသာ တည်တတ်သောကြောင့် အနိစ္စ၊ မြဲသည်ကို ပယ်တတ်သောကြောင့် အနိစ္စ။

ဒုက္ခလေးနက်။ တေဘူမက နာမ်၊ ရုပ် ဟူသမျှသည် ဥပါဒ် အခြားမဲ့၌ ဌိသ္မိ ရောက်၏။ ဌိ၌ အိုမင်းရင့်ယော်၏။ ပင်ပန်း၏။ ချွတ် ပျက်စီး၏။ ထိုသို့ မပြတ် နှိပ်စက်တိုင်းခံရသောကြောင့် ဒုက္ခ၊ သည်းခံနိုင်ခဲ့သောကြောင့် ဒုက္ခ၊ ဒုက္ခ အမျိုးမျိုး၏ တည်ရာဖြစ်သောကြောင့် ဒုက္ခ၊ သုခကို ပယ်တတ်သောကြောင့် ဒုက္ခ။

အနတ္တလေးနက်။ တေဘူမက နာမ်၊ ရုပ် ဟူသမျှသည် ဥပါဒ် အခြားမဲ့၌ ဌိသ္မိမရောက်ပါစေလင့်ဟု တောင့်တ၍ မရ၊ ဌိသ္မိ ရောက်လျှင် မရင့်ယော်ပါစေလင့်ဟု တောင့်တ၍ မရ။

ရင့်ယော်လျှင် မပျက်ပါစေလင့်ဟု တောင့်တ၍ မရ။ ပြုသူ၊
 ခံစားသူလည်း မရှိ။ အလိုလိုက်ခြင်းမှလည်း ဆိတ်၏။ ထိုသို့
 ပြုသူ၊ ခံစားသူမှ ဆိတ်သောကြောင့် အနတ္တ၊ စိုးပိုင်သော
 သခင် မရှိသောကြောင့် အနတ္တ၊ အလိုမလိုက်အောင် ပြု၍
 မရသောကြောင့် အနတ္တ၊ တိတ္ထိတို့ကြံဆသော အတ္တ အဖြစ်
 ကို ပယ်တတ်သောကြောင့် အနတ္တ။

တေဘူမက။ ကာမ၊ ရူပ၊ အရူပ-ဟူသော ဘုံသုံးပါး၌
 ရှိသော နာမ်ရုပ်သည် တေဘူမက နာမ်ရုပ် မည်၏။ တဏှာ
 ဥပါဒါန်တို့၏ အာရုံစားကျက် ဖြစ်၏။ ထိုစားကျက်၌သာ
 အနိဗ္ဗာ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တဟူသော ဝိပဿနာဉာဏ်ဖြင့် စစ်တိုက်ရ
 မည်ဖြစ်သောကြောင့် တေဘူမက နာမ်၊ ရုပ် ဟူသမျှကိုသာ
 ဤ၌ ယူရသည်။ ခန္ဓာငါးပါးထဲမှ လောကုတ္တရာ တရားတို့
 ကား တဏှာ၏ နယ်ချဲ့ရာစားကျက် မဟုတ်သောကြောင့်
 ဝိပဿနာဉာဏ်ဖြင့် စစ်တိုက်စရာ မလို။

အစွဲသုံးမျိုး။ “တေမမ၊ တေမမ-ငါ့ဟာ၊ ငါ့ဟာ” ဟု
 စွဲခြင်းသည် တဏှာစွဲ မည်၏။ ဝါ၊ လောဘစွဲ မည်၏။ “သော
 ဟမသ္မိ၊ သောဟမသ္မိ-ငါ၊ ငါ” ဟု စွဲခြင်းသည် မာနစွဲမည်၏။
 “သောမေအတ္တာ၊ သောမေအတ္တာ-ငါ့ကိုယ်၊ ငါ့ကိုယ်” ဟု
 စွဲခြင်းသည် ဒိဋ္ဌိစွဲ မည်၏။

အစွဲသတ်နည်း။ “နေတံမမ၊ နေတံမမ-ငါ့ဟာ မဟုတ်၊
 ငါ့ဟာ မဟုတ်-ဟု ဉာဏ်ဖြင့်ရှုလျှင် တဏှာသေ၏။ “နေသော
 ဟမသ္မိ၊ နေသောဟမသ္မိ-ငါ မဟုတ်၊ ငါမဟုတ်” ဟု ဉာဏ်
 ဖြင့်ရှုလျှင် မာနသေ၏။ “နမေသောအတ္တာ၊ နမေသော

အတ္တာ-ငါ့ကိုယ် မဟုတ်၊ ငါ့ကိုယ် မဟုတ်”ဟု ဉာဏ်ဖြင့်ရှုလျှင် ဒိဋ္ဌိသေ၏။

၃၁-ပါးခွဲ ရှုပုံ

- ၁။ အတိတ်၊ ရုပ်နာမ်သည် ပစ္စုပ္ပန်သို့ မရောက်မူ၍ ချုပ်ပြီးပြီ။ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ-ငါ့ကိုယ်၊ ငါ့ဟာ၊ ငါမဟုတ်။
- ၂။ အနာဂတ်ရုပ်နာမ်သည် နောက်အနာဂတ်သို့ မရောက်မူ၍ ချုပ်လတ္တံ့။ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ- ငါ့ကိုယ်၊ ငါ့ဟာ၊ ငါမဟုတ်။
- ၃။ ပစ္စုပ္ပန် ရုပ်နာမ်သည် အနာဂတ်ရုပ်နာမ်သို့ မရောက်မူ၍ ချုပ်၏။ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ-ငါ့ကိုယ်၊ ငါ့ဟာ၊ ငါမဟုတ်။
- ၄။ အဇ္ဈတ္တ-ရုပ်နာမ်သည် ဗဟိဒ္ဓ မဖြစ်မူ၍ ချုပ်၏။ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ-ငါ့ကိုယ်၊ ငါ့ဟာ၊ ငါ မဟုတ်။
- ၅။ ဗဟိဒ္ဓရုပ်နာမ်သည် အဇ္ဈတ္တမဖြစ်မူ၍ ချုပ်၏။ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ-ငါ့ကိုယ်၊ ငါ့ဟာ၊ ငါ မဟုတ်။ (အတုခိုးနိုင်လောက် ပြီ။ ချုံးအံ့။)
- ၆။ သြဠာရိကရုပ်နာမ်သည် သုခုမ မဖြစ်မူ၍....။
- ၇။ သုခုမရုပ်နာမ်သည် သြဠာရိက....။
- ၈။ ဟိနရုပ်နာမ်သည် ပဏိတ....။
- ၉။ ပဏိတရုပ်နာမ်သည် ဟိန....။
- ၁၀။ ဒူရရုပ်နာမ်သည် သန္တိက...။
- ၁၁။ သန္တိက ရုပ်နာမ်သည် ဒူရ မဖြစ်မူ၍ ချုပ်၏။ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ-ငါ့ကိုယ်၊ ငါ့ဟာ၊ ငါ မဟုတ်။

မဂ်ကိစ္စ ၁၆-ချက်။ သောတာပတ္တိမဂ်အခါ၌ ဒုက္ခသစ္စာကို ပိုင်းခြား၍ သိခြင်းသည် တကိစ္စ၊ သမုဒယသစ္စာကို ပယ်ခြင်းသည် တကိစ္စ၊ နိရောဓသစ္စာကို မျက်မှောက်ပြုခြင်းသည်

တကိစ္စ၊ မဂ္ဂသစ္စာကိုပွားများစေခြင်းသည် တကိစ္စ၊ ဤသို့
လေးကိစ္စ ဖြစ်၏။

ထို့နောက် အဆင့်ဆင့်အားဖြင့် သကဒါဂါမိမဂ်အခါ၌
ထို့အတူ လေးကိစ္စ။ ထို့နောက် အနာဂါမိမဂ်အခါ၌လေးကိစ္စ။
အရဟတ္တမဂ်အခါ၌ လေးကိစ္စ။ ဤသို့ ၁၆-ကိစ္စ ပြည့်စုံ
သောအခါ ကိလေသာ ပယ်စရာမရှိ၍ ကိလေသာပြီးငြိမ်း
သည် မည်၏။

ထိုကိစ္စ ပြီးငြိမ်းခြင်း မဖြစ်သေးမူကား ခရီးဆုံး မရောက်
သေးသော ခရီးသွားဆဲနှင့် တူ၏။ မနေမနား အားထုတ်
အပ်၏။ ကိစ္စပြီးငြိမ်းခြင်းဖြစ်မှ ခရီးဆုံးသို့ရောက်သွားနှင့် တူ၏။
အားထုတ်ဘွယ် မရှိ ရဟန်းကိစ္စ၊ သာသနာ့ကိစ္စ တို့၏။

[မဂ်ကိစ္စ ၁၆-ချက်၊ သစ္စာအနက် ၁၆-ချက်တို့ကို တခြား
စီကွဲအောင် သိရမည်။]

အနတ္တလက္ခဏသုတ် မှတ်ဘွယ်အဆစ်အပိုင်း ပြီး၏။

(၃) အာဒိတ္တပရိယာယသုတ်ပါဠိတော်ပါဠိ

အတွင်းနိဒါန်း

၁။ ဧဝံ မေ သူတံ၊ ကေံ သမယံ ဘဂဝါ' ဂယာယံ
ဝိဟရတိ ဂယာသီသေ သဒ္ဓိံ' တိက္ခသဟသေန၊ တတြခေါ
ဘဂဝါ တိက္ခံ အာမန္တေသိ။

စက္ခုစသည် တောက်ပုံ

၂။ သဗ္ဗံ တိက္ခဝေ အာဒိတ္တံ၊ ကိဉ္စ တိက္ခဝေ သဗ္ဗံ' အာ-
ဒိတ္တံ၊ စက္ခု အာဒိတ္တံ'၊ ရူပါ အာဒိတ္တာ၊ စက္ခုဝိညာဏံ
အာဒိတ္တံ၊ စက္ခုသမ္ပယော အာဒိတ္တော၊ ယမိဒံ စက္ခု
သမ္ပယ ပစ္စယာ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ဝေဒယိတံ သုခံဝါ ဒုက္ခံဝါ
အဒုက္ခမသုခံဝါ တမ္ပိ အာဒိတ္တံ။

မီး ၁၁-ပါး

၃။ ကေန အာဒိတ္တံ၊ ရာဂဂ္ဂိနာ ဒေါသဂ္ဂိနာ မောဟဂ္ဂိ
နာ အာဒိတ္တံ၊ ဇာတိယာ ဇရာယ မရဏေန သောကေဟိ
ပရိဒေဝေဟိ ဒုက္ခေဟိ ဒေါမနသေဟိ ဥပါယာသေဟိ
အာဒိတ္တန္တိ ဝဒါမိ။

၁။ သဗ္ဗံဟု အချို့၌ မရှိ။ ယမိဒံဟု အချို့ ရှိတတ်၏။

၂။ စက္ခုတိက္ခဝေ အာဒိတ္တံ (မူကဲ့)။

သောတစသည် တောက်ပုံ

၄။ သောတံ အာဒိတ္တံ၊ သဒ္ဓါ အာဒိတ္တာ၊ သောတ
ဝိညာဏံ အာဒိတ္တံ၊ သောတသမ္ပယော အာဒိတ္တော၊ ယမိဒံ
သောတသမ္ပယ ဝစ္စယာ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ဝေဒယိတံ သုခံဝါ ဒုက္ခံ
ဝါ အဒုက္ခ မသုခံဝါ၊ တမ္ပိ အာဒိတ္တံ။

မီး ၁၁-ပါး

၅။ ကေန အာဒိတ္တံ၊ ရာဂဂ္ဂိနာ ဒေါသဂ္ဂိနာ မောဟဂ္ဂိနာ
အာဒိတ္တံ၊ ဇာတိယာ ဇရာယ မရဏေန သောကေဟိ
ပရိဒေဝေဟိ ဒုက္ခေဟိ ဒေါမနသေဟိ ဥပါယာသေဟိ
အာဒိတ္တန္တိ ဝဒါမိ။

ဃာနစသည် တောက်ပုံ

၆။ ဃာနံ အာဒိတ္တံ၊ ဂန္ဓာ အာဒိတ္တာ၊ ဃာနဝိညာဏံ
အာဒိတ္တံ၊ ဃာနသမ္ပယော အာဒိတ္တော၊ ယမိဒံ ဃာန
သမ္ပယ ဝစ္စယာ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ဝေဒယိတံ သုခံဝါ ဒုက္ခံဝါ အဒုက္ခ
မသုခံဝါ၊ တမ္ပိ အာဒိတ္တံ။

မီး ၁၁-ပါး

၇။ ကေန အာဒိတ္တံ...စသည် တူပြီ။

ဇိဋ္ဌာစသည် တောက်ပုံ

၈။ ဇိဋ္ဌာ ယာဒိတ္တာ၊ ရသာ အာဒိတ္တာ၊ ဇိဋ္ဌာ ဝိညာဏံ
အာဒိတ္တံ၊ ဇိဋ္ဌာ သမ္ပယော အာဒိတ္တော၊ ယမိဒံ ဇိဋ္ဌာ

သမ္ဗုဒ္ဓပစ္စယာ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ဝေဒယိတံ သုခံဝါ ဒုက္ခံဝါ အဒုက္ခ
မသုခံဝါ၊ တမ္ပိ အာဒိတ္တံ။

မီး ၁၁-ပါး

၉။ ကေန အာဒိတ္တံ၊...စသည် တူပြီ။

ကာယစသည် တောက်ပုံ

၁၀။ ကာယော အာဒိတ္တော၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာ အာဒိတ္တော၊
ကာယဝိညာဏံ အာဒိတ္တံ၊ ကာယသမ္ဗုဒ္ဓော အာဒိတ္တော၊
ယမိဒံ ကာယသမ္ဗုဒ္ဓာ ပစ္စယာ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ဝေဒယိတံ သုခံဝါ
ဒုက္ခံဝါ အဒုက္ခ မသုခံဝါ၊ တမ္ပိ အာဒိတ္တံ။

မီး ၁၁-ပါး

၁၁။ ကေန အာဒိတ္တံ၊...စသည် တူပြီ။

မနုစသည် တောက်ပုံ

၁၂။ မနော အာဒိတ္တော၊ ဓမ္မာ အာဒိတ္တော၊ မနော
ဝိညာဏံ အာဒိတ္တံ၊ မနောသမ္ဗုဒ္ဓော အာဒိတ္တော၊ ယမိဒံ
မနောသမ္ဗုဒ္ဓာ ပစ္စယာ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ဝေဒယိတံ သုခံဝါ ဒုက္ခံဝါ
အဒုက္ခမသုခံဝါ၊ တမ္ပိ အာဒိတ္တံ။

မီး ၁၅-ပါး

၁၃။ ကေန အာဒိတ္တံ၊ ...စသည် တူသည်။

စက္ခုစသည် ငြီးငွေ့

၁၄။ ဧဝံ ပဿံ ဘိက္ခုဝေ သုတဝါ အရိယသာဝကော
စက္ခုသ္မိံပိ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ရူပေသုပိ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ စက္ခုဝိညာဏေပိ
နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ စက္ခုသမ္ပယေပိ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ယမိဒံ စက္ခုသမ္ပယ
ပစ္စယာ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ဝေဒယိတံ သုခံဝါ ဒုက္ခံဝါ အဒုက္ခမသုခံဝါ
တသ္မိံပိ နိဗ္ဗိန္ဒတိ။

သောတစသည် ငြီးငွေ့

၁၅။ သောတသ္မိံပိ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ သဒ္ဓေသုပိ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊
သောတဝိညာဏေပိ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ သောတသမ္ပယေပိ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊
ယမိဒံ သောတသမ္ပယပစ္စယာ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ဝေဒယိတံ သုခံဝါ
ဒုက္ခံဝါ အဒုက္ခမသုခံဝါ၊ တသ္မိံပိ နိဗ္ဗိန္ဒတိ။

ဃာနစသည် ငြီးငွေ့

၁၆။ ဃာနသ္မိံပိ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ဂန္ဓေသုပိ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ဃာန
ဝိညာဏေပိ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ဃာနသမ္ပယေပိ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ယမိဒံ
ဃာနသမ္ပယပစ္စယာ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ဝေဒယိတံ သုခံဝါ ဒုက္ခံဝါ
အဒုက္ခမသုခံဝါ၊ တသ္မိံပိ နိဗ္ဗိန္ဒတိ။

ဇိဝှာစသည် ငြီးငွေ့

၁၇။ ဇိဝှာယပိ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ရသေသုပိ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ဇိဝှာ
ဝိညာဏေပိ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ဇိဝှာသမ္ပယေပိ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ယမိဒံ

ဇိဝှာသမ္ဗုဒ္ဓံ ပစ္စယာ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ဝေဒယိတံ သုခံဝါ ဒုက္ခံဝါ
အဒုက္ခမသုခံဝါ၊ တသ္မိံပိ နိဗ္ဗိန္ဒတိ။

ကာယစသည်ငြီးငွေ့

၁၀။ ကာယသ္မိံပိ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗေသုပိ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊
ကာယဝိညာဏေပိ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ကာယသမ္ဗုဒ္ဓေပိ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊
ယမိဒံ ကာယသမ္ဗုဒ္ဓံ ပစ္စယာ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ဝေဒယိတံ သုခံဝါ
ဒုက္ခံဝါ အဒုက္ခမသုခံဝါ၊ တသ္မိံပိ နိဗ္ဗိန္ဒတိ။

မနစသည် ငြီးငွေ့

၁၉။ မနသ္မိံပိ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ မမ္မေသု နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ မနောဝိညာ-
ဏေပိ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ မနောသမ္ဗုဒ္ဓေပိ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ယမိဒံ မနော
သမ္ဗုဒ္ဓံ ပစ္စယာ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ဝေဒယိတံ သုခံဝါ ဒုက္ခံဝါ
အဒုက္ခမသုခံဝါ၊ တသ္မိံပိ နိဗ္ဗိန္ဒတိ။

နိဗ္ဗိန္ဒဉာဏ်စသည်ဖြင့် သိပုံ

၂၀။ နိဗ္ဗိန္ဒင်္ဂဇ္ဇေတိ၊ ဝိရာဂါ ဝိမုဇ္ဇတိ၊ ဝိမုတ္တသ္မိံ ဝိမုတ္တ
မိတိဉာဏံ ဟေတု၊ ခိဏာ ဇာတိ၊ ဝုသိတံ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကတံ
ကရဏီယံ၊ နာပရိ ဣတ္ထတ္တာယာတံ ပဇာနာတံ တိ။

ရှင်တထောင်တို့ ရဟန္တာဖြစ်ခြင်း

၂၁။ ဣဒမဝေါစ ဘဂဝါ၊ အတ္တမနာ တေဘိက္ခု။
ဘဂဝတော ဘဒသိတံ အဘိနန္ဒန္တိ၊ ဣသ္မိံ စပနဝေယျာ

[၁၀၈]

မဟာဓမ္မစကြာအရသာ

ကရုဏာသို့ ဘညမာနေ တဿ တိက္ခသဟဿဿ အနု
ပါဒါယ အာသဝေဟိ စိတ္တာနိ ဝိမုစ္စိံ သူတိ။

အာဒိတ္တပရိယာယသုတ် ပါဠိတော်ပါဌ ပြီး၏။

အာဒိတ္တပရိယာယသုတ် ပါဠိတော် နိဿယ

အတွင်းနိဒါန်း

၁။ ဘန္တေကဿပ၊ အို-အရှင်မဟာကဿပ၊ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤအာဒိတ္တပရိယာယ သုတ်ကို။ မေ-မယာ အာနန္ဒေန၊ အကျွန်ုပ် အာနန္ဒာသည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သံမုခေါ၊ မျက်မှောက်တော်မှ၊ ဝေံ၊ ဤသို့။ သုတံ၊ ကြား လိုက်ရ၏။ ဧကံ၊ တပါးသော။ သမယံ၊ အခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဂယာယံ၊ ဂယာရွာ၌၊ ဂယာသီသေ၊ ဂယာသီသ ကျောက်ဖျာ၌။ ဘိက္ခုသဟဿေန၊ ရဟန်း တထောင်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္က။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ တတြခေါ၊ ထိုသို့ နေတော်မူသောအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို။ အာမန္တေသိ၊ ဤသို့ သိစေတော်မူ၏။

[ဘန္တေပိပ္ပလိ-ဟု မထေရ်၏ အမည်ရင်းကို မဆိုဝံ့သဖြင့် ဘန္တေကဿပဟု အနွယ်အမည်ဖြင့် ဆိုခြင်းငှာ ဘုရားရှင် ညွှန်ပြသည်။ မေ-မယာ အာနန္ဒေတ္ထေရေန-ဟု ထေရဂုဏ်ပုဒ် ဖြင့် မထေရ်ကြီးများ မျက်မှောက်၌ မိမိကိုယ်ကို ချီးမြှောက် ခြင်းသည် မယဉ်ကျေးသောကြောင့် ထေရဂုဏ်ပုဒ် မထည့်ဘဲ မေမယာ အာနန္ဒေနဟု ဆိုရသည်။]

စက္ခုစသည် တောက်ပုံ

၂။ ဘိက္ခဝေ၊ ချစ်သားရဟန်းတို့။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသည်။ အာဒိတ္တံ၊ ရဲရဲငြိ တောက်လောင်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ချစ်သား ရဟန်းတို့။ ကိဉ္ဇသဗ္ဗံ၊ အဘယ်အလုံးစုံသည်။ အာဒိတ္တံ၊

ရဲရဲငြိ တောက်လောင်သနည်း။ ဘိက္ခုဝေ၊ ချစ်သားရဟန်း
 တို့။ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒသည်။ အာဒိတ္တံ၊ ရဲရဲငြိ တောက်
 လောင်၏။ ရူပါ၊ ရူပါရုံတို့သည်။ အာဒိတ္တာ၊ ရဲရဲငြိ တောက်
 လောင်ကုန်၏။ စက္ခုဝိညာဏံ၊ စက္ခုဝိညာဏ်သည်။ အာ-
 ဒိတ္တံ၊ ရဲရဲငြိ တောက်လောင်၏။ စက္ခုသမ္ပယော၊ စက္ခု
 သမ္ပယသည်။ အာဒိတ္တာ၊ ရဲရဲငြိ တောက်လောင်၏။ စက္ခု
 သမ္ပယပစ္စယာ၊ စက္ခုသမ္ပယဟူသော အကြောင်းကြောင့်။
 သုခံဝါ၊ သုခလည်းဖြစ်သော။ ဒုက္ခံဝါ၊ ဒုက္ခလည်းဖြစ်သော။
 အဒုက္ခမသုခံဝါ၊ ဒုက္ခလည်းမဟုတ် သုခလည်းမဟုတ်သော။
 ယမိဒံဝေဒယိတံ၊ အကြင်ဝေဒနာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။
 တမ္ပိ၊ ထိုဝေဒနာသည်လည်း။ အာဒိတ္တံ၊ ရဲရဲငြိ တောက်
 လောင်၏။

မီး ၁၀-ပါး

၃။ ကေနေ၊ အဘယ်ဖြင့်။ အာဒိတ္တံ၊ ရဲရဲငြိ တောက်
 လောင်သနည်း။ ရာဂဂ္ဂိနာ၊ ရာဂမီးဖြင့်။ ဒေါသဂ္ဂိနာ၊
 ဒေါသမီးဖြင့်။ မောဟဂ္ဂိနာ၊ မောဟမီးဖြင့်။ အဒိတ္တံ၊ ရဲရဲငြိ
 တောက်လောင်၏။ ဇာတိယာ၊ ဇာတိဖြင့်။ ဇရာယ၊ ဇရာ
 ဖြင့်။ မရဏေန၊ မရဏဖြင့်။ သောကေဟိ၊ သောကတို့ဖြင့်။
 ပရိဒေဝေဟိ၊ ပရိဒေဝတို့ဖြင့်။ ဒုက္ခေဟိ၊ ဒုက္ခတို့ဖြင့်။ ဒေါ
 မနသေဟိ၊ ဒေါမနသတို့ဖြင့်။ ဥပါယာသေဟိ၊ ဥပါယာသ
 တို့ဖြင့်။ အာဒိတ္တံ၊ ရဲရဲငြိ တောက်လောင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 ဝဒါမိ၊ ငါဘုရားဟောတော်မူ၏။

[နောက်၌ အနက်ဖော်နိုင်သောသတ္တိ ရှိ မရှိ သိရပေလတ္တံ့။]

သောကစသည် တောက်ပုံ

၄။ သောတံ၊ သောတပသာဒသည်။ အဒိတ္တံ...။
သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါရုံတို့သည်။ အာဒိတ္တာ...။ ကုန်၏။ သောတ
ဝိညာဏံ၊ သောတဝိညာဏ်သည်။ အဒိတ္တံ...။ သောတ
သမ္ပယော၊ သောတသမ္ပယသည်။ အဒိတ္တာ...။ သောတ
သမ္ပယပစ္စယာ၊ သောတသမ္ပယဟူသော အကြောင်းကြောင့်။
သုခံ၊ သုခလည်းဖြစ်သော။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခလည်း ဖြစ်
သော။ အဒုက္ခမသုခံ၊ ဒုက္ခလည်းမဟုတ် သုခလည်း
မဟုတ်သော။ ယဒိဒေဝဒယိတံ၊ အကြင် ဝေဒနာသည်။
ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ တမ္ပိ၊ ထိုဝေဒနာသည်လည်း။ အဒိတ္တံ။
ရဲရဲမြဲ တောက်လောက်၏။

စီး ၁၁-ပါး

၅။ ကေန၊ အဘယ်ဖြင့်...စသည်တူပြီ။

ဃာနစသည် တောက်ပုံ

၆။ ဃာနံ၊ ဃာနပသာဒသည်။ အဒိတ္တံ...။ ဂန္ဓာ၊ ဂန္ဓာရုံ
တို့သည်။ အဒိတ္တာ...။ ကုန်၏။ ဃာနဝိညာဏံ၊ ဃာန
ဝိညာဏ်သည်။ အဒိတ္တံ...။ ဃာနသမ္ပယော၊
ဃာနသမ္ပယသည်။ အဒိတ္တာ...။ ဃာနသမ္ပယပစ္စယာ၊
ဃာနသမ္ပယ ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ သုခံ၊...။
ဒုက္ခံ၊...။ အဒုက္ခမသုခံ၊...။ ယဒိဒေဝဒယိတံ...။
ဥပ္ပဇ္ဇတိ...။ တမ္ပိ...။ အဒိတ္တံ...။

မီး ၁၁-ပါး

၇။ ကေန၊ အဘယ်ဖြင့်...စသည် တူပြီ။

ဇိဝှာစသည် တောက်ပုံ

၈။ ဇိဝှာ၊ ဇိဝှာပသာဒသည်။ အာဒိတ္တာ၊ ရဲရဲငြိ
တောက်လောင်၏။ ရသာ၊ ရသာရုံတို့သည်။ အာဒိတ္တာ...။
ကုန်၏။ ဇိဝှာဝိညာဏံ...။ အာဒိတ္တံ...။ ဇိဝှာသမ္ပယော...။
အာဒိတ္တာ...။ ဇိဝှာသမ္ပယာပစ္စယာ...။ သုခံဝါ...။ ဒုက္ခံ
ဝါ...။ အဒုက္ခမသုခံဝါ...။ ယမိဒံဝေဒယိတံ...။
ဥပ္ပဇ္ဇတိ...။ တမ္ပိ...။ အာဒိတ္တံ...။

မီး ၁၁-ပါး

၉။ ကေန၊ အဘယ်ဖြင့်...စသည် တူပြီ။

ကာယစသည် တောက်ပုံ

၁၀။ ကာယော၊ ကာယပသာဒသည်။ အာဒိတ္တာ...။
ဇောဋ္ဌဗ္ဗာ၊ ဇောဋ္ဌဗ္ဗာအာရုံတို့သည်။ အာဒိတ္တာ...။ ကုန်၏။
ကာယဝိညာဏံ၊ ကာယဝိညာဏံသည်။ အာဒိတ္တံ...။
ကာယသမ္ပယော၊ ကာယသမ္ပယာသည်။ အာဒိတ္တာ...။
ကာယသမ္ပယာပစ္စယာ...။ သုခံဝါ...။ ဒုက္ခံဝါ...။ အဒုက္ခ
မသုခံဝါ...။ ယမိဒံဝေဒယိတံ...။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ...။ တမ္ပိ...။
အာဒိတ္တံ...။

မီး ၁၁-ပါး

၁၁။ ကေန၊ အဘယ်ဖြင့်....စသည် တူပြီ။

မနစသည် တောက်ပုံ

၁၂။ မနော၊ မနာယတနဟူသောစိတ်သည်။ အာဒိတ္တာ....။ ဓမ္မာ၊ ဓမ္မာယတနဟူသော ဓမ္မာရုံတို့သည်။ အာဒိတ္တာ....။ ကုန်၏။ မနောဝိညာဏံ၊ မနောဝိညာဏ်သည်။ အာဒိတ္တံ....။ မနောသမ္ပယောဂ၊ မနောသမ္ပယသည်။ အာဒိတ္တာ....။ မနောသမ္ပယပစ္စယာ....။ သုခံဝါ...။ ဒုက္ခံဝါ...။ အဒုက္ခသုခံဝါ...။ ယမိဒံဝေဒယိတံ....။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ....။ တမ္ပိ....။ အာဒိတ္တံ....။

မီး ၁၁-ပါး

၁၃။ ကေန၊ အဘယ်ဖြင့်....စသည် တူပြီ။

စက္ခုစသည် ငြီးငွေ့

၁၄။ ဘိက္ခဝေ၊ ချစ်သားရဟန်းတို့၊ ဝေံ၊ ဤသို့။ ပဿံပဿန္တော၊ သင့်သောပညာဖြင့် ရှုမြင်သော။ သုတဝါ၊ သင်ယူခြင်း၊ ထိုးထွင်းခြင်းဖြင့် အကြားအမြင်ရှိသော။ အရိယသာဝကော၊ အရိယာဖြစ်သော သာဝကသည်။ စက္ခုသ္မိံပိ၊ စက္ခုပသာဒဉ္စိလည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ငြီးငွေ့၏။ ရူပေသုပိ၊ ရူပါရုံတို့၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ငြီးငွေ့၏။ စက္ခုဝိညာဏေပိ၊ စက္ခုဝိညာဏ်၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ငြီးငွေ့၏။ စက္ခုသမ္ပယောပိ၊ စက္ခုသမ္ပယ၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ငြီးငွေ့၏။

စက္ခုသမ္ဗုဒ္ဓိပစ္စယာ၊ စက္ခုသမ္ဗုဒ္ဓိဟူသော အကြောင်း
 ကြောင့်။ သုခံဝါ၊ သုခလည်းဖြစ်သော။ ဒုက္ခံဝါ၊ ဒုက္ခ
 လည်းဖြစ်သော။ အဒုက္ခမသုခံဝါ၊ ဒုက္ခလည်း မဟုတ် သုခ
 လည်း မဟုတ်သော။ ယမိဒံဝေဒယိတံ၊ အကြင်ဝေဒနာ
 သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မိံပိ၊ ထိုဝေဒနာ၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊
 ငြီးငွေ့၏။

သောတစသည် ငြီးငွေ့

၁၅။ သောကသ္မိံပိ၊ သောတပသာဒ၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ ...။
 သဒ္ဓေသုပိ၊ သဒ္ဓါရုံတို့၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ...။ သောတဝိညာ
 ဏေပိ...။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ...။ သောတသမ္ဗုဒ္ဓိပစ္စယံ ...။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ...။
 သောတသမ္ဗုဒ္ဓိပစ္စယာ...။ သုခံဝါ...။ ဒုက္ခံဝါ...။ အဒုက္ခ
 မသုခံဝါ...။ ယမိဒံဝေဒယိတံ...။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ...။ တသ္မိံပိ...။
 နိဗ္ဗိန္ဒတိ...။

ဗာနစသည် ငြီးငွေ့

၁၆။ ဗာနသ္မိံပိ၊ ဗာနပသာဒ၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ...။
 ဂန္ဓေသုပိ၊ ဂန္ဓာရုံတို့၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ...။ ဗာနဝိညာ
 ဏေပိ...။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ...။ ဗာနသမ္ဗုဒ္ဓိပစ္စယံ...။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ...။
 ဗာနသမ္ဗုဒ္ဓိပစ္စယာ...။ သုခံဝါ...။ ဒုက္ခံဝါ...။ အဒုက္ခ-
 မသုခံဝါ...။ ယမိဒံဝေဒယိတံ...။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ...။ တသ္မိံပိ
 နိဗ္ဗိန္ဒတိ...။

ဇိဝှာစသည် ငြီးငွေ့

၁၇။ ဇိဝှာယပိ၊ ဇိဝှာပသာဒဉ္စိလည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ ...။
ရသေသုပိ၊ ရသာရုံတို့၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ ...။ ဇိဝှာ
ဝိညာဏေပိ...။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ...။ ဇိဝှာသမ္ဗုဒ္ဓိယောပိ...။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ...။
ဇိဝှာသမ္ဗုဒ္ဓိယောပိ...။ သုခံဝါ...။ ဒုက္ခံဝါ...။ အဒုက္ခ
မသုခံဝါ...။ ယမိဒံဝေဒယိတံ...။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ...။ တသ္မိံပိ...။
နိဗ္ဗိန္ဒတိ...။

ကာယစသည် ငြီးငွေ့

၁၈။ ကာယသ္မိံပိ၊ ကာယပသာဒဉ္စိလည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ...။
ဇောဋ္ဌဇ္ဇေသုပိ၊ ဇောဋ္ဌဇ္ဇာရုံတို့၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ...။
ကာယဝိညာဏေပိ...။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ...။ ကာယသမ္ဗုဒ္ဓိယောပိ...။
နိဗ္ဗိန္ဒတိ...။ ကာယသမ္ဗုဒ္ဓိယောပိ...။ သုခံဝါ...။ ဒုက္ခံဝါ...။
အဒုက္ခမသုခံဝါ...။ ယမိဒံဝေဒယိတံ...။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ...။ တသ္မိံပိ...။
နိဗ္ဗိန္ဒတိ...။

မနစသည် ငြီးငွေ့

၁၉။ မနသ္မိံပိ၊ မနာယတနဟူသောစိတ်၌လည်း။ နိဗ္ဗိ-
န္ဒတိ...။ ဓမ္မေသုပိ၊ ဓမ္မာယတနဟူသောဓမ္မာရုံတို့၌လည်း။
နိဗ္ဗိန္ဒတိ...။ မနောဝိညာဏေပိ...။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ...။ မနော-
သမ္ဗုဒ္ဓိယောပိ...။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ...။ မနောသမ္ဗုဒ္ဓိယောပိ...။
သုခံဝါ...။ ဒုက္ခံဝါ...။ အဒုက္ခမသုခံဝါ...။ ယမိဒံဝေဒ-
ယိတံ...။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ...။ တသ္မိံပိ...။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ...။

နိဗ္ဗိန္ဒြဏ်စသည်ဖြင့် သိပုံ

၂၀။ နိဗ္ဗိန္ဒြဏ်-နိဗ္ဗိန္ဒြဏ်နန္ဒော၊ ငြီးငွေ့သည်ရှိသော်၊ ဝိရဇ္ဇတိ၊
 တပ်ခြင်း ကင်း၏။ [အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ဖြစ်သည်ဟူလို။] ဝိရာဂ၊
 တပ်ခြင်းကင်းခြင်းကြောင့်။ ဝိမုစ္စတိ၊ ကိလေသာမှ လွတ်၏။
 [အရဟတ္တဖိုလ်ဉာဏ်ဖြစ်သည်ဟူလို။] ဝိမုတ္တသ္မိ၊ ကိလေသာမှ
 လွတ်သော အရဟတ္တဖိုလ်၌။ ဝိမုတ္တံ၊ ငါ၏ စိတ်သည်
 ကိလေသာမှ လွတ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဉာဏံ၊ ဆင်ခြင်သော
 ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဇာတိ၊
 ပဋိသန္ဓေသည်။ ခိဏာ၊ ကုန်ပြီ။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး
 တည်းဟူသော ဗြဟ္မစရိယကံ။ ဝုသိတံ၊ ကျင့်သုံးအပ်ပြီ။
 ကဏီယံ၊ မဂ်ကိစ္စ ၁၆-ခုကံဟူသောပြုဘွယ်ကိစ္စကို။ ကတံ၊
 ပြုအပ်ပြီ။ ဣတ္ထတ္တာယ၊ ဤမဂ်ကိစ္စအကျိုးငှာ။ အပရံ၊
 တပါးသော မဂ္ဂဘဝနာသည်။ န၊ မရှိပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ရှင်တထောင်တို့ ရဟန္တာဖြစ်ခြင်း

၂၁။ ဘဂဝံ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣဒံ၊ ဤသဗ္ဗဘိက္ခု
 ဝေအာဒိတ္တံ- အစရှိသော အာဒိတ္တပရိယာယသုတ်ကို။ အ
 ဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ [ရှင်
 ဥရုဒဝလကဿပအမှုရှိသော ရဟန်းတထောင်လုံး ဟူလို။]
 အတ္တမနာ၊ အကျိုးများကြောင့် မိမိ စိတ်ကောင်းရှိကုန်သည်
 ဖြစ်၍။ ဝါ၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဘဂဝဘော၊
 မြတ်စွာဘုရား၏။ ဘာသိတံ၊ ဟောအပ်သော အာဒိတ္တပရိ
 ယာယသုတ်ကို။ အာဘိနန္ဒု၊ သာဓုနှုတ်မြက် လှန်စွာနှစ်

သက်ကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ သိအပ်၏။ မျက်မှောက်တော်မူ
 ကြားလိုက်ရ၏ဟု ရှင်အာနန္ဒာ လျှောက်ကြား၏။ ဣမသ္မိံ
 စာနဝေယျကရဏသ္မိံ၊ ဤဂါထာမဘက် ဗျာကရုဏ်း
 သက်သက်ကို။ ဘညမာနေ၊ ဟောအပ်သည်ရှိသော်။ ဟဿ
 တိက္ခသဟဿဿ၊ ထိုရဟန်းတထောင်အား။ အာနုပါဒါယ၊
 တဏှာဒိဋ္ဌိအားဖြင့် မကပ်ပြီကုန်သည်ဖြစ်၍။ အာသဝေဟိ၊
 အာသဝတရားတို့မှ စိတ္တာနိ၊ စိတ်တို့သည်။ ဝိမုစ္စိံသု၊
 လွတ်ကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤတွင် အပြီးတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့
 မျက်မှောက်တော်မူ ကြားလိုက်ရ၏ဟု ရှင်အာနန္ဒာ
 လျှောက်ကြား၏။

အာဒိတ္တပရိယာယသုတ် ပါဠိတော်နိဿယ ပြီး၏။

မှတ်သားဘွယ်များ

အာဒိတ္တသုတ် ဟောကြောင်း။ မြတ်စွာဘုရားသည်
 ဥရုဝေလတောအုပ်၌ ဥရုဝေလကဿပ အစရှိသော ရသေ့
 တို့ကို တန်ခိုး ၃၅၀၀-ကျော်ဖြင့် ဆုံးမ၍ ရသေ့ဘထောင်
 လုံးကို ဖော်ဘိက္ခု ရဟန်းဖြစ်စေပြီးလျှင် ဂယာသီသ ကျောက်
 ဖျာသို့ ထိုရဟန်းတထောင်နှင့်ကြ၍ သဗ္ဗဘိက္ခုဝေအာဒိတ္တံ-
 အစရှိသော ဤအာဒိတ္တပရိယာယသုတ်ကို ဟောတော်မူ၏။
 ဒေသနာအဆုံး၌ ရှင်တထောင်အားလုံး ရဟန္တာချည်း ဖြစ်
 ကုန်၏။

ဂယာမြစ်၊ ဂယာရွာ၊ ဂယာရေကန်၊ ဂယာသီသ
 ကျောက်ဖျာ-ဤလေးခုသည် အချင်းချင်း မနီးမဝေးတည်၏။
 ကျောက်ဖျာကား ဆင်ဦးကင်းနှင့် တူ၏။ ရဟန်းတထောင်

နေလောက်၏။ ဤရသေ့တထောင်သည် နံနက် ညချမ်း
မီးလုပ်ကျွေးနေကျဖြစ်၏။ စက္ခု၊ သောတ စသော အာယတန
၁၂-ပါးကို မီး ၁၁-ပါးဖြင့် ရဲရဲတောက်ဟန်ပြု၍ တရား
ဟောရလျှင် ရဟန္တာ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့ဟု ဆုံးဖြတ်၍ ဤ
အာဒိတ္တသုတ်ကို ဟောတော်မူ၏။

အာယတန ၁၂-ပါး။ အာယတန ၁၂-ပါးကား ရုပ်
၂၀-ခုတို့တွင် စက္ခုပသာဒသည် စက္ခာယတန မည်၏။
သောတပသာဒသည် သောတာယတန...။ ဃာနပသာဒ
သည် ဃာနာယတန...။ ဇိဝှာပသာဒသည် ဇိဝှာယတန...။
ကာယပသာဒသည် ကာယာယတန...။ ရူပါရုံသည် ရူပါ
ယတန...။ သဒ္ဓါရုံသည် သဒ္ဓါယတန ...။ ဂန္ဓာရုံသည်
ဂန္ဓာယတန...။ ရသာရုံသည် ရသာယတန...။ ပထဝီ
အတ္တေ၊ တေဇော အတ္တေ၊ ဝါယော အတ္တေဟုဆိုအပ်သော
ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံသုံးခုသည် ဖောဋ္ဌဗ္ဗယတန...။ စိတ်တရုယုတ်
ကိုးဆယ်သည် မနာယတန ...။ စေတသိက် ဒွေပညာသ၊
သုခုမရုပ်သောဋ္ဌဿ၊ နိဗ္ဗာန်သည် ဓမ္မာယတန မည်၏။

စက္ခုနှင့် ရူကိုစွဲ၍ စက္ခုဝိညာဏ်ဖြစ်သည်။ ထိုသုံးပါး
ပေါင်းဆုံခြင်းသည်၊ ဝါ- ပေါင်းဆုံခြင်းကြောင့် စက္ခု
သမ္မဿ ဖြစ်သည်။ စက္ခုသမ္မဿကြောင့် စက္ခု သမ္မဿဇာ
ဝေဒနာသုံးပါး ဖြစ်သည်။ ဝေဒနာကြောင့် တဏှ...။
တဏှာကြောင့် ဥပါဒါန်...။ ဥပါဒါန်ကြောင့် တဝ...။ တဝ
ကြောင့် ဇာတိ...။ ဇာတိကြောင့် ဇရာ၊ မရဏ ဖြစ်သည်။
သောက၊ ပရိဒေဝ၊ ဒုက္ခ၊ ဒေါမနဿ၊ ဥပါယာသတို့သည်
ဖြစ်ကုန်၏။ ဤသို့ အကြောင်းအဆက်ဆက်ဖြင့် သက်သက်

ဒုက္ခအစုသာ ဖြစ်ခြင်းသည် ထင်ရှား၏။ ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါ
ငါ သူတပါး၊ ယောက်ျား မိန်းမ ဖြစ်ခြင်းသည် မထင်ရှား။
ငါ့ကိုယ်၊ ငါ့ဟာ၊ ငါ့မဟုတ်၊ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တတို့
သာတည်း။

ထိုအတူ သောတနှင့် သဒ္ဓကိစ္စေ၍...။ ဃာနနှင့် ဂန္ဓကိ
စ္စေ၍...။ ဇိဝ္ဗာနှင့် ရသကိစ္စေ၍...။ ကာယနှင့် ဖောဋ္ဌဗ္ဗကိစ္စေ၍...။
မနနှင့် ဓမ္မကိစ္စေ၍ သောတဝိညာဏ်၊ သောတသမ္မုဿ၊
သောတသမ္မုဿဇာဝေဒနာ စသည်တို့ ဖြစ်ကုန်၏။

မီး ၁၁-ပါး

မီး ၁၁-ပါးကား- ရာဂမီး၊ ဒေါသမီး၊ မောဟမီး၊(၃)
ဇာတိ၊ ဇရာ၊ မရဏ၊ (၃) သောက၊ ပရိဒေဝ၊ ဒုက္ခ၊
ဒေါမနဿ၊ ဥပါယာသ(၅) ဤ မီး ၁၁-ပါးဖြင့် ထိုစက္ခု၊
ရူပ၊ စက္ခုဝိညာဏ စသည်တို့သည် ရဲရဲငြိ တောက်လောင်
ကုန်၏။

သီဟိုဠ်ကျွန်း၌ တိက္ခုနိမလေးတဦးသည် နတ်ရုပ်ကို
မြင်၍ ရာဂစိတ်ဖြစ်ပြီးလျှင် မဖြေဖျောက်နိုင်သဖြင့် မတ်
ဓာတ်ရပ်လျက် အသက်ထွက်သွား၏။ ဤကား- ရာဂမီး
လောင်ခြင်းတည်း။

နတ်ပြည်၌ မနောပဒေါသိက နတ်နှစ်ဦးတို့သည် တဦးကို
တဦး အမျက်ထွက်လျက် နတ်လမ်းမကြီး၌ သွားကြစဉ်
စုတိစိတ် ကျကုန်၏။ ဤကား-ဒေါသမီး လောင်ခြင်းတည်း။

ခိန္နုပဒေါသိက နတ်တို့သည် နတ်သူခေဘုတ်ကို အချိန်မှန်
မစားနိုင်ဘဲ အပျော်လှူန်ကျူး၍ စုတိစိတ် ကျကုန်၏။ ဤကား-
မောဟမီး လောင်ခြင်းတည်း။

သတ္တဝါအားလုံးသည် ဘဝတိုင်း၌ ရှေးဦးစွာ ဇာတိမီး
လောင်ကုန်၏။ ထိုနောက် ဇရာမီး၊ မရဏမီး တို့သည်
လောင်ကုန်၏။

ကာမဘုံသား သတ္တဝါတို့သည် ဆွေမျိုး ပျက်စီးခြင်း
စသည်နှင့် တွေ့ကြုံသောအခါ သောကမီး၊ ပရိဒေဝမီး၊
ဒုက္ခမီး၊ ဒေါမနဿမီး၊ ဥပါယာသမီးတို့ လောင်ကုန်၏။

[ဤသုတ်ကို သင်္ဂါယနာ ဆရာမြတ်တို့သည် ဝိနည်းမဟာ
ဝါ ပါဠိတော် ၁-မဟာခန္ဓက၊ တတိယ ဘာဏဝါချဉ်း၎င်း၊
သဠာယတနဝဂ္ဂ သံယုတ် ပါဠိတော်။ ၁- ပဌမ ပဏ္ဏာသက၊
၃-သဗ္ဗဝင် ၆-ခုမြောက် သုတ္တန် အဖြစ်ဖြင့်၎င်း သင်္ဂါယနာ
တင်ကုန်၏။]

မှတ်သားဘွယ် ပြီး၏။

(၄) ရာဟုလောဝါဒသုတ် ပါဠိတော်ပါဠိ

အတွင်းနိဒါန်း

၁။ ဧဝံ မေသုတံ၊ ဧကံသမယံ ဘဂဝါသာဝတ္ထိယံ
ဝိဟရတိ ဇေတဝနေ အနာထပိဏ္ဍိကဿအာရာမေ၊ အထ-
ခေါဘဂဝတော ရဟောဂတဿ ပဋိသလ္လိနဿဧဝံ စေတ-
သော ပရိဝိတက္ကော ဥ-ဒပါဒိ “ပရိပက္ကာခေါ ရာဟုလဿ
ဝိမုတ္တိ ပရိပါစနိယာ ဓမ္မာ၊ ယံ နန္ဒာဟံ ရာဟုလံ ဥတ္တရိ”
အာသဝါနံ ခယေ ဝိနေယျ”န္တိ။

ယင်းတိုက်တောသို့

၂။ အထခေါ ဘဂဝါ ပုဗ္ဗန္တသမယံ နိဝါသေတွာ ပတ္တ-
စိဝရမာဒါယံ သာဝတ္ထိ^၁ ပိဏ္ဏာယ ပါဝိသိ သာဝတ္ထိယံ
ပိဏ္ဏာယ စရိတွာ ပစ္ဆာဘတ္တံ ပိဏ္ဏပါတ ပဋိက္ကန္တော အာ-
ယသ္မန္တံ ရာဟုလံ အာမန္တေသိ “ဂဏှာဟိ ရာဟုလ နိသီဒနံ
ယေနအန္ဓဝနံ၊ တေနုပသင်္ကမိဿာမ ဒိဝါ ဝိဟာရာယာ”တိ
“ဧဝံ ဘန္တေ”တိခေါ အာယသ္မာ ရာဟုလော ဘဂဝတော
ပဋိသုတွာ နိသီဒနံ အာဒါယ ဘဂဝန္တံ ပိဋ္ဌိတော ဂိဋ္ဌိတော
အနုပဇ္ဇိ။

၁-ရာဟုလံ ဥတ္တရိ (မူကဲ့)

၂-သာဝတ္ထိ^၁ ပိဏ္ဏာယ ပါဝိသိ [အချို့ မုဒ္ဒိမရိ]

နတ်တို့လိုက်ခြင်း

၃။ တေန ခေါ် ပန သမယေန အနေကာနိ ဒေဝတာ
 သဟဿာနိ ဘဂဝန္တံ အနုပဗ္ဗာနိ ဟောန္တိ “အဇ္ဇဘဂဝါ
 အာယသ္မန္တံ ရာဟုလံ ဥတ္တရိ” အာသဝါနံ ခယေ ဝိနေဿ-
 တိ”တိ၊ အထခေါ ဘဂဝါ အနွဝနံ အဇ္ဈော ဂါဟေတွာ
 အညတရသ္မိံ ရုက္ခမူလေ ပညတ္တေ အာသနေ နိသီဒိ၊ အ-
 ယသ္မာ ပိ ခေါ ရာဟုလော ဘဂဝန္တံ အဘိဝါဒေတွာ ကေ-
 မန္တံ နိသီဒိ၊ ကေမန္တံ နိသီဒ္ဓံ ခေါ အာယသ္မန္တံ ရာဟုလံ
 ဘဂဝါ ဧာဒဝေါစ-

စက္ခုဓမ္မဒွန်း

၄။ တံ ကိံ မညသိ ရာဟုလ၊ စက္ခု နိစ္စံဝါ အနိစ္စံဝါတိ၊
 အနိစ္စံ ဘန္တေ။
 ယံပနာနိစ္စံ၊ ဒုက္ခံဝါ တံ သုခံဝါဟိ၊
 ဒုက္ခံ ဘန္တေ။
 ယံပနာ နိစ္စံ ဒုက္ခံ ဝိပရိဏာမဓမ္မံ၊ ကလ္လန္တုတံ သမနုပ-
 သိတုံ “တေ မမ ဒေသော ဟမသ္မိ၊ ဒေသော မေ အတ္တာ”တိ။
 နောဟေတံ ဘန္တေ။
 ရူပါနိစ္စာဝါ အနိစ္စာဝါတိ။
 အနိစ္စာ ဘန္တေ။
 ယံ ပနာနိစ္စံ ဒုက္ခံဝါ တံ သုခံဝါတိ။
 ဒုက္ခံ ဘန္တေ။

၁-ဥတ္တရိ (မူကဲ့)

ယံပနာနိစ္စံ ဒုက္ခံ ဝိပရိကာမဓမ္မံ ကလ္လံနု တံ သမန္နပဿိတုံ
“ဧတံမမ၊ ဒေသောဟမသ္မိ၊ ဒေသောမေ အတ္တာ”တိ။

နောဟေတံ ဘန္တေ။

စက္ခုဝိညာဏံ နိစ္စံဝါ အနိစ္စံဝါတိ။

အနိစ္စံ ဘန္တေ။

ယံပနာနိစ္စံ... ဆက်နိုင်စေ။ တူပြီ။

စက္ခုသမ္ပယော နိစ္စောဝါ အနိစ္စောဝါတိ။

အနိစ္စော ဘန္တေ... တူပြီ။

ယမိဒံ^၁ စက္ခုသမ္ပယာ ပစ္စယာ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ဝေဒနာဂတံ
သညာဂတံ သင်္ခါရဂတံ ဝိညာဏဂတံ၊ တမ္ပိနိစ္စံဝါ အနိစ္စံ
ဝါတိ။

အနိစ္စံ ဘန္တေ။

ယံပနာနိစ္စံ... ဆက်-တူပြီ။

သောတမေးခွန်း

၅။ သောတံ နိစ္စံဝါ အနိစ္စံဝါတိ။

အနိစ္စံ ဘန္တေ... တူပြီ။

သဒ္ဓါ နိစ္စောဝါ အနိစ္စောဝါတိ။

အနိစ္စော ဘန္တေ။

သောတဝိညာဏံ နိစ္စံဝါ အနိစ္စံဝါတိ။

အနိစ္စံ ဘန္တေ။

၁။ ယမိဒံ (မူကဲ့)

သောတသမ္ဗုဒ္ဓော နိစ္စောဝါ အနိစ္စောဝါတိ။

အနိစ္စော ဘန္တေ။

ယမိဒံ သောတသမ္ဗုဒ္ဓံ ပစ္စယာ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ဝေဒနာဂတံ
သညာဂတံ သင်္ခါရဂတံ ဝိညာဏဂတံ၊ တမ္ပိနိစ္စံဝါ
အနိစ္စံဝါတိ။

အနိစ္စံ ဘန္တေ။

ဃာနမေးခွန်း

၆။ ဃာနံ နိစ္စံဝါ အနိစ္စံဝါတိ။

အနိစ္စံ ဘန္တေ။

ဂန္ဓာ နိစ္စောဝါ အနိစ္စောဝါတိ။

အနိစ္စော ဘန္တေ။

ဃာနဝိညာဏံ နိစ္စံဝါ အနိစ္စံဝါတိ။

အနိစ္စံ ဘန္တေ။

ဃာနသမ္ဗုဒ္ဓော နိစ္စောဝါ အနိစ္စောဝါတိ။

အနိစ္စော ဘန္တေ။

ယမိဒံ ဃာနသမ္ဗုဒ္ဓံ ပစ္စယာ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ဝေဒနာဂတံ
သညာဂတံ သင်္ခါရဂတံ ဝိညာဏဂတံ၊ တမ္ပိ နိစ္စံဝါ အနိစ္စံ
ဝါတိ။

အနိစ္စံ ဘန္တေ။

ဇိတ္တာမေးခွန်း

၇။ ဇိတ္တာ နိစ္စောဝါ အနိစ္စောဝါတိ။

အနိစ္စောဘန္တေ။

ယံပနာ ။

ရဿာ နိစ္စာဝါ အနိစ္စာဝါတိ။

အနိစ္စာဘန္တေ။

ယံပနာ....။

ဇိတ္တာ ဝိညာဏံ နိစ္စံဝါ အနိစ္စံဝါတိ။

အနိစ္စံဘန္တေ။

ယံပနာ....။

ဇိတ္တာသမ္ပဿော နိစ္စောဝါ အနိစ္စောဝါတိ။

အနိစ္စော ဘန္တေ။

ယံပနာ....။

ယမိဒံ ဇိတ္တာသမ္ပဿပစ္စယာ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ဝေဒနာဂတံ
သညာဝတံ သင်္ခါရဂတံ ဝိညာဏဂတံ၊ တမ္ပိနိစ္စံဝါ အနိစ္စံ-
ဝါတိ။

အနိစ္စံ ဘန္တေ။

ကာယ မေးခွန်း

၈။ ကာယော နိစ္စောဝါ အနိစ္စောဝါ။

အနိစ္စော ဘန္တေ။

ယံပနာ . ။

ဖောဠဗ္ဗာ နိစ္စာဝါ အနိစ္စာဝါတိ။

အနိစ္စာ ဘန္တေ။

ယံပနာ...။

ကာယဝိညာဏံ နိစ္စံဝါ အနိစ္စံဝါတိ။

အနိစ္စံ ဘန္တေ။

ယံပနာ....။

ကာယသမ္ပဒဿာ နိစ္စောဝါ အနိစ္စောဝါတိ။

အနိစ္စော ဘန္တေ။

ယံပနာ....။

ယမိဒံ ကာယသမ္ပဿပစ္စယာ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ဝေဒနာဂတံ
သညာဂတံ သင်္ခါရဂတံ ဝိညာဏဂတံ၊ တမ္ပိ နိစ္စံဝါ အနိစ္စံ-
ဝါတိ။

အနိစ္စံ ဘန္တေ။

မန မေးခွန်း

၉။ မနော နိစ္စောဝါ အနိစ္စောဝါတိ။

အနိစ္စော ဘန္တေ။

ယံပနာ....။

ဓမ္မာ နိစ္စောဝါ အနိစ္စောဝါတိ။

အနိစ္စော ဘန္တေ။

ယံပနာ....။

မနောဝိညာဏံ နိစ္စံဝါ အနိစ္စံဝါတိ။

အနိစ္စံ ဘန္တေ။

ယံပနာ....။

မနောသမ္ပဒဿာ နိစ္စောဝါ အနိစ္စောဝါတိ။

အနိစ္စော ဘန္တေ။

ယံပနာ....။

ယမိဒံ မနောသမ္ပဿပစ္စယာ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ဝေဒနာဂတံ
သညာဂတံ သင်္ခါရဂတံ ဝိညာဏဂတံ၊ တဗ္ဗိ နိစ္စံဝါ အနိစ္စံ-
ဝါတိ။

အနိစ္စံ ဘန္တေ။

ယံပနာနိစ္စံ၊ ဒုက္ခံဝါတိ သုခံဝါတိ။

ဒုက္ခံ ဘန္တေ။

ယံပနာ နိစ္စံ ဒုက္ခံ ဝိပရိဏာမဓမ္မံ၊ ကလ္လံနုတံ သမန္တ-
ပဿိတုံ ဟေံ မမ၊ ဧသော ဟမသ္မိ၊ ဧသော မေ အတ္တာတိ။
နောဟေတံ ဘန္တေ။

စက္ခု ငြီးငွေ့

၁၀။ ဧဝံ ပဿံ ရာဟုလ သုတဝါ အရိယသာဝကော
စက္ခုသ္မိံပိ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ရူပေသုပိ နိဗ္ဗိန္ဒတိ။ စက္ခုဝိညာဏေပိ
နိဗ္ဗိန္ဒတိ။ စက္ခုသမ္ပဿေပိ နိဗ္ဗိန္ဒတိ။ ယမိဒံ စက္ခုသမ္ပဿ-
ပစ္စယာ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ဝေဒနာဂတံ သညာဂတံ သင်္ခါရဂတံ
ဝိညာဏဂတံ၊ တသ္မိံပိ နိဗ္ဗိန္ဒတိ။

သောတ ငြီးငွေ့

၁၁။ သောတသ္မိံပိ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ သဒ္ဓေသုပိ နိဗ္ဗိန္ဒတိ။
သောတဝိညာဏေပိ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ သောတသမ္ပဿေပိ နိဗ္ဗိန္ဒတိ။
ယမိဒံ သောတသမ္ပဿပစ္စယာ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ဝေဒနာဂတံ
သညာဂတံ သင်္ခါရဂတံ ဝိညာဏဂတံ၊ တသ္မိံပိ နိဗ္ဗိန္ဒတိ။

ဃာန ငြီးငွေ့

၁၂။ ဃာနသ္မိံပိ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ဂန္ဓေသုပိ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ဃာန-
ဝိညာဏေပိ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ဃာနသမ္ပဿေပိ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ယမိဒံ
ဃာနသမ္ပဿပစ္စယာ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ဝေဒနာဂတံ သညာဂတံ
သင်္ခါရဂတံ ဝိညာဏဂတံ၊ တသ္မိံပိ နိဗ္ဗိန္ဒတိ။

ဇိဝှာ ငြီးငွေ့

၁၃။ ဇိဝှာယပိ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ရသေသုပိ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ဇိဝှာ-
ဝိညာဏေပိ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ဇိဝှာသမ္ပဿေပိ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ယမိဒံ
ဇိဝှာသမ္ပဿပစ္စယာ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ဝေဒနာဂတံ သညာဂတံ
သင်္ခါရဂတံ ဝိညာဏဂတံ၊ တသ္မိံပိ နိဗ္ဗိန္ဒတိ။

ကာယ ငြီးငွေ့

၁၄။ ကာယသသ္မိံပိ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ဇောဠဗြေသုပိ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊
ကာယဝိညာဏေပိ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ကာယသမ္ပဿေပိ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊
ယမိဒံ ကာယသမ္ပဿပစ္စယာ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ဝေဒနာဂတံ သညာ
ဂတံ သင်္ခါရဂတံ ဝိညာဏဂတံ၊ တသ္မိံပိ နိဗ္ဗိန္ဒတိ။

မန ငြီးငွေ့

၁၅။ မနသ္မိံပိ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ဓမ္မေသုပိ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ မနောဝိ-
ညာဏေပိ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ မနောသမ္ပဿေပိ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ယမိဒံ
မနောသမ္ပဿပစ္စယာ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ဝေဒနာဂတံ သညာဂတံ
သင်္ခါရဂတံ ဝိညာဏဂတံ၊ တသ္မိံပိ နိဗ္ဗိန္ဒတိ။

နိဗ္ဗိဒ္ဓိဉာဏ်စသည်ဖြင့် သိပုံ

၁၆။ နိဗ္ဗိဒ္ဓိဝိရုဇ္ဇတိ၊ ဝိရာဂါ ဝိမုစ္စတိ၊ ဝိမုတ္တသ္မိံ ဝိမုတ္တမိတိ၊ ဉာဏ်ဟောတိ၊ ခီဏာဇာတိ၊ ဝုသိတံ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကတံ ကရဏီယံ၊ နာပရံ ဣတ္ထတ္တာယာတိ၊ ပဇာနာတိ။

ရှင်ရာဟုလာ ရဟန္တာဖြစ်ခြင်း

၁၇။ ဣဒမဝေါစ ဘဂဝါ၊ အတ္တမံနော အာယသ္မာရာဟုလော ဘဂဝတော ဘာသိတံ အဘိနန္ဒိတိ၊ ဣမသ္မိံစ ပန ဝေယျာကရဏသ္မိံ ဘညမာနော အာယသ္မတော ရာဟုလဿ အနုပါဒါယ အာသဝေဟိ စိတ္တံ ဝိမုစ္စိတိ။

နတ်တို့ မဂ်ဖိုလ်ရခြင်း

၁၈။ အနေကာနဉ္စ ဒေဝတာ သဟဿာနံ ဝိရဇံ စိတမလံ ဓမ္မက္ခေပုံ ဥ-ဒပါဒိ၊ ယံကိဉ္စိ သမုဒယဓမ္မံ၊ သဗ္ဗန္တံ နိရောဓဓမ္မန္တိ။

ရာဟုလောဝါဒသုတ်ပါဠိတော်ပါဠိ ပြီး၏။

ရာဟုလောဝါဒသုတ် ပါဠိတော်နိဿယ အတွင်းနိဒါန်း

၁။ ဘန္တေကဿပ၊ အို-အရှင်မဟာကဿပ။ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤရာဟုလောဝါဒသုတ်ကို။ မေ-မယာအာနန္ဒေန၊ အကျွန်ုပ် အာနန္ဒာသည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သံမုခေါ၊ မျက်မှောက်တော်မှ။ ဝေံ၊ ဤသို့။ သုဘံ၊ ကြားလိုက်ရ၏။ ဧကံ၊ တပါးသော။ သမယံ၊ အခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတမင်းသား၏ ဥယျာဉ်၌။ အနာထပိဏ္ဍိကဿ၊ အနာထပိဏ္ဍိသုဌေး၏။ အာရာမေ၊ မွေ့လျော်ဘွယ်ကောင်းသော ကျောင်း၌။ ဝါ၊ ဇေတဝန်ကျောင်း၌။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ အထခေါ၊ ထိုသို့ နေတော်မူသော အခါ၌။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ရဟောဂတဿ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာသို့ချဉ်းကပ်စဉ်။ ပဋိသလ္လိနဿ၊ တပါးတည်း ကိန်းအောင်းစဉ်။ ဝေံ၊ ဤသို့။ စေတသော၊ စိတ်၏။ ပရိဝိတက္ကာ၊ အကြံသည်။ ဥ-ဒပါဒိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ရာဟုလဿ၊ ရာဟုလအား။ ဝိမုတ္တိပရိပါစနိယာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို ရင့်ကျက်စေတတ် ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ ၁၅-ပါးသောတရားတို့သည်။ ပရိပက္ကာခေါ၊ ရင့်ကျက်ကုန်ပြီ။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ရာဟုလံ၊ ရာဟုလကို။ ဥတ္တရိ၊ အလွန်။ အာသဝါနံ၊ အာသဝတို့၏။ ခယေ၊ ကုန်ရာမင်္ဂ၊ ဖိုလ်၌။ ဝိနေယျံ၊ ဆုံးမရမှုကား။ ယံနုန၊ ကောင်းလေစွ။ ဣတိ၊ ဤသို့ စိတ်အကြံဖြစ်ပြီ။

[ဘန္တေကဿပ-ဟု မထေရ်၏မျက်မှောက်၌ ထိုမထေရ်၏ အမည်ကို ဆိုခြင်းသည် သင့်နိုင်အံ့လော၊ ယဉ်ကျေး

ခြင်းဖြစ်၏လော။ ။မေ-မယာ အာနန္ဒတ္ထေရေန-ဟု ထေရ
သဒ္ဓါ မထည့်ဘဲ အဘယံကြောင့် ဆိုသနည်း။ ထေရ မဟုတ်
သောကြောင့်လော။ ၁၅-ပါးသော တရားသည် အဘယ်
နည်း။ ဤသို့မေးလျှင် လှယ်ကုစွာ ဖြေဆိုနိုင်ကြမူ
ကောင်းလေစွ။]

ယင်းတိုက်တောသို့

၂။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။
ပုဗ္ဗန္တသမယံ၊ နံနက်အခါ၌။ နိဝါသေတွာ၊ သင်းပိုင်ပြင်ဝတ်
၍။ ပတ္တစီဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။
သာဝတ္ထိံ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့။ ပိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှာ။
ပါဝိသိ၊ ဝင်ပြီ။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ ပိဏ္ဏာယ၊
ဆွမ်းအလို့ငှာ။ စရိတွာ၊ လှည့်လည်၍။ ပစ္ဆာဘတ္တံ၊ ဆွမ်း
ကိစ္စပြုပြီးသည်မှနောက်၌။ ပိဏ္ဏပါတပဋိက္ကန္တော၊ ဆွမ်းခံရွာမှ
ဖဲခဲ၍။ အာယသ္မန္တရာဟုလံ၊ အရှင် ရာဟုလာကို။ အမန္တေသိ၊
ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ရာဟုလ၊ ချစ်သားရာဟုလာ။ နိသီဒနံ၊
နိသီဒိုင်ကို။ ဂဏှာဟိ၊ ယူလော့။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။
အန္ဓဝနံ၊ ယင်းတိုက်တောသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေန၊
ထိုအရပ်သို့။ ဒိဝါဝိဟာရာယ၊ နေ့သန့်စင်ခြင်းငှာ။ ဝါ၊
နေ့အခါနေ့ခြင်းငှာ။ ဥပသင်္ကမိဿာမ၊ ချဉ်းကပ်ကုန်အံ့။
ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဝေဘန္တေတိ၊ ဝေဘန္တေ-ဟူ၍။
စါ၊ မှန်ပါဘုရားဟူ၍။ (ခေါ-ပုဒ်အပို) အာယသ္မာရာဟုလော၊
အရှင်ရာဟုလာသည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဝစနံ၊
စကားကို။ ပဋိသုတွာ၊ ဝန်ခံ၍။ နိသီဒနံ၊ နိသီဒိုင်ကို။

အာဒါယ၊ ယု၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပိဋိတော၊
ပိဋိတော၊ နောက်တော်မှ နောက်တော်မှ။ အနုပဇ္ဇိ၊ အစဉ်
လိုက်ပြီ။

နတ်တို့လိုက်ခြင်း

၃။ တေနခေါပနသမယေန၊ ထိုအခါ၌။ အနေကာနိ၊
များစွာကုန်သော။ ဒေဝတာသဟဿာနိ၊ နတ်အထောင်
တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့။ အနုပဇ္ဇာနိ၊ အစဉ်
လိုက်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။
ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာယသ္မန္တရာဟုလံ၊ အရှင်
ရာဟုလာကို။ ဥက္ကရိ၊ အလှူနံ။ အာသဝါနံ၊ အာသဝတို့၏။
ဓယေ၊ ကုန်ရာမဂ်ဖိုလ်၌။ ဝိနေဿတိ၊ ဆုံးမတော်မူလတ္တံ့။
ဣတိ၊ ဤသို့ သိ၍ အစဉ်လိုက်ကုန်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။
ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အန္ဓဝနံ၊ ယင်းတို့ကံတောသို့။
အဇ္ဈောဂါဟေတွာ၊ သက်ဝင်၍။ အညတရသ္မိံ၊ တခုသော။
ရုက္ခမူလေ၊ သစ်ပင်အောက်၌။ ပညတ္ထေ၊ ခင်းထားအပ်
သော။ အာသနေ၊ နေရာ၌။ နိသီဒိ၊ နေထိုင်တော်မူပြီ။
အာယသ္မာပိခေါရာဟုလော၊ အရှင် ရာဟုလာသည်လည်း။
ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရှိခိုး၍။
ကေမန္တံ၊ သင့်သောနေရာတခု၌။ နိသီဒိ၊ နေထိုင်ပြီ။ ကေမန္တံ၊
သင့်သောနေရာတခု၌။ နိသိန္ဒခေါ၊ နေသည်သာလျှင်ဖြစ်သော။
အာယသ္မန္တရာဟုလံ၊ အရှင်ရာဟုလာကို။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ

ဘုရားသည်။ တေံ၊ ဤ တံကိံ မညသိရာဟုလ-အစရှိသော
ရာဟုလောဝါဒသုတ်ကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။

[နိုး၊ ဝေး၊ ရှေး၊ နောက် (၄) မြင့်မောက်၊ လေထက်
(၂) ရိုသေပျက်-ခြောက်ချက်နေရာ မသင့်တည်း။]

စက္ခု မေးခွန်း

၄။ ရာဟုလ၊ ချစ်သားရာဟုလ။ တံ၊ ထိုငါဆိုလတ္တံ့
သော စကားကို။ ဟိံ မညသိ၊ အဘယ်သို့ အောက်မေ့
သနည်း။ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒရုပ်သည်။ နိစ္စံဝါ၊ မြဲလေ
သလော။ အနိစ္စံဝါ၊ မမြဲလေသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်
တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ အနိစ္စံ၊ မမြဲပဘုရား။
ပန၊ ထိုမှတပါး။ ယံ၊ အကြင် စက္ခုပသာဒသည်။ အနိစ္စံ၊
မမြဲ။ တံ၊ ထိုမမြဲသော စက္ခုပသာဒသည်။ ဒုက္ခံဝါ၊ ဆင်း
ရဲလေသလော။ သုခံဝါ၊ ချမ်းသာလေသလော။ ဣတိ၊
ဤသို့မိန့်....။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲပါသည်
ဘုရား။ ။ပန၊ ထိုမှတပါး၊ ယံ၊ အကြင်စက္ခုပသာဒသည်။
အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ ဝိပရိနာမဓမ္မံ၊ ဖောက်လွှဲ
ဖောက်ပြန် ဖြစ်ခြင်းသဘော ရှိ၏။ တံ၊ ထိုမမြဲ ဆင်းရဲ
ဖောက်လွှဲဖောက်ပြန်ဖြစ်သော စက္ခုကို။ တေံ၊ ဤစက္ခု
သည်။ မမ၊ ငါ၏ဥစ္စာ ဖြစ်၏။ ဒေသာ၊ ဤစက္ခုသည်။
ဟမသ္မိ၊ ငါဖြစ်၏။ ဒေသာ၊ ဤစက္ခုသည်။ မေ၊ ငါ၏။
အတ္တာ၊ ကိုယ်ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သမနုပဿိတုံ၊ ရှုခြင်း
၄၁၊ ကလ္လံနု၊ သင့်၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်....။ ဘန္တေ၊

မြတ်စွာဘုရား။ တေံ၊ ဤသို့ စက္ခုကို 'ငါ့ကိုယ်၊ ငါ့ဟာ၊ ငါ့ဟု ရှုခြင်းငှာ။ နောဟိ၊ မသင့်ပါဘုရား။

ရူပါ၊ ရူပါရုံတို့သည်။ နိစ္စာဝါ၊ မြဲလေကုန်သလော။ အနိစ္စာဝါ၊ မမြဲလေကုန်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်....။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ အနိစ္စာ၊ မမြဲကုန်ပါဘုရား။ ။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ ယံ၊ အကြင်ရူပါရုံသည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ တံ၊ ထိုမမြဲသော ရူပါရုံသည်။ ဒုက္ခံဝါ၊ ဆင်းရဲလေသလော။ သုခံဝါ၊ ချမ်းသာလေသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်....။ ဘန္တေ မြတ်စွာဘုရား။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲပါသည်ဘုရား။ ။ ပန၊ ထိုမှ တပါး။ ယံ၊ အကြင်ရူပါရုံသည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ ဝိပရိဏာမဓမ္မံ၊ ဖောက်လွှဲဖောက်ပြန် ဖြစ်ခြင်း သဘော ရှိ၏။ တံ၊ ထိုမမြဲ ဆင်းရဲ ဖောက်လွှဲဖောက်ပြန်ဖြစ် သော ရူပါရုံကို။ တေံ၊ ဤရူပါရုံသည်။ မမ၊ ငါ၏ ဥစ္စာ ဖြစ်၏။ သေဝ၊ ဤရူပါရုံသည်။ ဟမသ္မိ၊ ငါဖြစ်၏။ သေဝ၊ ဤရူပါရုံသည်။ မေ၊ ငါ၏။ အတ္တာ၊ ကိုယ်ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သမနုပဿိတုံ၊ ရှုခြင်းငှာ။ ကလ္လံနု၊ သင့်၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်....။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ တေံ၊ ဤသို့ ရူပါရုံကို 'ငါ့ကိုယ်၊ ငါ့ဟာ၊ ငါ့ဟု ရှုခြင်းငှာ။ နောဟိ၊ မသင့် ပါဘုရား။

[အနိစ္စလေးနက်စသည်၊ အစွဲသုံးမျိုးသည်ကို မငြိမတူယ် မြင်သိကြမှု ကောင်းလေစွ။ ။ နောက်၌ အနက်ချုံးတော့ မည်။ ဥာဏ်လိုက်နိုင်၊ မလိုက်နိုင် သိကြရပေလတ္တံ့။]

စက္ခုဝိညာဏံ၊ စက္ခုဝိညာဏ်သည်။ နိစ္စံဝါ၊ မြဲလေ သလော.... တူပြီ။

စက္ခုသမ္ပယော၊ စက္ခုသမ္ပယသညံ။ နိစ္စောဝါ၊ မြဲလေ
သလော....။

စက္ခု သမ္ပယ ပစ္စယာ၊ စက္ခုသမ္ပယ ဟူသော
အကြောင်းကြောင့်။ ဝေဒနာဂတံ၊ ဝေဒနာက္ခန္ဓာဖြစ်
သော။ သညာဂတံ၊ သညာက္ခန္ဓာဖြစ်သော။ သင်္ခါရဂတံ၊
အင်္ဂါရက္ခန္ဓာဖြစ်သော။ ဝိညာဏဂတံ၊ ဝိညာဏက္ခန္ဓာ
ဖြစ်သော။ ယမိဒံ၊ အကြင် နာမက္ခန္ဓာလေးပါးသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတံ၊
ဖြစ်၏။ တမ္ပိ၊ ထိုနာမက္ခန္ဓာလေးပါးသည်လည်း။ နိစ္စံဝါ၊
မြဲလေသလော ။

သောတမေးခွန်း

၅။ သောတံ၊ သောတပသာဒရုပ်သည်။ နိစ္စံဝါ....။
သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါရုံတို့သည်။ နိစ္စောဝါ၊ မြဲလေကုန်သလော....။
သောတ ဝိညာဏံ၊ သောတ ဝိညာဏ်သည်။ နိစ္စံဝါ....။
သောတသမ္ပယော၊ သောတသမ္ပယသညံ။ နိစ္စောဝါ....။
သောတသမ္ပယ ပစ္စယာ၊ သောတသမ္ပယ ဟူသော
အကြောင်းကြောင့်။ ဝေဒနာဂတံ၊ ဝေဒနာက္ခန္ဓာဖြစ်သော။
သညာဂတံ....။ သင်္ခါရဂတံ....။ ဝိညာဏဂတံ....။ ယမိဒံ၊
အကြင် နာမက္ခန္ဓာလေးပါးသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတံ....။ တမ္ပိ....။
နိစ္စံဝါ....။

ဃာနမေးခွန်း

၆။ ဃာနံ၊ ဃာနပသာဒရုပ်သည်။ နိစ္စံဝါ....။ ဂန္ဓာ၊
ဂန္ဓာရုံတို့သည်။ နိစ္စော၊ မြဲလေကုန်သလော....။ ဃာနဝိညာဏံ။

ဃာနဝိညာဏ်သည်။ နိစ္စံဝါ....။ ဃာနသမ္ပယော၊ ဃာန-
သမ္ပယသည်။ နိစ္စောဝါ....။ ဃာနသမ္ပယံပစ္စယာ....။
ဝေဒနာဂတံ....။

ဇိတ္တာမေးခွန်း

၇။ ဇိတ္တာ၊ ဇိတ္တာပသာဒရုပ်သည်။ နိစ္စောဝါ....။ ရသ၊
ရသးရုံတို့သည်။ နိစ္စောဝါ၊ မြဲလေကုန်သလော....။ ဇိတ္တာ
ဝိညာဏံ၊ ဇိတ္တာဝိညာဏ်သည်။ နိစ္စံဝါ....။ ဇိတ္တာသမ္ပယော၊
ဇိဝါသမ္ပယသည်။ နိစ္စောဝါ....။ ဇိတ္တာသမ္ပယံပစ္စယာ....။
ဝေဒနာဂတံ....။

ကာယမေးခွန်း

ကာယော၊ ကာယပသာဒရုပ်သည်။ နိစ္စောဝါ....။
ဖောဋ္ဌဗ္ဗ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံ တို့သည်။ နိစ္စောဝါ၊ မြဲလေကုန်
သလော....။

ကာယဝိညာဏံ၊ ကာယဝိညာဏ်သည်။ နိစ္စံဝါ....။
ကာယသမ္ပယော၊ ကာယသမ္ပယသည်။ နိစ္စောဝါ....။
ကာယသမ္ပယံပစ္စယာ....။ ဝေဒနာဂတံ....။

မနမေးခွန်း

၉။ မနော၊ မနာယတနဟူသောစိတ်သည်။ နိစ္စောဝါ....။
ဓမ္မာ၊ ဓမ္မာယတနဟူသော ဓမ္မာရုံတို့သည်။ နိစ္စောဝါ....။
မနောဝိညာဏံ၊ မနောဝိညာဏ်သည်။ နိစ္စံဝါ....။ မနော-

သမ္မုဿော၊ မနောသမ္မုဿသည်၊ နိစ္စောဝါ....။ မနော-
သမ္မုဿပစ္စယာ....။ ဝေဒနာဂတံ....။

စက္ခု ငြီးငွေ့

၁၀။ ရာဟုလ၊ ချစ်သားရာဟုလ၊ ဝေံ၊ ဤသို့။ ပဿံ-
ပဿန္တော၊ သင့်သောပညာဖြင့် ရှုမြင်သော။ သုတဝါ၊ သင်
ယူခြင်း၊ ထိုးထွင်းခြင်းဖြင့် အကြားအမြင်ရှိသော။ အရိ-
ယသာဝကော၊ အရိယာဖြစ်သော သာဝကသည်။ စက္ခု-
သ္မိံပိ၊ စက္ခုပသာဒဉ္စိလည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ငြီးငွေ့၏။ ရူပေ-
သုပိ၊ ရူပါရုံတို့၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ငြီးငွေ့၏။ စက္ခုဝိညာ-
ဏေပိ၊ စက္ခုဝိညာဏ်၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ....။ စက္ခုသမ္မုဿေ-
ပိ၊ စက္ခုသမ္မုဿ၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ....။ စက္ခုသမ္မုဿပစ္စ-
ယာ၊ စက္ခုသမ္မုဿဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဝေဒနာ-
ဂတံ၊ ဝေဒနာကုန္တာဖြစ်သော။ သညာဂတံ....။ သင်္ခါရဂတံ ..။
ဝိညာဏဂတံ....။ ယမိဒံ၊ အကြင်နာမကုန္တာ လေးပါးသည်။
ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မိံပိ၊ ထိုနာမကုန္တာ လေးပါး၌လည်း။
နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ငြီးငွေ့၏။

သောတငြီးငွေ့

၁၁။ သောတသ္မိံပိ၊ သောတပသာဒဉ္စိလည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ...။
သဒ္ဓေသုပိ၊ သဒ္ဓာရုံတို့၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ....။ သောတဝိ-
ညာဏေပိ၊ သောတဝိညာဏ်၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ....။ သောတ
သမ္မုဿေပိ၊ သောတသမ္မုဿ၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ....။ သောတ-
သမ္မုဿပစ္စယာ၊ သောတသမ္မုဿဟူသော အကြောင်းကြောင့်။

ဝေဒနာဂတံ၊ ဝေဒနာက္ခန္ဓာ ဖြစ်သော။ သညာဂတံ...။
သင်္ခါရဂတံ...။ ဝိညာဏဂတံ...။ ယမိဒံ၊ အကြင်နာမက္ခန္ဓာ
လေးပါးသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ...။ တသ္မိံပိ၊ ထိုနာမက္ခန္ဓာ လေးပါး
၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ...။

ဃာန ပြီးစွေ့

၁၂။ ဃာနသ္မိံပိ၊ ဃာနပသာဒ၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ...။
ဂန္ဓေသုပိ၊ ဂန္ဓာရုံတို့၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ...။ ဃာနဝိညာ-
ဏေပိ၊ ဃာနဝိညာဏ်၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ...။ ဃာန
သမ္ပဿေပိ၊ ဃာနသမ္ပဿ၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ...။ ဃာန-
သမ္ပဿပစ္စယာ၊ ဃာနသမ္ပဿဟူသော အကြောင်းကြောင့်။
ဝေဒနာဂတံ၊ ဝေဒနာက္ခန္ဓာဖြစ်သော။ သညာဂတံ...။
သင်္ခါရဂတံ...။ ဝိညာဏဂတံ...။ ယမိဒံ၊ အကြင်နာမက္ခန္ဓာ
လေးပါးသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ...။ တသ္မိံပိ၊ ထိုနာမက္ခန္ဓာလေးပါး၌
လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ...။

ဇိတ္တာ ပြီးစွေ့

၁၃။ ဇိတ္တာယပိ၊ ဇိတ္တာပသာဒ၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ...။ ရသေ-
သုပိ၊ ရသာရုံတို့၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ...။ ဇိတ္တာဝိညာဏေပိ၊
ဇိတ္တာဝိညာဏ်၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ...။ ဇိတ္တာသမ္ပဿေပိ၊ ဇိတ္တာ
သမ္ပဿ၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ...။ ဇိတ္တာသမ္ပဿပစ္စယာ၊ ဇိတ္တာ
သမ္ပဿဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဝေဒနာဂတံ၊
ဝေဒနာက္ခန္ဓာဖြစ်သော။ သညာဂတံ...။ သင်္ခါရဂတံ...။ ဝိညာဏ

ဂတံ...။ ယမိဒံ၊ အကြင်နာမက္ခန္ဓာ လေးပါးသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ...။
တသ္မိံပိ၊ ထိုနာမက္ခန္ဓာ လေးပါး၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ...။

ကာယ ငြီးငွေ့

၁၄။ ကာယသ္မိံပိ၊ ကာယပသာဒ၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ...။
ဇောဋ္ဌဗ္ဗေသုပိ၊ ဇောဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ...။ ကာယ-
ဝိညာဏေပိ၊ ကာယဝိညာဏ်၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ...။ ကာယ-
သမ္ပယောပိ၊ ကာယသမ္ပယာ၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ...။ ကာယ-
သမ္ပယာပစ္စယာ၊ ကာယသမ္ပယဟူသော အကြောင်းကြောင့်။
ဝေဒနာဂတံ၊ ဝေဒနာက္ခန္ဓာဖြစ်သော။ သညာဂတံ...။
သင်္ခါရဂတံ...။ ဝိညာဏဂတံ...။ ယမိဒံ၊ အကြင်နာမက္ခန္ဓာ
လေးပါးသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ...။ တသ္မိံပိ၊ ထိုနာမက္ခန္ဓာလေးပါး၌
လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ...။

မန ငြီးငွေ့

၁၅။ မနသ္မိံပိ၊ မနာယတန ဟူသော စိတ်၌လည်း။
နိဗ္ဗိန္ဒတိ...။ ဓမ္မေသုပိ၊ ဓမ္မာယတနဟူသော ဓမ္မာရုံတို့၌လည်း။
နိဗ္ဗိန္ဒတိ...။ မနောဝိညာဏေပိ၊ မနောဝိညာဏ်၌လည်း။
နိဗ္ဗိန္ဒတိ...။ မနောသမ္ပယောပိ၊ မနောသမ္ပယာ၌လည်း။
နိဗ္ဗိန္ဒတိ...။ မနောသမ္ပယာပစ္စယာ၊ မနောသမ္ပယဟူသော
အကြောင်းကြောင့်၊ ဝေဒနာဂတံ၊ ဝေဒနာက္ခန္ဓာ ဖြစ်သော။
သညာဂတံ ..။ သင်္ခါရဂတံ...။ ဝိညာဏဂတံ...။ ယမိဒံ၊
အကြင်နာမက္ခန္ဓာ လေးပါးသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ...။ တသ္မိံပိ၊
ထိုနာမက္ခန္ဓာ လေးပါး၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ...။

နိဗ္ဗိန္ဒုဉာဏ်စသည်ဖြင့် သိပုံ

၁၆။ နိဗ္ဗိန္ဒု-နိဗ္ဗိန္ဒုန္တော၊ ငြီးငွေ့သည်ရှိသော်။ ဝိဇ္ဇတိ၊ တပ်ခြင်းကင်း၏။ [အရဟတ္တမဂ်ညဏ် ဖြစ်သည် ဟူလိ။] ဝိရာဂါ၊ တပ်ခြင်းကင်းခြင်းကြောင့်၊ ဝိမုစ္ဆတိ၊ ကိလေသာမှ လွတ်၏။ [အရဟတ္တဖိုလ်ညဏ် ဖြစ်သည် ဟူလိ။] ဝိမုတ္တသ္မိံ၊ ကိလေသာမှလွတ်သော အရဟတ္တဖိုလ်၌။ ဝိမုတ္တံ၊ ငါ၏ စိတ်သည် ကိလေသာမှလွတ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဉာဏံ၊ ဆင်ခြင်သော ပစ္စဝေက္ခဏာညဏ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေသည်။ ခိဏာ၊ ကုန်ပြီ။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မဂ္ဂင် ရှစ်ပါးတည်းဟူသော ဗြဟ္မစရိယကို။ ဝုသိတံ၊ ကျင့်သုံးအပ် ပြီ၊ ကရဏီယံ၊ မဂ်ကိစ္စ ၁၆-ချက်ဟူသော ပြုဘွယ်ကိစ္စကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ ဣတ္ထတ္တာယ၊ ဤမဂ်ကိစ္စအကျိုးငှာ။ အပရံ၊ တပါးသော မဂ္ဂဘာဝနာသည်။ န၊ မရှိပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ရှင်ရာဟုလာ ရဟန္တာဖြစ်ခြင်း

၁၇။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣဒံ၊ ဤ တံကိ- မညသိ ရာဟုလ-အစရှိသော ရာဟုလောဝါဒ သုတ်ကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ အာယသ္မာရာဟုလော၊ အရှင် ရာဟုလာသည်။ အတ္တမနော၊ ဝမ်းမြောက်သည် ဖြစ်၍။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဘာသိတံ၊ ဟောအပ်သော ရာဟုလောဝါဒသုတ်ကို။ အဘိနန္ဒိ၊ သာဓုနှုတ်မြက် လွန်စွာ နှစ်သက်ပြီ။ ဣမသ္မိံ စ ပန ဝေယျာကရဏသ္မိံ၊ ဤဂါထာမဘက်

ဗျာကရုဏ်း သက်သက်ကို။ ဘညမာနေ၊ ဟောအပ်သည် ရှိသော်။ အာယသ္မတောရာဟုလသာ၊ အရှင် ရာဟုလအား။ အနုပါဒါယ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိအားဖြင့် မကပ်ငြိသည် ဖြစ်၍။ အာသဝေဟိ၊ အာသဝတရားတို့မှ။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ဝိမုစ္စံ၊ လွတ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ သိအပ်၏။

နတ်တို့ မဂ်ဖိုလ် ရခြင်း

၁၀။ အနေကာနဉ္စ ဒေဝတာ သဟဿာနံ၊ ထောင် ပေါင်းများစွာသော နတ်တို့အားလည်း။ ဝိရဇံ၊ ရာဂစသော မြူမရှိသော။ ဝီတမလံ၊ ဒိဋ္ဌိစသော အညစ်အကြေးကင်းသော။ ဓမ္မစက္ခု၊ မဂ်ညဏ်၊ ဖိုလ်ညဏ် ဟူသော ဓမ္မစက္ခုသည်။ ဥ-ဒပါဒိ၊ ထင်စွာဖြစ်ပြီ။ (ဖြစ်ပုံကား) ယံကိဉ္စိ၊ အလုံးစုံ သော သင်္ခတဘရားသည်။ [နိဗ္ဗာန်မှတပါး-ဟူလို။ ဝါ၊ တေဘူမကသင်္ခါရ-ဟူလို။] သမုဒယဓမ္မံ၊ အကြောင်းမကင်း ဖြစ်ခြင်းသဘော ရှိ၏။ သဗ္ဗန္တံ၊ ထိုအလုံးစုံသည်။ နိရောဓဓမ္မံ၊ ချုပ်ခြင်းသဘောရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဓမ္မစက္ခု ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤတိုင် အပြီးတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မျက်မှောက်တော် မှ ကြားလိုက်ရ၏ဟု ရှင်အနာန္ဒာ လျှောက်ကြား၏။

[အသယ်ကနတ်တွေနည်း၊ ဤသုတ်၌ ဓမ္မစက္ခု ဟူသည် အဘယ်နည်းဟု မေးလျှင် ဥာဏ်သတိရှိသူမှ အလွယ်တကူ ဖြေဆိုနိုင်ရ၏။ မြတ်စွာဘုရား၏ စက္ခုငါးပါးကား-ဗုဒ္ဓ-စက္ခု၊ ဓမ္မစက္ခု၊ သမန္တစက္ခု၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု၊ ဥာဏစက္ခုဖြစ်၏။ သတ္တဝါတို့၏ သဒ္ဓာစသော ဣန္ဒြေငါးပါး အနုအရင့်ကို သိသော ဣန္ဒြိယပရောပရိယတ္တဥာဏ်တော်နှင့် သတ္တဝါတို့

၏ အာသယ နှလုံးသွင်းစသည်ကိုသိသော အာသယာနုသယ
ဥာဏ်တော်နှစ်ပါးသည် ဗုဒ္ဓစက္ခုမည်၏။ အောက်မဂ်ဖိုလ်
ဥာဏ်သည် ဓမ္မစက္ခုမည်၏။ ဝါ။ မဂ်ဥာဏ်လေးပါး၊
ဖိုလ်ဥာဏ်လေးပါးလုံးသည် ဓမ္မစက္ခုမည်၏။ သဗ္ဗညုတ
ဥာဏ်တော်သည် သမန္တစက္ခုမည်၏။ ဒိဗ္ဗစက္ခု အဘိညာ
သည် ဒိဗ္ဗစက္ခုမည်၏။ ဗုဒ္ဓေနိဝါသာနုသယတိ ဖသော
အဘိညာတို့သည်၊ ဝါ-ဝိပဿနာဥာဏ်တို့သည် ဥာဏ
စက္ခုမည်၏။ တချို့နေရာ၌ ဥာဏစက္ခုမည်အညွှတ် မံသ
စက္ခုနှင့် ငါးပါးဟူ၍လည်း ရှိ၏။]

ရာဟုလောဝါဒသုတ် ပါဠိတော်နိဿယ ပြီး၏။

ရာဟုလောဝါဒသုတ်၌ မှတ်သား ဘွယ်များ

ဤရာဟုလောဝါဒသုတ်ကို သဠာယတန သံယုတ်ပါဠိတော်၊ ၃-တတိယပဏ္ဏာသက၊ ၂-လောကကာမဂုဏဝဂ်၊ ၈-အဋ္ဌမသုတ်အဖြစ်ဖြင့် သင်္ဂါယနာ တင်ကြသည်။ အာယတန ၁၂-ပါး စသည်ကို အာဒိတ္တသုတ်၌ကဲ့သို့ သိအပ်၏။ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ လေးနက်စီကိုလည်း အနတ္တလက္ခဏသုတ်၌ကဲ့သို့ သိအပ်၏။

ဝိမုတ္တိ ပရိဘူတနိယာဓမ္မာ ဟူသည် အရဟတ္တဝိသ်ကို ရင့်ကျက်စေဘတ်သော တရား ၁၅-ပါးဖြစ်ကုန်၏။

သဒ္ဓါနည်းသူကို ရှောင်ကြဉ်ခြင်း၊ သဒ္ဓါကြီးသူကို ခြံခြင်း၊ ကြည်ညိုဘွယ်သူတို့ကို ဆင်ခြင်ခြင်း၊ ဤသုံးပါးဖြင့် သဒ္ဓါဖြေစင်ကြယ်၏။

ပျင်းရိသူကို ရှောင်ကြဉ်ခြင်း၊ လုံ့လရှိသူကို ခြံခြင်း၊ သမ္မပ္ပဓာနသူတို့ကို ဆင်ခြင်ခြင်း၊ ဤသုံးပါးဖြင့် ဝိရိယဖြေစင်ကြယ်၏။

သတိမေ့သူကို ရှောင်ကြဉ်ခြင်း၊ သတိကြီးသူကို ခြံခြင်း၊ သတိပဋ္ဌာနသူတို့ကို ဆင်ခြင်ခြင်း၊ ဤသုံးပါးဖြင့် သတိဖြေစင်ကြယ်၏။

မတည်ကြည်သူကို ရှောင်ကြဉ်ခြင်း၊ တည်ကြည်သူကို ခြံခြင်း၊ ဈာန်ဝိမောက္ခတို့ကို ဆင်ခြင်ခြင်း၊ ဤသုံးပါးဖြင့် သမာဓိဖြေစင်ကြယ်၏။

ပညာနည်းသူကို ရှောင်ကြဉ်ခြင်း၊ ပညာရှိသူကို မှီဝဲခြင်း၊
ဂမ္ဘီရဉာဏစရိယ-နက်နဲသောဉာဏ် ဖြစ်ခြင်းတို့ကို ဆင်ခြင်
ခြင်း၊ ဤသုံးပါးဖြင့် ပညိန္ဒြေ စင်ကြယ်၏။

ဤသို့ ပုဂ္ဂိုလ်ငါးဦးကို ရှောင်ကြဉ်၍၊ ပုဂ္ဂိုလ်ငါးဦးကို
မှီဝဲ၍ သုတ္တန်ငါးခုတို့ကို ဆင်ခြင်သူအား ဤ ၁၅-ပါးဖြင့်
ဣန္ဒြေငါးပါး စင်ကြယ်၏။

တနည်း၊ သဒ္ဓာစသော ဣန္ဒြေငါးပါး၊ အနိစ္စသညာ၊
အနိစ္စ၌ ဒုက္ခသညာ၊ ဒုက္ခ၌ အနတ္တသညာ၊ ပဟာနသညာ၊
ဝိရာဂသညာ ဟူသော နိဗ္ဗေဘောဂိယ သညာငါးပါး၊
မေဃိယမထေရ်အား ဟောသော ကလျာဏမိတ္တတာ-စသော
ငါးပါး။ ဤ ၁၅-ပါးတို့သည် အရဟတ္တဖိုလ်ကို ရင့်ကျက်
စေတတ်သော တရားတို့ ဖြစ်ကုန်၏။

ပဒုမုတ္တရဘုရား လက်ထက်၌ ရှင်ရာဟုလာအလောင်း
နဂါးမင်းနှင့် ဆုတောင်းဘက်တို့သည် နတ်ဗြဟ္မာများစွာ
တို့ဖြစ်၍ ဤနေဝယ် ယင်းတိုက်တော၌ စုဝေးကုန်၏။
ဤသူတို့၌ ဓမ္မစက္ခုသည် မဂ်လေးပါး၊ ဖိုလ်လေးပါး ဖြစ်၏။
အချို့ နတ် သောတပန်၊ အချို့ သကဒါဂါမ်၊ အနာဂါမ်၊
ရဟန္တာဖြစ်ကုန်၏။ ထိုနတ်တို့ကား ဤမျှဟု အရေးအတွက်
အပိုင်းအခြားမရှိ။ များကုန်၏။ ဓမ္မစက္ခုဟုဆိုလျှင် အများ
အားဖြင့် အောက်မဂ်ဉာဏ်သုံးခု ဖြစ်၏။ အချို့၌ မဂ်ဉာဏ်
လေးပါးလုံးဖြစ်၏။ ဤ၌ မဂ်၊ ဖိုလ်အားလုံး ဖြစ်၏။

မှတ်သားတယ်များ ပြီး၏။

(၅) အဘိနန္ဒနုသုတ်ပါဠိတော်ပါဠိ

ဒုက္ခကို နှစ်သက်ခြင်း

၁။ ယော ဘိက္ခဝေ ရူပံ အဘိနန္ဒတိ၊ ဒုက္ခံ သော အဘိ-
နန္ဒတိ၊ ယော ဒုက္ခံ အဘိနန္ဒတိ၊ အပရိမုတ္တာ သော
ဒုက္ခသ္မာတိ ဝဒါမိ။

၂။ ယော ဝေဒနံ အဘိနန္ဒတိ...။ [တူပြီ။ ဒုက္ခံ သော-
စသည်ဖြင့် ဆက်နိုင်၏။]

၃။ ယော သညံ အဘိနန္ဒတိ...။

၄။ ယော သင်္ခါရေ အဘိနန္ဒတိ...။

၅။ ယော ဝိညာဏံ အဘိနန္ဒတိ၊ ဒုက္ခံ သော အဘိနန္ဒတိ၊
ယော ဒုက္ခံ အဘိနန္ဒတိ၊ အပရိမုတ္တာ သော ဒုက္ခသ္မာတိ
ဝဒါမိ။

ဒုက္ခကို မနှစ်သက်ခြင်း

၆။ ယော စ ခေါ ဘိက္ခဝေ ရူပံ နာဘိနန္ဒတိ၊ ဒုက္ခံ သော
နာဘိနန္ဒတိ၊ ယော ဒုက္ခံ နာဘိနန္ဒတိ၊ ပရိမုတ္တာ သော
ဒုက္ခသ္မာတိ ဝဒါမိ။

၇။ ယော ဝေဒနံ နာဘိနန္ဒတိ...။ [တူပြီ။ ဆက်နိုင်စေ။]

၈။ ယော သညံ နာဘိနန္ဒတိ...။

၉။ ယော သင်္ခါရေ နာဘိနန္ဒတိ...။

[၁၄၈]

မဟာဓမ္မစကြာအရသာ

၁၀။ ယော ဝိညာဏံ နာဘိနန္ဒတိ၊ ဒုက္ခံ သော နာဘိ-
နန္ဒတိ၊ ယော ဒုက္ခံ နာဘိနန္ဒတိ၊ ပရိမုတ္တော သော
ဒုက္ခသ္မာတိ ဝဒါမိတိ။

[ဤသုတ်ကို ခန္ဓဝဂ္ဂသံသုတ်ပါဠိတော်၊ ၁-ခန္ဓသံဟုတ်၊
၁-ပဌမပဏ္ဏာသက၊ ၃-ဘာရဝဂ်၊ ၈-အဋ္ဌမသုတ် အဖြစ်ဖြင့်
သင်္ဂါယနာ တင်ကြသည်။]

အင်္ဂါနန္ဒနသုတ်ပါဠိတော်ပါဌ ဦး၏။

အဘိနန္ဒနသုတ် ပါဠိတော် နိဿယ

ဒုက္ခ နှစ်သက်ခြင်း

၁။ ဘိက္ခုဝေ၊ ချစ်သားရဟန်းတို့။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ရူပံ၊ ရူပက္ခန္ဓာကို။ အဘိနန္ဒတိ၊ နှစ်သက်၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို။ အဘိနန္ဒတိ၊ နှစ်သက်၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို။ အဘိနန္ဒတိ၊ နှစ်သက်၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ဒုက္ခဿှ၊ ဆင်းရဲမှ။ အပရိမုတ္တော၊ မလွတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒါမိ၊ ငါဘုရား ဟောတော်မူ၏။

[ဒုက္ခကို နှစ်သက်လျှင် ဒုက္ခမှ အဘယ်မှာလွတ်နိုင်အံ့နည်း။]

၂။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဝေဒနံ၊ ဝေဒနာက္ခန္ဓာကို။ အဘိနန္ဒတိ...။ [တုပ္ပိ၊ ဆက်နိုင်စေ။]

၃။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ သညံ၊ သညာက္ခန္ဓာကို။ အဘိနန္ဒတိ...။

၄။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ သင်္ခါရေ၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓာတို့ကို။ အဘိနန္ဒတိ...။

၅။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏက္ခန္ဓာကို။ အဘိနန္ဒတိ၊ နှစ်သက်၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို။ အဘိနန္ဒတိ၊ နှစ်သက်၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို။ အဘိနန္ဒတိ၊ နှစ်သက်၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ဒုက္ခဿှ၊ ဆင်းရဲမှ။ အပရိမုတ္တော၊ မလွတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒါမိ၊ ငါဘုရား ဟောတော်မူ၏။

ဒုက္ခ မနှစ်သက်ခြင်း

၆။ တိက္ခဝေ၊ ချစ်သားရဟန်းတို့၊ ယောစခေါ၊ အကြင်သူ သည်ကား။ ရှုပ်၊ ရှုပ်ကွနွာကို။ နာဘိနန္ဒဘိ၊ မနှစ်သက်။ သော၊ ထိုသူသည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို။ နာဘိနန္ဒတိ၊ မနှစ်သက်။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို။ နာဘိနန္ဒတိ၊ မနှစ်သက်။ သော၊ ထိုသူသည်။ ဒုက္ခသ္မာ၊ ဆင်းရဲမှ။ ပရိမုတ္တာ၊ လွတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒါမိ၊ ငါဘုရား ဟောတော်မူ၏။

၇။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဝေဒနံ၊ ဝေဒနာကွနွာကို။ နာဘိနန္ဒဘိ...။ [တူပြီ။ ဆက်နိုင်စေ။]

၈။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ သညံ၊ သညာကွနွာကို။ နာဘိနန္ဒဘိ...။

၉။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ သင်္ခါရေ၊ သင်္ခါရကွနွာ တို့ကို။ နာဘိနန္ဒတိ...။

၁၀။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏကွနွာ ကို။ နာဘိနန္ဒဘိ၊ မနှစ်သက်။ သော၊ ထိုသူသည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို။ နာဘိနန္ဒတိ၊ မနှစ်သက်။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို။ နာဘိနန္ဒတိ၊ မနှစ်သက်။ သော၊ ထိုသူသည်။ ဒုက္ခသ္မာ၊ ဆင်းရဲမှ။ ပရိမုတ္တာ၊ လွတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒါမိ၊ ငါဘုရားဟောတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤတွင် အပြီးတည်း။

အဘိနန္ဒနသုတ် ပါဠိတော်နိဿယ ပြီး၏။

(၆) တိလက္ခဏသုတ် ပါဠိတော်ပါဌ်

အကြောင်းနှင့်တကွ အနိစ္စ

၁။ ရူပံ တိက္ခမေ အနိစ္စံ၊ ယောပိဟေတု၊ ယောပိ ပစ္စယော ရူပဿ ဥပ္ပာဒါယ၊ သောပိ အနိစ္စော၊ အနိစ္စသမ္ဘူတံ တိက္ခမေ ရူပံ ကုတော နိစ္စံ ဘဝိဿတိ။

၂။ ဝေဒနာ အနိစ္စော၊ ယောပိဟေတု၊ ယောပိပစ္စယော ဝေဒနာယ ဥပ္ပာဒါယ၊ သောပိ အနိစ္စော။ အနိစ္စသမ္ဘူတာ တိက္ခမေ ဝေဒနာ ကုတော နိစ္စံဘဝိဿတိ။

၃။ သညာ အနိစ္စော၊ ယောပိဟေတု၊ ယောပိ ပစ္စယော သညာယ ဥပ္ပာဒါယ၊ သောပိ အနိစ္စော၊ အနိစ္စသမ္ဘူတာ တိက္ခမေ သညာ ကုတော နိစ္စံဘဝိဿတိ။

၄။ သင်္ခါရာ အနိစ္စော၊ ယောပိဟေတု၊ ယောပိ ပစ္စယော သင်္ခါရာနံ ဥပ္ပာဒါယ၊ သောပိ အနိစ္စော၊ အနိစ္စသမ္ဘူတာ တိက္ခမေ သင်္ခါရာ ကုတောနိစ္စံ ဘဝိဿန္တိ။

၅။ ဝိညာဏံ အနိစ္စံ၊ ယောပိ ဟေတု၊ ယောပိပစ္စယော ဝိညာဏဿ ဥပ္ပာဒါယ၊ သောပိ အနိစ္စော။ အနိစ္စသမ္ဘူတံ တိက္ခမေ ဝိညာဏံ ကုတောနိစ္စံ ဘဝိဿတိ။

အကြောင်းနှင့်တကွ ဒုက္ခ

၆။ ရူပံ တိက္ခမေ ဒုက္ခံ၊ သောပိဟေတု၊ ယောပိပစ္စယော ရူပဿ ဥပ္ပာဒါယ၊ သောပိ ဒုက္ခော။ ဒုက္ခသမ္ဘူတံ တိက္ခမေ ရူပံ ကုတော သုခံ ဘဝိဿတိ။

၇။ ဝေဒနာဒုက္ခော...။ [ယခင်နည်းဖြင့် တူပြီ။ ယောပိ ဟေတု စသည် ဆက်နိုင်စေ။]

၈။ သညာဒုက္ခာ...။

၉။ သင်္ခါရာ ဒုက္ခာ...။

၁၀။ ဝိညာဏံ၊ ဒုက္ခံ ယောပိဟေတု၊ ယောပိပစ္စယော
ဝိညာဏဿ ဥပ္ပာဒါယ၊ သောပိ ဒုက္ခော၊ ဒုက္ခသမ္ဘူတံ
ဘိက္ခဝေ ဝိညာဏံ ကုတောသုခံ ဘဝိဿတိ။

အကြောင်းနှင့်တကွအနတ္တ

၁၁။ ရူပံ ဘိက္ခဝေ အနတ္တာ၊ ယောပိဟေတု၊ ယော-
ပိပစ္စယော ရူပဿ ဥပ္ပာဒါယ၊ သောပိ အနတ္တာ၊ အနတ္တ-
သမ္ဘူတံ ဘိက္ခဝေ ရူပံ ကုတောအတ္တာ ဘဝိဿတိ။

၁၂။ ဝေဒနာ အနတ္တာ ...။ [ယခင်နည်းဖြင့် တူပြီ။-
ဆက်နိုင်စေ။]

၁၃။ သညာ အနတ္တာ...။

၁၄။ သင်္ခါရာ အနတ္တာ...။

၁၅။ ဝိညာဏံ အနတ္တာ၊ ယောပိဟေတု၊ ယောပိပစ္စ-
ယော ဝိညာဏဿ ဥပ္ပာဒါယ၊ သောပိ အနတ္တာ အနတ္တ-
သမ္ဘူတံ ဘိက္ခဝေ ဝိညာဏံ ကုတောအတ္တာ ဘဝိဿတိ။

နိဗ္ဗိန္ဒညဏ် စသည်

၁၆။ ဧဝံ ပဿံ ဘိက္ခဝေ သုတဝါ အရိယသဘာဝကော
ရူပသ္မိံပိ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ဝေဒနာယပိ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ သညာယပိ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊
သင်္ခါရေသုပိ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ဝိညာဏသ္မိံပိ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ နိဗ္ဗိန္ဒံ ဝိရဇတိ၊
ဝိရာဂါ ဝိမုစ္စတိ၊ ဝိမုတ္တသ္မိံ ဝိမုတ္တမိတိ ဉာဏ်ဟောတိ။

ခီကာဇာတိ၊ ဝုသိတံ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကတံ ကရဏီယံ၊ နာပရံ
ဣတ္ထတ္တာယာတိ ပဇာနာတိတိ။

[သုံးသုတ် ပေါင်းထားသည်။ ဤသုံးသုတ်ကို ခန္ဓာဂ္ဂ
သံယုတ် ပါဠိတော်၊ ၁-ခန္ဓသံယုတ်၊ ၁-ပဌမပဏ္ဍာသက၊
၂-အနိစ္စဝဂ်၊ ၇၊ ၈၊ ၉-သတ္တမ၊ အဋ္ဌမ၊ နဝမသုတ် အဖြစ်
ဖြင့် သင်္ဂါယနာ တင်ကြသည်။]

တိလက္ခဏသုတ်ပါဠိတော်ပါဠိ ပြီး၏။

တိလက္ခဏသုတ်ပါဠိတော်နိဿယ

အကြောင်းနှင့်တကွ အနိစ္စ

၁။ တိက္ခဝေ၊ ချစ်သားရဟန်းတို့။ ရူပံ၊ ရုပ်သည်။ အနိစ္စံ၊
အမြဲ မရှိ၊ ရူပဿ၊ ရုပ်၏။ ဥပ္ပာဒါယ၊ ဖြစ်ခြင်းငှာ။ ယောပိ-
ဟေတု၊ အကြင်အကြောင်းသည်၎င်း။ ယောပိ ပစ္စယော၊
အကြင် အထောက်အပံ့သည်၎င်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သေပိ၊
ထိုအကြောင်း အထောက်အပံ့သည်လည်း။ အနိစ္စော၊ အမြဲမရှိ။
တိက္ခဝေ၊ ချစ်သားရဟန်းတို့။ အနိစ္စသမ္ဘူတံ၊ အမြဲမရှိသော
အကြောင်း အထောက်အပံ့ကြောင့်ဖြစ်သော။ ရူပံ၊ ရုပ်သည်။
ကုတောနိစ္စံဘဝိဿတိ၊ အဘယ်မှာ မြဲနိုင်အံ့နည်း။

[အနိစ္စကြောင့်ဖြစ်လျှင် နိစ္စဘယ်မှာ ဖြစ်နိုင်အံ့နည်း။]

၂။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်။ အနိစ္စော၊ အမြဲ မရှိ။
ဝေဒနာယ၊ ဝေဒနာ၏။ ဥပ္ပာဒါယ၊ ဖြစ်ခြင်းငှာ။ ယောပိ-
ဟေတု၊...။ [ယခင်နည်းဖြင့် တူပြီ။]

၃။ သညာ၊ သညာသည်။ အနိစ္စော၊ အမြဲ မရှိ။ [တူပြီ။]

၄။ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတို့သည်။ အနိစ္စာ၊ အမြဲ မရှိကုန်။
 သင်္ခါရာနံ၊ သင်္ခါရတို့၏။ ဥပ္ပာဒါယ...။ အနိစ္စသတ္တတာ၊
 အမြဲမရှိသောအကြောင်း အထောက်အပံ့ကြောင့် ဖြစ်ကုန်
 သော။ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတို့သည်။ ကုဘောနိစ္စာ တဝိဿန္တိ၊
 အဘယ်မှာ မြဲနိုင်ကုန်အံ့နည်း။

[ယခင်နည်းဖြင့် ဖော်နိုင်သောဥပမာ ကင်းတွင် ပြန်၍
 လေ့လာရမည်။]

၅။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏ်သည်။ အနိစ္စံ၊ အမြဲမရှိ။ [တူပြီ။]

အကြောင်းနှင့်ဟက္ခ ဒုက္ခ

၆။ ဘိက္ခဝေ၊ ချစ်သားရဟန်းတို့။ ရူပံ၊ ရုပ်သည်။ ဒုက္ခံ၊
 ဆင်းရဲ၏။ ရူပဿ၊ ရုပ်၏။ ဥပ္ပာဒါယ...။ ယောပိဟေတု...။
 ယောပိပစ္စယော...။ အတ္ထိ...။ သောပိ...။ ဒုက္ခော၊ ဆင်းရဲ၏။
 ဘိက္ခဝေ...။ ဒုက္ခသတ္တတာ၊ ဆင်းရဲသောအကြောင်း အထောက်
 အပံ့ကြောင့် ဖြစ်သော။ ရူပံ...။ ကုဘောသုခံ တဝိဿတိ၊
 အဘယ်မှာ ချမ်းသာနိုင်အံ့နည်း။

[ဒုက္ခကြောင့်ဖြစ်လျှင် သူ့ဘယ်မှာ ဖြစ်နိုင်အံ့နည်း။]

၇။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ၏။ [တူပြီ။]

၈။ သညာ၊ သညာသည်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ၏။

၉။ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတို့သည်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲကုန်၏။

၁၀။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏ်သည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။

အကြောင်းနှင့်တက္ခ အနတ္တ

၁၁။ ဘိက္ခဝေ၊ ချစ်သားရဟန်းတို့။ ရူပံ၊ ရုပ်သည်။
 အနတ္တာ၊ အတ္တမဟုတ်။ ရူပဿ၊ ရုပ်၏။ ဥပ္ပာဒါယ...။

ယောပိဟေတု...။ ယောပိပစ္စယော...။ အတ္ထိ...။ သောပိ...။
အနတ္တာ၊ အတ္တမဟုတ်။ ဘိက္ခဝေ...။ အနတ္တသမ္ဘူတံ၊
အတ္တမဟုတ်သော အကြောင်း၊ အထောက်အပံ့ကြောင့်ဖြစ်
သော။ ရူပံ၊ ရုပ်သည်။ ကုတောအတ္တာဘဝိဿတိ၊ အဘယ်မှာ
အတ္တ ဖြစ်နိုင်အံ့နည်း။

[အနတ္တကြောင့်ဖြစ်လျှင် အတ္တဘယ်မှာ ဖြစ်နိုင်အံ့နည်း။]

၁၂။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်။ အနတ္တာ၊ အတ္တမဟုတ်...။
[တုပြီ။]

၁၃။ သညာ၊ သညာသည်။ အနတ္တာ၊ အတ္တမဟုတ်...။

၁၄။ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတို့သည်။ အနတ္တာ၊ အတ္တ
မဟုတ်ကုန်...။

၁၅။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏ်သည်။ အနတ္တာ၊ အတ္တမဟုတ်။
ဝိညာဏဿ၊ ဝိညာဏ်၏။ ဥပ္ပာဒါယ...။ ယောပိဟေတု...။
ယောပိပစ္စယော...။ အတ္ထိ...။ သောပိ...။ အနတ္တာ၊
အတ္တမဟုတ်။ ဘိက္ခဝေ...။ အနတ္တသမ္ဘူတံ...။ ဝိညာဏံ၊
ဝိညာဏ်သည်။ ကုတောအတ္တာ ဘဝိဿတိ၊ အဘယ်မှာ
အတ္တဖြစ်နိုင်အံ့နည်း။

နိဗ္ဗိန္ဒညဏ် စသည်

၁၆။ ဘိက္ခဝေ၊ ချစ်သားရဟန်းတို့။ ဝေံ၊ ဤသို့။ ပဿံ-
ပဿန္တော၊ သင့်သောပညာဖြင့် ရှုမြင်သော။ သုတဝါ၊
သင်ယူခြင်း၊ ထိုးထွင်းခြင်းဖြင့် အကြားအမြင်ရှိသော။ အရိယ-
သာဝကော၊ အရိယာဖြစ်သော သာဝကသည်။ ရူပသ္မိံပိ၊
ရုပ်၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ပြီးငွေ့၏။ ဝေဒနာယပိ...။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ...။

သညာယပိ...။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ...။ သင်္ခါရေသုပိ၊ သင်္ခါရတို့၌လည်း။
 နိဗ္ဗိန္ဒတိ ...။ ဝိညာဏသ္မိံပိ...။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ...။ နိဗ္ဗိန္ဒ-
 နိဗ္ဗိန္ဒော၊ ပြီးငွေ့သည်ရှိသော်။ ဝိရဇ္ဇာတိ၊ တပ်ခြင်း ကင်း၏။
 ဝိရာဂ၊ တပ်ခြင်းကင်းခြင်းကြောင့်။ ဝိမုစ္စတိ၊ ကိလေသာမှ
 လွတ်၏။ ဝိမုတ္တသ္မိံ၊ ကိလေသာမှလွတ်သော အရဟတ္တဖိုလ်
 ၌။ ဝိမုတ္တံ၊ ငါ၏စိတ်သည် ကိလေသာမှ လွတ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 ဉာဏံ၊ ဆင်ခြင်သော ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်သည်။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေသည်။ ခိဏာ၊ ကုန်ပြီ။ ဗြဟ္မစရိယံ၊
 မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတည်းဟူသော ဗြဟ္မစရိယကို။ ဝုသိတံ၊ ကျင့်သုံး
 အပ်ပြီ။ ကရဏီယံ၊ မဂ်ကိစ္စ ၁၆-ချက်ဟူသော ပြုတည်းကိစ္စ
 ကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ ဣတ္ထတ္ထာယ၊ ဤမဂ်ကိစ္စအကျိုးငှာ။
 အပရံ၊ တပါးသော မဂ္ဂဘာဝနာသည်။ န၊ မရှိပြီ။ ဣတိ၊
 ဤသို့။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ ဣတိ၊ ဤတွင် အပြီးတည်း။

တိလက္ခဏသုတ်ပါဠိတော်နိဿယ ပြီး၏။

၇-ဗောဇ္ဈင်သုတ်ပါဠိတော်ပါဠိ

ကဿပဗောဇ္ဈင်

၁။ သတ္တိမေ ကဿပ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ မယာ သမ္ပဒက္ခာတာ
ဘာဝိတာ ဗဟုလိကတာ အဘိညာယ သမ္မောဓာယ နိဗ္ဗာနာယ
သံဝတ္တန္တိ။ ကတမေသန္တ-

၂။ သတိ သမ္မောဇ္ဈင်္ဂါ ခေါ ကဿပ မယာ သမ္ပ-
ဒက္ခာတာ ဘာဝိတာ ဗဟုလိကတာ အဘိညာယ
သမ္မောဓာယ နိဗ္ဗာနာယ သံဝတ္တတိ။

၃။ ခမ္မဝိစယ သမ္မောဇ္ဈင်္ဂါ ခေါ ကဿပ မယာ
သမ္ပဒက္ခာတာ ဘာဝိတာ ဗဟုလိကတာ အဘိညာယ
သမ္မောဓာယ နိဗ္ဗာနာယ သံဝတ္တတိ။

၄။ ဝီရိယ သမ္မောဇ္ဈင်္ဂါ ခေါ ကဿပ...။ [ဖော်ဆိုနိုင်ရမည်။]

၅။ ဝီရိယ သမ္မောဇ္ဈင်္ဂါ ခေါ ကဿပ.. ။

၆။ ပဿဒ္ဓိ သမ္မောဇ္ဈင်္ဂါ ခေါ ကဿပ....။

၇။ သမာဓိ သမ္မောဇ္ဈင်္ဂါ ခေါ ကဿပ....။

၈။ ဥပေက္ခာ သမ္မောဇ္ဈင်္ဂါ ခေါ ကဿပ မယာ သမ္ပ-
ဒက္ခာတာ ဘာဝိတာ ဗဟုလိကတာ အဘိညာယ
သမ္မောဓာယ နိဗ္ဗာနာယ သံဝတ္တတိ။

၉။ ဣမေ ခေါ ကဿပ သတ္တဗောဇ္ဈင်္ဂါ မယာ သမ္ပ-
ဒက္ခာတာ ဘာဝိတာ ဗဟုလိကတာ အဘိညာယ သမ္မော-
ဓာယ နိဗ္ဗာနာယ သံဝတ္တန္တိ။ ။ “တဉ္စ ဘဂဝါ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊
တဉ္စ သုဂတ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ။”

[ဤကား ကဿပဗောဇ္ဈင်တည်း။]

မောဂ္ဂလာန်ဗောဇ္ဈင်

၁၀။ သတ္တိမေ မောဂ္ဂလာန် ဗောဇ္ဈင်္ဂါ မယာ သမ္မဒက္ခာတာ ဘာဝိတာ ဗဟုလိကတာ အဘိညာယ သမ္မောဓာယ နိဗ္ဗာနာယ သံဝတ္တန္တိ၊ ကတမေသတ္တ-

၁၁။ သတိ သမ္မောဇ္ဈင်္ဂါ ခေါ် မောဂ္ဂလာန်၊ မယာ သမ္မဒက္ခာတော.... [ဖော်ဆိုနိုင်စေ။]

၁၂။ ဓမ္မဝိစယ သမ္မောဇ္ဈင်္ဂါ ခေါ် မောဂ္ဂလာန်....။

၁၃။ ဝီရိယ သမ္မောဇ္ဈင်္ဂါ ခေါ် မောဂ္ဂလာန်....။

၁၄။ ပီတိ သမ္မောဇ္ဈင်္ဂါ ခေါ် မောဂ္ဂလာန်....။

၁၅။ ပဿဒ္ဓိ သမ္မောဇ္ဈင်္ဂါ ခေါ် မောဂ္ဂလာန် .. ။

၁၆။ သမာဓိ သမ္မောဇ္ဈင်္ဂါ ခေါ် မောဂ္ဂလာန်....။

၁၇။ ဥပေက္ခာ သမ္မောဇ္ဈင်္ဂါ ခေါ် မောဂ္ဂလာန် မယာ သမ္မဒက္ခာတော ဘာဝိတော ဗဟုလိကတော အဘိညာယ သမ္မောဓာယ နိဗ္ဗာနာယ သံဝတ္တတိ။

၁၈။ ဣဒမ ခေါ် မောဂ္ဂလာန် သတ္တဗောဇ္ဈင်္ဂါ မယာ သမ္မဒက္ခာတာ ဘာဝိတာ ဗဟုလိကတာ အဘိညာယ သမ္မောဓာယ နိဗ္ဗာနာယ သံဝတ္တန္တိ။ “တဿ ဘဂဝါ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ တဿ သုဂတ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ။”

[ဤကား မောဂ္ဂလာန်ဗောဇ္ဈင်တည်း။]

စုန္ဒ ဗောဇ္ဈင်

၁၉။ သတ္တိမေ ဘန္တေ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ ဘဂဝတော သမ္မဒက္ခာတာ ဘာဝိတာ ဗဟုလိကတာ အဘိညာယ သမ္မောဓာယ နိဗ္ဗာနာယ သံဝတ္တန္တိ။ ကတမေသတ္တ-

၂၀။ သတိ သမ္မောဇ္ဈင်္ဂါ ခေါ် တန္တေ၊ တဂဝတော သမ္မဒက္ခာတော....။ [ဖော်ဆိုနိုင်စေ။]

၂၁။ ဓမ္မဝိစယ သမ္မောဇ္ဈင်္ဂါ ခေါ် တန္တေ .. ။

၂၂။ ဝီရိယ သမ္မောဇ္ဈင်္ဂါ ခေါ် တန္တေ....။

၂၃။ ပီတိ သမ္မောဇ္ဈင်္ဂါ ခေါ် တန္တေ....။

၂၄။ ပဿဒ္ဓိ သမ္မောဇ္ဈင်္ဂါ ခေါ် တန္တေ....။

၂၅။ သမာဓိ သမ္မောဇ္ဈင်္ဂါ ခေါ် တန္တေ....။

၂၆။ ဥပေက္ခာ သမ္မောဇ္ဈင်္ဂါ ခေါ် တန္တေ တဂဝတော သမ္မဒက္ခာတော တာဝိတော ဗဟုလိကတော အဘိညာယ သမ္မောဓာယ နိဗ္ဗာနာယ သံဝတ္တတိ။

၂၇။ ဣမေ ခေါ် တန္တေ သတ္တမ္မောဇ္ဈင်္ဂါ တဂဝတော သမ္မဒက္ခာတာ တာဝိတာ ဗဟုလိကတာ အဘိညာယ သမ္မောဓာယ နိဗ္ဗာနာယ သံဝတ္တန္တိ။ ။ “တဿ စုန္ဒ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ တဿ စုန္ဒ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ”

[ဤကား စုန္ဒဗောဇ္ဈင်တည်း။]
ဗောဇ္ဈင်သုတ်ပါဠိတော်ပါဌ် ပြီး၏။

ဗောဇ္ဈင်သုတ် ပါဠိတော်နိဿယ

၁။ ကဿပ၊ ချစ်သားကဿပ။ သတ္တ၊ နုနစ်ပါးကုန်သော။ ဣမေ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ဤဗောဇ္ဈင်တို့ကို။ ယော၊ ငါတုရားသည်။ သမ္မဒက္ခာတာ၊ ကောင်းစွာ ဟောကြားအပ်ကုန်၏။ တာဝိတာ၊ ပွားများအပ်ကုန်၏။ ဗဟုလိကတာ၊ အကြိမ်များစွာ လေ့လာအပ်ကုန်၏။ အဘိညာယ၊ သစ္စာလေးပါးကို ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိခြင်းငှာ။ သမ္မောဓာယ၊

သစ္စာလေးပါးကို ကောင်းစွာသိခြင်းငှာ။ နိဗ္ဗာနာယ၊ နိဗ္ဗာန်
ကို မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှာ။ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ကတမေ
သတ္တ၊ အဘယ်ခုနစ်ပါးတို့နည်း ဟူမူကား-

၂။ ကဿပ၊ ချစ်သားကဿပ။ သတိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂီ၊
သတိဟူသော ဗောဇ္ဈင်ကို။ မယာ၊ ငါတုရားသည်။ ခေါ၊
စင်စစ်။ သမ္မဒက္ခာတော၊ ကောင်းစွာ ဟောကြားအပ်၏။
ဘာဝိတော၊ ပွားများအပ်၏။ ဗဟုလိကတော၊ အကြိမ်များစွာ
လေ့လာအပ်၏။ အဘိညာယ...။ သမ္ပောဓာယ...။ နိဗ္ဗာ-
နာယ...။ သံဝတ္တဟိ၊ ဖြစ်၏။

၃။ ကဿပ၊ ချစ်သားကဿပ။ ဓမ္မဝိစယသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂီ၊
ဓမ္မကို စိစစ်သော ပညာဟူသော ဗောဇ္ဈင်ကို...။

၄။ ဝီရိယသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂီ၊ ဝီရိယဟူသော ဗောဇ္ဈင်
ကို...။

၅။ ပီတိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂီ၊ ပီတိဟူသော ဗောဇ္ဈင်ကို...။

၆။ ပဿဒ္ဓိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂီ၊ ကိုယ်၊ စိတ် ငြိမ်းအေးခြင်း
ပဿဒ္ဓိဟူသော ဗောဇ္ဈင်ကို...။

၇။ သမာဓိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂီ၊ သမာဓိဟူသော ဗောဇ္ဈင်
ကို...။

၈။ ဥပေက္ခာသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂီ၊ တကြမဇ္ဈတ္တတာ ဟူသော
ဗောဇ္ဈင်ကို...။ မယာ...။ ခေါ...။ သမ္မဒက္ခာတော...။
ဘာဝိတော...။ ဗဟုလိကတော...။ အဘိညာယ...။
သမ္ပောဓာယ...။ နိဗ္ဗာနာယ...။ သံဝတ္တဟိ...။

၉။ ကဿပ၊ ချစ်သားကဿပ။ ဣမေသတ္တဗောဇ္ဈင်္ဂီ၊
ဤခုနစ်ပါးသော ဗောဇ္ဈင်တို့ကို။ မယာ...။ ခေါ...။

သမ္မဒက္ခာတာ၊ ကောင်းစွာ ဟောကြား အပ်ကုန်၏။
ဘာဝိတာ....။ ဗဟုလိကတာ....။ အဘိညာယ....။
သမ္မောဓာယ....။ နိဗ္ဗာနာယ....။ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
“ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဗောဇ္ဈင်၊ ဗောဇ္ဈင်တို့သည်။
တဿ၊ တတယ်ကောင်းမြတ်ကုန်၏။ သုဂတ၊ မြတ်စွာဘုရား။
ဗောဇ္ဈင်၊....။တဿ....။”

[မောဂ္ဂလာန်ဗောဇ္ဈင်၌ မောဂ္ဂလာန၊ ချစ်သားမောဂ္ဂ-
လာန်....ဤမျှသာထူး၏။]

[စုန္ဒဗောဇ္ဈင်၌ တန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ သတ္တ....။
ဣမေဗောဇ္ဈင်၊....။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဗုဒ္ဓ၊
ချစ်သားစုန္ဒ။ ဤမျှသာထူး၏။ ထိုးထွင်းဉာဏ်ရှိမည်။]

ဗောဇ္ဈင်သုတ်ပါဠိတော်နိဿယ ပြီး၏။

ဗောဇ္ဈင်သုတ်၌ မှတ်သားဘွယ်များ

ဤဗောဇ္ဈင်သုတ်တို့ကို မဟာဝဂ္ဂသံယုတ် ပါဠိတော်၊ ၂-
ဗောဇ္ဈင်ဂံသံယုတ်။ ၂-ဂိလာနဝဂ်။ ၄-၅-၆-ခု မြောက်သုတ်
အဖြစ်ဖြင့် သင်္ဂါယနာတင်ကြသည်။

အရှင်မဟာကဿပသည် ပိပ္ပလိဂူ၌ မကျန်းမမာ ဖြစ်စဉ်
ညနေချမ်းတွင် မြတ်စွာဘုရားကြွသွား၍ ချစ်သားကဿပ....
အသို့နည်း၊ ဝေဒနာ သက်သာ၏လောဟု မေး၏။ မြတ်စွာ
ဘုရား....မသက်သာပါ။ ဝေဒနာတို့သည်ပြင်းထန်စွာ တိုးပွား
ကုန်၏။ ဆုတ်နစ်ခြင်း မရှိကုန်ပါ-ဟု လျှောက်၏။ ထိုအခါ
သတ္တိမေ ကဿပ-စသည်ဖြင့် ဗောဇ္ဈင်သုတ်ကို ဟော၏။
အဆုံး၌-

“တဋ္ဌ ဘဂဝါ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ တဋ္ဌ သုဂတ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ။”

ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ဗောဇ္ဈင်တို့သည်။
တဋ္ဌ၊ တကယ်ကောင်းမြတ်ကုန်၏။ သုဂတ၊ မြတ်စွာဘုရား။
တဋ္ဌ၊ တကယ်ကောင်းမြတ်ကုန်၏။

ဤသို့ ဝမ်းမြောက်စွာချီးကျူး၏။ ထိုနောက် အရှင်မဟာ
ကဿပသည် ထိုဝေဒနာမှ ထ၏။ ထိုရောဂါမှ ကင်းခြင်းကြီး
ကင်းလေ၏။

[ထာ၌....အရှင်မဟာကဿပ-ဗောဇ္ဈင် တရား နာကြား
စဉ် ကြံစည်ပုံကား- ငါအား ရဟန်းပြု၍ ခုနစ်ရက်မြောက်
တွင် သစ္စာလေးပါး သိ၍ ဗောဇ္ဈင်တို့သည် ထင်စွာဖြစ်ကုန်ပြီ။
မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာသည် ဝဋ်မှ ထွက်မြောက်ကြောင်း
နိဿယနိကာသသနာတော် စင်စစ် ဖြစ်ပေစွ-ဟု ကြံစည်စဉ်
သွေးသည် ကြည်လင်၏။ ဥပါဒါရုပ်သည် သန့်ရှင်း၏။
ကြာရှက်၌ ကျသော ရေပေါက်ကဲ့သို့ ကိုယ်မှ ဝေဒနာလျော့ကျ
လေ၏။

အရှင်မောဂ္ဂလာန်သည် ဂိဇ္ဈကုဉ်တောင်၌ မကျန်းမမာ
ဖြစ်စဉ်လည်း [ရှေးနည်းအတူတည်း။]

မြတ်စွာဘုရားသည် ရာဇဂြိုဟ်ပြည် ဝေဠုဝန် ဥယျာဉ်
ကလန္ဒကနိဝါပ အရပ်၌ မကျန်းမမာဖြစ်စဉ် ချဉ်းကပ်သော
အရှင်စုန္ဒကို-

“ပဋိ ဘန္တ၊ တံ စုန္ဒ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ။”

စုန္ဒ၊ ချစ်သားစုန္ဒ။ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ဗောဇ္ဈင်တို့သည်။ တံ၊
သင့်ကို။ ပဋိ၊ စွဲ၍။ ဘန္တ၊ ထွန်းလင်းတောက်ပစေကုန်
သတည်း။ ဝါ၊ ဗောဇ္ဈင်ခုနစ်ပါးတို့ကို ဟောပြုစမ်းလော-ဟု

တိုက်တွန်း၏။ သတ္တိမေ တန္တေ-စသည်ဖြင့် ရှင်စုန္ဒ
ဟောသည်အဆုံး၌-

တဿ စုန္ဒ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ တဿ စုန္ဒ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ”

စုန္ဒ၊ ချစ်သား စုန္ဒ။ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ။ ဗောဇ္ဈင်တို့သည်၊ တဿ၊
တကယ်ကောင်းမြတ်ကုန်၏။ တဿ၊ တကယ် ကောင်းမြတ်
ကုန်၏-

ဟု ဝမ်းမြောက်စွာ ချီးကျူး၏။ ထို့နောက် မြတ်စွာဘုရား
သည် ထိုဒေဝဒနာမှ ထဘော်မှုလေ၏။

[ထာ၌ သုံးဦးလုံးအား တောင်ခြေ၌ပွင့်သော အဆိပ်
ပင်မှ လေထိ၍ အအေးမိသော အဖျားရောဂါဖြစ်သည်-ဟု
ဆို၏။]

ဗောဇ္ဈင်ဖြစ်ပုံ

ဗောဇ္ဈင် ဟူသည် ဗောဓိ-သစ္စာလေးပါး သိကြောင်း
ညီညွတ်သော တရားအပေါင်း၏+အင်္ဂ-အစိတ် အဝင် အပါ
တရားသည် ဗောဇ္ဈင်မည်၏။

တနည်း။ ဗောဓိ- သစ္စာလေးပါး သိသူ၏+ အင်္ဂ
အကြောင်း အစိတ်သည်- ဗောဇ္ဈင်မည်၏။ ကောင်းသော
ချီးမွမ်းအပ်သော ဗောဇ္ဈင်ဖြစ်သောကြောင့် သဒ္ဓမ္မာဇ္ဈင်လည်း
မည်၏။

နိဗ္ဗာန်၊ မဂ်၊ ဖိုလ် အားလျော်စွာ ဉာဏ်နှင့် ယှဉ်သော
ထက်သောသတိဖြင့် ရှေးဟောင်း ကုသိုလ်တို့ကို အောက်မေ့
ခြင်းသည်-သတိသမ္မောဇ္ဈင်မည်၏။

ထိုသတိရှိ၍ ကုသိုလ်ဓမ္မတို့ကို အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တဟု
စိစစ်သော ဝိပဿနာဉာဏ်သည် ဓမ္မဝိစယ သမ္မောဇ္ဈင်
မည်၏။

ထိုဉာဏ်ရှိ၍ ဆုတ်နစ်သော ဝိပဿနာယှဉ်သော လုံ့လ
သည်-ဝီရိယသမ္မောဇ္ဈင်....။

ထိုလုံ့လရှိ၍ အာမိသသုံးပါးမှ လွတ်သော ဝိပဿနာ
ယှဉ်သော နှစ်သက်ခြင်းသည်-ပီတိသမ္မောဇ္ဈင်...။

အာမိသ သုံးပါးကား- ကာမာမိသ၊ လောကာမိသ၊ ဝဇ္ဇာ
မိသသုံးပါး။

ထိုပီတိရှိ၍ ဝိပဿနာ ယှဉ်သောကိုယ်၊ စိတ်၏ငြိမ်းအေး
ခြင်းသည်-ပဿဒ္ဓိ သမ္မောဇ္ဈင်။

ထိုငြိမ်းအေး၍ ချမ်းသာသုခရှိသူ၏ ဝိပဿနာ ယှဉ်သော
စိတ် တည်ကြည်ခြင်းသည်-သမာဓိ သမ္မောဇ္ဈင်....။

ထိုသမာဓိရှိ၍ ဗောဇ္ဈင်ခြောက်ပါး၏ မယုတ်မလွန်ခြင်း
ကို ဖြစ်စေသော လျစ်လျူရှုသော တတြ မဇ္ဈတ္တဘာသည်-
ဥပေက္ခာသမ္မောဇ္ဈင် မည်၏။

စိတ်တုန်၍ယုတ်လျော့လျှင် ဓမ္မဝိစယ၊ ပီတိ၊ ဝီရိယ
ဗောဇ္ဈင်ကို ပွားရသည်။ စိတ်ပြန်၍လွန်လျှင် ပဿဒ္ဓိ၊
သမာဓိ၊ ဥပေက္ခာဗောဇ္ဈင်ကို ပွားရသည်။ သတိ
ဗောဇ္ဈင်ကိုကား အခါမရွေး၊ နေရာမရွေး ပွားရသည်။
ဗောဇ္ဈင် အားလုံးတို့၌ အလို့ရှိ အပ်သောကြောင့်
သဗ္ဗတ္ထိက-ဟု သတိကို ဟောသည်။

ဗေဒဇ္ဈင်သုတ်၌ မှတ်သားဘွယ်များ [၁၆၅]

တူန့်ခြင်း၏ ဆန့်ကျင်ဘက် သုံးပါး၊ ပြန့်ခြင်း၏ ဆန့်
ကျင်ဘက် သုံးပါး၊ သဗ္ဗတ္ထိကတပါး၊ ဤသို့ ခုနစ်ပါးကို
ဟောသည်။

ဗေဒဇ္ဈင်သုတ်၌ မှတ်သားဘွယ်များ ပြီး၏။

(၈) အဘိဏ္ဍသုတ် ပါဠိတော်ပါဌ်

[ဤသုတ်ကို အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်၊ ဒသက နိပါတ်၊
၁-ပဌမ ပဏ္ဏာသက ၅-အက္ခရာသဝဂ်၊ ၈-အဋ္ဌမသုတ်
အဖြစ်ဖြင့် သင်္ဂါယနာတင်ကြသည်။]

ဒသယိမေ ဘိက္ခဝေ မ္ဗော ပဗ္ဗဇိတေန အဘိဏ္ဍံ
ပစ္စေကိတဗ္ဗံ၊ ကတမေ ဒသ။

၁။ ဝေဝဏ္ဏိယမ္ပိ အဇ္ဈပဂတောတိ ပဗ္ဗဇိတေန
အဘိဏ္ဍံ ပစ္စေကိတဗ္ဗံ။

၂။ ပရပဋိပဒ္ဓာ မေ ဇီဝိကာတိ ပဗ္ဗဇိတေန အဘိဏ္ဍံ
ပစ္စေကိတဗ္ဗံ။

၃။ အညော မေ အာကပ္ပေါ ကရဏိယောတိ
ပဗ္ဗဇိတေန အဘိဏ္ဍံ ပစ္စေကိတဗ္ဗံ။

၄။ ကစ္စိ နုခေါ မေ အတ္တာ သီလတော နဥပဝဒဏိတိ
ပဗ္ဗဇိတေန အဘိဏ္ဍံ ပစ္စေကိတဗ္ဗံ။

၅။ ကစ္စိ နုခေါ မံ အနုဝိစ္စ ဝိညု။ သဗြဟ္မစာရိ သီလတော
န ဥပဝဒန္တိတိ ပဗ္ဗဇိတေန အဘိဏ္ဍံ ပစ္စေကိတဗ္ဗံ။

၆။ သဗ္ဗေဟိ မေ ပိယေဟိ မနာပေဟိ နာနာဘာဝေါ
ဝိနာဘာဝေါတိ ပဗ္ဗဇိတေန အဘိဏ္ဍံ ပစ္စေကိတဗ္ဗံ။

၇။ ကမ္မဿကောမ္ပိ ကမ္မဒါယာဒေါ ကမ္မယောနိ
ကမ္မဗန္ဓု၊ ကမ္မပဋိသရဏော၊ ယံကမ္မံ ကရိဿာမိ ကလျာဏံ
ဝါ ပါပကံဝါ၊ တဿ ကမ္မဿ ဒါယာဒေါဘဝိဿာမိတိ
ပဗ္ဗဇိတေန အဘိဏ္ဍံ ပစ္စေကိတဗ္ဗံ။

၈။ ကထံ ဘူတဿ မေ ရုတ္တိ ဒိဝါဝိတိဝတ္တန္တိတိ ပဗ္ဗ-
ဇိတေန အဘိဏ္ဍံ ပစ္စေကိတဗ္ဗံ။

၉။ ကစွိ နှခေါ အဟံ သုညာဂါရေ အဘိရမာမိတံ
ပဗ္ဗဇိတေန အဘိဏ္ဍံ ပစ္စဝေက္ခိတဗ္ဗံ။

၁၀။ အတ္ထိနှခေါ မေ ဥက္ကရိမနုဿဓမ္မော အလမရိယ-
ဉာဏဒဿန ဝိသေသော အဓိဂတော၊ သော ခေါဟံ ပစ္ဆိ-
မေကာလေ သ ဗြဟ္မစာရိဟိ ပုဋ္ဌော နမက္ခံ ဘဝိဿာမိတံ
ပဗ္ဗဇိတေန အဘိဏ္ဍံ ပစ္စဝေက္ခိတဗ္ဗံ။

ဣမေ ခေါ ဘိက္ခဝေ ဒဿဓမ္မော ပဗ္ဗဇိတေန အဘိဏ္ဍံ
ပစ္စဝေက္ခိတဗ္ဗာတိ။

အဘိဏ္ဍသုတ်ပါဠိတော်ပါဠိ ပြီး၏။

အဘိဏ္ဍသုတ်ပါဠိတော်နိဿယ

ဘိက္ခဝေ၊ ချစ်သားဟေန်းတို့။ ဒဿ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော။
ဣမေဓမ္မော၊ ဤတရားတို့ကို။ ပဗ္ဗဇိတေန၊ ရဟန်းသည်။
အဘိဏ္ဍံ၊ မပြတ်။ [ဧကဓဏဟူလို့။] ပစ္စဝေက္ခိတဗ္ဗာ၊ ဆင်ခြင်
သုံးသပ်အပ်ကုန်၏။ ကတမေ ဒဿ၊ အဘယ် ဆယ်ပါးတို့
နည်းဟူမကား။

၁။ ဝေဇဏ္ဍိယံ၊ မတူသောအဆင်းရှိသူ၏ အဖြစ်သို့။
အဇ္ဈ၊ ပဝတော၊ ငါချဉ်းကပ်ရသည်။ အဗ္ဗိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊
ဤသို့။ ပဗ္ဗဇိတေန၊ ရဟန်းသည်။ အဘိဏ္ဍံ၊ မပြတ်။ ပစ္စ-
ဝေက္ခိတဗ္ဗံ၊ ဆင်ခြင်သုံးသပ်အပ်၏။

၂။ မေ၊ ငါ၏။ ဇီဝိကာ၊ အသက်ရှည်ခြင်းသည်။ ပရ-
ဇဋိဗဒ္ဓော၊ သူတပါးတို့နှင့် စပ်၏။ ဣတိ....။ ပဗ္ဗဇိတေန....။

[တူပြီ။]

၁- ယောဟံ [မူကွဲ] ယေနာဟံ (?)

၃။ အညော၊ တပါးသော။ အာကပ္ပေါ၊ အပြုအမူကို။
မေ-မယာ၊ ငါသည်။ ကရဏီယော၊ ပြုအပ်၏။ ဣတိ...။
ပဗ္ဗဇိတေန...။ [တူပြီ။]

၄။ ကစ္စံ၊ အသို့နည်း။ မေ၊ ငါ၏။ အတ္တာ၊ ကိုယ်သည်။
ဝါ၊ စိတ်သည်။ သီလတော၊ သီလအားဖြင့်။ နုဥပဝဒတိ
နုခေါ၊ (သင်၏သီလ မစင်ကြယ်ဟု) မစွပ်စွဲလေသလော။
ဣတိ...။ ပဗ္ဗဇိတေန...။ [တူပြီ။]

၅။ ကစ္စံ၊ အသို့နည်း။ မံ၊ ငါကို။ အနုဝိစ္စ၊ စူးစမ်း၍။
ဝိညုသဗြဟ္မစာရီ၊ ပညာရှိသိတင်းသုံးနက်တို့သည်။ သီလ-
တော၊ သီလအားဖြင့်။ နုဥပဝဒန္တိနုခေါ၊ မစွပ်စွဲလေကုန်
သလော။ ဣတိ...။ ပဗ္ဗဇိတေန...။

၆။ သဗ္ဗေဟိ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ မေ၊ ငါ၏။ ပိယေဟိ
မနာပေဟိ၊ ချစ်အပ်သူ နှစ်သက်အပ်သူတို့နှင့်။ နာနာဘာဝေါ
ဝိနာဘာဝေါ၊ ရှင်ကဲ့၊ သေကဲ့ ကဲ့ခြင်းသည်။ ဟောဘိ၊
ဖြစ်မြဲတည်း။ ဣတိ...။ ပဗ္ဗဇိတေန...။

၇။ အဟံ၊ ငါသည်။ ကမ္မဿကော၊ ကံဟူသော မိမိ
ဥစ္စာရှိသူသည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ ကမ္မဒါယာဒေါ၊ ကံပေးသော
အမှုကို ခံယူရသူသည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ ကမ္မယောနိ၊
ကံဟူသော ဆွေမျိုးရှိသူသည်။ အမှိ...။ ကမ္မပန္န၊ ကံဟူ
သော အဆွေခင်ပွန်း ရှိသူသည်။ အမှိ...။ ကမ္မပဋိသရဏော၊
ကံဟူသော အားကိုးရာရှိသူသည်။ အမှိ...။ ကလျာဏံဝါ၊
ကောင်းသည်လည်း ဖြစ်သော။ ပါပကံဝါ၊ မကောင်းသည်
လည်း ဖြစ်သော။ ယံကမ္မံ၊ အကြင်ကံကို။ အဟံ၊ ငါသည်။
ကရိယာမိ၊ ပြုအံ့။ တဿကမ္မဿ၊ ထိုကံ၏။ ဒါယာဒေါ၊

ပေးသောအမှုကို ခံယူရသူသည်။ ဘဝိဿာမိ၊ ဖြစ်ရလတ္တံ့။
ဣတိ...။ ပဗ္ဗဇိတေန...။

၈။ ကထံဘူတဿ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သော။ မေ၊ ငါ့အား။
ရုတ္တိဒိဝါ၊ ညဉ့်၊ နေ့တို့သည်။ ဝိတိဝတ္တန္တိ၊ လွန်ကုန်သနည်း။
ဣတိ...။ ပဗ္ဗဇိတေန...။

၉။ ကစ္စိ၊ အသို့နည်း။ အဟံ၊ ငါသည်။ သုညာဂါရေး၊
ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်၌။ အဘိရမာမိနုခေါ၊ တယောက်တည်း
မွေ့လျော်၏လော။ ဣတိ...။ ပဗ္ဗဇိတေန...။

၁၀။ မေ၊ ငါ့အား။ အဓိဂတော၊ ရအပ်သော။ အလာမ-
ရိယဉာဏဒဿန ဝိသေသော၊ ကိလေသာကို ဖျက်ဆီးခြင်းငှာ
ဝှမ်းနှိုင်းသော မြတ်သော ဉာဏ်အမြင်ရှိသော။ ဥတ္တရိမနုဿ-
ဓေမ္မာ၊ လူလွန်လူမြတ်တို့ ရအပ်သော ဈာန်၊ မဂ်၊ ဖိုလ် တရား
သည်။ အတ္ထိနုခေါ၊ ရှိ၏လော။ သောခေါဟံ၊ ထိုငါသည်။
ပစ္ဆိမောလေ၊ သေရာညောင်စောင်း၊ လျောင်းစက်သော
နောက်ကာလ၌။ သဗြဟ္မစာရီဟံ၊ သီတင်းသုံးတော်တို့သည်။
ဗုဒ္ဓော၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်။ နမကုဘဝိဿာမိ၊ မျက်နှာ
မသာမယာသောသူ မဖြစ်ရလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဗ္ဗဇိတေန၊
ရဟန်းသည်။ အဘိဏ္ဍ၊ မပြတ်။ ပစ္စဝေက္ခိတဗ္ဗာ၊ ဆင်ခြင် သုံးသပ်အပ်ကုန်
သပ်အပ်၏။

ဘိက္ခုဝေ၊ ချစ်သားရဟန်းတို့။ ဒဿ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော။
ဣမေခေါဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့ကို။ ပဗ္ဗဇိတေန၊ ရဟန်းသည်။
အဘိဏ္ဍ၊ မပြတ်။ ပစ္စဝေက္ခိတဗ္ဗာ၊ ဆင်ခြင် သုံးသပ်အပ်ကုန်
၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မိန့်တော်မူ၏။

အဘိဏ္ဍသုတ်ပါဠိတော်နိဿယ ပြီး၏။

အဘိဏ္ဍသုတ်၌ ပွတ်သားဘွယ်များ

၁။ ဝေဝဏ္ဏိယသည် ကိုယ်၏ ဝေဝဏ္ဏိယ၊ ပရိက္ခရာ၏ ဝေဝဏ္ဏိယဟု နှစ်မျိုးရှိ၏။ ဆံ၊ မုတ်ဆိတ်၊ ပယ်ရိတ်ခြင်းဖြင့် ကိုယ်၏ ဝေဝဏ္ဏိယ-ကိုယ်အဆင်း ပျက်ခြင်း၊ လူတို့နှင့်မတူခြင်းကို သိအပ်၏။ အဆင်းအထူးထူးဖြင့် နူးညံ့သော ဝတ်ကြောင်တို့ကို မဝတ်မူ၍ ဓားဖြင့် ဖြတ်ချုပ်သော ဖန်ရည်ဆိုးသက်န်းတို့ကို ဝတ်ရခြင်းဖြင့်၎င်း၊ မှန်မြတ်သော ဘောဇဉ်တို့ကို ရွှေခက်၊ ငွေခက်တို့၌ မစားမူ၍ သံသပိတ်၊ မြေသဂိတ်တို့၌ အရောအနှော ရသော ဆွမ်းတို့ကို စားရခြင်းဖြင့်၎င်း၊ အသရေရှိ တိုက်ခန်း၌ ကောင်းမြတ်သော အခင်းတို့၌ အိပ်ခြင်း၊ ထိုင်ခြင်းကို မပြုမူ၍ သစ်ပင်ရင်းကျောင်း၌ မြက်ခင်းစသည်တို့၌ အိပ်ခြင်း၊ သားချပိုင်း ဖျာ စသည်တို့၌ ထိုင်ရခြင်းဖြင့်၎င်း၊ ထောပတ် ဆီဦးစသည်ကို ဆေးကိစ္စမပြုမူ၍ နွားကျင်ပုပ် စသည်ကို ဆေးကိစ္စပြုရခြင်းဖြင့်၎င်း ပရိက္ခရာ၏ ဝေဝဏ္ဏိယ-ပရိက္ခရာအသုံးအဆောင်ပျက်ခြင်း၊ လူပရိက္ခရာနှင့် မတူခြင်းကို သိအပ်၏။ ဤသို့ဆင်ခြင်သူအား မာန်မာန်ကို ပယ်ဖျောက်နိုင်၏။ [ကာမဂုဏ် လိုက်စားသော အောက်တန်းစားလူတို့ကို ဘက်ပြိုင်တုပခြင်း ကင်း၏။]

၂။ ငါ၏ ပစ္စည်းလေးပါး အသက်မွေးကြောင်းသည် သူတပါးတို့နှင့်စင်၏ဟု ဆင်ခြင်သူအား အသက်မွေးခြင်းသည် စင်ကြယ်၏။ [ထုရားသာသနာကို သဒ္ဓါ၌ လှူသော ပစ္စည်းလေးပါးသည် အသက်မွေး မကောင်းသော ရဟန်းပျက်အား သံတွေ့ခဲရဲရဲထက် ပြင်းထန်သည်ဟု သတိမလစ်

သောကြောင့်တည်း။] ဆွမ်းကိုလည်း ရိုသေသူဖြစ်၏။ ပစ္စည်း
လေးပါး၌ မဆင်ခြင်ဘဲ သုံးဆောင်ခြင်း မည်သည်လည်း
မဖြစ်။

၃။ လူတို့သည် ရင်ပတ်ကော့၍ လည်ပင်းထောင်၍
တင့်တယ်သောခြင်းအဖြစ် မမှတ်မသားလှမ်းသွားခြင်းပြုလျက်
သွားခြင်း အမှုအရာရှိကုန်၏။ ငါ၏အပြုအမူကား တမျိုးသာ
တည်း။ ငြိမ်သက်သောဗုဒ္ဓ၏ ငြိမ်သက်သောစိတ်ဖြင့် ထမ်းပိုး
တပြန်လေးတောင်မျှရှုလျက် မညီညွတ်ရာ၌ ရေလှည်းကြီး သွား
သကဲ့သို့ ဖြေးဖြေး လှမ်းသွားခြင်းအပြုအမူဖြင့် သွားအပ်၏ဟု
ဆင်ခြင်သူအား ဣရိယာပုထ် သာရုပ္ပဖြစ်၏။ သိက္ခာသုံးပါး
တို့လည်း ပြည့်ကုန်၏။ [ကာမ ကျေးကျွန်တို့၏ အမှုအရာကို
အတုမယူ။]

၄။ အတ္တာဟူသည် စိတ်ဖြစ်၏။ စိတ်က သင်၏သီလ
မစင်ကြယ်ဟု သီလကြောင့် မစွပ်စွဲလေအံ့လောဟု ဆင်ခြင်သူ
အား ကိုယ်တွင်း၌ ဟိရိဂုဏ်ကို ဖြစ်စေနိုင်၏။ [သူတပါး မသိ
သော်လည်း မိမိအကြောင်း မိမိသာ အတတ် သိသောကြောင့်
တည်း။] ဒွာရသုံးပါးတို့၌ စောင့်စည်းခြင်းကိုလည်း ပြီးစေနိုင်
၏။ စတုပါရိသုဒ္ဓိ သီလလေးပါးလည်း စင်ကြယ်၏။ စတုပါရိ
သုဒ္ဓိ သီလ၌တည်၍ ဝိပဿနာပွားစေ၍ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုလည်း
ယူနိုင်၏။

၅။ ပညာရှိ သီတင်းသုံးဘော်တို့သည် ငါ့ကို စူးစမ်း၍
မစွပ်စွဲကုန်အံ့လောဟု ဆင်ခြင်သူအား ပြင်ပ၌ ဩတ္တပ္ပ
ဂုဏ်ကို တည်စေနိုင်၏။ [လှူအပေါင်းကို အလေးပြုနိုင်သော
ကြောင့်တည်း။] ဒွာရသုံးပါးတို့၌ စောင့်စည်းခြင်း၊ စတုပါရိ-

သုဒ္ဓိသီသ စင်ကြယ်ခြင်းဖြင့် ဝိပဿနာပွားစေ၍ အရဟတ္တ ဖိုလ်ကိုလည်း ယူနိုင်၏။

၆။ ဇာတိအားဖြင့် နာနာတာဝ၊ မရုဏအားဖြင့် ဝိနာ-
တာဝဖြစ်ခြင်းတည်းဟု ဆင်ခြင်သူအား ဒွာရသုံးပါး၊ မစောင့်
စည်းခြင်း မည်သည် မဖြစ်၊ မရုဏသတိသည် ကောင်းစွာ
ထင်၏။ [သေဘေးမြင်သူကို သေမင်းမမြင်နိုင်ဟု ဟောသည်။
သူ့ကိုမမြင်လျှင် သူက မြင်လိမ့်မည်။]

၇။ သမ္မသက ဖြစ်ခြင်းကို ဆင်ခြင်သူအား မကောင်းမှု
ပြုခြင်းမည်သည် မဖြစ်နိုင်။

၈။ ငါသည် ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ် ပြုလျက်လော၊ မပြုလျက်
လော။ ကောင်းချီးပေးသော ကောင်းမှုကိုပြုခြင်း၌ ဆုတ်နစ်
ခြင်း မရှိ၊ သရဏ္ဍာယ်ခြင်း၊ နှလုံးသွင်းခြင်း ပြုလျက်လော၊
မပြုလျက်လော။ အဘယ်သို့ဖြစ်သော ငါအား ညဉ့်၊ နေ့သို့
သည် လွန်ကုန်သနည်းဟု ဆင်ခြင်သူအား ဝါ-အကောင်း
ပြုလျက် အချိန်ကုန်သလော၊ အဆိုးပြုလျက် အချိန်ကုန်
သလော-ဟု ဆင်ခြင်သူအား မမေ့မလျော့သော အပူမာဒ
တရားသည် ပြည့်စုံနိုင်၏။

၉။ ဆိတ်ငြိမ်ရာ အရပ်၌ ဣရိယာပုထ် လေးပါးတို့၌
ငါတယောက်တည်း မေ့လျော့နိုင်၏လောဟု ဆင်ခြင်သူအား
ကာယဝိဝေကသည် ဗြည့်စုံနိုင်၏။ [ရှေးပြုမိလိသူအား
ဝိဝေကမပြည့်။]

၁၀။ ပစ္စိမကာလသည် သေရာညောင်စောင်း လျောင်းစက်
သောကာလ ဖြစ်၏။ ဤနည်းဖြင့် ဆင်ခြင်သူအား မောဃ
ကာလကိရိယ- အချည်းနှီးသေခြင်းမည်သည် မဖြစ်။ ရှေးအခါ

က သေခါနီးတွင် တရားထူးရသလော၊ မရသလောဟု မေးကြ
၏။ ဤသို့ မေးတော့မှ အားထုတ်၍ အချို့ ရဟန္တာ ဖြစ်ပြီးမှ
ပရိနိဗ္ဗာန်စံသည်ကို ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၌ မြင်နိုင်၏။

• [ဘုရားလက်ထက်တော်၌ ရဟန္တာမဖြစ်ဘဲသေလျှင် ကဲ့ရဲ့
ခံရ၏။ ယခုကာလသေလျှင် အနာမာသ-ဤ၍ ဤမျှကျန်၏-
ဟုဆိုလျှင် အဘယ်မှာ နည်းယူစရာ ချီးမွမ်းဘွယ် / ရှိအံ့နည်း။
အပါယ်မလွတ်ဟု ကဲ့ရဲ့ထိုက်သည် စင်စစ်တည်း။ မပြတ်သတိ
ပြုသင့်၏။]

အဘိဏ္ဍသုတ်၌ မှတ်သားဘွယ်များ ပြီး၏။

ရှင်သာရိပုတ္တရာ၏ အာယုဝဗုဒ္ဓိဆေးနည်း

[မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်၊ ၁၁-သောတာပတ္တိ၊ ၃-သရဏာနိဝဂ်၊
၆-ဆဋ္ဌသုတ်။]

အခါတပါး အနာထပိဏ် သူဌေးကြီးသည် မကျန်း မမာ
ဂိလာနဖြစ်၍ ရှင်သာရိပုတ္တရာကို ကြွလာစေလိုကြောင်း
ပင့်လျှောက်လိုက်၏။ နောက်တနေ့နံနက်တွင် ရှင်သာရိပုတ္တရာ
သည် ရှင်အာနန္ဒာကို နောက်လိုက် အတော်ခေါ်၍ ကြွသွား
ပြီးလျှင် ရောဂါအဘယ်သို့နည်း၊ သက်သး၏လောဟု မေး၏။
အရှင်ဘုရား..... မသက်သာပါ။ ရောဂါတို့သည်လွန်စွာ တိုးပွား
ကုန်၏။ ဆုတ်နစ်ခြင်း မရှိကုန်ပါဟု လျှောက်၏။ ထိုအခါ
ရှင်သာရိပုတ္တရာသည် စကား ၁၄-ရပ်ဖြင့် ဝမ်းမြောက်စရာ
တခဏခြင်း ဝေဒနာပျောက်ကင်းအောင် ဟောကြား တော်
မူ၏။

ဟောကြားပုံကား-

၁။ ဒါယကာကြီး... ဗာလပုထုဇဉ်တို့သာလျှင် မြတ်စွာ
ဘုရား၌ မကြည်ညိုခြင်း ရှိသဖြင့် အပါယ်လေးပါးလား
ကြရသည်။ ထိုသို့သော မကြည်ညိုခြင်းသည် သင်၌ မရှိ။ ဘုရား
ရှင်၏ ဂုဏ်တော်၌ သက်ဝင်၍ ဣတိပိ-သောတဂဝါ အရဟံ-
ကိလေသာရန်သူကို သတ်တော် မှုတတ်သော မြတ်စွာဘုရား
ပါတကား-စသည်ဖြင့် ခဏခဏ အာရုံပြုနိုင်သည် မဟုတ်
လော။ မြတ်စွာဘုရား၌ ဤသို့သော ကြည်ညိုခြင်းကို မိမိ၌
မြင်ရလျှင် တဏှာခြင်း ဝေဒနာ ပျောက်ကင်းနိုင်ရ၏။

၂။ ဒါယကာကြီး... ဗာလပုထုဇဉ်တို့သာလျှင် တရား
တော်၌ မကြည်ညိုခြင်း ရှိသဖြင့် အပါယ်သို့ လားကြရသည်။
ထိုသို့သော မကြည်ညိုခြင်းသည် သင်၌ မရှိ။ တရားဆယ်ပါး
၏ ဂုဏ်တော်၌ သက်ဝင်၍ သူ့ကွာတော- မြတ်စွာ ဘုရားသည်
ကောင်းစွာ ဟောကြားအပ်သော မဂ်လေးတန်၊ ဖိလ်လေး
တန်၊ နိဗ္ဗာန်၊ ဗဒိယတ် ဆယ်ပါးသော တရားတော်မြတ်ပါ
တကား-စသည်ဖြင့် ခဏခဏ အာရုံပြုနိုင်သည် မဟုတ်ပါ
လော။ တရားဆယ်ပါး၌ ဤသို့သော ကြည်ညိုခြင်းကို မိမိ၌
မြင်ရလျှင် တဏှာခြင်း ဝေဒနာ ပျောက်ကင်းနိုင်ရ၏။

၃။ ဒါယကာကြီး... ဗာလပုထုဇဉ်တို့သာလျှင် သံဃာ
တော်၌ မကြည်ညိုခြင်းရှိသဖြင့် အပါယ်လေးပါး လားကြရ
သည်။ ထိုသို့သော မကြည်ညိုခြင်းသည် သင်၌ မရှိ။ သံဃာ
တော်၏ ဂုဏ်တော်၌ သက်ဝင်၍ သုပ္ပဋိပဇ္ဇော-ကောင်းသော
အကျင့်ကိုကျင့်ဆဲ ကျင့်ပြီးဖြစ်သော အရိယာသံဃာ ရှစ်ပါး
အပေါင်းပါတကား-စသည်ဖြင့် ခဏခဏ အာရုံပြုနိုင်သည်

မဟုတ်လော။ သံဃာတော်၌ ဤသို့သော ကြည်ညိုခြင်းကို မိမိ၌ မြင်ရလျှင် တခဏခြင်း ဝေဒနာ ပျောက်ကင်းနိုင်ရာ၏။

၄။ ဒါယကာကြီး.... ဗာလပုထုဇဉ်တို့သာလျှင် ဒုဿီလ သဘော ရှိသဖြင့် အပါယ်လေးပါး လားကြရသည်။ ထိုသို့ သော ဒုဿီလသဘောသည် သင်၌ မရှိ။ အရိယာတို့သည် နှစ်သက်အပ်သော မကျိုး၊ မပေါက်၊ မကျား၊ မပြောက်သော အရိယကန္တသီလသာရှိသည် မဟုတ်လော။ ဤသို့သော အရိယ ကန္တသီလကို မိမိ၌မြင်ရလျှင် တခဏခြင်း ဝေဒနာ ပျောက် ကင်းနိုင်ရာ၏။

၅။ ဒါယကာကြီး.... ဗာလပုထုဇဉ်တို့သာလျှင် မိစ္ဆာ ဒိဋ္ဌိ-အမြင်မှားခြင်း ရှိသဖြင့် အပါယ်လေးပါး လားကြရ သည်။ ထိုသို့သော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိသည် သင်၌ မရှိ။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ- ကောင်းသော အမြင်သာ ရှိသည် မဟုတ်လော။ ဤသို့သော သမ္မာဒိဋ္ဌိကို မိမိ၌ မြင်ရလျှင် တခဏခြင်း ဝေဒနာပျောက် ကင်းနိုင်ရာ၏။

၆။ ဒါယကာကြီး.... ဗာလပုထုဇဉ်တို့သာလျှင် မိစ္ဆာ- သင်္ကပ္ပ-မှားသော အကြံရှိသဖြင့် အပါယ်လေးပါး လားကြ ရ သည်။ ထိုသို့သော မိစ္ဆာသင်္ကပ္ပသည် သင်၌ မရှိ။ သမ္မာ- သင်္ကပ္ပ-ကောင်းသော အကြံသာ ရှိသည် မဟုတ်လော။ ဤသို့ သော သမ္မာသင်္ကပ္ပကို မိမိ၌မြင်ရလျှင် တခဏခြင်း ဝေဒနာ ပျောက်ကင်းနိုင်ရာ၏။

၇။ ဒါယကာကြီး.... ဗာလပုထုဇဉ်တို့သာလျှင် မိစ္ဆာ- ဝါစာ-မှားသောစကား ရှိသဖြင့် အပါယ်လေးပါး လားကြ ရသည်။ ထိုသို့သော မိစ္ဆာဝါစာသည် သင်၌ မရှိ။ သမ္မာ-

ဝါစာ၊ ကောင်းသောစကားသာ ရှိသည်မဟုတ်လော။ ဤသို့
သော သမ္မာဝါစာကို မိမိ၌မြင်လျှင် တဏှာခြင်း ဝေဒနာ
ပျောက်ကင်းနိုင်ရာ၏။

၈။ ဒါယကာကြီး... ဗာလ ပုထုဇဉ်တို့သာလျှင် မိစ္ဆာ
ကမ္မန္တ-မှားသော အပြုအမူရှိသဖြင့် အပါယ်လေးပါး လားကြ
ရသည်။ ထိုသို့သော မိစ္ဆာကမ္မန္တသည် သင်၌ မရှိ။ သမ္မာ-
ကမ္မန္တ-ကောင်းသော အပြုအမူသာ ရှိသည် မဟုတ်လော။
ဤသို့သော သမ္မာကမ္မန္တကို မိမိ၌မြင်ရလျှင် တဏှာခြင်း
ဝေဒနာ ပျောက်ကင်းနိုင်ရာ၏။

၉။ ဒါယကာကြီး ... ဗာလပုထုဇဉ်တို့သာလျှင် မိစ္ဆာ-
အာဇီဝ-မှားသော အသက်မွေးခြင်း ရှိသဖြင့် အပါယ်လေး
ပါးလားကြရသည်။ ထိုသို့သော မိစ္ဆာအာဇီဝသည် သင်၌
မရှိ။ သမ္မာအာဇီဝ-ကောင်းသော အသက်မွေးခြင်းသာ
ရှိသည် မဟုတ်လော။ ဤသို့သော သမ္မာအာဇီဝကို မိမိ၌
မြင်ရလျှင် တဏှာခြင်း ဝေဒနာ ပျောက်ကင်းနိုင်ရာ၏။

၁၀။ ဒါယကာကြီး... ဗာလ ပုထုဇဉ်တို့သာလျှင် မိစ္ဆာ
ဝါယာမ-မှားသော လုံ့လရှိသဖြင့် အပါယ်လေးပါး လားကြ
ရသည်။ ထိုသို့သော မိစ္ဆာဝါယာမသည် သင်၌ မရှိ။ သမ္မာ-
ဝါယာမ-ကောင်းသော လုံ့လသာ ရှိသည်မဟုတ်လော။ ဤသို့
သော သမ္မာဝါယာမကို မိမိ၌မြင်ရလျှင် တဏှာခြင်း ဝေဒနာ
ပျောက်ကင်း နိုင်ရာ၏။

၁၁။ ဒါယကာကြီး... ဗာလ ပုထုဇဉ်တို့သာလျှင် မိစ္ဆာ
သတိ-မှားသော အောက်မေ့ခြင်း ရှိသဖြင့် အပါယ်လေးပါး
လားကြရသည်။ ထိုသို့သော မိစ္ဆာသတိသည် သင်၌ မရှိ။ သမ္မာ-

သတိ-ကောင်းသော အောက်မေ့ခြင်းသာ ရှိသည် မဟုတ်လော။ ဤသို့သော သမ္မာသတိကို မိမိ၌ မြင်ရလျှင် တခဏခြင်း ဝေဒနာ ပျောက်ကင်း နိုင်ရာ၏။

၁၂။ ဒါယကာကြီး... ဗာလပုထုဇဉ်တို့သာလျှင် မိစ္ဆာသမာဓိ-မှားသော တည်ကြည်ခြင်းရှိသဖြင့် အပါယ်လေးပါးလားကြရသည်။ ထိုသို့သော မိစ္ဆာသမာဓိသည် သင်၌ မရှိ။ သမ္မာသမာဓိ - ကောင်းသော တည်ကြည်ခြင်းသာ ရှိသည် မဟုတ်လော။ ဤသို့သော သမ္မာသမာဓိကို မိမိ၌ မြင်ရလျှင် တခဏခြင်း ဝေဒနာ ပျောက်ကင်းနိုင်ရာ၏။

၁၃။ ဒါယကာကြီး... ဗာလပုထုဇဉ်တို့သာလျှင် မိစ္ဆာ-ဥာဏ-အမှားဆင်ခြင်သော ပစ္စဝေက္ခဏာ ဥာဏ်ပျက် ရှိသဖြင့် အပါယ်လေးပါး လားကြရသည်။ ထိုသို့သော မိစ္ဆာဥာဏသည် သင်၌ မရှိ။ သမ္မာဥာဏ- အမှန်ဆင်ခြင်သော ပစ္စ-ဝေက္ခဏာဥာဏ်ကောင်းသာ ရှိသည် မဟုတ်လော။ ဤသို့သော သမ္မာဥာဏကို မိမိ၌ မြင်ရလျှင် တခဏခြင်း ဝေဒနာ ပျောက်ကင်းနိုင်ရာ၏။

၁၄။ ဒါယကာကြီး... ဗာလပုထုဇဉ်တို့သာလျှင် မိစ္ဆာဝိမုတ္တိ-ထွက်မြောက်ကြောင်း မဟုတ်သော မှားသော နှလုံးသွင်းခြင်း ရှိသဖြင့် အပါယ်လေးပါး လားကြရသည်။ ထိုသို့သော မိစ္ဆာဝိမုတ္တိသည် သင်၌ မရှိ။ သမ္မာဝိမုတ္တိ- ထွက်မြောက်ကြောင်းဖြစ်သော မှန်သော နှလုံးသွင်းခြင်းသာ ရှိသည် မဟုတ်လော။ ဤသို့သော သမ္မာဝိမုတ္တိကို မိမိ၌ မြင်လျှင် တခဏခြင်း ဝေဒနာပျောက်ကင်းနိုင်ရာ၏။

အရှင်သာရိပုတ္တရာ၏ အာယုဝခုနဆေးနည်း [၁၇၃]

ဤသို့ စကား ၁၄-ရပ်ဖြင့် ဝမ်းမြောက်စရာ ရှင်သာရိ-
ပုတ္တရာ ဟောကြားသောအခါ အနာထပိဏ်သူဌေးကြီး
အား ရောဂါဝေဒနာတို့သည် တစထခြင်း ပျောက်ကင်း
ကုန်၏။ ထိုနောက် ဆွမ်းကပ်၍ ဆွမ်းကိစ္စအပြီးတွင်
ဤသောတာပန်အင်္ဂါ ၁၄-ပါးတို့ကို အကျဉ်းချုပ်၍
ရှင်သာရိပုတ္တရာ ဟောပြန်၏။

ဟောပုံကား-

ဒါယကာကြီး....အကြင်သူအား မြတ်စွာဘုရား၌ ခိုင်
မြဲသောသဒ္ဓါ ရှိအံ့၊ ချီးမွမ်းအပ်သော အရိယကန္တသီလ
ရှိအံ့၊ သံဃာအပေါင်း၌ ကြည်ညိုခြင်းပသာဒ ရှိအံ့၊ သမ္မာ
ဒိဋ္ဌိဉာဏ် ဖြောင့်မှန်ခြင်း ရှိအံ့၊ ဤသို့သော သောတာပန်
အင်္ဂါ ရှိသူကို မဆင်းရဲသူ၊ မမဲ့သူဟု ဟောကြားကုန်၏။
ထိုသူ၏ အသက်ရှည်ခြင်းသည် အချည်းနှီး အလကားမဟုတ်။
ထို့ကြောင့် ထိုသောတာပန်အင်္ဂါတို့ကို ပြည့်စုံအောင်
အားထုတ်ရာ၏။

ဤသို့ ဝမ်းမြောက်စွာ တရားဟော၍ ဖဲသွားပြီးနောက်
ရှင်အာနန္ဒာသည် မြတ်စွာဘုရားထံ ချဉ်းကပ်၍ အနာထပိဏ်
သူဌေးကြီး ဂိလာနအား ရှင်သာရိပုတ္တရာ ဤသို့ ဤသို့
တရားဟောပါသည်။ ရောဂါလည်း ထစထခြင်း ပျောက်
ပါသည်ဟု လျှောက်၏။ ချစ်သားအာနန္ဒာ....သာရိပုတ္တရာသည်
ပညာ ရှိ၏၊ ကြီးသောပညာ ရှိ၏။ သောတာပန်အင်္ဂါ
လေးပါးကို [၁၄-ပါးဖြစ်အောင်] ဆယ်ပါးခဲ့၍ ဝေဖန်နိုင်
ပေသည်ဟု ချီးမွမ်းစကား မိန့်ကြားတော်မူလေ၏။

ရှင်သာရိပုတ္တရာ၏ အာယုဝခုနဆေးနည်း ပြီး၏။

အပယ်မကျနိုင်သောနည်း

[မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်၊ ၁၃-သောတာပတ္တိ၊ သပ္ပညဝဂ်၊
 ၄-စတုတ္ထသုတ် မြတ်စွာဘုရားနည်း။]

မြတ်စွာဘုရားသည် ကပိလဝတ်ပြည် နိဂြောဓာရုံကျောင်း
 ၌ သီတင်းသုံးတော်မူသောအခါ မဟာနာမ် ဥပါသကာ
 သည် ချဉ်းကပ်၍ ဤသို့ နားတော်လျှောက်၏။ မြတ်စွာဘုရား....
 ပညာရှိသော ဥပါသကာချင်း မကျန်းမမာ ပြင်းထန်စွာ
 ဂိလာန ဖြစ်သောအခါ ဤသို့၊ ဤသို့၊ သြဝါဒ ပေးအပ်၏
 ဟု မြတ်စွာဘုရားထံမှ မကြားမနာရသေးပါဘုရား ဟု
 လျှောက်၏။

[ဤမဟာနာမ်ဟူသည် မြတ်စွာဘုရားနှင့် ညီအစ်ကို
 တော်စပ်၏။ မြတ်စွာဘုရားထက် အသက်တလ ကြီး၏။
 ဘံထွေးတော်သုက္ကောဒနမှ ဖွားမြင်၏။ ရှင်အနုရုဒ္ဓါ၏အစ်ကို
 ဖြစ်၏။ သကဒါဂါမ် ဥပါသကာဖြစ်၏။]

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ မဟာ
 နာမ်.... ပညာရှိသော ဥပါသကာချင်း မကျန်းမမာ ပြင်းထန်
 စွာ ဂိလာနဖြစ်သောအခါ ဤသို့ သြဝါဒစကား ပြောကြား
 အပ်၏။ သက်သာခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော တရားလေးပါး
 တို့ဖြင့် သက်သာအောင် ပြောကြားအပ်၏။

ပြောကြားပုံကား-
 အရှင်သည် ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာ သက်သာပါလော့။
 သက်သာစေသတည်း။

၁။ အရှင်အား မြတ်စွာဘုရား၏ ဂုဏ်တော်၌ သက်ဝင်၍
 ဣတိပိ သောဘဂဝါ-အရဟံ - ကိလေသာ ရန်သူကို သတ်

တော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားပဟိတကား- ဤသို့ စသည်ဖြင့် သက်ဝင်ယုံကြည်ခြင်းသည် ရှိပေ၏။

၂။ တရားတော်၌ သွားကွာတော- မြတ်စွာဘုရားသည် ကောင်းစွာဟောကြားအပ်သော ဖင်လေးတန်၊ ဖိုလ်လေးတန်၊ နိဗ္ဗာန်၊ ဗရိယတ် ဆယ်ပါးသော တရားတော်မြတ်ပဟိတကား- ဤသို့ စသည်ဖြင့် သက်ဝင်ယုံကြည်ခြင်းသည် ရှိပေ၏။

၃။ သံဃာတော်၌ သုပ္ပဋိပဇ္ဇော-ကောင်းသော အကျင့်ကို ကျင့်ဆဲ၊ ကျင့်ပြီးဖြစ်သော အရိယာသံဃာ ရှစ်ပါး အပေါင်း ပဟိတကား- ဤသို့ စသည်ဖြင့် သက်ဝင်ယုံကြည်ခြင်းသည် ရှိပေ၏။

၄။ ချီးမွမ်းအပ်သော မကျိုး၊ မပေါက်၊ မကျား၊ မပြောက် သော အရိယကန္တ သီလသည် ရှိပေ၏။ ဤသို့ သောတာပန်၏ အင်္ဂါဖြစ်သော လေးပါးသောတရားတို့ဖြင့် ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာ သက်သာပါလော့၊ သက်သာစေသတည်းဟု သြဝါဒ စကား ပြောကြားအပ်၏။

ဤသို့ ပြောကြားပြီးလျှင် အရှင်အား မိဘတို့၌ [ကြောင့် ကြစရာဟု] ငဲ့ကွက်ခြင်းသည် ရှိသလောဟု မေးအပ်၏။ ရှိပါ သည်ဟု ဆိုငြားအံ့၊ အရှင်အား ငဲ့ကွက်ခြင်း ရှိသော်၎င်း၊ မရှိသော်၎င်း သေခြင်းနှင့်စပ်သော သေမျိုးတို့သာတည်း၊ ကြောင့်ကြ၍ မရစကောင်း၊ မိဘတို့၌ ငဲ့ကွက်ခြင်းကို ပယ်စွန့် ပါလော့ဟု ပြောကြားအပ်၏။

မိဘတို့၌ ငဲ့ကွက်ခြင်း မရှိ၊ ပယ်ပြီးပါပြီဟု ဆိုငြားအံ့၊ သား၊ မယားတို့၌ ငဲ့ကွက်ခြင်းသည် ရှိပါသလောဟု မေး

အပ်၏။ ရှိပါသည်ဟု ဆိုကြားအံ့၊ အရှင်အား ငဲ့ကွက်ခြင်း ရှိသော်၎င်း၊ မရှိသော်၎င်း သေခြင်းနှင့်စပ်သော သေမျိုးတို့ သာတည်း။ ကြောင့်ကြ၍ မရစကောင်း၊ သား၊ မယားတို့၌ ငဲ့ကွက်ခြင်းကို ပယ်နှုတ်ပါလော့ဟု ပြောကြားအပ်၏။

သား၊ မယားတို့၌ ငဲ့ကွက်ခြင်း မရှိ၊ ပယ်ပြီးပါပြီဟုဆိုကြား အံ့၊ လူပြည်၌ဖြစ်သော ကာမဂုဏ် လူ့စည်းစိမ်တို့၌ ငဲ့ကွက် ခြင်းသည် ရှိသလောဟု မေးအပ်၏။ ရှိပါသည်ဟု ဆိုကြား အံ့၊ လူ့စည်းစိမ်ထက် နတ်စည်းစိမ်သည် သာလွန် ကောင်း မြတ်၏။ လူ့စည်းစိမ်မှ စိတ်ကိုပယ်၍ စာတုမဟာရာဇ်နတ်တို့၌ စိတ်ထားပါလော့ဟု ပြောကြားအပ်၏။

စာတုမဟာရာဇ်နတ်တို့၌ စိတ်ထားပါပြီဟု ဆိုကြားအံ့၊ စာတုမဟာရာဇ်ထက် တာဝတိံသာ နတ်စည်းစိမ်သည် သာလွန် ကောင်းမြတ်၏။ စာတုမဟာရာဇ်မှ စိတ်ကိုပယ်၍ တာဝတိံသာနတ်တို့၌ စိတ်ထားပါလော့ဟု ပြောကြား အပ်၏။

တာဝတိံသာနတ်တို့၌ စိတ်ထားပါပြီဟု ဆိုကြားအံ့၊ တာဝတိံသာထက် ယာမာ၊ ယာမာထက် တုသိဘာ၊ တုသိ တာထက် နိဗ္ဗာနရတီ၊ နိဗ္ဗာနရတီထက် ပရနိမ္မိတဝသဝတ္တီ နတ်စည်းစိမ်သည် သာလွန်ကောင်းမြတ်၏။ နိဗ္ဗာနရတီမှ စိတ်ကိုပယ်၍ ပရနိမ္မိတဝသဝတ္တီနတ်တို့၌ စိတ်ထားပါလော့ဟု ပြောကြားအပ်၏။

ပရနိမ္မိတဝသဝတ္တီနတ်တို့၌ စိတ်ထားပါပြီဟု ဆိုကြားအံ့၊ ပရနိမ္မိတဝသဝတ္တီထက် ဗြဟ္မာပြည်သည် သာလွန် ကောင်း

မြတ်၏။ ပရနိမ္မိတဝသဝတ္တိမှ စိတ်ကိုပယ်၍ ဗြဟ္မာပြည်၌ စိတ်ထားပါလော့ဟု ပြောကြားအပ်၏။

ဗြဟ္မာပြည်၌ စိတ်ထားပါပြီဟု ဆိုငြားအံ့၊ အရှင် အမျိုးကောင်းသား....ဗြဟ္မာပြည်သည် အနိစ္စ၊ အမြဲ မရှိ။ အဒ္ဓ၊ ၀၊ မခိုင်မမြဲ။ သက္ကာယပရိယာပန္န၊ လောကီခန္ဓာငါးပါးဟူသော သက္ကာယလောက၌ အကျုံးဝင်၏။ ဗြဟ္မာပြည်၌ စိတ်ကို ပယ်၍ သက္ကာယနိရောဓ- သက္ကာယလောက ချုပ်ရာ လောကုတ္တရာနိဗ္ဗာန်၌ စိတ်ထားပါလော့ဟု ပြောကြားအပ်၏။

ဗြဟ္မာပြည်မှ စိတ်ကို ပယ်ပြီးပါပြီ၊ သက္ကာယ နိရောဓ ဖြစ်သော လောကုတ္တရာနိဗ္ဗာန်၌ စိတ်ထားပါပြီဟု ဆိုငြားအံ့၊ ဒါယကာ မဟာနာမ်....ဤလောကမှ လွတ်သောစိတ်ရှိသော ဥပါသကာ၏လွတ်ခြင်း ဝိမုတ္တိသည် အာသဝေါမှ လွတ်သောစိတ်ရှိသော ရဟန္တာ၏ ဝိမုတ္တိနှင့် တစုံတခု ထူးခြားသေး၏ဟု ငါတုရား မဟောနိုင်ဟူ၍ မဟာနာမ် ဥပါသကာအား မိန့်ကြားတော်မူလေ၏။

[ဘိက္ခု သံဃာ၏ ဝတ်ကြီး၊ ဝတ်ငယ် သီလ၊ သမာဓိဂုဏ် တို့၌ ပမာဏ မရှိ။ ဥပါသကာ၏ဂုဏ်တို့ထက် ကြီးကျယ်သော်လည်း၊ မဂ်၊ဖိုလ်ထိုးထွင်း၍ သိသောအခါ ဘိက္ခုတို့နှင့် ဥပါသကာတို့၏ မဂ်၊ဖိုလ်၌ အထူးမရှိဟု မှတ်အပ်၏။ ဤ၌ပညာရှိသော ဥပါသကာဟူသည်ကို သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်ဟု အလိုရှိအပ်၏။]

ဤသို့လျှင် ဂိလာနပုဂ္ဂိုလ်တို့အား မျက်မှောက်အကျိုး၊ တမလွန်အကျိုးနှင့် စပ်သော ဓမ္မာနုဂ္ဂဟဖြင့် ချီးမြှောက်

ထောက်ပံ့ပံ့တို့ကို မဟာကရုဏာဖြင့် ဟောကြား ညွှန်ပြ
 ဆော်မူသည် သုတ္တန်ဒေသနာတို့ကို အမျိုးကောင်းသား
 ကုသပုတ္တတို့သည် ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပတ်ဖြင့် ပူဇော်မည်ဟု
 အတုလိုက်ကာ ရဟန်းဂိလာန၊ ဥပါသကာဂိလာနတို့အား
 ချီးမြှောက် ထောက်ပံ့ နိုင်ကြပါစေ။ မိမိကိုယ်တိုင် ဂိလာန
 ဖြစ်သောအခါလည်း သက္ကာယ နိရောဓ၌ စိတ်ထားနိုင်
 အောင်၊ ဝိမုတ္တိဉာဏ်ဆိုက်အောင် နှလုံးသွင်းနိုင်ကြပါစေ
 ကုန်သတည်း။

အပါယ်မကျနိုင်သောနည်း ပြီး၏။

(၉) ဒုဋ္ဌဂါမဏိ မင်းကြီးဝတ္ထု

သာသနာတော်နှစ် ၃၄၀-ပြည့်တွင် သီဟိုဠ်ကျွန်း အနု
 ရာမြို့၌ ဣန္ဒြာရကျေးမင်း နန်းတက်၍ မင်းပြုသည်။ ၃၆၄-
 နှစ်တွင် ဒုဋ္ဌဂါမဏိမင်းသည် ဣန္ဒြာရကျေးမင်းကို ပယ်ရှား
 ၍ တကျန်းလုံး ကေရာဇ်မင်း ဘိသိက်ခံ၍ မင်းပြုသည်။
 ထို့နောက် ညီတော် သဒ္ဓာတိဿမင်းသည် နောင်တော်၏
 အရိပ်အရာကို ဆက်ခံသည်။

ဒေဝါနိပိယတိဿ မင်းကြီး၏ညီတော် မဟာနာဂမင်း
 သားသည် အိမ်ရှေ့မင်းဖြစ်၍ မိဖုရားရန်ကြောင့် ရောဟန
 ဇနပုဒ်သို့ ရှေ့ပြောင်း၍ နေ၏။ တနေ့တခြား အိမ်ခြေတိုး
 ပွားသောကြောင့် ထိုဇနပုဒ်သည် မဟာဂါမဟု အမည်
 တွင်သည်။ မဟာနာဂမင်း လွန်သောအခါ သားတော်
 တိဿသည် ထိုမဟာဂါမ၌ မင်းပြုသည်။ ထို့နောက် ၎င်း၏

သား ဂေါဋ္ဌာဘယမင်း၊ ၎င်း၏သား ကာကဝဏ္ဏတိဿ
မင်းတို့သည် ဆက်၍မင်းပြုကုန်၏။ ကာကဝဏ္ဏတိဿမင်းကြီး
၏ မိဖုရားကား ဝိဟာရဒေဝီမည်၏။ ၎င်းတို့ ဩဋ္ဌဂါမဏိနှင့်
ညီတော် သဒ္ဓာတိဿမင်းသားနှစ်ပါး ဖွားမြင်သည်။ မဟာ
ဂါမဏိနှင့် ဧဋ္ဌာရကျေးမင်း နယ်စပ်ကား ဂင်္ဂါမြစ်လျှင် အခြား
ရှိ၏။

ဒုဋ္ဌဂါမဏိမင်းလောင်း၊ ။ကာကဝဏ္ဏမင်း လက်ထက်
၌ ကောဋိယဗုတကျောင်းတွင် သာမဏေတပါးသည် ဆရာ
စကားကို ရိုသေစွာနာ၏။ သီလစင်ကြယ်၏။ သံဃာအများ
၏ သုံးရေး၊ သောက်ရေး ဝတ်ပြု၏။ ကျောင်းဝတ်၊ ဘုရားဝတ်
စေတီရှင်ပြင်ပတ် မပြုတ်ပြု၏။ တောင်ထိပ်စေတီသို့ အများ
တက်လှယ်စိမ့်သောငှာ စောင်းတန်း၌ ကျောက်ဖျာကြီး
သုံးချပ်ခင်း၏။ ထိုသာမဏေသည် တနေ့သ၌ မကျန်းမာ
ဖြစ်၍ လှန်စွာ ပင်ပန်းခြင်းသို့ ရောက်၏။

ဝိဟာရဒေဝီမိဖုရားကြီးသည် ညချမ်းတွင် ကျောင်းသို့
လာ၍ မကျန်းမာသော သာမဏေတို့အား ဆေး၊ အဖျော်
စသည်ဖြင့် ပြုစု၍ သံဃာ့မထေရ်ထံ ချဉ်းကပ်၏။ မထေရ်
သည် မိဖုရား.....သင်သည်ရှေးကုသိုလ်ကြောင့် ယခုလို စည်း
စိမ့်ရပေသည်။ ကုသိုလ်ကောင်းမှုမမေ့နှင့် စသည်ဖြင့် ဆုံးမ
၏။ အရှင်ဘုရား.....စည်းစိမ်ကြီးသော်လည်း သားသမီး မရှိ
သဖြင့် အကျိုးမရှိပါဟု လျှောက်လတ်သော် မထေရ်သည်
အဘိညာဖြင့် ကြည့်ရှု၍ မိဖုရား....ယခု မကျန်းမာသော
သာမဏေကို ကြည့်ရှုလော့-ဟု တိုက်တွန်း၏။

မိဖုရားသည် သာမဏေ၏ သေအံ့နိုးသည်ကို မြင်၍
 မောင်ရှင်.... ငါတို့စည်းစိမ်ကား ကြီးကျယ်ပါသည်။ ငါတို့၏
 သား ဖြစ်ပါလော့ဟု ဆို၏။ ငါ မင်းအဖြစ် အလိုမရှိဟု
 ပယ်လတ်သော် ကိုယ်ဘိရင်ဘိ ပြုစု၍ မပြတ် တိုက်တွန်း၏။
 သာမဏေ စုတေလတ်သော် မိဖုရားကြီး၏ ဝမ်း၌ ပဋိသန္ဓေ
 တည်နေလေ၏။

ထိုအခါ မိဖုရားကြီးအား ဤသို့သော ချင်ခြင်း ဖြစ်၏။
 နှားလားဥသဘမျှကြီးသော ပျားအုံကို ခေါင်းရင်း၌ ထား၍
 လျောင်းစက်လျက် တသိန်းကျော် သံဃာတို့အား ပျား
 ဆွမ်းလောင်း၍ လှူကြွင်းစားလိုသည်တပါး၊ ဧဠာရ ကျေးမင်း
 ၏ စစ်သူကြီးဦးခေါင်းကိုဖြတ်၍ သံလျက်ဆေးရေကို ဦးခေါင်း
 ထက်၌ရပ်လျက် သောက်လိုသည်တပါး၊ အနုရာဓမ္မိအနီး
 ကြာကန်ကြီးမှ ကြာပန်းကို ဆင်လိုသည်တပါး၊ ဤသို့
 ချင်ခြင်းသုံးပါး ဖြစ်၏။

နိမိတ်ဘတ်သော ပညာရှိတို့သည် အရှင်မိဖုရား၏ သား
 တော်ကား ကြီးမားသောဘုန်း ရှိလတ္တံ့၊ ဧဠာရ ကျေးမင်းကို
 ပယ်ရှား၍ ကေရာဇ်ခင်းပြုလတ္တံ့၊ ဘုရားသာသာနာကို
 ထွန်းပစေလတ္တံ့ ဟု လျှောက်ဆိုကုန်၏။ ချင်ခြင်းသုံးပါး ပြည့်စုံ
 စွာရ၍ ဆယ်လမြောက်ဘွင် ဖွားမြင်လေ၏။

ပျားအုံကို မင်းကြီးရှာစေသောအခါ သတ္တဝ တို့ အသံကို
 နားလည်သော သူအိုတယောက်တည်း တောင်အကြား၌
 မုဒရက်ပင် ပွင့်သော အခါ သစ်ခွံငြမ်းဖွဲ့၍ နေ၏။ ထိုအခါ
 ပန်းရက်ယူသော ပျားကြီးတကောင်သည် အထက်၌ရှိသော
 ပျားငယ်ကို ဟယ်-ကျန်သား.... သင်သည် အဘယ်ကြောင့်

ငါ၏ ဦးခေါင်းထက်၌ ပျံသန်းရသနည်းဟု ဆို၏။ ပျားငယ်က ငါ့ကို ပျားဆင်းရဲဟု မှတ်ထင်သလော၊ ဤမည်သော တောင်အကြား ဝါးရုံအလယ်တွင် အဆစ်မဲ့ ဝါးလုံးကြီး တလုံး ရင်းဖျားအထိ ငါ့ဥစ္စာပျားလတ်တို့ ရှိ၏။ အဘယ့်ကြောင့် ငါ့ကိုကျွန်သားဟု ဆိုဘိသနည်းဟု ပြန်ပြော၏။ ပျားကြီးက သင်သည် အနည်းငယ်သော ဥစ္စာဖြင့် ကြုံးဝါးတိ၏။ ငါ့မှာ သမုဒြာကမ်းနား၌ ဆူးရစ်ချုံ့ အောက်တွင် မှောက်ထားသော လှေကြီးတစ်ခုအပြည့် ပျားလတ်တို့ ရှိ၏။ ငါ့ကို တုပချင်သလောဟု ပြန်ပြော၏။ သူအံ့သည် ထိုပျားတို့၏စကားကို ကြားသိ၍ ယူစေဦးလျှင် မင်းကြီးထံသို့ ဆောင်ပို့၏။

မင်းသားဖွားမြင်သော နေ့၌ ရတနာအမျိုးမျိုး သမုဒြာမှ ရောက်လာကုန်၏။ မင်းအိမ်၌ ထန်းခုနစ်ဆင့်မျှ စုပုံလျက် ရှိ၏။ ကောင်းကင် ပျံ ဆဒ္ဒန်မျိုးမှ ဆင်ငယ်တစ်စီးလည်း ရောက်လာ၏။ ကဏ္ဍုလသည်သော တံငါသည် တွေ့မြင်၍ လာပြောသောကြောင့် ကဏ္ဍုလဆင်တော်ဟု အမည်ကွင်း၏။

မင်းကြီးသည် သားတော်ကို အမည်မှည့်အံ့သောနေ့၌ မဏ္ဍပ်ဆောက်၍ သံဃာတော်တို့ကို ငင့်ပြီးလျှင် ငါ၏သားတော်သည် သီဟိုဠ်ဘကျွန်းလုံး ကေရာဇ်မင်းပြု၍ သာသနာပြုနိုင်သူဖြစ်ငြားအံ့။ ဤမျှသော ရဟန္တာတို့သည် တိုက်ခန်းသို့ကြွ၍ မေတ္တာပြုစေကုန်သတည်း။ သင်္ကန်းရုံလျက် ကြွလာစေကုန်သတည်း။ ဤတံခါးခံ၌ လက်ျာခြေကို ရှေးဦးစွာ ချစေကုန်သတည်း။ ဂေါတမမည်သော ယောဂီသည် ဗရိတ်ချည်ကို ကိုင်စေသတည်း။ ထိုမထေရ်သာလျှင် သရဏဂုံသီလ ပေးစေသတည်းဟု ခိဋ္ဌာန်၏။ အခိဋ္ဌာန်အားလုံးပြည့်စုံ၍

ဝမ်းမြောက်စွာ သနားဆွမ်းကပ်၍ တရားနာပြီးလျှင် အဘယ
ဂါမဏိဟု အမည်မှည့်၏။

ကျိန်စာဖြင့် အစာခွံ့ခြင်း။ နောက်တယောက် ဖွားမြင်
လတ်သော် တိဿဟုမှည့်၍ ငါးနှစ်သားအရွယ် အစာခွံ့
မင်္ဂလာပြုသောအခါ သံဃာငါးရာ ဆွမ်းကျွေးပြီးမှ ရွှေခွက်
၌ထည့်၍ မိဖုရားကိုလည်း စားစေ၏။ သားတော်နှစ်ပါး
တို့ကိုလည်း သင်တို့သည် ဘုရားသာသနာဘော်ကို အကယ်
၍စွန့်ငြားအံ့၊ ဝမ်းသို့ဝင်သော ဤထမင်းသည် အစာ မကျေ
ရှိစေသတည်း-ဟုဆို၍ စားစေ၏။ မင်းသားတို့သည် အမြိုက်
သုခဘုတ်ကဲ့သို့ နှစ်လိုဝမ်းသာ စားကုန်၏။

၁၂-နှစ်၊ ၁၀-နှစ် ရှိကြသောအခါလည်း သံဃာငါးရာ
ဆွမ်းကျွေး၍ အကြွင်းကို ရွှေခွက်သုံးခု၌ထည့်၍ တခွက်ကို
သင်တို့သည် ဘိုး ဘေးစဉ်လာ ကိုးကွယ်သော အမျိုးနတ်ဖြစ်
သော ဒုဟန်းသံဃာကို မျက်ကွယ်ပြုလုပ်ငြားအံ့၊ အစာမကျေ
ရှိစေသတည်းဟု ခိဋ္ဌာန်၍ စားစေ၏။ တခွက်ကို ညီနောင်
နှစ်ပါး တသက်လုံးညီညွတ်ပါမည်။ မညီညွတ်သူအား အစာ
မကျေရှိစေသတည်းဟု ခိဋ္ဌာန်၍ စားစေ၏။ အား၇ ဝမ်းသာ
စားကုန်၏။ နောက်တခွက်ကိုကား-ကျေးမင်းကို စစ်ထိုးပါ
အံ့၊ စစ်ထိုးချေသော် အစာမကျေရှိစေသတည်းဟု ခိဋ္ဌာန်၍ စား
စေ၏။ ထိုအခါ ညီနောင် သည် ထမင်းခွက်ကိုယူ၍ ပစ်လိုက်၏။
နောင်ဘော်ကား မစားဘဲ အိပ်ရာသို့ဝင်၍ ကွေးလျက် အိပ်
လေ၏။ မယ်တော်သည် သားထံသွား၍ ဖြောင့်ဖြူပြီးလျှင်
လက်၊ ခြေဆန့်လျက် အိပ်ပါလော့ဟု ဆို၏။ မယ်တော်....

နိုင်ငံမြေကျဉ်းလှသည်။ မဆန့်သာဟုဆိုလေသည်။ ထိုစကား ကိုကြားလတ်သော် ခမည်းတော်မင်းကြီးသည် လှူစွာ ငမ်း မြောက်လျက် ဆိတ်ဆိတ်သာနေလေ၏။

ဒုဋ္ဌအမည်ဖြစ်ကြောင်း။ အဘယဂါမဏိမင်းသားသည် ၁၉-နှစ်အရွယ် ရှိသောအခါ ဘုန်းတန်ခိုးကျွန်းလုံးနွဲ့ ကျော် ကြား၏။ ကဏ္ဍုလဆင်တော်လည်း စွမ်းအားပြည့်စုံ၏။ နန္ဒီမိတ္တစသော သူရဲကြီးတကျိပ်ဘုံလည်း ကျွန်တော်မျိုး ခံလာကုန်၏။ ညီတော်ကိုကာ ဇနပုဒ်စောင့်ရှောက်ခြင်းငှာ ဒီဃဝါပီအရပ်၌ အုပ်စိုး၍နေစေ၏။ ထိုအခါ ဗိုလ်ပါအင်အား ပြည့်စုံသဖြင့် ကျေးမင်းကို စစ်ထိုးလိုကြောင်း ခမည်းတော် ထံ ခွင့်ပန်၏။ ချစ်သား.... ငါတို့ ကံပေးသမျှဖြင့် စိတ်ပြေ လောက်ပြီ။ ဂင်္ဂါတဘက်သို့ ကူး၍ စစ်မထိုးလိုနှင့်ဟု တား ၏။ သုံးကြိမ်တိုင် တားသောအခါ ခမည်းတော်သည် ယောက်ျားဖြစ်လျက် မိန်းမအမူအရာသာ ရှိသည်ဟု ထဘီ၊ တဘက် ဆက်သစေ၏။ ငါသို့သော ခမည်းတော်ကို ပြက် ရယ်ပြုရာသလောဟု ရွှေခြေကျဉ်းဖွဲ့ရန် စီမံသောကြောင့် မင်းသားသည် မလယဇနပုဒ်သို့ တွက်ပြေးလေ၏။ ထိုအခါ မှစ၍ ဒုဋ္ဌဂါမဏိဟု အမည်တွင်လေသည်။

မင်းညီနောင်စစ်ပွဲ။ ကာကဝဏ္ဏဘိဿ မင်းကြီးသည် သက်တော် ၆၄-နှစ်တွင် ကြမ္မာကုန်၏။ တိဿမင်းသားသည် လှိုင်စွာလာ၍ သဂြိုဟ်ပြီးလျှင် မယ်တော်နှင့်ကဏ္ဍုလ ဆင် တော်ကိုယူ၍ ဒီဃဝါပီအရပ်သို့ ပြန်လေ၏။ ဒုဋ္ဌဂါမဏိ မင်းသား သံသောအခါ မလယဇနပုဒ်မှလာ၍ မဟာဂါမ၌ ခမည်းတော်၏ အရိပ်အရာကို သိမ်းပိုက်၍ အဘိသိက်ခံပြီး

လျှင် မယ်တော်နှင့်ဆင်တော်ကို လာပို့လေးဟု ညီတော်ထံ တမန်စေလိုက်၏။ သုံးကြိမ်တိုင်စေလျက် မပို့လာသောကြောင့် ညီတော်ထံ စစ်ချီတက်၏။ ဒုဋ္ဌဂါမဏိမင်းသား စစ်ရေးနိမ့် သဖြင့် မြင်းမတစီးကို စီး၍ တိဿအမတ်နှင့်တကွ ရှောင်ပြေး လာရ၏။

ညီတော်သည် ဆင်တော်ဖြင့် အစဉ် လိုက်လတ်သော် ကြီးစွာသော တောင်ကြီးခြားနေ၍ တောင်သို့ မတက်ဘဲ ပြန်လေ၏။ နောင်တော်သည် တောင်ကြီး ခြားနေသည်ကို မြင်လတ်သော် အရှင်မြတ်တို့၏ အစွမ်းတည်းဟု စိတ်ချ ကာလာခဲ့ရာ ဇဝမာလမြစ်ဆိပ်သို့ ရောက်လေ၏။ ထိုအခါ အချင်းတိဿ...ယခန့်နေက ပွဲတော်မတည်ရသဖြင့် ဆာမုတ် လှပြီ၊ စားဘွယ် ရှာအံ့လောဟု ဆို၏။ အရှင်မင်းကြီး တနပ်စာထမင်းပါပါသည်ဟု ရှေ့ခွက်ဖြင့် ဆက်သ၏။ ငါသည် စားဦးမလှဘဲ စားလေ့မရှိဟုဆို၍ လေးဘို့ပြုစေပြီးလျှင် အလှူ ခံအရှင်မြတ်တို့သည် ဆွမ်း အလှူခံကြတော်မူကြပါဟု ကြေး ကြော်ကုန်၏။

အမည်မှည့်သောနေ့၌ သရဏဂုံသီလပေးသော ဂေါတမ မထေရ်သည် အတိညာဖြင့် ကြားသိ၍ တပည့်ရဟန်း တပါး ကို စေလွှတ်၏။ မင်းကြီးသည် အလှူနံ့ဝမ်းမြောက်၍ လှူရန် အဘို့ကိုဌင်း၊ မိမိအဘို့ကိုဌင်း၊ သပိတ်၌ ထည့်လေ၏။ တိဿ အမတ်လည်း မိမိအဘို့ကို ထည့်ပြန်၏။ မြင်းမသည်လည်း မိမိအဘို့ကို ထည့်စေ၏။ ထိုဆွမ်းကို ဂေါတမမထေရ်သည် ဆွမ်းစားဆဲ ရဟန်းငါးရာတို့အား ဝေငှ၍ အကြွင်းကို သပိတ်ဖြင့် မင်းကြီးထံသို့ ပစ်လိုက်၏။ သုံးဦးသား စားပြီးသော်

ခါး၌စည်းသော နူးညံ့သော အဝတ်ကို သပိတ်သုတ်ပုဝါပြု၍
သပိတ်ကိုရစ်၍ ကောင်းကင်ဖြင့် မထေရ်မြတ်ထံ ပြန်လွှတ်လိုက်
လေ၏။

ဒုဋ္ဌဂါမဏိမင်းသည် မဟာဂါမသို့ ရောက်သောအခါ ဗိုလ်
ပါစုရုံး၍ ပြန်တိုက်၏။ ညီတော်လည်း ကဏ္ဍုလဆင်ကို စီး၍
ခုခံ၏။ မင်းကြီးသည် မြင်းမစီးလျက် စစ်ချက်နှာ ဆိုင်ပြီး
လျှင် ဆင်တော်ကို မြင်းဖြင့်လှည့်ပတ်၍ ဆင်ထက်သို့ ခုန်
ကျော်စေ၏။ ဆင်တော်သည် တိဿမင်း ဆင်စီးမလိမ္မာ
ခြင်းကြောင့် မြင်းမအလွှားခံရသည်ဟု ခါးချ၍ ဒုဋ္ဌဂါမဏိ
မင်းထံ ချဉ်းကပ်လေ၏။

တိဿမင်းသည် စစ်ရှုံး၍ ထွက်ပြေးပြီးလျှင် ကျောင်း
တကျောင်း၌ မထေရ်၏ ညောင်စောင်းအောက်၌ ပုန်းနေ၏။
မင်းကြီးသည် ကဏ္ဍုလဆင်တော်ဖြင့် လိုက်သွားပြီးလျှင်
အရှင်ဘုရား ... တိဿ အဘယ်မှာပါနည်းဟု လျှောက်၏။
မင်းကြီး...တိဿသည် ညောင်စောင်း၌ မရှိဟု ဆိုလတ်သော်
ညောင်စောင်း၌ မရှိလျှင် ညောင်စောင်းအောက်၌ကား
ရှိ၏ဟု သိလျက် မသိဟန်ပြု၍ ကျောင်းထက်ဝန်းကျင်
အစောင့်ထား၏။ ရဟန်းတို့သည် ညောင်စောင်း၌ မင်းသား
ကို အိပ်စေ၍ သင်္ကန်းလွှမ်းခြံ၍ ရဟန်းသေ-ထုတ်ဟန်ဖြင့်
အပြင်သို့ ထုတ်လေ၏။ ဒုဋ္ဌဂါမဏိမင်းသားသည် သိ၍ ဟယ်-
တိဿ...သင်သည် အမျိုးနတ်ဖြစ်သော အရှင်မြတ်တို့၏
ဦးခေါင်းထက်၌ စီး၍ ထွက်လေတိသည်။ ဘိုး၊ ဘေး အစဉ်
သခင်ပြုသော အရှင်မြတ်တို့လက်မှ ငါမဖမ်းယူသို့ပြီ။ ဤကျေး
ဇူးကို ထောက်မြော်၍ သံဃာတော်တို့၏ဂုဏ်ကို အောက်မေ့

သော့ဟုဆို၍ မဟာဂါမသို့ ပြန်လေ၏။ မယ်တော်ကိုလည်း ကောင်းစွာ ဆောင်ယူလေ၏။

ညီတော် တောင်းပန်ခြင်း။ ညီတော်လည်း ဒီဃဝါပီ အရပ်သို့ ပြေး၍ တလခန့်ရှိသောအခါ ဂေါဂေတ္တမထေရ် ထံ ချဉ်းကပ်၍ နောင်တော်အား ကန်တော့တောင်းပန်လို ပါသည်ဟု လျှောက်၏။ မထေရ်သည် မင်းသားကို နောက် လိုက် ကပ္ပိယပြု၍ မင်းကြီးထံရောက်သောအခါ ညီတော်၏ အဖြစ်ကို သည်းခံလော့။ နန်းတော်စောင်းတန်းဦး၌ နေရစ် သည်ဟု ဆို၏။ အရှင်ဘုရား ... အကျွန်ုပ်တို့သည် ရဟန်း သံဃာ၏ ကျေးကျွန်အဖြစ်ကို ငယ်စဉ်က ယူခဲ့သည်မှာ ယခု ထင်ရှားပါပြီ။ သာမဏေငယ်ကို စေလွှတ်၍ မိန့်ဆိုသော်လည်း မလွန်ဆန်ဝံ့ပါ။ ညီတော်အား ရန်မပြုလိုပါ။ အရှင်မြတ်တို့ ဆုံးမရာ နာခံ၍ သင့်မြတ်ပါမည်ဟု ဝန်ခံလေ၏။

မထေရ်တို့အား ဆွမ်းကျွေးပြီးလျှင် ညီတော်ကို ခေါ်စေ၍ စကားပြောပြောဆိုပြီးမှ သံဃာ့မျက်မှောက်၌ ဝံ့တော် အတူ တည်ကုန်၏။ နောင်တလခန့်တွင် ရိက္ခာများစွာအတွက် ညီတော်ကို ဒီဃဝါပီအရပ်သို့ စေလွှတ်၏။ နယ်ပယ်အတွင်း ၌လည်း ကောက်ပဲသီးနှံတို့ကို များစွာပြုလုပ်စေ၏။

နှစ်နှစ်ကျော် စစ်ထိုးခြင်း။ ဒုဋ္ဌဂါမဏိမင်းသည် လူတို့ အား အသီးသီးချိုးမြှောက်၍ မိမိစွဲကိုင်သော လှံတော်၌ ဘုရားဝတ်တော်ကို ဌာပနာပြီးလျှင် ကျောင်းသို့သွား၍ အရှင်ဘုရားတို့... အကျွန်ုပ်သည် သာသနာတန်းပရေးအတွက် ဂင်္ဂါတဘက်သို့ စစ်ထွက်ပါတော့မည်။ ရဟန်းတို့အား ဖူးမျှော် ရခြင်းသည် မြတ်သောမင်္ဂလာ ဖြစ်ပါသည်။ ဘေးရန် အရံ

အတားလည်း ဖြစ်ပါသည်။ မပြတ် ဖူးမျှော်ရစိမ့်သောငှာ
 ရဟန်းတော်များ အတူလိုက်စေလိုပါသည်ဟု လျှောက်၏။
 ရဟန်းပျိုငါးရာ ပင့်ဆောင်ပြီးလျှင် ဟောဂါမမှ ကဏ္ဍလ
 ဆင်ဖြင့် ထွက်၍ မဟိယင်္ဂဏမြို့ငယ်၌နေသော ကျေးမင်းငယ်
 ကို ဖမ်း၍ အခြံအရံနှင့်တကွ သုတ်သင်၏။ ဤနည်းဖြင့် ဧဠာရ
 ကျေးမင်းအထိ ကျေးမင်းငယ် သုံးကျိပ်နှစ်ယောက်တို့ကို
 နှစ်နှစ်ကျော်ခန့် သုတ်သင်လေ၏။ ထိုနောက် ယူဇနာသုံးရာ
 ရှိသော သီဟိုဠ်ကျွန်းအလုံး၌ ကေရုဇ်မင်းထီးဆောင်း၍
 အနုရာဓမြို့၌ ရာဇဘိသိက် ခံယူလေ၏။

တယောက်နှင့်တပိုင်း။ အခါတပါး ငါသည် နတ်မင်း
 စည်းစိမ်တမျှ စံစားရပါသော်လည်း အခါတစ်မက
 များစွာသောကျေးမင်းတို့ကို သတ်ခဲ့ပြီ။ ဘုရားသာသနာကို
 ချိုးမြှောက်သော်လည်း အပါယ်ဘေးမှ လွတ်နိုင်ပါအံ့လော
 ဟု အကြံဖြစ်၍ စက်တော်ခေါ်၍ မပျော်နိုင် ရှိလေ၏။ ထိုအခါ
 သန်းခေါင်ယာမိတွင် ရဟန်းတော်များကြွလာပြီးလျှင် တကာ
 တော် မင်းမြတ်.... ဤကျေးသတ်ကံသည် နတ်ရွာနိဗ္ဗာန်
 အန္တရာယ် မပြုနိုင်။ သေသုတို့တွင် လူတယောက်နှင့် တပိုင်း
 အတွက် အပြစ်ကြီး၏။ ကြွင်းသောသုတို့ကား မိစ္ဆာအယူ
 ရှိကြသောကြောင့် ကျွဲနွားနှင့် တူကုန်၏။ ကျွဲနွားသတ်သော
 အပြစ်မျှလောက် ရှိ၏။ လူတယောက်နှင့်တပိုင်းကား ငါးပါး
 သီလတည်သူ တယောက်၊ သရဏဂုံတည်သူတိုင်း ဖြစ်၏။
 ထို့ကြောင့် နှလုံးမသာယော မရှိလင့်။ သတ္တဝါအများကို
 သာသနာ၌ သက်ဝင်အောင်သာ ရှုန်ဆောင်လေလော့ဟု

မိန့်တော်မူကုန်၏။ ဒုဋ္ဌဂါမဏိမင်းကြီး၏ အာသီသကိုကား ဤသို့ ရှုတ်ဆိုသောဂါထာဖြင့် သိအပ်၏။

အတ္တတ္ထာယေဝ ဝါယာမော၊ နာယံ မမ ကဒါစိပိ။

သမ္ပုဒ္ဓ သာသနဿေဝ၊ ဌပနာယ အယံ မမ။

မမ၊ ငါ၏။ အယံဝါယာမော၊ ဤအားထုတ်ခြင်းသည်။

အတ္တတ္ထာယေဝ၊ မိမိအကျိုးငှာသာလျှင်။ ကဒါစိပိ၊ တရံတခါ ဤလည်း။ န၊ မဟုတ်။ သမ္ပုဒ္ဓ သာသနဿေဝ၊ ဘုရားရှင် သာသနာတော်ကိုသာလျှင်။ ဌပနာယ၊ တည်တံ့စွာ ထားနိုင် ခြင်းငှာတည်း။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ မမ၊ ငါ၏ အာသီသ တည်း။

ထိုနောက် စိတ်သက်သာရာရ၍ ဤသို့ ကြံအောက်မေ့၏။ ငါတို့ငယ်စဉ် အစားမင်္ဂလာတူင် ဆုံးမသောသြဝါဒအတိုင်း ငါတည်၏လောဟု ကြံအောက်မေ့လတ်သော် စစ်အတွင်း နိနက်ခင်းတခု၌ စားတော်ခေါ်ရာတွင် သံဃာ့အဘို့ မထားဘဲ ငြုတ်သီးတတောင် စားမိသည်ကို သတိရ၍ ထိုအတွက် ဒဏ် အမှု ပြုရပေတော့အံ့ဟု ကြံအောက်မေ့လေ၏။

စစ်သူရဲကြီး ဟေန္တာဖြစ်ခြင်း၊ မင်းကြီးသည် ရန်အောင် ၍ ကေရာဇ်ဘိသိက်ခံပြီးသောအခါ စစ်သူရဲကြီးတို့အား မြို့ ကျေးရွာ ဌာနန္တရ ဂုဏ်ထူးတို့ဖြင့် အသီးသီး ချီးမြှောက်၏။ အဘယ်မည်သော စစ်သူရဲကား အရှင်မင်းကြီး...လက်ခံ လိုပါ။ စစ်ထိုးရန် ရှိပါသေးသည်ဟု လျှောက်၏။ ငါ ကေရာဇ် ဖြစ်ပြီ။ အဘယ်မှာ စစ်ထိုးဘွယ် ရှိလေသေးသနည်းဟု မေး လတ်သော် အရှင်မင်းကြီး...ကိုယ်တိုင်း ကိလေသာစစ်ပွဲ ရှိပါသေးသည်။ ခွင့်ပြုဘော်မူပါဟု အကြိမ်ကြိမ် ဘောင်းပန်၍

ရဟန်းပြု၏။ မကြာမီ ရဟန္တာဖြစ်ပြီဟု မင်းကြီး ကြားလတ်သော် ငါတို့စစ်သိုးမှု ကျေးသတ်ကံသည် နတ်ရွာနိဗ္ဗာန်၏ အန္တရာယ် မပြုနိုင်ဟု ဝမ်းမြောက်စွာ ယုံကြည်လေ၏။

လှုံစေတီ။ ကေရာဇ်ဘိသင်္ကခံ၍ ခုနစ်ရက် ရှိသောအခါ တိဿဝါပီ ရေကန်သို့ ထွက်၍ ဓာတ်တော် ဌာပနာသော လှုံတော်ကို တဲနန်းဦး၌စိုက်၍ ရေသဘင်ကုစား၏။ တဲနန်း၌ ပွဲတော်တည်၍ ညချမ်းတွင် မြို့တော်သို့ ဝင်အံ့သောအခါ လှုံတော် နုတ်၍ မရနိုင် ရှိချေ၏။ ဓာတ်တော်သည် ဤနေရာ၌ သီတင်းသုံးလိုဟန် ရှိသည်ဟု လှုံတော်ကို ကျောက်အုတ်တို့ဖြင့် ရံ၍ စေတီတည်လေသည်။ ကောန္တစေတီ၊ ဝါ၊ လှုံစေတီဟု အမည်တွင်သည်။

ဌြတ်သီးဒဏ်ကျောင်း။ ထိုစေတီအနီး၌ ကျောင်းကြီးကိုလည်း ဆောက်စေရာ သုံးနှစ်ဘိုင်မှ ပြီးသည်။ ပြီးသော အခါ ရဟန်းယောကျ်ား၊ ရဟန်းမိန်းမတို့ကို ပင့်ဘိတ်၍ အရှင်ဘုရားတို့... အကျွန်ုပ်သည် သံဃာ့ဦးမထားဘဲ ဌြတ်သီးတတောင် စားပေပါသည်။ ဤစေတီနှင့် ဤကျောင်းကို တည်ထောင်ခြင်းဖြင့် ဒဏ်အမှုကို ပြုပါသည်။ အလိုရှိတိုင်း သီတင်းသုံးတော်မူကြပါဟု ရေစက်သွန်းချလေ၏။ မရိစဝတ္တိကျောင်း၊ ဝါ၊ ဌြတ်သီးဒဏ်ကျောင်းဟု အမည်တွင်သည်။

ရှင်မဟိန္ဒ ဗျာဒိတ်။ အခါတပါး မင်းအိမ်တော်တွင် အစဉ်ထားသော သံသေတ္တာ၌ ရှေ့ပေစာအက္ခရာတို့ကို ဤသို့ တွေ့ရှိ၏။ နောင်သောအခါ ငါ၏အဆက်ဆက် မြေး ကာကဝဏ္ဏမင်း၏သား ဒုဋ္ဌဂါမဏိမင်းသည် ဘုရားရှင် သမာပတ်ဝင်စားရာ ဤမည်သောနေရာ၌ သံတောင် ၁၂၀ - မြင့်သော

ဟေမမာလာ မည်သော မဟာစေတီကြီးကို တည်လတ္တံ့ ၊
 ဤမည်သော နေရာ၌ ဥပုသ်အိမ်၊ သိမ်၊ ကျောင်းဆောက်
 လတ္တံ့ ၊ ဤမည်သော နေရာ၌ ဘုံကိုးဆင့်ရှိသော လောဟ-
 ပါသာဒ ကြေးပြာသဒ်ကြီး ပြုလတ္တံ့ ဟု အရှင်မဟိန္ဒ
 ဗျာဒိတ်တော်အရ ဒေဝါနိပိယတိဿမင်းကြီး ရေးထားခဲ့သည်
 ကို ဘတ်ရှုရသဖြင့် ဒုဋ္ဌဂါမဏိမင်းသည် အကြိမ်များစွာ
 လက်ပမ်းပေါက်ပိတ်တော်မူလေ၏။

ဘရဏီနတ်သွီးဗိမာန်။ နောက်တနေ့ နံနက်တွင် မဟာ
 ယောဂီနိဥယျာဉ်သို့ထွက်၍ မဟာဝိဟာရ ကျောင်းတိုက်၌
 နေသော မထေရ်တို့အား အရှင်ဘုရားတို့... အရှင်မြတ်တို့
 သီတင်းသုံးရန် နတ်ဗိမာန်နှင့်တူသော ပြာသဒ်ကို ဆောက်
 လိုပါသည်။ နတ်ပြည်သို့ကြွ၍ ဗိမာန်ပုံစံ ရေးပေးကြပါဟု
 လျှောက်၏။ ရဟန္တာရှစ်ပါးကြွသွားပြီးလျှင် ဘရဏီ နတ်သမီး
 ၏ ဗိမာန်ကိုပုံစံရေး၍ ပေးကုန်၏။ မင်းကြီးသည် သာယာ
 သောမြေအစို့၌ လက်ခက်ကျွေး လုံလောက်စွာ ပေး၍
 ထိုပုံစံနှင့်တူစွာ ပြာသဒ်ကို ဆောက်စေ၏။ ဘုံကိုးထပ်ရှိ၏။
 အဘောင်ကရာ မြင့်၏။ အတွင်း၌ အခင်းညောင်စောင်းနှင့်
 တကွ မြေ၌ကမ္မလာအခင်း စပ်အောင်ခင်း၏။ သန့်သက်အင်း
 သန့်သက်မှတ်တံပင် ရွှေဖြင့် ပြီးကုန်၏။ အုတ်တံတိုင်းရံ၍
 လေးမျက်နှာမုခ် ရှိ၏။ တဝတိံသာ နတ်သဘင်ကဲ့သို့ တင့်
 တယ်၏။ ကြေးနီအုတ် မိုးသောကြောင့် လောဟပါသာဒဟု
 အမည်တွင်၏။

ဘရဏီ နတ်သမီးအကြောင်းကား ကဿပဘုရားရှင်
 လက်ထက်၌ အသောကမည်သော ပုဏ္ဏားသည် စာရေးတံ

ဆွမ်းရှစ်ခုကို သံဃာအား နေ့စဉ်လှူ၏။ အိမ်ကျွန်မတယောက်
ကို သင်သည် အမြဲမပြတ် ချက်ပြုတ်၍ လှူဒါန်းလော့ဟု
တာဝန်ပေးထား၏။ ထိုအိမ်ကျွန်မသည် ရိုသေစွာ ချက်ပြုတ်
၍ လှူဒါန်း၏။ ထိုဝေယျာဝစ္စ ကုသိုလ်ကြောင့် စုတေသော
အခါ ကြီးစွာသော ဝိမာန်၌ နတ်သမီးတထောင် ခြံရံလျက်
ဘရဏီနတ်သမီးဟု ထင်ရှား၏။

သာမဏေငယ်ဘဝကုသိုလ်။ လောဟပါသာဒ ပြာသာဒ
သာဓု ခေါ်ပြီးလတ်သော် ဒေဝါနံပိယတိဿ မင်းကြီး စိုက်
ထားခဲ့သော ဒက္ခိဏသာခါ မဟာဇောဓိပင်ကို တသိန်း
အကုန်ခံ၍ ငလွင်မြောက်ခြင်း၊ တံတိုင်းကာခြင်း စသည်ဖြင့်
ပူဇော်လေ၏။ ပူဇော်ပြီး၍ မြို့တော်သို့ ဝင်သောအခါ စိုက်
ထားသော ကျောက်တိုင်ကိုဖြင့်၍ မဟာစေတီ တည်တော့
မည်ဟု ငမ်းမြောက်စွာ ကြံစည်လေ၏။ သို့ရာတွင် နှစ်နှစ်
ကျော်စစ်ပွဲဒဏ်ကြောင့် ကျွန်းသူ ကျွန်းသားတို့ ပန်းကုန်ပြီ။
အခွန်ယူသဖြင့် မသင့်။ တရားနှင့်အညီ အုတ်တို့ကို ရအောင်
အဘယ်သို့ ပြုရအံ့နည်းဟု ကြံ၏။ ထိုအကြံကိုသိ၍ ဝိသုကြံ
နတ်သားသည် အနုရာဇမြို့မှ တယူဇနာဝေးသောမြစ်အနီး၌
အုတ်တို့ကို ဖန်ဆင်းထားလေ၏။

မင်းကြီးဘုန်းကံကြောင့် မြို့တော်၏ အရှေ့ မြောက်ဘက်
၁၆-ပယ်ရှိသောမြေ၌ လေးသစ်ခန့်၊ တမိုက်ခန့်၊ တထွာခန့်
ရွှေညောက်တို့သည် ပေါ်ထွက်ကုန်၏။ အရှေ့တောင် ဘက်၌
ပတ္တမြားကျောက်၊ တောင်ဘက်၌ ငွေစိုင်ငွေခဲ၊ အနောက်
ဘက်၌ သျှိသျှားသီးမျှ ပုလဲနှင့်သန္ဓာ၊ မြောက်ဘက်၌ သခွား
သီးကြီးမျှ ပတ္တမြားတို့သည် များစွာပေါ်ထွက်ကုန်၏။ ဤကား

ယခင်လဇ္ဇီသီလဝန္တ သာမဏေဖြစ်စဉ် စေတီခောင်းတန်း၌ ကျောက်ဖျာသုံးချပ်ခင်းခြင်း၊ စေတီရင်ပြင် တံမြက်လှည်းခြင်း၊ သောက်ရေ၊ သုံးရေဘည်သားခြင်း၏ အကျိုးတည်း။

မဟာစေတီတည်ခြင်း၊ မဟာစေတီကို အောက်ပန်နက်မျှ ပင် လပေါင်းများစွာပြု၍ မင်္ဂလာအုတ် စ၍ ချအံ့သောအခါ အရပ်ရပ်မှ သံဃာများ ကြွတော်မူကြပါဟု ပင့်၏။ ဗုဒ္ဓဝိပဿနာ ကြွလာကြသည်ကား ရဟန္တာ ၉၆-ကုဋေ ကြွင်းရဟန်းတို့ မှာ မရေတွက်နိုင်။ မင်္ဂလာအုတ် ချပြီးသောအခါ ယခု ရောက်လာသော သံဃာတို့သည် စေတီတော် အပြီးသို့ ရောက်သည်တိုင်အောင် ဤအရပ်၌နေ၍ အကျွန်ုပ်၏ဆွမ်းကို အလှူခံတော်မူကြပါဟု မင်းကြီး လျှောက်၏။ ထက်ဝက် သောသံဃာတို့သာ ခုနစ်ရက်ခန့်နေမည်ဟု ဝန်ခံကုန်၏။ ဗဟိဒ္ဓာကြီးရှင်ခုဖြင့် နေ့စဉ် ဆွမ်းလှုပ်ကျွေးရလေ၏။

အုတ်သယ်ကုလီမ။ မဟာစေတီတည်ရာ၌ ကုလီလှုပ်သူ တို့သည် နတ်ပြည်သို့ရောက်သည်သာ များကုန်၏။ မဟာဝင်္ဂါ ၌နေသော မဟာသီလဝမထရ်သည် ညဉ့်အချိန်တွင် မဟာ စေတီကို ရှိခိုးခြင်းငှာ ကြွလာ၏။ နတ်သမီးနှစ်ဦး ပန်းနံ့သာ လက်စွဲလျက် ရှိခိုးနေသည်ကိုမြင်၍ သင်္ဃိတို့သည် ရှေး လူဖြစ် စဉ်က အဘယ်ကုသိုလ်ပြုခဲ့ကြသနည်းဟု မေး၏။ အရှင် ဘုရား... ဤမဟာစေတီသည် ဘာညီတော်မတို့ တည်ခဲ့သော စေတီ ဖြစ်ပါသည်ဟု လျှောက်၏။ ဟယ်-နတ်သမီးတို့... ဒုဋ္ဌဝါဒဏီခင်းကြီး တည်သည်ဖြစ်လျက် အဘယ်ကြောင့် မဟုတ် မှန် ပြောကြသနည်းဟု ဆိုလတ်သော် အရှင်ဘုရား... မင်းကြီးဘည်သည်မှာ မှန်ပါသည်။ အကျွန်ုပ်တို့ကား အယူ၍

အုတ်သယ်သော ကုလီအလုပ်ဖြင့် ကိုယ်ထိလက်ရောက်တည်ခဲ့ကြပါသည်။ ကြည်ညိုစွာ ရှက်ဆောင်ခဲ့ကြပါသည်။ စေတီတော် ပြီးစတင် သေ၍ တာဝတိံသာ၌ ဖြစ်ကြရပါသည်။ ဤစေတီသည် ကျေးဇူးကြီးပေစွဟု လာရောက် ပူဇော်ကြပါသည်ဟု လျှောက်ထားကုန်၏။

နဂါးပြည်မှ ဓာတ်တော်။ ဘုရားရှင်သည် “သိကြားမင်း.... ငါဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်စံပြီးနောက် ဓာတ်တော် ရှစ်စိတ်တို့တွင် တစ်စိတ်ကို ကောလိယမင်းတို့ ရာမရွာ၌ စေတီတည်လတ္တံ့။ ထိုစေတီပျက်စီးလတ်သော် နဂါးပြည်သို့ ဓာတ်တော်တစ်စိတ် ရောက်လတ္တံ့။ ထိုဓာတ်တော်တို့ကို သီဟိုဠ်ကျွန်း၌ မဟာစေတီတည်သော အခါ ဌာပနာလတ္တံ့။ သင် စောင့်မရစ်လော့” ဟု မိန့်ခွန်းတော် ရှိခဲ့၏။ ထို့ကြောင့် မထေရ်မြတ်တို့သည် သောဏုတ္တရမထေရ်ကို ကာလနဂါးမင်းထံ ဓာတ်တော်တစ်စိတ်သွား၍ ဆောင်ချေလော့ဟု လှူတော်မူ၏။ ကာလ နဂါးမင်းသည် ဓာတ်တော်ကြုတ်ကို ဝှက်ထားရန် တူဖြစ်သော နဂါးအားပေး၍ ဟိမဝန္တာသို့ စေလိုက်၏။ သောဏုတ္တရမထေရ် ကြွသွားသောအခါ ကာလနဂါးမင်းက ဤအရပ်၌ ဓာတ်တော်များ မရှိပါဟုဆို၍ စေတီအိမ်ကို လှည့်လည်ပြ၏။ ဤစေတီရင်းခင်းထားသော လခြမ်းသဏ္ဍာန် ပတ္တမြားခြေနင်းကို ရှုတော်မူပါ။ ဒုဋ္ဌဂါမဏိမင်း ပူဇော်သမျှ အားလုံးသည် ဤအနေမျှ ထိုက်တန်မည် မဟုတ်ပါ။ များစွာပူဇော်ရာမှ နည်းစွာ ပူဇော်ရာသို့ ပင့်ဆောင်ခြင်းငှာ မသင့်ပါ ဟူ၍လည်း လျှောက်၏။

နဂါးမင်း... သင်တို့အား သစ္စာလေးပါး သိခြင်းမည်
 သည် မရှိ။ ထို့ကြောင့် သစ္စာလေးပါး သိခြင်းငှာ ထိုက်သော
 သူတို့၏နေရာသို့ ပင့်ဆောင်သင့်ပေသည်ဟု ဆို၏။ အရှင်
 တရား... တွေ့လျှင် ယူသွားပါဟု လျှောက်လတ်သော် နဂါး
 မင်းမသိအောင် တန်ခိုးဖြင့် ယူပြီးလျှင် ငါ သွားဦးမည်ဟုဆို၍
 ကြွသွား၏။ နဂါးမင်းကား ဓာတ်တော်မရသွားဟုဝမ်းမြောက်
 ၏။ ဓာတ်တော်တို့ မရှိတော့ကြောင်း ဟိမဝန္တာမှ လာပြော
 သောအခါ ဝိကြေးကာ လိုက်တောင်းသဖြင့် သနား၍
 အနည်းငယ်မျှ ရသွားလေသည်။ ဌာပနာတိုက်ကို နှစ်ထပ်ပြု
 ၍ အုတ်တို့ဖြင့် မှမ်းမံလျက် စေတီတော်ကို အပြီးသတ်
 တော်မူရလေသည်။

မင်းကြီးမမာခြင်း။ အုတ်ရိုးမျှ အပြီးသတ်၍ ထီးတော်
 တင်ခြင်း၊ အင်္ဂတေ လိမ်းကျခြင်းမပြီးမီ ဒုဋ္ဌဂါမဏိမင်းကြီး
 သည် သေခြင်းအနီးသို့ ရောက်လေ၏။ ဒီဃဝါပီအရပ်၌နေ
 သော ညီတော်တိဿကို ခေါ်၍ ဤစေတီမပြီးသမျှ ကိစ္စကို
 ပြီးအောင်ပြုလော့ဟု ဆို၏။ ညီတော်သည် အပ်ချုပ်သမား၊
 ပန်းခွီသမား၊ နှိုးသမားတို့ဖြင့် အဝတ်ဖြူရစ်ခြင်း၊ ပွတ်တိုင်
 စသည်ရေးခြင်း၊ နှိုးထီးဆည်းလည်းပြုခြင်း စသည်တို့ကို စီမံ၍
 စေတီတော်ကြီး ပြီးပါပြီဟု လျှောက်လေ၏။ မင်းကြီးသည်
 ယာဉ်ထမ်းဖြင့် စေတီကို လက်ျာရစ်လှည့်၍ ရှိခိုး ပူဇော်၏။
 ထို့နောက် လက်ဝဲဘက်စောင်း၌ လောဟပါသာဒကို ရှုမျှော်
 လျက် ရှိခိုးပူဇော်၏။ မင်းကြီး မမာသည်ကို မေးရန် ကြွလာ
 သော ရဟန်းတို့ကား ၁၆-ကုဋေမျှ ရှိ၏။ အစုအစုဖွဲ့၍ တရား
 ဘော်ကိုလည်း သရဇ္ဈာယ်ကုန်၏။

စစ်ဗိုလ်မထေရ် ကြွလာခြင်း၊ မင်းကြီးသည် ထိုရဟန်းကို တွင် အဘယမထေရ်ကို မမြင်သဖြင့် ဤစစ်ဗိုလ်ကြီးအဘယ မထေရ်သည် ကျေးမင်းတို့နှင့် ၂၀-ကြိမ် စစ်ထိုးစဉ်က ငါမရှုံးလတ္တံ့ဟု သိ၍ အဘော် ပြုလုပ်လေသလော။ ယခု သေမင်းနှင့်စစ်ထိုးရာတွင် ငါရှုံးလတ္တံ့သည်ကို သိ၍ မကြွ လာလေသလောဟု ကြံစည်၏။ အဘယ မထေရ်လည်း ခဏ ခြင်းရောက်လာ၍ အနီး၌တည်၏။ အရှင်ဘုရား... ရှေးကသူရဲ တကျိပ်ကြီးလက်ကိုင်ပြု၍ စစ်ထိုးရပါသည်။ ယခုကား တကိုယ် ဘည်း၊ စစ်ထိုးနေရပါသည်။ ကျေးမင်းတို့ ရှုံးစေနိုင်သော် လည်း သေမင်းကိုကား မတတ်နိုင်၍ အရှုံးပေးရပါဘော့ မည်ဘုရားကြီးဟု လျှောက်လေ၏။

မင်းကြီး... အတွင်း ကိလေသာစစ်ပွဲကို မအောင်သမျှ သေမင်းစစ်ပွဲကို မအောင်နိုင်ချေ။ ခန္ဓာငါးပါးသည် အမြဲ မရှိ။ ဇရာ၊ မရဏ၊ အနိစ္စတို့သည် အရှက် မရှိကုန်။ ဘုရားရှင် ကိုသော်မှ နှိပ်စက်သေးသည်။ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တဟု နှလုံးသွင်းလော့။ သင်မင်းကြီးသည် ယခင်သာမဏေ ဘဝက နတ်ပြည်နိမိတ် ထင်လျက် နတ်စည်းစိမ်ကို ပယ်၍ ဤမင်း အဖြစ်သို့ရောက်၍ ကုသိုလ်များစွာ ပြုရပေပြီ။ ကေရာဇ်မင်း ပြုခြင်းသည် သာသနာ ထွန်းပရေးအတွက်သာ ဖြစ်သည်။ ကုသိုလ်တို့ကို အောက်မေ့လော့ဟု မိန့်ဆိုလေ၏။

အလှူစာရင်းဘတ်ခြင်း။ ထိုအခါ ဤစစ်ဗိုလ်ကြီးအဘယ မထေရ်သည် ဤဒုတိယစစ်ပွဲ၌လည်း အဘော် ဖြစ်ပါပေသည် ဟု ရှိခိုး၍ ကောင်းမှုစာရင်းကို ဘတ်စေ၏။ မရိစဝတ္တိ ကျောင်းကို ကုဋေဤမျှဖြင့် လှူဒါန်းတော်မူရလေပြီ။ လောဟ

ပါသာဒကို ကုဋေဤမျှဖြင့် လှူဒါန်းတော်မူရလေပြီ။ ဤသို့ စသည်ဖြင့် ဘတ်ကြားရာတွင် မလယအရပ်၌ လူတို့ငတ်မွတ်၍ မရိုးသီးပြုတ်စားရသောအခါ နားချောင်းနှစ်ဘက်ဖြင့် ဆပ်ဆန် ဝယ်၍ ရဟန်းငါးပါးအား ဆွမ်းလှူဒါန်းတော် မူရလေပြီ- ဟူ၍ ၎င်း၊ ညီတော်နှင့် စစ်ထိုးစဉ် အရေးမသာသောအခါ တယောက်စာထမင်းကို လေးဘို့ပြု၍ စားမည်အပြုတွင် အလှူခံ ကြေးကြော်၍ လေးဘို့လုံး လှူဒါန်းတော်မူရလေပြီ-ဟူ၍ ၎င်း၊ တတ်သောအခါ လှူဒါန်းစွာကြည်လင်၍ ငါသည် အလှူကြီး အကြိမ်များစွာ လှူဒါန်းရသော်လည်း ဤဆွမ်းအလှူနှစ်ခုသည် ငါ့ကို လှူဒါန်းစွာ ပီတိဖြစ်စေသည်ဟု ဆို၏။

အဘယမထေရ် အရှင်မြတ်ဘုရား..... အကျွန်ုပ်သည် ၂၄-နှစ်ပတ်လုံး သံဃာ့ဝေယျာဝစ္စပြုသော ကျေးကျွန်ဖြစ် ပါသည်။ ဤခန္ဓာကိုယ်သည် သံဃာအား ကျေးဇူးများစွာ ပေးသောငှာ မဟာစေတီအနီး၌ မီးသဂြိုဟ်တော်မူပါဟု လျှောက် ထား၍ ညီတော်ကိုလည်း ငါ့ညီတိဿ .. ဤမဟာစေတီ မပြီးသမျှ အလုံးစုံကောင်းစွာ ပြီးစေပါလော့။ နံနက်၊ ညချမ်း ပူဇော်ရစ်လော့။ သံဃာ့ကိစ္စဟူသမျှ မမေ့လင့်ဟု ဆို၍ ဆိတ်ဆိတ်နေလေ၏။

တုသိတာနုတ်ရထား။ ထိုအခါ ရဟန်းတို့သည် အစုအစု ပြု၍ သရဇ္ဈာယ်ကုန်၏။ နတ်ပြည်ခြောက်ထပ်မှ နတ်ရထား ခြောက်စီးလည်းရောက်လာ၍ အသီးသီး ခေါ်ကြ၏။ အမောင် တို့..... တရားတော် နာနေသေးသည်။ ဆိုင်းကြပါဦးဟု လက်ဝါးဖြင့် တားလေ၏။ သံဃာတော်များသည် သရဇ္ဈာယ် ခြင်းကို ရပ်တန့်စေကုန်၏။ အရှင်ဘုရားတို့.... တရားတော်ကို

လက်တားသည် မဟုတ်ပါ။ နတ်တို့ကို တောင်းပန်၍ တားပါ
 သည်ဟုဆို၍ ပန်းကုံးတို့ကို ပစ်ကုန်လော့ဟု ဆို၏။ ပန်းကုံး
 တို့သည် နတ်ရထားဦး၌ တွဲရဲ့ဆွဲလျက် တည်ကုန်၏။
 အရှင်ဘုရား... နတ်ပြည်ခြောက်ထပ်တို့တွင် အဘယ်နတ်
 ပြည်၌ နေသင့်ပါသနည်းဟု လျှောက်၏။ တုသိတာနတ်ပြည်
 ၌ မေတ္တယျဘုရားလောင်းသည် ဘုရားဖြစ်ချိန်ကို မြှင့်
 လင့်စောင့်စားကာ နေ၏။ ထိုတုသိတာ၌ နေသင့်၏-ဟု
 မိန့်ဆို၏။ မင်းကြီးလည်း မထေရ်မြတ်၏စကားကို မှတ်သား
 ၍ မဟာစေတီကို လျောင်းစက်ကာ ဖူးမျှော်လျက်သာလျှင်
 မျက်စိမှိတ်သွားလေသတည်း။

ထိုခဏ၌ တုသိတာနတ်ရထား၌ နတ်သားအဖြစ်ဖြင့်
 လူတို့အား ကိုယ်ထင်ရှားပြု၍ မဟာစေတီကို သုံးပတ်
 လကျော်ရစ် လှည့်ပြီးလျှင် မဟာစေတီကို၎င်း၊ သံဃာတော်
 အပေါင်းကို၎င်း လက်အုပ်ချီလျက် တုသိတာနတ်ပြည်သို့
 လိုက်ပ'သွားလေသတည်း။

ရဟန္တာများ၏ ဗျာဒိတ်စကားတော်ကား ခမည်းတော်
 ကာကဝဏ္ဏမင်းကြီးသည် မေတ္တယျဘုရား၏ ခမည်းတော်
 ဖြစ်လတ္တံ့။ ဝိဟာရဒေဝီမိဖုရားသည် ဘုရားမယံတော်၊
 ဒုဋ္ဌဂါမဏိမင်းသည် လကျော်ရံအဂ္ဂသာဝက၊ ညီတော်တိဿ
 သည် လက်ဝဲရံ အဂ္ဂသာဝက၊ ဒုဋ္ဌဂါမဏိမင်း၏သားတော်
 သာလိကုမာရသည် မေတ္တယျဘုရားအလောင်း၏ သားတော်
 ဖြစ်လတ္တံ့ဟု ဗျာဒိတ်စကား မိန့်ကြားကုန်သတတ်။

ထိုနောက် ညီတော်သည် သဒ္ဓာတိဿ အမည်ဖြင့်
 အဘိသိက်ခံ၍ မဟာစေတီကို ပြီးအောင်ပြု၏။ လောဟပါသာဒ

ပြာသာဒ်ကြီးလည်း မီးသင့်သောကြောင့် ထပ်မံ၍ ဘုံခုနစ်
ဆင့် ပြာသာဒ်ပြုရလေသည်။ ထိုမှဘဝါး ကျောင်း၊ စေတီ
များစွာလည်း တည်ထားလေသည်။ ၁၀-နှစ်မင်းပြု၍ စုတ
လတ်သော် တုသိတာနတ်ပြည်၌ ဖြစ်လေ၏။

ဒုဋ္ဌဂါမဏိမင်းကြီးဝတ္ထု ပြီး၏။

တောင့်တခြင်း၊ ယခုအခါ ကျောင်း၊ ဘုရား၊ စေတီ၊
တန်စောင်း၊ ရေတွင်း၊ ရေကန်-စသည်ဖြင့် အများ ကောင်း
ကျိုး ကုသိုလ်ကောင်းမှု ပြုလေ့ရှိကြသော သူတော်ကောင်း
အပေါင်းတို့သည်၎င်း၊ ဓမ္မဝကြာ၊ အနတ္တလက္ခဏသုတ်
စသည်တို့ဖြင့် ပူဇော်လေ့ရှိကြသော သူတော်ကောင်းအပေါင်း
တို့သည်၎င်း၊ မတွေ့မဝေ အသေလှသော ဒုဋ္ဌဂါမဏိမင်းကြီး
သို့ အတုလိုက်ကာ လူတို့အား တုသိတာနတ်ရထားပေါ်က
ကိုယ်ထင်ရှားပြသွားမည်ဟု သတိပြုနိုင်ကြပါစေကုန်သတည်း။

အာဇာနည်ယသုတ် အတ္ထုပ္ပတ္တိ

နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ

အခါတပါး မြတ်စွာဘုရားသည် ရာဇဂြိုဟ်ပြည် ဂိဇ္ဈကုဋ် တောင်၌ နေတော်မူ၏။ ထိုအခါ နတ်မင်းကြီးလေးယောက် တို့သည် များစွာသော နတ်ဘီလူးစစ်သည်၊ ဂန္ဓဗ္ဗစစ်သည်၊ ကုမ္ဘဏ်စစ်သည်၊ နဂါးစစ်သည်တို့ဖြင့် အရပ်လေးမျက်နှာ၌ [အသူရာ စစ်သည်တို့ကို စောင့်ခြင်းငှာ] အစောင့်အရှောက် ထား၍ သန်းခေါင်အချိန် ဂိဇ္ဈကုဋ်ဘောင်ကို ထွန်းလင်းစေ လျက် မြတ်စွာဘုရားထံတော်သို့ ချဉ်းကပ်ရှိခိုး၍ သင့်တင့် ရာ၌ ထိုင်ကုန်၏။ နတ်ဘီလူး စသည်တို့သည် အချို့ ရှိခိုး၍၊ အချို့ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ပြောဆို၍၊ အချို့ လက်အုပ်ချီ၍၊ အချို့ အမည်အနွယ်ပြောကြား၍၊ အချို့ ဆိတ်ဆိတ်နေ၍ သင့်တင့်ရာ၌ ထိုင်ကုန်၏။ ထိုအခါ ဝေဿဝဏ်နတ်မင်းသည် ဤသို့ နားတော် လျှောက်၏။ ဘုန်းတော်ကြီးတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား.... တန်ခိုးကြီးသော၊ တန်ခိုးအလတ်ရှိသော၊ တန်ခိုးငယ်သော နတ်ဘီလူး စသည်တို့သည် ဘုရားရှင်အား မကြည်ညိုသူလည်း ရှိကုန်၏။ ကြည်ညိုသူလည်း ရှိကုန်၏။ များသောအားဖြင့် မကြည်ညိုသူ များကုန်၏။ အကြောင်း ကား- မြတ်စွာဘုရားသည် ပါဏာတိပါတ၊ အဒိန္နာဒါန၊ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရ၊ မုသာဝါဒ၊ သုရာမေရယ-တို့မှ ရှောင် ကြဉ်ခြင်းငှာ တရားဟောသည်။ နတ်ဘီလူးတို့ကား အများ အားဖြင့် မရှောင်ကြဉ်နိုင်ကြသဖြင့် ထိုတရားကို မနှစ်သက် နိုင်ကုန်။ မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်သာဝကတို့သည် ဆိတ်ငြိမ်

ရာ တောအုပ်၌ နေကုန်၏။ ထိုတောအုပ်၌နေသော တန်ခိုးကြီးသော နတ်ဘိလူးတို့ကို ကြည်ညိုစေခြင်းငှာ အာဇာနည်ဥယျာဉ်အစောင့်အရှောက်ကို သင်ယူတော်မူပါ။ [ဝါ၊ လက်ခံတော်မူပါ။] ဘိက္ခု၊ ဘိက္ခုနီ၊ ဥပါသကာ၊ ဥပါသိကာတို့အား စောင့်ရှောက်ခြင်းငှာ၊ ချမ်းသာစွာ နေရခြင်းငှာ ဖြစ်ပါသည် ဟု လျှောက်၍ - ဝိပဿိယ နမတ္ထု...စသည်ဖြင့် ဂါထာငါးဆယ်ကျော် ရွတ်ဆိုလျှောက်ကြား၏။

မြတ်စွာဘုရား... ဤအာဇာနည်ဥယျာဉ် အစောင့်အရှောက်ကို သင်ယူ လေ့လာသူတို့ထံ နတ်ဘိလူး၊ ဂန္ဓဗ္ဗ၊ ကုမ္ဘဏ်၊ နဂါးတို့သည် ထိပါးလိမ့်၍ ချဉ်းကပ်ကုန်ငြားအံ့။ ထိုဘိလူးစသည်တို့သည် ရွာနိဂုံး စသည်တို့၌ ပူဇော်သက္ကာရကို မရနိုင်ကုန်။ အာဇာနည်ဥယျာဉ်၌ နေရာမရနိုင်ကုန်။ နတ်အစည်းအဝေးသို့ မဝင်နိုင်ကုန်။ ၎င်းတို့နှင့် သားပေး၊ သမီးယူ မဆက်ဆံကြ။ နတ်တို့၏ ဆဲရေးခြင်းတို့ဖြင့် [ကဠာရက္ခိ-ကြောင်သောမျက်စိ ရှိသူ၊ ကဠာရဒန္တ - ထွက်သောသွား ရှိသူ ဟု] ဆဲရေးကုန်၏။ ၎င်းတို့၏ ဦးခေါင်းထဲ၌ ရဲရဲတောက်သော သံခွက်ကို မှောက်ကုန်၏။ [ဝါ၊ လည်ပင်းအထိ ပူလောင်သော သံခွက်ကို မှောက်၍ သံခွက်အလယ်၌ တံသင်း နှက်ကုန်၏။] ဦးခေါင်းကို ခုနစ်စိတ်ခွဲကုန်၏။ ထို့ကြောင့် နတ်ဘိလူး စသည်တို့ ထိပါးလိမ့်၍ ချဉ်းကပ်ခဲ့လျှင် ဣန္ဒြေသောမစသော နတ်စစ်သူကြီးတို့ကို တိုင်ကြားအပ်ကုန်၏။ ဤနတ်ဘိလူးသည် ဖမ်းစား၏၊ ပူးဝင်၏၊ ညှဉ်းဆဲ၏-ဟု တိုင်ကြားအပ်ကုန်၏။ ဤအာဇာနည်ဥယျာဉ် အစောင့်အရှောက်သည် ဘိက္ခု၊ ဘိက္ခုနီ၊ ဥပါသကာ၊ ဥပါသိကာတို့အား စောင့်

ရှောက်ခြင်းငှာ၊ ချမ်းသာစွာ နေရခြင်းငှာ ဖြစ်ပါသည်ဟု
လျှောက်၍ ရှိခိုးပြီး ပြန်သွားကုန်၏။

ထိုနောက် မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုညဉ့်လွန်သောအခါ
ရဟန်းတို့ကိုခေါ်၍ ထိုအကြောင်းကို ပြောပြ၍ ချမ်းသာတို့...
အာဇာနည်ယ အစောင့်အရှောက်ကို သင်ယူကြလော့၊
လေ့လာကြလော့၊ ဆောင်ကြလော့။ အကျိုးစီးပွားနှင့် စပ်
သော အစောင့်အရှောက်ဖြစ်၏ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ရဟန်း
တို့သည် မြတ်စွာဘုရား ဟောပြသည်ကို လွန်စွာ ဝမ်းမြောက်
ကုန်၏။

နတ်မင်းကြီးတို့သည် အာဇာနည်နတ်မြို့၌နေ၍ ခုနစ်ဆူ
သော ဘုရားရှင်တို့ကို အာရုံပြု၍ ပရိတ်ကိုဖွဲ့ပြီးလျှင် ဘုရား
ရှင်၏ ဓမ္မအာဏာကို၎င်း၊ ငါတို့၏ ရာဇအာဏာကို၎င်း
နားမထောင်သူတို့အား ဤသို့ ဤသို့ အပြစ်ပေးကုန်အံ့ဟု
သိစေ၍ ဘုရားရှင်ထံ လျှောက်ကြားခြင်းငှာ ချဉ်းကပ်၍
သင့်တင့်ရာ၌ ထိုင်ကုန်၏။ ဘုရားရှင်ထံတော်၌ နတ်တို့ထိုင်
ခြင်းအလေ့ မရှိသော်လည်း ဤသုတ်၌ ပရိတ်ကိုအလေးပြုခြင်း
ဖြင့် ထိုင်ကုန်၏။ ထိုနတ်မင်းကြီးတို့တွင် ဝေဿဝဏ် နတ်
မင်းသည် ဘုရားရှင်နှင့် အကျွမ်းဝင်၏။ စကားပြောခြင်းငှာ
လိမ်မာ၏။ ထို့ကြောင့် ထိုနတ်မင်းသည် ဘုရားရှင်ကို နား
တော် လျှောက်၏။ ဘုရားရှင် နှုတ်တော်မြက်၍ ဟောလျှင်
ဤပရိတ်သည် အတိုင်းထက်အလွန် အလေးပြုဘွယ်ဖြစ်လတ္တံ့
ဟု “ဤပရိတ်ကို နာယူလက်ခံတော်မူပါ” ဟု အခွင့်တောင်း၍
လျှောက်၏။ ဤပရိတ်သည် အာဇာနည်မြို့၌ ဖွဲ့သောကြောင့်
အာဇာနည်ယပရိတ် မည်၏။

ပရိတ္တ ပရိကမ္မကား-ဤပရိတ်ကို အနက်သဒ္ဓာသုတ်သင်၍ ကောင်းစွာသင်ယူ လေ့လာအပ်၏။ [အနက်သိမှ သဒ္ဓာသန်ရှင်းသည်။] အနက်သဒ္ဓာချွတ်အံ့၊ အလေ့အလာ နည်းအံ့၊ ပရိတ်တန်ခိုး မထက်မြက်၊ လာဘ်ငဲ့၍ ရှုတ်လျင်လည်း မကျိုးမပြီး။ ဝဋ်ဒုက္ခမှ ထွက်မြောက်ခြင်းအတိုင်း တည်၍ မေတ္တာ ရှေ့ထား၍ရှုတ်မှ အကျိုးပြီးသည်။ ရှေးဦးစွာ ဤပရိတ်ကို မရှုတ်အပ်သေး။ မေတ္တာသုတ်၊ ဇေဝ်သုတ်၊ ရတနသုတ်တို့ကို ခုနစ်ရက်ရှုတ်၍ မသွတ်လျှင် အာဇ္ဇာနာဠိယသုတ်ပရိတ်ကို ရှုတ်အပ်၏။ ရှုတ်သောရဟန်းသည် မုံ့ညက်၊ အမဲ၊ ငါးသား မစားအပ်၊ သုသာန်၌လည်း မနေအပ်။ ပရိတ်ရှုတ်အံ့သော နေရာကို လိမ်းကုံး၍ သန်ရှင်းစွာခင်း၍ ထိုင်အပ်၏။ ပရိတ်ရှုတ်သောဟောင်းကို လက်နက်ရံလျက် ကျောင်းမှ ရှာသို့ ဆောင်အပ်၏။ လှိုင်တီးပြင်၌ မရှုတ်အပ်။ တံခါးပိတ်၍ လက်နက်စွဲသွားရုံ၍ မေတ္တာစိတ်ဖြင့် ရှုတ်အပ်၏။ ရှေးဦးစွာ သီလယူစေ၍ သီလရှိသူအား ရှုတ်အပ်၏။ မလွတ်လျှင် ကျောင်းသို့ဆောင်၍၊ စေတီရင်ပြင်၌ အိပ်စေ၍၊ နေရာ ပူဇော်ခြင်းကို ပြုစေ၍၊ ဆီမီးထွန်းစေ၍၊ စေတီရင်ပြင်၌ တံမြက်လှည်း၍ မင်္ဂလာတရားစကား ဟောကြားအပ်၏။ ရဟန်းအားလုံး စည်းဝေးအပ်၏။ ကျောင်းအနီး သစ်ပင်ကြီးသို့သွား၍ “သင်နတ်မင်းတို့၏လာခြင်းကို ရဟန်းသံဃာသည် တောင့်တ၏” ဟု ဘိတ်ကြားစေအပ်၏။ စည်းဝေးရာသို့ မလာဘဲ နေခွင့် မရ။ ထိုနောက် ဘီလူးဖမ်းသူကို သင့်အမည် အသုနည်းဟု မေးအပ်၏။ အမည်ပြောလျှင် အမည်ဖြင့်- ဤအမည်ရှိသောနတ်.... သင်အား လက်ဆောင်အလို့ငှာ

ငါတို့ပြုသော ဒါန၊ သီလစသော ကုသိုလ်အတ္တိကို ပေးဝေ၏။
မင်္ဂလာတရားစကားကိုလည်း ဟောကြား၏။ ရဟန်းသံဃာ၌
အလေးပြုခြင်းဖြင့် ဤသူ့ကို လွတ်ပါလော့-ဟု ဆိုအပ်၏။
မလွတ်လျှင် နတ်တို့အား ပြောကြား၍ ဤနတ်သည် ငါတို့
စကားကို မနာယူ။ ဗုဒ္ဓအာဇာနည်ကို ငါတို့ပြုကုန်အံ့ဟု ဆို၍
ပရိတ်ချွတ်အပ်၏။

ရဟန်းကို ဘီလူးဖမ်းအံ့၊ နေရာတို့ကို ရေဆေးရှိ အားလုံး
စည်းဝေးခြင်းကို ကြွေးကြော်၍ ပန်း၊ နံ့သာ စသည် ပူဇော်
ခြင်းတို့၌ ကုသိုလ်အမှုကို ပေးဝေ၍ ပရိတ်ချွတ်အပ်၏။

နတ်စစ်သူကြီးတို့ကို တိုင်ကြားရာ၌ အားလုံးစည်းဝေးခြင်း
ကို ကြွေးကြော်စေ၍ နှစ်ကျိပ်ရှစ်ယောက်သော နတ်စစ်သူကြီး
တို့ကို တိုင်ကြားအပ်ကုန်၏။ ဤနတ်ဘီလူးသည် ဖမ်း၏ စသည်
ဆို၍ ထိုနတ်တို့နှင့် ပြောဆိုအပ်၏။ ထိုနတ်စစ်သူကြီးတို့သည်
“ယခု ရဟန်းသံဃာသည် မိမိ၏ဓမ္မအာဇာနည်ကို ပြု၏။ ငါတို့
သည် မိမိတို့၏ ယက္ခအာဇာနည်ကို ပြုကုန်အံ့”-ဟု အားထုတ်
ကုန်လတ္တံ့။ ဤသို့ပြုလျှင် နတ်ဘီလူးတို့အား အခွင့်မရသဖြင့်
ဗုဒ္ဓသာဝကတို့အား ချမ်းသာစွာနေရခြင်း ဖြစ်လတ္တံ့။

ဝေဿဝဏ်နတ်မင်း၏နယ် ဖြစ်သော မြောက်ကျွန်း၌
လူတို့သည် အဝတ်တန်ဆာ၊ အစားအသောက် စသည်တို့၌
မြတ်ဦးစွာ သိမ်းဆည်းခြင်း မရှိကုန်။ ငါ၏သား၊ ငါ၏မယား
ဟူ၍လည်း မသိမ်းဆည်းကုန်။ အမိ၊ အမ၊ နှမကို မြင်လျှင်
ဓမ္မတာသီလစွမ်းဖြင့် ဆန္ဒရာဂ မဖြစ်။ လယ်ထွန်ခြင်း၊ စိုက်ပျိုး
ခြင်းတို့လည်း မရှိကုန်။ လယ်မထွန်သော တောမြေ၌ အလို
လိုပေါက်သော သလေးပင်မှ ဆန်သီးကိုယူ၍ ထမင်းအိုး၌

ထည့်၍ အခိုးမီးခဲကင်းသော ဇောတိက ကျောက်ခဲသုံးခု၌ တင်ထားကုန်၏။ ကျောက်ခဲမှ မီးဖြစ်၍ ထိုဆန်သည် ကျက်၏။ ထိုအခါ ခူး၍ ဟင်းမပါဘဲ စားကုန်၏။ စားသူ၏ စိတ်အားလျော်စွာ အရသာ ဖြစ်၏။ ထိုနေရာသို့ ရောက်လာသူတို့အားလည်း လှူဒါန်းကုန်၏။ [ဓမ္မဘာ သီလစွမ်းဖြင့် မစ္ဆရိယ မဖြစ်။] ထို့ကြောင့် တန်ခိုးကြီးသော သူတို့သည် မြောက်ကျွန်းသို့သွား၍ ဆွမ်းခံကုန်၏။

ဝေဿဝဏ်နတ်မင်း၏ ကျေးကျွန်တို့သည် နွားစသည်ကို ဖမ်း၍ ခွာတခုတည်းရှိသော မြင်းကဲ့သို့ ယာဉ်ပြု၍ စီးကုန်၏။ ကိုယ်ဝန်ရှိသော မိန်းတို့ကိုကား ကျောက်ကုန်း၌စီး၍ လှည့်လည်ကုန်၏။ တပါးသော မိန်းမတို့ကို ယာဉ်၌တပ်၍ လှည့်ကုန်၏။ သမ္မာဒိဋ္ဌိတို့ကိုကား ဖမ်းယူခြင်းငှာ မတတ်နိုင်ကုန်။ အများအားဖြင့် ပစ္စန္ဒရာဇ်သားတို့ကို ဖမ်းကုန်၏။ ဤဇမ္ဗူဒိပ်၌ ဇနပုဒ်သား တယောက်သည် မထေရ်တပါးအနီး၌ အိပ်ငိုက်သည်ကို မထေရ်မြင်၍ မေးသောအခါ တညဉ့်လုံး ဝေဿဝဏ်နတ်မင်း၏ ကျေးကျွန်တို့သည် နှိပ်စက်သောကြောင့်ပါ-ဟု လျှောက်ဘူးသတတ်။

ဘုရားမပွင့်မီ ကုဝေဓမည်သော ပုဏ္ဏားတယောက်သည် ကြံခင်းတို့ကိုပြု၍ ကြံကြိတ်စက်ရုံခုနစ်ရုံပြု၏။ တရုံမှ ဖြစ်သော အမြတ်အစွန်းကို လာတိုင်းသောလူအပေါင်းအား လှူ၏။ တပါးသောစက်ရုံတို့ထက် ထိုစက်ရုံမှ အမြတ်အစွန်း များ၏။ ထိုအခါ သဒ္ဓာဘာနား တိုးပွား၍ ခုနစ်ရုံလုံး မှဖြစ်သော အမြတ်အစွန်းကို နှစ်ပေါင်း နှစ်သောင်းပတ်လုံး လှူ၍ သေသောအခါ စာတုမဟာရာဇ်နတ်မင်းတို့၌ ကုဝေရ

နတ်မင်း ဖြစ်၏။ နောက်၌ ဝိသာဏမြို့ကို နေပြည်တော်ပြု၍ မင်းပြုသောကြောင့် ကုဝေရနတ်မင်းသည် ဝေဿဝဏ် နတ်မင်းဟု အမည် တွင်၏။

မြောက်ကျွန်း၌ အခက်အရှက် ပြည့်စုံသော သစ်ပင်တို့ သည် အိမ်ကိစ္စ ပြီးကုန်၏။ ချမ်းသာစွာ နေရကုန်၏။ မြောက် ကျွန်းသားတို့သည် အလွန်မြင့်ခြင်း၊ နိမ့်ခြင်း၊ ဝခြင်း၊ ပိန်ခြင်း၊ မဲခြင်း။ ဖြူခြင်း အပြစ်မှကင်း၍ လုံးရပ်ပြည့်စုံကုန်၏။ ဆံဖြူခြင်း၊ သွားကျိုးခြင်း၊ အားအင်ကုန်ခြင်း မရှိ။ အာဟာရပရိယေသန ဒုက္ခ မရှိ။ ကျေးကျွန် သိမ်းဆည်းရခြင်း မရှိ။ အဝေ အပူ၊ မှက်၊ မြင် စသည် မရှိ။ ဥတုညီမျှ၏။ သလေးဆန်ထမင်း စားကြ သောကြောင့် နုနာ၊ အိုင်းနာ မရှိ။ ကုန်းခြင်း၊ ကောက်ခြင်း၊ ခွင်ခြင်း၊ ဣန္ဒြေချို့တဲ့ခြင်း မရှိ။ မိန်းမတို့သည် မိန်းမမြတ် လက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံ၍ ၁၆-နှစ်အရွယ် ယောက်ျားတို့သည် ၂၅-နှစ်အရွယ် ရှိကုန်၏။ သားသမီးတို့၌ တွယ်တာခြင်း လည်း မရှိကုန်။ ခုနစ်ရက်တကြိမ်မျှ ကာမဂုဏ်မေ့လျော့ ခြင်းဖြင့် ရာဂကင်းလျက် လှည့်လည်ကုန်၏။ သားဖွားသော အခါလည်း ဒုက္ခကင်းလျက် ဖွားရာ၌ ထားခဲ့ကုန်၏။ မြင်သူတို့ လက်ညှိုးဖြင့် နို့တိုက်ကုန်၏။ နှစ်ရက်-သုံးရက်အတွင်း အားရှိ၍ သတို့သမီးသည် မိန်းမတို့ထံ သတို့သားသည် ယောက်ျားတို့ထံ ချဉ်းကပ်ကုန်၏။ ပဒေသာပင်မှ အဝတ်၊ တန်ဆာ၊ တူရိယာ၊ တဏှာ ရကုန်၏။ မြစ်လည်းညွှန်မရှိ။ ကြည်လင်သောရေ ရှိ၏။ ရေချိုးကြသောအခါ ဆိပ်၌ အဝတ်တန်ဆာတို့ကိုထား၍ ရေချိုး၍ ဘက်သောအခါ အထက် ၌ရှိသော အဝတ်တန်ဆာတို့ကိုယူ၍ ဝတ်ကုန်၏။ ငါ့ပစ္စည်း။

သို့ပစ္စည်းဟု စိတ်မဖြစ်။ ငြင်းခုံခိုက်ရန်လည်း ကင်းကုန်၏။
 သစ်ပင်အောက်၌ အိပ်ရာနေရာ ရကုန်၏။ လူသေလျှင် ငိုကျွေး
 ခြင်း မရှိ။ တန်ဆာဆင်၍ ပစ်ထားကုန်၏။ ငှက်ကြီးတို့သည်
 ကျွန်းတပါးသို့ယူဆောင်ကုန်၏။ သုသာန်ဟူ၍၎င်း၊ မစင်ကြယ်
 သောနေရာဟူ၍၎င်း မရှိ။ သေလျှင်လည်း အပါယ်မကျ၊ ဓမ္မတာ
 သီလ ဇွမ်းဖြင့် နတ်ပြည်၌ ဖြစ်ကုန်၏။ အသက်တန်းလည်း
 တထောင်မြဲ၏။

ဤသို့သော အတ္ထုပ္ပတ္တိကို သိရှိကြသော ကုလပုတ္တတို့သည်
 ဤအာဇာနည်ယသုတ်၏ အာနုဘော် အစောင့်အရှောက်ကို
 နံယူကာ သာသနာတော်ကို အားသားနိုင်ကြပါစေကုန်
 သတည်း။

အာဇာနည်ယသုတ် အတ္ထုပ္ပတ္တိ ပြီး၏။

(၉) အာဠာနာဠိယသုတ် ပါဠိတော်ပါဠိ

အာဠာနာဠိယပရိတ်အမှုန်း

အ-ပွသန္ဓေဟိ နာထဿ၊
သာသနေ သာဓုသမ္ပတေ။
အ-မနုဿေဟိ စန္ဒေဟိ၊
သဒါကိဗ္ဗိသ ကာရိတိ။
ပရိသင်္ခံ စတဿန္တံ၊
အဟိံသင်ယစ ဂုတ္တိယော။
ယံဒေသေသိ မဟာဝီရော၊
ပရိတ္တံ တံ ကဏာမ ဟေ။

ဘုရား ခုနစ်ဆူအား ရှိခိုးခြင်း

- ၁။ ဝိပဿိဿ နမတ္ထု၊
 စက္ခုမန္တဿ သိရိမတော။
 သိခိဿပိ နမတ္ထု၊
 သဗ္ဗဘူတာ နုကမ္ပိနော။
- ၂။ ဝေဿဘုဿ နမတ္ထု၊
 နှာတကဿ တပဿိနော။
 နမတ္ထု ကက္ခုသန္ဓဿ၊
 မာရသေနာ ပမဒ္ဓိနော။
- ၃။ ကောဏာဂမနဿ နမတ္ထု၊
 ဗြဟ္မဏဿ ဝုသိမတော။
 ကဿပဿ နမတ္ထု၊
 ဝိပုမုတ္တဿ သဗ္ဗဓိ။

- ၄။ အင်္ဂါရသဿ နမတ္ထု၊
 သကျပုတ္တဿ သိရိမတော။
 ယော ဣမံ ဓမ္မံ ဒေသေသိ၊
 သဗ္ဗ ဒုက္ခာ ပန္နဒနံ။
- ၅။ ယေစာပိ နိဗ္ဗုတာ လောကေ၊
 ယထာဘူတံ ဝိပဿိသုံ။
 တေဇနာ အပိ သုဏာ ထ။
 မဟန္တာ ဝိတသာရဒါ။
- ၆။ ဟိတံ ဒေဝ မနုဿာနံ၊
 ယံ နမဿန္တိ ဂေါဘမံ၊
 ဝိဇ္ဇာစရဏ သမ္ပန္နံ၊
 မဟန္တိ ဝိတသာရဒံ။

အရှေ့၌ တေရဋ္ဌ

- ၇။ ယတော ဥဂ္ဂစ္ဆတိ သူရိယော၊
 အာဒိဇ္ဇော မဏ္ဍလီ မဟာ။
 ယဿ စုဂ္ဂစ္ဆမာနဿ၊
 သံဝရိပိ နိရုဇျတိ၊
 ယဿ စုဂ္ဂတေ သူရိယေ၊
 ဒိဝသောတိ ပဉ္စစ္ဆတိ၊
- ၈။ ရဟဒေါပိ သတ္ထ ဂမ္ဘီရော၊
 သမုဒ္ဒော သရိတောဒကော။
 ဧဝံ တံ တတ္ထဇာနန္တိ၊
 သမုဒ္ဒော သရိတော ဒကော။

- ၉။ ဣတော သာ ပုရိမာဒိသာ၊
 ဣတိ နံ အာစိက္ခတိ ဇနော။
 ယံဒိသံ အတိပါလေတိ၊
 မဟာရာဇာ ယသဿိနသာ။
- ၁၀။ ဂန္ဓဗ္ဗာနံ အဓိပတိ၊
 တဓရေဋ္ဌောတိ နာမသော။
 ရမတိ နစ္စဂိတေဟိ၊
 ဂန္ဓဗ္ဗေဟိ ပုရက္ခတော။
- ၁၁။ ပုတ္တာပိ တဿ ဗဟဝေါ
 ကောနာမာတိ မေ သုတံ။
 အသီတိ ဒသ ကောစ၊
 ဣန္ဒနာမာ မဟဗ္ဗလာ။
- ၁၂။ တေစာပိ ဗုဒ္ဓံ ဒိဿ္ဓာန၊
 ဗုဒ္ဓံ အာဒိစ္စ ဗန္ဓုနံ။
 ဒုရတောဝ နမဿန္တိ၊
 မဟန္တိ ဝိတသာရဒံ။
- ၁၃။ နမော တေ ပုရိသာဇည၊
 နမော တေ ပုရိသုတ္တမ။
 ကုသလေန သမေက္ခသိ၊
 အမနုဿာပိ တံ ဂန္ဓန္တိ။
 သုတံ နေတံ မာတိဏှသော၊
 တဿှာ ဝေံ ဝဒေမသေ။

၁၄။ ဇိနံ ဝဗ္ဗထ ဂေါတမံ၊
 ဇိနံ ဝဗ္ဗာမ ဂေါတမံ။
 ဝိဇ္ဇာစရဏ သမ္ပန္နံ၊
 ဗုဒ္ဓံ ဝဗ္ဗာမ ဂေါတမံ။

တောင်ဘက်၌ဝိရုဇ်

၁၅။ ယေန ပေတာ ပဝုစ္ဆန္တိ၊
 ပိသုဏာ ပိဋ္ဌိမံသိကာ။
 ပါဏာတိပါတိနော လုဒ္ဓာ၊
 စောရာ နေကတိကာ ဇနာ။

၁၆။ ဣတော သာ ဒက္ခိဏာ ဒိသာ၊
 ဣတိ နံ အာစိက္ခတိ ဇနော။
 ယံ ဒိသံ အတိပါလေတိ၊
 မဟာရာဇာ ယသသိသော။

၁၇။ ကုမ္ဘဏ္ဍာနံ အဓိပတိ၊
 ဝိရုဇောဣတိ နာမသော။
 မေတိ နစ္စဂိတေဟိ၊
 ကမ္ဘဏ္ဍေဟိ ပုရက္ခတော။

၁၈။ ပုဏ္ဏာပိ တဿ ဗဟဝေါ၊
 ကေနာမာတိ မေ သုတံ။
 အသိတိ ဒသ ကောစ၊
 ဣန္ဒနာမာ မဟဗ္ဗလာ။

၁၉။ တေစာပိ ဗုဒ္ဓံ ဒိဿာန၊
 ဗုဒ္ဓံ အာဒိဇ္ဇာ ဗန္ဓုနံ။
 ဒုရတောဝ နယေန္တိ၊
 မဟန္တံ ဝိဘသာရဒံ။

၂၀။ နမော တေ ပုရိသာဇည၊
 နမော တေ ပုရိသုတ္တမ။
 ကုသလေန သမေက္ခသိ၊
 အမနုဿာပိ တံ ဝန္တန္တိ။
 သုတံ နေတံ အဘိဏ္ဍယော၊
 တဿှာ ဧဝံ ဝဒေမယေ။

၂၁။ ဇိနံ ဝန္တထ ဂေါတမံ၊
 ဇိနံ ဝန္တာမ ဂေါတမံ။
 ဝိဇ္ဇာစရဏ သမ္ပန္နံ၊
 ဗုဒ္ဓံ ဝန္တာမ ဂေါတမံ။

အနောက်ဘက်၌ ဝိရူပက္ခ

၂၂။ ယတ္ထ စောဂ္ဂစ္ဆတိ သူရိယော၊
 အာဒိဇ္ဇော မဏ္ဍလိမဟာ။
 ယဿ စောဂ္ဂစ္ဆမာနဿ၊
 ဒိဝယောပိ နိရုဇ္ဈတိ။
 ယဿ စောဂ္ဂတေ သူရိယော၊
 သံဝရိတိ ပဇ္ဇစ္ဆတိ။

- ၂၃။ ရဟဒေါပိ တတ္ထ ဂမ္ဘီရော၊
 သမုဒ္ဒော သရိတော ဒကော။
 ဧဝံ တံ တတ္ထ ဇာနန္တိ၊
 သမုဒ္ဒော သရိတော ဒကော။
- ၂၄။ ဣတော သာ ပစ္ဆိမာ ဒိသာ၊
 ဣတိ နံ အာစိက္ခတိ ဇနော။
 ယံ ဒိသံ အဘိပါလေတိ၊
 မဟာရာဇာ ယသဿိ သော။
- ၂၅။ နာဂါနုဇ္ဈ အဓိပတိ၊
 ဝိရူပက္ခောတိ နာမ သော။
 ရမတိ နစ္စဂိတေဟိ၊
 နာဂေဟေဝ ပုရက္ခတော။
- ၂၆။ ပုတ္တာပိ တဿ ဗဟဝေါ၊
 ကေနာမာတိ မေ သုတံ။
 အသိတိ ဒသ ဧကောစ၊
 ဣန္ဒနာမာ မဟဗ္ဗလာ။
- ၂၇။ တေစာပိ ပုဒ္ဓံ ဒိသ္မာန၊
 ပုဒ္ဓံ အာဒိစ္စ ဗန္ဓုနံ။
 ဒုရတောဝ နမဿန္တိ၊
 မဟန္တံ ဝီရသာရဒံ။
- ၂၈။ နမော တေ ပုရိသာ ဇည၊
 နမော တေ ပုရိသုတ္တမ၊
 ကုသလေန သမေက္ခသိ၊
 အမနုဿာပိ တံ ဝန္တန္တိ။

သုတံ နေတံ အဘိဏ္ဍယော၊
တသ္မာ ဝေ ဝဒေမယေ။

၂၉။ ဇိနံ ဝဗ္ဗထ ဂေါတမံ၊
ဇိနံ ဝဗ္ဗာမ ဂေါတမံ၊
ဝိဇ္ဇာ စရေဏ သမ္ပန္နံ။
ဗုဒ္ဓံ ဝဗ္ဗာမ ဂေါတမံ။

မြောက်ဘက်၌ ကုဝေရ

၃၀။ ယေန ဥတ္တရကုရုဌော၊
မဟာနေရ သုဒဿနော။
မနုဿာ တတ္ထ ဇာယန္တိ၊
အမမာ အပရိဂ္ဂဟာ။

မြောက်ကျွန်းသူတို့ ချမ်းသာပုံ

၃၁။ န တေ ဝိဇံ ပဝပန္တိ၊
နာပိ နိယန္တိ နဂ်လာ။
အကဋ္ဌ ပါကိမံ သာလိံ၊
ပရိဘုဉ္ဇန္တိ မာနုဿာ။

၃၂။ အကဏံ အထုသံ သုဒ္ဓံ၊
သုဂန္ဓံ ကဏ္ဍုလပုလံ။
တုဏ္ဏိကိဓေ ပစိတ္တာန၊
တတော ဘုဉ္ဇန္တိ ဧဘာဇနံ။

နတ်ကျေးကျွန်တို့ အလေ့

- ၃၃။ ဂါဝိံ ကေခူရံ ကတူာ၊
အနုယန္တိံ ဒိသောဒိသံ။
ပသံ ကေခူရံ ကတူာ၊
အနုယန္တိံ ဒိသောဒိသံ။
- ၃၄။ ဣတ္ထိံ ဝါ ဝါဟနံ ကတူာ၊
အနုယန္တိံ ဒိသောဒိသံ။
ပုရိသံ ဝါဟနံ ကတူာ၊
အနုယန္တိံ ဒိသောဒိသံ။
- ၃၅။ ကုမာရိံ ဝါဟနံ ကတူာ၊
အနုယန္တိံ ဒိသောဒိသံ။
ကုမာရံ ဝါဟနံ ကတူာ၊
အနုယန္တိံ ဒိသောဒိသံ။
- ၃၆။ တေ ယာနေ အဘိရူဟိတူာ၊
သဗ္ဗာ ဒိသာ အနုပရိယာယန္တိံ။
ပစာရာ တဿ ရာဇိနော။

ဝေဿဝဏ်နတ်မင်း၏ စည်းစိမ်

- ၃၇။ ဟတ္ထိယာနံ အဿယာနံ၊
ဒိဗ္ဗိယာနံ ဥပဋ္ဌိတံ။
ပါသာဒါ သိဝိကာ စေဝ၊
မဟာရာဇဿ ယဿသိနော။

၃၈။ တဿစ နဂရာ အဟု၊
 အန္တလိက္ခေ သုမာပိတာ။
 အာဇာနည်နာဇာ ကုသိနာဇာ-
 ပရကုသိနာဇာ၊
 နာဇာသုရိယာ ပရကုသိဋ္ဌ နာဇာ။

၃၉။ ဥတ္တရေန ကသိဝန္တော၊
 ဇနောဃ မပရေနစ။
 နဝနဝုတိယော အဗ္ဗရအဗ္ဗရဝတိယော၊
 အာဠကမန္ဒာနာမ ရာဇဓာနီ။

၄၀။ ကုဝေရဿ ခေါပန မာရိယ၊
 မဟာရာဇဿ ဝိသာဏာနာမ ရာဇဓာနီ။
 တဿှာ ကုဝေရော မဟာရာဇာ၊
 ဝေဿ ဝဏောတိ ဝုစ္စတိ။

၄၁။ ပစ္စေသန္တော ပကာသေန္တိ၊
 တတောလာ တတ္တလာ တတောတလာ။
 ဩဇသိ တေဇသိ တတောဇသိ၊
 သူရော ရာဇာ အရိဋ္ဌောနေမိ။

ရေဏီ နတ်ရေကန်ကြီး

၄၂။ ရဟဒေါပိ တတ္ထ ရေဏီနာမ၊
 ယတော မေဃာ ပဝဿန္တိ။
 ဝဿာ ယတော ပတာယန္တိ၊
 သဘာပိ တတ္ထ သာလဝတိနာမ။

၄၃။ ယတ္ထ ယက္ခာ ပယံရူပါသန္တိ၊
 တတ္ထ နိစ္စဖလာ ရုက္ခာ။
 နာနာ ဒိဇဂဏာ ယုတာ၊
 မယူရကောဉ္ဇာ ဘိရုဒါ။
 ကောကိလာ ဒိဟိ ဝဂ္ဂဟိ။

၄၄။ ဇီဝဉ္ဇိဝက သဒ္ဓေတ္ထ၊
 အထော ဩဋ္ဌဝ စိတ္တကာ။
 ကုက္ကုဋ္ဌကာ ကုဋ္ဌိရကာ၊
 ဝနေ ပေါက္ခရ သာတကာ။

၄၅။ သုက သာဠိက သဒ္ဓေတ္ထ၊
 ဒဏ္ဍမာဏ ဝကာနိစ။
 သောဘတိ သဗ္ဗကာလံ သာ၊
 ကုဝေရ နဋ္ဌိနိ သဒါ။

၄၆။ ဣတော သာ ဥတ္တရာ ဒိသာ၊
 ဣတိ နံ အာစိက္ခတိဇနော။
 ယံ ဒိသံ အဘိပါလေတိ၊
 မဟာရာဇာ ယသသိံ သော။

၄၇။ ယက္ခာနဉ္စ အဓိပတိ၊
 ကုဝေရော ဣတိနာမ သော။
 မရတိ နစ္စဂိတေဟိ၊
 ယက္ခေဟေဝ ပုရက္ခတော။

၄၈။ ပုတ္တာ ပိ တဿ ဗဟဝေါ၊
 ကောနာမာတိ မေ သုတံ။

အသီတိ ဒသ ကောစ၊
ဣန္ဒနာမာ မဟဗ္ဗလာ။

၄၉။ တေစာပိ ဗုဒ္ဓံ ဒိဿာန၊
ဗုဒ္ဓံ အဒိစ္စ ဗန္ဓုနံ။
ဒုရတော ဝ နမဿန္တိ၊
မဟန္တံ ဝိတသာ ရဒံ။

၅၀။ နမောတေ ပုရိသာဇည၊
နမောတေ ပုရိသုတ္တမ၊
ကုသလေန သမေက္ခသိ၊
အမန္တဿာ ပိ တံ ဝန္တန္တိ။
သုတံ နေတံ အဘိဏ္ဍယော၊
တသ္မာ ဧဝံ ဝဒေမဿေ။

၅၁။ ဇိနံ ဝန္တထ ဂေါတမံ။
ဇိနံ ဝန္တာမ ဂေါတမံ။
ဝိဇ္ဇာစရဏ သမ္ပန္နံ၊
ဗုဒ္ဓံ ဝန္တာမ ဂေါတမံ။

အာဇာနည်သုတ် ပါဠိတော်ပါဌ် ပြီး၏။

အာဇာနည် ဝရိတ်အဖွဲ့

အ-ပုသဇ္ဇေ ဟိ နာထဿ၊
 သာသနေ သာဓုသမ္ပတေ။
 အမနုဿေဟိ စဏ္ဍေဟိ၊
 သဒါ ကိဗ္ဗိသ ကာရိဘိ။
 ပရိသာနံ စတဿန္တံ၊
 အဟိံ သာယစ ဂုတ္တိယာ။
 ယံ ဒေသေသိ မဟာဝီရော၊
 ပရိတ္တံ ကံ ဘဏာမ ဟေ။

သာဓုသမ္ပတေ၊ သူတော်ကောင်းတို့သည် လွန်စွာမြတ်နိုး
 အပ်သော။ နာထဿ သာသနေ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာ
 တော်၌။ အပုသဇ္ဇေဟိ၊ မကြည်ညိုကုန်သော။ စဏ္ဍေဟိ၊
 ကြမ်းကြုတ်ကုန်သော။ သဒါကိဗ္ဗိသကာရိဘိ၊ အခါခပ်သိမ်း
 ကြမ်းကြုတ်မှု ပြုလေ့ရှိကုန်သော။ အမနုဿေဟိ၊ နတ်ဘီ
 လူးစသည်တို့သည်။ စတဿန္တံပရိသာနံ၊ သာသနာတော်ကို
 အားထားသော ပရိသတ် လေးပါးတို့အား။ အဟိံသာယစ၊
 မညှဉ်းဆဲခြင်းငှာ၎င်း။ ဂုတ္တိယာစ၊ နတ်ကောင်းတို့
 စောင့်ရှောက်ခြင်းငှာ၎င်း။ ယံပရိတ္တံ၊ အကြင်အာဇာနည်
 ဝရိတ်တော်ကို။ မဟာဝီရော၊ ကြီးသောလုံ့လ ရှိသော
 မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒေသေသိ၊ ဟောကြားတော်မူပြီ။
 တံပရိတ္တံ၊ ထိုအာဇာနည် ဝရိတ်တော်ကို။ ဟေ၊ အို-နတ်လူ
 အပေါင်း သူတော်ကောင်းတို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဘဏာမ၊
 ရုတ်ဆိုကုန်အံ့။

အင်္ဂုရုနာဠိယသုတ် ပါဠိတော်နိဿယ

ဘုရားစုနစ်ဆူအား ရှိခိုးခြင်း

၁။ ဝိပဿိဿ နမတ္ထု၊
 စက္ခုမန္တဿ သိရိမတော။
 သိခိဿပိ နမတ္ထု၊
 သဗ္ဗဘူတာ နုကမ္ပိနော။

စက္ခုမန္တဿ၊ ဉာဏ်စက္ခုငါးပါး၊ ရှိတော်မူသော။ သိရိ-
 မတော၊ ဘုန်းကံကြက်သရေ ရှိတော်မူသော။ ဝိပဿိဿ၊
 ဝိပဿဘုရားအား။ နမတ္ထု၊ ရှိခိုးပါ၏ဘုရား။ သဗ္ဗဘူ-
 တာနုကမ္ပိနော၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့ကို မဟာကရုဏာ
 ဖြင့် မပြတ်သနားတော်မူသော။ သိခိဿပိ၊ သိခိဘုရားအား
 လည်း။ နမတ္ထု၊ ရှိခိုးပါ၏ဘုရား။

[ဉာဏ်စက္ခုဟူသည်-ဗုဒ္ဓစက္ခု၊ ဓမ္မစက္ခု၊ သမန္တစက္ခု၊
 ဒိဗ္ဗစက္ခု၊ ဉာဏစက္ခု ဟု ငါးပါးတည်း။ မိသစက္ခုနှင့်လည်း
 အချို့ငါးပါးတည်း။ အသိဉာဏ်ရှင်းစိခ့်သောငှာ နမတ္ထု
 အနက်ကို လိုရင်းကျကျပေးသည်။]

၂။ ဝေဿဘူဿ နမတ္ထု၊
 နှာတကဿ တပဿိနော။
 နမတ္ထု ကကုသန္ဓဿ၊
 မာရသေနာ ပမဒ္ဓိနော။

နှာတကဿ၊ မဂ်ရေစင်ဖြင့် ကိလေသာ စင်ကြယ်အောင်
 ဆေးကြောတော်မူသော။ တပဿိနော၊ ကိလေသာကို ပူပန်
 စေသောအကျင့် ရှိတော်မူသော။ ဝေဿဘူဿ၊ ဝေဿဘူ

ဘုရားအား။ နမတ္ထု၊ ရှိခိုးပါ၏ဘုရား။ မာရသေနာပမဒ္ဓိနော၊
မာရ်စစ်သည်အပေါင်းကို ဖျက်ဆီးတော်မူသော။ ကကု-
သန္ဓယ်၊ ကကုသန်ဘုရားအား။ နမတ္ထု၊ ရှိခိုးပါ၏ဘုရား။

၃။ ကောဏာဂမနဿ နမတ္ထု၊
ဗြာဟ္မဏဿ ဝုသီမတော။
ကဿပဿ နမတ္ထု၊
ဝိပ္ပမုတ္တဿ သဗ္ဗဓိ။

ဗြာဟ္မဏဿ၊ မကောင်းမှုကို အပပြုပြီးသော။ ဝုသီမ-
တော၊ မဂ္ဂင်အကျင့်ကို ကျင့်သုံးပြီးသော။ ကောဏာဂမ-
နဿ၊ ကောဏာဂ်ဘုရားအား။ နမတ္ထု၊ ရှိခိုးပါ၏ဘုရား။
သဗ္ဗဓိ၊ အလုံးစုံသော ဣရိယပုထ်တို့၌၊ ဝိပ္ပမုတ္တဿ၊ ကိလေ-
သာအကြွင်းမရှိ ငါးပါးသော ဝိမုတ္တိတို့ဖြင့် လွတ်ပြီးသော။
ကဿပဿ၊ ကဿပဘုရားအား။ နမတ္ထု၊ ရှိခိုးပါ၏ ဘုရား။

၄။ အင်္ဂီရသဿ နမတ္ထု၊
သကျပုတ္တဿ သိရီမတော။
ယော ဣမံဓမ္မံ ဒေသေသိ။
သဗ္ဗဒုက္ခာ ပနဒနံ။

ယော၊ အကြင်ဂေါတမဘုရားသည်။ သဗ္ဗဒုက္ခာပနဒနံ၊
အလုံးစုံသော ဆင်းရဲကိုပယ်နုတ်နိုင်သော။ ဣမံဓမ္မံ၊ ဤအာ-
ဇ္ဇာနာဠိယသုတ်ကို။ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူပြီ။ အင်္ဂီ-
ရသဿ၊ ကိုယ်တော်မှ ထွက်သောရောင်ခြည် ရှိတော်မူသော။
သကျပုတ္တဿ၊ သာကီဝင်မင်းတို့၏သား ဖြစ်တော်မူသော။

သိရိမတော၊ ဘုန်းကံကြက်သရေ ရှိတော်မူသော။ တဿ၊
ထိုဂေါတမဘုရားအား။ နမတ္ထု၊ ရှိခိုးပါ၏ ဘုရား။

၅။ ယေစာပိ နိဗ္ဗုတာ လောကေ၊

ယထာဘူတံ ဝိပဿိသုံ။

တေဇနာ အ-ပိသုဏာ ထ၊

မဟန္တာ ဝိတသာရဒါ။

၆။ ဟိတံ ဒေဝမနုဿာနံ၊

ယံ နမဿန္တိ ဂေါတမံ။

ဝိဇ္ဇာစရဏ သမ္ပန္နံ၊

မဟန္တံ ဝိတသာရဒံ။

ယေစာပိဇနာ၊ အကြင် ရဟန္တာတို့သည်လည်း။ လောကေ၊
လောက၌။ နိဗ္ဗုတာ၊ ကိလေသာမှ ငြိမ်းကုန်ပြီ၊ ယထာဘူတံ၊
မဖောက်ပြန်။ ဝိပဿိသုံ၊ မြင်သိကုန်ပြီ။ တေဇနာ၊
ထိုရဟန္တာတို့သည်။ အ-ပိသုဏာ၊ ကုန်းတိုက် ဝါစာ ပိသုဏာ
မရှိကုန်။ အထ၊ မူသာ၊ ဖရ၊ သမ္ပမူလည်း မရှိကုန်။ မဟန္တာ၊
မြတ်သော အဆုံးနိဗ္ဗာန် ရှိကုန်၏။ ဝိတသာရဒါ၊ ကင်းသော
ကြောက်ရွံ့ခြင်း ရှိကုန်၏။

ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့၏။ ဟိတံ၊ အစီးအပွားကို
ဆောင်သော။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နံ၊ ဝိဇ္ဇာစရဏနှင့် ပြည့်စုံတော်
မူသော။ မဟန္တံ၊ ဝူဇော်အပ်သော အဆုံးနိဗ္ဗာန်ရှိတော်
မူသော။ ဝိတသာရဒံ၊ ကင်းသောကြောက်ရွံ့ခြင်း ရှိတော်
မူသော။ ဂေါတမံ၊ ဂေါတမဘုရားကို။ တေဇနာ၊ ထိုရဟန္တာ
တို့သည်။ နမဿန္တိ၊ ရှိခိုးကုန်၏။ တေသံပိဇနာနံ၊ ထိုရဟန္တာ
တို့အားလည်း။ နမတ္ထု၊ ရှိခိုးပါ၏ဘုရား။

တနည်းကား-ယေစာပိဇနာ၊ အကြင် ဘုရားရှင်တို့သည်
 လည်း။ လောကေ၊ လောက၌။ နိဗ္ဗုတာ၊ ကိလေသာမှ
 ငြိမ်းကုန်ပြီ။ ယထာဘူတံ၊ မဖောက်မပြန်။ ဝိပဿိသုံ၊ သိမြင်
 ကုန်ပြီ။ တေဇနာ၊ ထိုဘုရားရှင်တို့သည်။ အ-ပိသုဏာ၊
 ကုန်းတိုက်ဝါစာပိသုဏာ မရှိကုန်။ အထ၊ မုသာ၊ ဖရ၊ သမ္မု
 လည်း မရှိကုန်။ မဟန္တာ၊ ပူဇော်အပ်သောအဆုံး မဟာပရိ
 နိဗ္ဗာန် ရှိကုန်၏။ ဝိတသာရဒါ၊ ကင်းသော ကြောက်ရွံ့ခြင်း
 ရှိကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုဘုရားရှင်တို့အား။ နမတ္ထု၊ ရှိခိုးပါ၏
 ဘုရား။

ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့၏။ ဟိတံ၊ အစီးအပွားကို
 ဆောင်သော။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နံ၊ ဝိဇ္ဇာစရဏနှင့် ပြည့်စုံ
 တော်မူသော။ မဟန္တံ၊ မြတ်သော။ ဝိတသာရဒံ၊ ကင်းသော
 ကြောက်ရွံ့ခြင်း ရှိတော်မူသော။ ယံဂေါတမံ၊ အကြင်
 ဂေါတမဘုရားကို။ ဒေဝမနုဿာ၊ ပညာရှိနသာ နတ်လူတို့
 သည်။ နမဿန္တိ၊ ရှိခိုးကုန်၏။ တဿစ၊ ထိုဂေါတမဘုရား
 ရှင်အားလည်း။ နမတ္ထု၊ ရှိခိုးပါ၏ဘုရား။

[ကံ၊ ကိလေသာတို့ကြောင့် ဖြစ်ကုန်သော်လည်း၊ ဘုရား၊
 ရဟန္တာတို့သည် နောင်တဖန် မဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ နောင်တဖန်
 မဖြစ်ခြင်းဟူသော နောက်ဆုံးဖြစ်ခြင်းဖြင့် ဖြစ်သောကြောင့်
 ဇနတို့ မည်ကုန်၏။ ပစ္ဆိမဘဝိကဗျာဝေန ဇာယန္တိတိဇနာ၊
 ယောစကာလဃသောဘူတော....ကူသည်၌ ဘုရား၊ ရဟန္တာ
 တို့သည် ဘူတတို့ မည်ကုန်၏။ အဘိဘပန္နိတိဘူတာ
 စသည်ဖြင့် ကြံစည်အပ်၏။ ဣဓိကာသဝါ-ဇနာတိအဓိပေ
 တာ။ တနည်း-တေဗုဒ္ဓာ အပိသုဏာ။]

အရှေ့ဓတရဋ္ဌ

၇၊ ယတော ဥဂ္ဂစ္ဆတိ သူရိယော၊
 အာဒိစ္စော မဏ္ဍလိမဟာ။
 ယဿ စုဂ္ဂစ္ဆမာနဿ၊
 သံပရိပိ နိရုဇ္ဈတိ။
 ယဿ စုဂ္ဂတေ သူရိယေ၊
 ဒိဝသောတိ ပဝုစ္ဆတိ။

ယဿ၊ အကြင်အရပ်မှ။ သူရိယော၊ သူရိယမည်သော။
 အာဒိစ္စော၊ အဒိတိနတ်သမီး၏သား ဖြစ်သော။ မဏ္ဍလိ-
 မဟာ၊ အဝန်းကြီးသည်။ ဥဂ္ဂစ္ဆတိ၊ တက်၏။ ဝါ၊ နေထွက်
 ၏။ ယဿစ၊ ယင်းနေသည်လည်း။ ဥဂ္ဂစ္ဆမာနဿ၊ တက်လတ်
 သည် ရှိသော်။ သံပရိပိ၊ ညဉ့်သည်လည်း။ နိရုဇ္ဈတိ၊
 ကွယ်ချုပ်၏။ ယဿ-ယသ္မိ သူရိယေစ၊ ယင်းနေသည်လည်း။
 ဥဂ္ဂတေ၊ တက်သည်ရှိသော်။ ဒိဝသောတိ၊ နေ့ဟူ၍။ ပဝုစ္ဆတိ၊
 ဆိုအပ်၏။

၈၊ ရဟဒေါပိ ဂတ္ထဂမ္ဘီရော၊
 သမုဒ္ဒော သရိတောဒကော။
 ဧဝံ တံ တတ္ထ ဇာနန္တိ၊
 သမုဒ္ဒော သရိတောဒကော။

တတ္ထ၊ ထိုနေထွက်ရာအရပ်၌။ ရဟဒေါပိ၊ ရေအိုင်
 သည်လည်း။ ဂမ္ဘီရော၊ နက်၏။ သမုဒ္ဒော၊ ကျသုတို့ကို
 စွတ်စိုစေတတ်၏။ သရိတောဒကော၊ ကျသောရေ ရှိ၏။
 ဝါ၊ မြစ်တို့ စီးဝင်ရာရေ ရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌။ တံ၊ ထို

ရေအိုင်ကို။ သမုဒ္ဒောသရိတောဒကော၊ စီးဝင်ရာရေ ရှိသော
သမုဒြာဟူ၍။ ဝေံ၊ ဤသို့။ ဇနန္တိ၊ သိကုန်၏။

၉။ ဣတော သာ ပုရိမာဒိသာ၊
ဣတိ နံ အာစိက္ခတိ ဇနော။
ယံ ဒိသံ အဘိပါလေတိ၊
မဟာရာဇာ ယသသိ သော။

သာ၊ ထိုအရပ်သည်။ ဣတော၊ ဤနေရာမှ။ ပုရိမာဒိသာ၊
အရှေ့အရပ် မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ အရှေ့အရပ်ဟူ၍။ နံ၊ ထို
အရပ်ကို။ ဇနော၊ လူအပေါင်းသည်။ အာစိက္ခတိ၊ ပြော
ကြား၏။ ယံဒိသံ၊ ယင်းအရှေ့အရပ်ကို။ ယသသိ၊ များသော
အခြံအရံရှိသော၊ သောမဟာရာဇာ ထိုနတ်မင်းကြီးသည်။
အဘိပါလေတိ၊ စောင့်ရှောက်၏။

၁၀။ ဂန္ဓဗ္ဗာနံ အဓိပတိ၊
ဓတ-ရဋ္ဌောတိ နာမသော။
ရမတိ နန္ဒဂီတေဟိ၊
ဂန္ဓဗ္ဗေဟိ ပုရက္ခတော။

သော၊ ထိုနတ်မင်းကြီးသည်။ ဂန္ဓဗ္ဗာနံ၊ ဂန္ဓဗ္ဗနတ်တို့ကို။
အဓိပတိ၊ အစိုးရ၏။ ဓတရဋ္ဌောတိနာမ၊ ဓတရဋ္ဌဟု အမည်
ရှိ၏။ ဂန္ဓဗ္ဗေဟိ၊ ဂန္ဓဗ္ဗနတ်တို့ဖြင့်။ ပုရက္ခတော၊ ခြံရံလျက်။
နန္ဒဂီတေဟိ၊ ကခြင်း၊ သီခြင်းတို့ဖြင့်။ ရမတိ၊ မွေ့လျော်၏။
(ဓတ-တပုဒ်။ ရဋ္ဌ-တပုဒ်ကဲ့စေ။)

၁၁။ ပုတ္တာပိ တဿ ဗဟဝေ၊
ကေနာမာတိ မေသုတံ၊

အသီတိ ဒသ ကောစ၊

ဣန္ဒနာမာ မဟဗ္ဗလာ။

တဿ၊ ထိုခတ်မင်းကြီး၏။ ပုတ္တာပိ၊ သားတို့
သည်လည်း။ ဗဟဝေါ၊ များလှကုန်၏။ ကောနာမာ၊ တူသော
အမည် ရှိကုန်၏။ အသီတိစ၊ ရှစ်ကျိပ်၎င်း။ ဒသစ၊ တကျိပ်၎င်း။
ကောစ၊ တယောက်၎င်း။ အသီတိဒသကော၊ ကိုးကျိပ်
တယောက်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣန္ဒနာမာ၊ ဣန္ဒ
ဟူသောအမည် ရှိကုန်၏။ မဟဗ္ဗလာ၊ ကြီးသောခွန်အား
ရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သုတံ၊
ကြားအပ်၏။ ဧ၊ အကျွန်ုပ်အား။ သုတံ၊ ထင်ရှား၏။

၁၂။ တေ စာပိ ဗုဒ္ဓံ ဒိဿာန၊

ဗုဒ္ဓံ အာဒိစ္စ ဗန္ဓုနံ။

ဒုရတောဝ နမဿန္တိ၊

မဟန္တံ ဝိတသာရဒံ။

တေစာပိ၊ ထိုနတ်မင်းကြီး၏သားတို့သည်လည်း။ ဗုဒ္ဓံ၊
မြတ်စွာဘုရားကို။ ဒိဿာန၊ မြင်သည်ရှိသော်။ ဗုဒ္ဓံ၊ ကိလေ
သာငိုက်ခြင်းမှ နိုးကြားတော်မူသော။ အာဒိစ္စဗန္ဓုနံ၊
နေမင်းအဆွေ ဖြစ်တော်မူသော။ မဟန္တံ၊ မြတ်သော။ ဝိတ
သာရဒံ၊ ကြောက်ရွံ့ခြင်းကင်းသောဘုရားရှင်ကို။ ဒုရတောဝ၊
အဝေးမှသာလျှင်။ ဝါ၊ အဝေးမှသော်လည်း။ နမဿန္တိ၊
ရှိခိုးကုန်၏။

၁၃။ နမော တေ ပုရိသာဇည၊

နမော တေ ပုရိသုတ္တမ။

ကုသလေန သမေက္ခသိ၊
 အမနုဿာပိ တံ ဝန္တန္တိ။
 သုတံ နေတံ အဘိဏ္ဍယော၊
 တဿှာ ဝေ ဝဒေမယေ။

ပုရိသာဇည၊ ယောကျ်ားအာဇာနည် ဖြစ်တော်မူသော
 မြတ်စွာဘုရား။ တေ၊ ရှင်တော်မြတ်ဘုရားအား။ နမော၊
 ရှိခိုးပါ၏။ ပုရိသုတ္တမ၊ ယောကျ်ားမြတ် ဖြစ်တော်မူသော
 မြတ်စွာဘုရား။ တေ၊ ရှင်တော်မြတ်ဘုရားအား။ နမော၊
 ရှိခိုးပါ၏။ တံ၊ ရှင်တော်မြတ်ဘုရားသည်။ ကုသလေန၊
 အပြစ်မရှိသော သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်ဖြင့်။ သမေက္ခသိ၊
 သတ္တဝါအပေါင်းကို မပြတ်ကြည့်ရှု စောင့်မတော်မူ၏။ ဣတိ-
 ဝတော၊ ဤသို့ဆို၍။ အမနုဿာပိ၊ လူမှတစ်ပါး နတ်ဘီလူး
 စသော သူတို့သည်လည်း။ တံ၊ ရှင်တော်မြတ်ဘုရားကို။
 ဝန္တန္တိ၊ ရှိခိုးကုန်၏။ ဝေ၊ ဤအကြောင်းကို။ နော၊ အကျွန်ုပ်
 တို့သည်။ အဘိဏ္ဍယော၊ မပြတ်။ သုတံ၊ ကြားအပ်၏။
 တဿှာ၊ ထိုကြောင့်။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဝဒေမယေ၊ အကျွန်ုပ်တို့
 ဆိုကုန်၏။

၁၄။ ဇိနံ ဝန္တယ ဂေါတမံ၊
 ဇိနံ ဝန္တာမ ဂေါတမံ။
 ဝိဇ္ဇာ စရဏ သမ္ပန္နံ၊
 ဗုဒ္ဓံ ဝန္တာမ ဂေါတမံ။

ဇိနံဂေါတမံ၊ ဂေါတမဘုရားကို။ ဝန္တယ၊ သင်တို့ ရှိခိုး
 ကြကုန်လော့။ ဇိနံဂေါတမံ၊ ဂေါတမဘုရားကို။ ဝန္တာမ၊
 ငါတို့ ရှိခိုးကြကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ အကျွန်ုပ်တို့ မေးကြသော

အခါ ဖြေဆိုကုန်၏။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နံ၊ ဝိဇ္ဇာစရဏနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော။ ဗုဒ္ဓံ ဂေါတမံ၊ ဂေါတမဘုရားကို။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ဝဋ္ဌာမ၊ ရှိခိုးကြပါ၏ဘုရား။

တောင်ဘက်၌ ဝိရုဇ်

၁၅။ ယေန ပေတာ ပဝုစ္စန္တိ၊
ပိသုဏာ ပိဋ္ဌိမံသိကာ။
ပါဏာတိ ပါတိနော လုဒ္ဓာ၊
စောရာ နေကတိကာ ဇနာ။

ယေန၊ အကြင်အရပ်ဖြင့်။ ပေတာ၊ သေသူတို့ကို ထုတ်ပစ်ကုန်လော့။ ပိသုဏာ၊ ကုန်းတိုက်သူတို့ကို ထုတ်ပစ်ကုန်လော့။ ပိဋ္ဌိမံသိကာ၊ ကျောက်ကုန်းသား စားသကဲ့သို့ မျက်ကွယ် ကဲ့ရဲ့သူတို့ကို ထုတ်ပစ်ကုန်လော့။ ပါဏာတိ ပါတိနော၊ သူ့အသက် သတ်သူတို့ကို ထုတ်ပစ်ကုန်လော့။ လုဒ္ဓာ၊ ကြမ်းကြုတ်သူတို့ကို ထုတ်ပစ်ကုန်လော့။ စောရာ၊ ခိုးသူတို့ကို ထုတ်ပစ်ကုန်လော့။ နေကတိကာဇနာ၊ စဉ်းလဲသူတို့ကို ထုတ်ပစ်ကုန်လော့။ ဝါ၊ ထုတ်၍သတ်ကုန်လော့။ မီးရှို့ကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။

၁၆။ ဣတော သာ ဒက္ခိဏာဒိသာ၊
ဣတိနံ အာစိက္ခတိ ဇနော။
ယံ ဒိသံ အဘိပါလေတိ၊
မဟာရာဇာ ယသသိသော။

သာ၊ ထိုအရပ်သည်။ ဣတော၊ ဤနေရာမှ။ ဒက္ခိဏာဒိသာ၊ တောင်အရပ် မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ တောင်အရပ်

ဟူ၍။ နံ၊ ထိုအရပ်ကို။ ဇနော၊ လူအပေါင်းသည်။ အာစိက္ခတိ၊
ပြောကြား၏။ ယံဒိသံ၊ ယင်းတောင်အရပ်ကို။ ယသသိ၊
များသောအခြံအရံရှိသော။ သော မဟာရာဇာ၊ ထို နတ်
မင်းကြီးသည်။ အဘိပါလေတိ၊ စောင့်ရှောက်၏။

၁၇။ ကုမ္ဘဏ္ဍာနံ အဓိပတိ၊
ဝိရုဇ္ဇော ဣတိနာမ သော။
ရမတိ နစ္စဂိတေဟိ၊
ကုမ္ဘဏ္ဍေဟိ ပုရက္ခတော။

သော၊ ထို နတ်မင်းကြီးသည်။ ကုမ္ဘဏ္ဍာနံ၊ ကုမ္ဘဏ်နတ်
တို့ကို။ အဓိပတိ၊ အစိုးရ၏။ ဝိရုဇ္ဇောဣတိနာမ၊ ဝိရုဇ္ဇဟု
အမည်ရှိ၏။ ကုမ္ဘဏ္ဍေဟိ၊ ကုမ္ဘဏ်နတ်တို့ဖြင့်။ ပုရက္ခတော၊
ခြံရံလျက်။ နစ္စဂိတေဟိ၊ ကခြင်း၊ သိခြင်းတို့ဖြင့်။ ရမတိ၊
မွေ့လျော်၏။

၁၈။ ပုတ္တာပိတဿ ဗဟဝေါ၊
ကေနာမာတိ မေသုတံ။
အသီတိ ဒသ ကောစ၊
ဣဒ္ဓနာမာ မဟဗ္ဗလာ။

၁၉။ တေစာပိ ပုဒ္ဓံ ဒိဿာန၊
ပုဒ္ဓံ အာဒိစ္စ ဗန္ဓုနံ။
ဥရတောဝ နမဿန္တိ၊
မဟန္တံ ဝိတသာရဒံ။

၂၀။ နမော တေ ပုရိသာဇည၊
နမော တေ ပုရိသုတ္တမ။

ကုသလေန သမေက္ခသိ၊
အမန္တဿာပိ တံဝန္တန္တိ။
သုတံ နေတံ အဘိဏ္ဍသော၊
တဿှာ ဝေံ ဝဒေမသေ။

၂၁။ ဇိနံ ဝန္တထ ဂေါတမံ၊
ဇိနံ ဝန္တာမ ဂေါတမံ။
ဝိဇ္ဇာ စရဏ သမ္ပန္နံ၊
ဗုဒ္ဓံ ဝန္တာမ ဂေါတမံ။

[ဤဂါထာတို့ကား တူသောအနက် ရှိကုန်ပြီ။]

အနောက်ဘက်၌ ဝိရူပက္ခ

၂၂။ ယတ္ထ စောဂ္ဂစ္ဆတိ သူရိယော၊
အာဒိစ္စော မဏ္ဍလီ မဟာ။
ယဿ စောဂ္ဂစ္ဆ မာနဿ၊
ဒိဝသောပိ နိရုဇ္ဈတိ။
ယဿ စောဂ္ဂတေ သူရိယေ၊
သံဝရိတိ ပဝုစ္ဆတိ။

ယတ္ထစ၊ အကြင်အရပ်၌လည်း။ သူရိယော- အာဒိစ္စော-
မဏ္ဍလီမဟာ၊ နေမင်းသည်။ သြဂ္ဂစ္ဆတိ၊ သက်ဝင်၏။ ယဿစ၊
ယင်းနေသည်လည်း။ သြဂ္ဂစ္ဆမာနဿ၊ သက်ဝင်လတ်သည်ရှိ
သော်။ ဒိဝသောပိ၊ နေသည်လည်း။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ကွယ်ချုပ်၏။
ယဿယသ္မိံ သူရိယေစ၊ ယင်း နေသည်လည်း။ သြဂ္ဂတေ၊
သက်ဝင်သည်ရှိသော်။ သံဝရိတိ၊ ညဉ့်ဟူ၍။ ပဝုစ္ဆတိ၊
ဆိုအပ်၏။

၂၃။ ရဟဒေါပိ တတ္ထ ဝတ္ထိရော၊
 သမုဒ္ဒော သရိတောဒကော။
 ဧဝံ တံ တတ္ထဇာနန္တိ၊
 သမုဒ္ဒော သရိတောဒကော။

တတ္ထ၊ ထိုနေဝင်ရာအရပ်၌။ ရဟဒေါပိ၊ ရေအိုင်သည်
 လည်း။...[နံပါတ် ၈-ဂါထာနှင့်အနက် တူပြီ။]

၂၄။ ဣဘော သာ ပစ္စိမာ ဒိသာ၊
 ဣတိ နံ အာစိက္ခတိ ဇနော။
 ယံ ဒိသံ အဘိပါလေတိ၊
 မဟာရာဇာ ယသ သိသော။

သာ၊ ထိုအရပ်သည်။ ဣဘော၊ ဤနေရာမှ။ ပစ္စိမာဒိသာ၊
 အနောက်အရပ် မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ အနောက်အရပ်ဟူ၍။
 နံ၊ ထိုအရပ်ကို။...လ...။ အဘိပါလေတိ၊ စောင့်ရှောက်၏။
 [နံပါတ် ၉-ဂါထာနှင့် တူပြီ။]

၂၅။ နာဂါနဉ္စ အဓိပတိ၊
 ဝိရူပက္ခောတိ နာမ သော၊
 ရမတိ နစ္စဂီတေဟိ၊
 နာဂေဟေဝ ပုရက္ခတော။

သော၊ ထိုနတ်မင်းကြီးသည်။ နာဂါနံ၊ နဂါးတို့ကို။ အဓိ
 ပတိ၊ အစိုးရ၏။ ဝိရူပက္ခောတိနာမ၊ ဝိရူပက္ခဟု အမည် ရှိ၏။
 နာဂေဟေဝ၊ နဂါးတို့ဖြင့်သာလျှင်၊ ပုရက္ခတော၊ မြဲရံလျက်။
 နစ္စဂီတေဟိ-ရမတိ၊ မွေ့လျော်၏။

၂၆။ ပုတ္တဘိ တဿ ဗဟဝေါ၊....

၂၇။ တေဘိ ပုဒ္ဓံ ဒိသ္မာနံ၊....

၂၈။ နမောတေ ပုရိသာဇည။

၂၉။ ဇိနံ ဝန္တထ ဂေါတမံ။

(တူသောအနက်ရှိပြီ။)

မြောက်ဘက်၌ ကုဝေရ

၃၀။ ယေန ဥတ္တရ ကုရုဌော၊

မဟာနေရု သုဒဿနော။

နေဿာ တတ္ထ ဇာယန္တိ၊

အမမာ အပရိဂ္ဂဟာ။

ယေန၊ အကြင်အရပ်ဖြင့်။ ဥတ္တရ ကုရုဌော၊ ဥတ္တရ ကုရုကျွန်းဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မဟာ-နေရု၊ မြင့်မိုရ်တောင်မင်းသည်။ သုဒဿနော၊ ရွှေအဆင်းဖြင့် ကောင်းသောရှုဘူယ် ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌။ မနေဿာ၊ လူတို့သည်။ အ မမာ၊ ငါ့ဟာ၊ ငါ့ဥစ္စာဟု မြတ်နိုးခြင်းမှ ကင်းကုန်လျက်။ အပရိဂ္ဂဟာ၊ ငါ့သား၊ ငါ့မယားဟု သိမ်းဆည်းခြင်းမှ ကင်းကုန်လျက်။ ဇာယန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

[မြောက်ဘက်၌ ရွှေရောင်၊ အရှေ့ဘက်၌ ငွေရောင်၊ တောင်ဘက်၌ မြေရောင်၊ အနောက်ဘက်၌ ဖလ်ရောင်အားဖြင့် မြင့်မိုရ်တောင်သည် အ၊ ငွေ၊ မြ၊ ဖလ်-ရောင်လျှံလေးခု ရှိ၏။ ထို့ကြောင့် ရွှေအဆင်းရှိသော မြောက်ဘက်သည် ကောင်းသောရှုဘူယ် ရှိ၏။]

မြောက်ကျွန်းသားတို့ ချမ်းသာပုံ

၃၁။ န တေ ဝိဇံ ပဝပန္တိ၊
နာပိ နိယန္တိ နဂံလာ။
အကဋ္ဌ ပါကိမံ သာလိံ၊
ပရိဘုဉ္ဇန္တိ မာနုသာ။

တေ မာနုသာ၊ ထိုမြောက်ကျွန်းသားလူတို့သည်။ ဝိဇံ၊ မျိုးစေ့ကို။ န ပဝပန္တိ၊ မစိုက်ပျိုးကုန်။ နဂံလာ - နဂံလာနိ၊ ထွန်တုံးတို့ကို။ နာပိနိယန္တိ၊ မဆောင်အပ်ကုန်။ အကဋ္ဌပါကိမံ၊ မထွန်မယက်သော ဧတာမြေသက်သက်၌ အလိုလိုပေါက်၍ ရင့်မှည့်သော။ သာလိံ၊ သလေးကို။ ပရိဘုဉ္ဇန္တိ၊ သုံးဆောင် စားသောက်ကုန်၏။

[နဂံလာနိ-ဟုနပုံကို ပါဠိတော်၌ နဂံလာ-ဟု ဣတ္ထိလိင် ပြန်ထားသည်၊ တနည်း-နိချေထားသည်။]

၃၂။ အကဏံ အထုသံ သုဒ္ဓံ၊
သုဂန္ဓံ ကဏ္ဍုလပ္ပလံ။
တုဏ္ဏိကီရေ ပစိတုာန၊
တတော ဘုဉ္ဇန္တိ ဧဘာဇနံ။

အကဏံ၊ ဆန်ကျိုးဆန်ကွဲမရှိသော။ အထုသံ၊ ဖွဲမရှိသော။ သုဒ္ဓံ၊ စင်ကြယ်သော။ သုဂန္ဓံ၊ ကောင်းသောအနံ့ရှိသော။ ကဏ္ဍုလပ္ပလံ၊ ဆန်ဖြစ်သောအသီးကို။ တုဏ္ဏိကီရေ၊ ထမင်းအိုး၌။ ပစိတုာန၊ ချက်၍။ တတော၊ ထိုထမင်းအိုးမှ။ ဧဘာဇနံ၊ ဧဘာဇဉ်ကို။ ဘုဉ္ဇန္တိ၊ ခူးယူ၍ စိတ်တိုင်းကျအရသာဖြင့် စားကုန်၏။ [တုဏ္ဏိကီရ-ထမင်းအိုး။ တော့ခဲသောပါဠိ။]

နတ်ကျေးကျွန်တို့ အလေ့

၃၃။ ဂါဝိံ ကေခရံ ကတော၊
အနုယန္တိ ဒိသောဒိသံ။
ပသုံ ကေခရံ ကတော၊
အနုယန္တိ ဒိသောဒိသံ။

ယက္ခာ၊ ဝေဿဝဏ်နတ်မင်း၏ ပရိသတ် နတ်ဘီလူးတို့
သည်။ ဂါဝိံ၊ နွားကို။ ကေခရံကတော၊ ခွာတခွာတည်းရှိသော
မြင်းကဲ့သို့ ယာဉ်ပြု၍။ ဒိသောဒိသံ၊ ထိုထိုလိုရာ အရပ်သို့။
အနုယန္တိ၊ လှည့်လည်ကုန်၏။ ပသုံ၊ နွားမှတစ်ပါး အခြေ
လေးခုရှိသော တိရစ္ဆာန်ကို။ ကေခရံကတော၊ ဒိသောဒိသံ။
အနုယန္တိ။

၃၄။ ဣတ္ထိံဝါ ဝါဟနံ ကတော၊
အနုယန္တိ ဒိသောဒိသံ။
ပုရိသံ ဝါဟနံ ကတော၊
အနုယန္တိ ဒိသောဒိသံ။

၃၅။ ကုမာရံ ဝါဟနံ ကတော၊
အနုယန္တိ ဒိသောဒိသံ။
ကုမာရိံ ဝါဟနံ ကတော၊
အနုယန္တိ ဒိသောဒိသံ။

ဣတ္ထိံဝါ၊ မိန်းမကိုလည်း။ ဝါဟနံကတော၊ ယာဉ်ပြု၍။
ဝါ၊ ကိုယ်ဝန်ရှိလျှင် ကျောက်ကုန်း၌စီး၍၊ မရှိလျှင် ယာဉ်၌
တပ်၍။ ဒိသောဒိသံ။ အနုယန္တိ။ ပုရိသံ၊ ယောက်ျားကို။

ဝါဟနံကတွာ၊ ယာဉ်ပြု၍။ ဝါ၊ ယာဉ်၌တပ်၍။ ဒိသောဒိသံ။
အနုယန္တိ။

ကုမာရံ၊ သတ္တိသားကို။ ကုမာရိ၊ သတ္တိသမီးကို။
ဝါဟနံကတွာ။ ဒိသောဒိသံ။ အနုယန္တိ။

၃၆။ တေ ယာနေ အတိရဟိတွာ၊
သဗ္ဗာဒိသာ အနုပရိယာယန္တိ။
ပစာရာ တဿ ရာဇိနော။

တဿ ရာဇိနော၊ ' ထိုဝေဿဝဏ်နတ်မင်း၏၊ ပစာရာ၊
ကျေးကျွန်တို့သည်။ တေ ယာနေ၊ ထိုယာဉ်တို့ကို။ အတိရဟိတွာ၊
စီး၍။ သဗ္ဗာဒိသာ၊ အလုံးစုံသောအရပ်တို့သို့။ အနုပရိယာ-
ယန္တိ၊ လှည့်လည်ကုန်၏။ [သုံးပဒ ဂါထာ ဖြစ်သည်။]

ဝေဿဝဏ်နတ်မင်း၏ စည်းစိမ်

၃၇။ ဟတ္ထိယာနံ အဿယာနံ၊
ဒိဗ္ဗိယာနံ ဥပဋ္ဌိတံ။
ပါသာဒါ သိဝိကာ စေ။
မဟာရာဇဿ ယသဿိနော။

ယသဿိနော၊ များသောအခြံအရံရှိသော။ မဟာရာဇဿ၊
ဝေဿဝဏ်နတ်မင်းကြီးအား။ ဟတ္ထိယာနံ၊ ဆင်ယာဉ်သည်
၎င်း။ အဿယာနံ၊ မြင်းယာဉ်သည်၎င်း။ ဒိဗ္ဗိယာနံ၊ နတ်၌
ဖြစ်သော တပါးသော ယာဉ်သည်၎င်း။ ဥပဋ္ဌိတံ၊ ရှေးရှုဖြစ်၏။

ဝါသာဒါစ၊ ပြာသာဒ်ယာဉ်တို့သည်၎င်း။ သိဝိကာစ၊ ထမ်းစင်
တို့သည်၎င်း။ ဥပဋ္ဌိတာ၊ ရှေးရှု ဖြစ်ကုန်၏။

၃၈။ တဿစ နဂရာ အဟု၊
အန္တလိက္ခေ သုမာ ပိတာ။
အာဇာနာဇာ ကုသိနာဇာ ပရကုသိ နာဇာ၊
နာဇာသုရိယာ ပရကုသိဇ နာဇာ။

၃၉။ ဥတ္တရေန ကသိဝန္တော၊
ဇနောယ မပရေနစ။
နဝ နဂုတိယော အမ္မရအမ္မရဝတိယော၊
အာဠကမန္တာနာမ ရာဇဓာနီ။

တဿစ၊ ထိုဝေယဝဏ်နတ်မင်းအားလည်း။ အန္တလိက္ခေ၊
ကောင်းကင်၌။ သုမာပိတာ၊ ကောင်းစွာ ဖန်ဆင်းအပ်ကုန်
သော။ နဂရာ၊ မြို့တို့သည်။ အဟု၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ အာဇာနာဇာ၊
အာဇာနာဇာမြို့၎င်း။ ကုသိနာဇာ၊ ကုသိနာဇာမြို့၎င်း။ ပရကုသိ-
နာဇာ၊ ပရကုသိနာဇာမြို့၎င်း။ နာဇာသုရိယာ၊ နာဇာသုရိယာ
မြို့၎င်း။ ပရကုသိဇနာဇာ၊ ပရကုသိဇနာဇာမြို့၎င်း။

ဥတ္တရေန၊ မြောက်ဘက်အရပ်၌။ ကသိဝန္တော၊ ကသိ
ဝန္တမြို့၎င်း။ အပရေန၊ တပါးသောနေရာ၌။ ဇနောယံ၊
ဇနောယမြို့၎င်း။ နဝနဂုတိယော၊ နဝနဂုတိယမြို့၎င်း။ အမ္မရ-
အမ္မရဝတိယော၊ အမ္မရအမ္မရဝတိယမြို့၎င်း။ အာဠက-
မန္တာနာမ၊ အာဠကမန္တာမည်သော။ ရာဇဓာနီ၊ မင်းနေပြည်
၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဟု၊ ဖြစ်ကုန်၏။ (ဆယ်မြို့) [အက္ခရာ
မည်သော ဝါသာဒ်တို့များ။]

၄၀။ ကုဝေရဿ ခေါပန မာရိဿ၊
 မဟာရာဇဿ ဝိသာဏာနာမ ဇရာဓာနီ။
 တဿွာ ကုဝေရော မဟာရာဇာ၊
 ဝေဿဝဏောတိ ဝုစ္စတိ။

မာရိဿ-မာရဏှိဿ၊ မာရိငါးပါးကို နှိမ်နင်းတော်မူပြီး
 သော မြတ်စွာဘုရား။ ခေါပန၊ စင်စစ်။ ကုဝေရဿ မဟာ
 ရာဇဿ၊ ကုဝေရမည်သော နတ်မင်းကြီးအား၊ ဝိသာဏာနာမ၊
 ဝိသာဏာမည်သော။ ရာဇဓာနီ၊ မင်းနေပြည်သည်။ အဟောသိ၊
 ဖြစ်ပြီ။ တဿွာ၊ ထို့ကြောင့်။ ကုဝေရောမဟာရာဇာ၊
 ကုဝေရနတ်မင်းကြီးကို။ ဝေဿဝဏောတိ၊ ဝေဿဝဏ်
 နတ်မင်းကြီးဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

[ဤကား ဂါထာဗန္ဓ မဟုတ်၊ ဝေဿဝဏ် နတ်မင်းသည်
 မြတ်စွာဘုရားအား သူတပါး၏အကြောင်းအရာကို လျှောက်
 ကြားသကဲ့သို့ မိမိအကြောင်းအရာကို လျှောက်ကြား၏။]

၄၁။ ပစ္စေသန္တော ပကာဒသန္တိ၊
 တတောလာ တတ္တလာ တတောတလာ။
 သြဇသိ တေဇသိ တတောဇသိ၊
 သူရော ရာဇာ အရိဋ္ဌောနေမိ။

ပစ္စေသန္တော၊ အသီးသီး အကျိုးစီးပွားစူးစမ်း၍ ဆုံးမ
 နိုင်ကုန်သော။ ယက္ခရဋ္ဌိကာ၊ တိုင်းနိုင်ငံ၌ ကြီးမားသော
 နတ်မင်းတို့သည်။ ပကာဒသန္တိ၊ ထင်စွာပြုကုန်၏။ တတောလာ၊
 တတောလာ မည်သော နတ်မင်း၎င်း။ တတ္တလာ၊ တတ္တလာ
 မည်သော နတ်မင်း၎င်း။ တတောတလာ၊ တတောတလာ

နတ်မင်း၎င်း။ ဩဇာသိ၊ ဩဇာသိ နတ်မင်း၎င်း။ တေဇာသိ၊
တေဇာသိ နတ်မင်း၎င်း။ သူရောရာဇာ၊ သူရ နတ်မင်း၊ ရာဇ
နတ်မင်း၊ သူရောရာဇာ နတ်မင်း၎င်း။ အရိဋ္ဌာနေမိ၊ အရိဋ္ဌ
နတ်မင်း၊ နေမိနတ်မင်း၊ အရိဋ္ဌာနေမိ နတ်မင်း၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့
တကျိပ်နှစ်ယောက်သော နတ်မင်းတို့သည်။ ပကာယေန္တိ၊
ထင်စွာပြုကုန်၏။

[ဤနတ်မင်း တကျိပ်နှစ်ယောက်တို့သည် သတင်းစကားကို
စူးစမ်း၍ တကျိပ်နှစ်ယောက်သော တံခါးစောင့်နတ်တို့အား
ပြောကြားကုန်၏။ ထိုတံခါးစောင့်နတ်တို့သည် ဝေဿဝဏ်
နတ်မင်းကြီးအား ပြောကြားကုန်၏။]

ဓရဏီနတ်ဓရကန်ကြီး

၄၂။ ရဟဒေါပိ တတ္ထ ဓရဏီနာမ၊
ယတော မေဃာ ပဝဿန္တိ။
ဝဿာ ယတော ပကာယန္တိ၊
သသာမိ တံတ္ထ သာလဝတီနာမ၊

တတ္ထ၊ ထိုဝေဿဝဏ်နတ်မင်းကြီး၏ နတ်မြို့၌။ ဓရဏီနာမ၊
ဓရဏီအမည်ရှိသော။ ရဟဒေါပိ၊ ရေကန်သည်လည်း။ အတ္ထိ၊
ရှိ၏။ ယတော၊ ယင်းရေကန်၌။ မေဃာ၊ မိုဃ်းတို့သည်။
ပဝဿန္တိ၊ ရွာချကုန်၏။ ယတော၊ ယင်းရေကန်မှ။ ဝဿာ၊
မိုဃ်းရွာခြင်းတို့သည်။ ပကာယန္တိ၊ လှမ်းမိုးလျက် စီးထွက်
ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုရေကန်၏ ကမ်းနား၌။ သာလဝတီနာမ၊
သာလဝတီမည်သော။ သဘာပိ၊ သဘင်မဏ္ဍပ်သည်လည်း။
အတ္ထိ၊ ရှိ၏။

[ရေဏီရေကန်သည် ယူဇနာငါးဆယ် ရှိ၏။ မိုဃ်းရိုင် မိုဃ်းသားများတက်သောအခါ ထိုရေကန်မှ ရေဟောင်းသည် အောက်သို့သက်၍ မိုဃ်းရွာချ၏။ အထက်၌ တက်သော မိုဃ်း သားတို့သည် ထိုကန်ကိုပြည့်အောင် မိုဃ်းရွာချ၏။ ရေပြည့် သောအခါ မိုဃ်းသား ကင်း၏။ ထိုရေကန်၏ ကမ်းနား၌ သဘင်မဏ္ဍပ်သည် ၁၂-ယူဇနာ ရံတနာမဏ္ဍပ် ဖြစ်၏။

၄၃။ ယတ္ထ ယက္ခာ ပယံရုပါသန္တိ၊
တတ္ထ နိစ္စဖလာ ရုက္ခာ။
နာနာဒိဇ ဂဏာ ယုတာ၊
မယုရ ကောဉ္ဇာ ဘိရုဒါ။
ကောကံလာဒိဟိ ဝဂ္ဂဟိ။

ယတ္ထ၊ ယင်းသဘင်မဏ္ဍပ်၌။ ယက္ခာ၊ နတ်ဘီလူးတို့ သည်။ ပယံရုပါသန္တိ၊ စည်းခင်းနေထိုင်ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထို သဘင်မဏ္ဍပ်၌။ ရုက္ခာ၊ ရံလျက်တည်သော သပြေ သရက် စသော သစ်ပင်တို့သည်။ နိစ္စဖလာ၊ အမြဲသီးကုန်၏။ နာနာ- ဒိဇဂဏာယုတာ၊ အထူးထူးသော ငှက်အပေါင်းဖြင့် ရောယှက် ကုန်၏။ မယုရကောဉ္ဇာဘိရုဒါ၊ ဥဒေါင်း ကြိုးကြာတို့ တွန်မြူး သီဆိုရာ ဖြစ်ကုန်၏။ ဝဂ္ဂဟိ၊ သာယာသော အသံ ရှိကုန် သော။ ကောကံလာဒိဟိ၊ ဥဩစသည်တို့သည်။ နိဿ- ဝိတာ၊ အမြဲငြိမ်းနေထိုင်ရာ ဖြစ်ကုန်၏။

[စကား စသော ပန်းတို့သည်လည်း အမြဲ ပွင့်ကုန်၏။ ငါးပင်ငါးပင်။]

၄၄။ ဇီဝဇ္ဇိဝက သဒ္ဓေတ္ထ။
အထော သြဋ္ဌဝစိတ္တကာ။

ကုက္ကုရကာ ကုဠိရကာ၊
ဝနေ ပေါက္ခရ သာတကာ။

ဧတ္ထံ၊ ဤရေကန်၌။ ဇီဝဇ္ဇီဝကသဒ္ဓော၊ ဇီဝဇီဝ ဟုမည်
သော ဇီဝဇီဝ်းငှက်တို့၏ အသံသည်။ ဝါ၊ အသက်ရှည်ပါစေ၊
အသက်ရှည်ပါစေဟု မြတ်သောငှက်သံသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။
အထော၊ ထိုမှတပါး။ ဩဠဝစိတ္တကာ၊ ဥဋ္ဌေဟိစိတ္တ၊ ဥဋ္ဌေဟိ
စိတ္တဟုမြည်သော ဥဠဝစိတ္တငှက်တို့သည်။ ဝါ၊ စိတ္တထလော၊
စိတ္တထလော-ဟုမြည်သော ငှက်တို့သည်။ စရန္တိ၊ လှည့်လည်
ကုန်၏။ ကုက္ကုရကာ၊ တောကြက်တို့သည်၎င်း။ ကုဠိရကာ၊
ရွှေဗဇုန်တို့သည်၎င်း။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဝနေ၊ ပဒုမာတော၌။
ပေါက္ခရသာတကာ၊ ပေါက္ခရသာတကာငှက်တို့သည်။ သန္တိ၊
ရှိကုန်၏။

၄၅။ သုကသာဠိက သဒ္ဓေတ္ထံ၊
ဒဏ္ဍမာဏ ဝကာနိစ။
သောဘတိ သဗ္ဗကာလံသာ၊
ကုဝေရ ' နဠိနိသဒါ။

ဧတ္ထံ၊ ဤရေကန်၌။ သုကသာဠိကသဒ္ဓော၊ ကျေးသား
သာဠိကားတို့၏ အသံသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဒဏ္ဍမာဏဝကာ-
နိစ၊ လူမျက်နှာရှိသော ငှက်တို့သည်။ ဝါ၊ ကိန္နရာငှက်တို့
သည်။ ဝိစရန္တိ၊ ရွှေလှံတံကိုင်ထောက်၍ ကြောရွက်၌လှည့်လည်
ကုန်၏။ သကုဝေရနဠိနိ၊ ထိုကုဝေရနတ်မင်း၏ ဓရနိမည်
သော ကြားကန်သည်။ သဗ္ဗကာလံ၊ ဥတုသုံးပါးလုံး အခါ
ခပ်သိမ်း။ သဒါ၊ မပြတ်။ သောဘတိ၊ တင့်တယ်၏။

၄၆။ ဣဘော သာ ဥတ္တရာဒိသာ၊
 ဣတိ နံ အာစိက္ခတီဇနော။
 ယံဒိသံအဘိပါလေတိ၊
 မဟာရာဇော ယသဿိ သော။

သာ၊ ထိုအရပ်သည်။ ဣဘော၊ ဤနေရာမှ။ ဥတ္တရာဒိသာ၊
 မြောက်အရပ် မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မြောက်အရပ်ဟူ၍။....လ....။
 အဘိပါလေတိ၊ စောင့်ရှောက်၏။

၄၇။ ယက္ခာနဉ္စ အဓိပတိ၊
 ကုဝေရောဣတိ နာမ သော။
 ရမတီ နစ္စဂီတေဟိ၊
 ယက္ခေဟေ ဝ ပုရက္ခတော။

သော၊ ထိုနတ်မင်းကြီးသည်။ ယက္ခာနံ၊ နတ်ဘီလူးတို့ကို။
 အဓိပတိ၊ အစိုးရ၏။ ကုဝေရောဣတိနာမ၊ ကုဝေရဟု
 အမည်ရှိ၏။ ယက္ခေဟေဝ၊ နတ်ဘီလူးတို့ဖြင့်သာလျှင်။ ပုရက္ခ-
 တော၊ ခြံရံလျက်။ နစ္စဂီတေဟိ၊ ရမတိ။....

- ၄၈။ ပုတ္တာပိ တဿ ဗဟဝေါ၊....
- ၄၉။ တေစာ ပိ ပုဒ္ဓံ ဒိသ္မာန၊....
- ၅၀။ နမော တေ ပုရိသာဇည၊....
- ၅၁။ ဇိနံ ဝဋ္ဋထ ဝေါဘမံ၊....

[တူသောအနက်ရှိပြီ]

ဘိလူး၊ ဂန္ဓဗ္ဗ၊ ကုမ္ဘဏ်၊ နဂါးတို့ဖမ်းစားလျှင်
တိုင်ကြားစရာ နတ်စစ်သူကြီးများကား-

၁။ ဣန္ဒြော သောမော ဝရုဏောစ၊
ဘာရဒ္ဒာဇော ပဇာပတိ။
စန္ဒနော ကာမသေဋ္ဌောစ၊
ကိန္နိယဏ္ဍု နိယဏ္ဍုစ။

ဣန္ဒြော၊ ဣန္ဒနတ်မင်း၎င်း။ သောမော၊ သောမနတ်မင်း
၎င်း။ ဝရုဏောစ၊ ဝရုဏနတ်မင်း၎င်း။ ဘာရဒ္ဒာဇော၊
ဘာရဒ္ဒာဇနတ်မင်း၎င်း။ ပဇာပတိ၊ ပဇာပတိနတ်မင်း၎င်း။
စန္ဒနော၊ စန္ဒနတ်မင်း၎င်း။ ကာမသေဋ္ဌောစ၊ ကာမသေဋ္ဌ
နတ်မင်းကို၎င်း။ ကိန္နိယဏ္ဍု၊ ကိန္နိယဏ္ဍုနတ်မင်း၎င်း။ နိယဏ္ဍုစ၊
နိယဏ္ဍုနတ်မင်း၎င်း။ (ကိုးယောက်။)

၂။ ပနာဒေါ ဩပမညောစ၊
ဒေဝသုတောစ မာတလိ။
စိတ္တသေနောစ ဂန္ဓဗ္ဗော။
နဋ္ဌောရာဇာ ဇနေသဘော။

ပနာဒေါ၊ ပနာဒနတ်မင်း၎င်း။ ဩပမညောစ၊ ဩပမည
နတ်မင်း၎င်း။ ဒေဝသုတောစ မာတလိ၊ နတ်ရထားထိန်း
မာတလိနတ်မင်း၎င်း။ စိတ္တသေနောစ ဂန္ဓဗ္ဗော၊ စိတ္တဂန္ဓဗ္ဗ
နတ်၊ သေနဂန္ဓဗ္ဗနတ်၊ စိတ္တသေနဂန္ဓဗ္ဗနတ် ၎င်း။ နာဋ္ဌော
ရာဇာ၊ နဋ္ဌကာရကနတ်မင်း၎င်း။ ဇနေသဘော၊ ဇနေသဘ
နတ်မင်း၎င်း။ (ရှစ်ယောက်။)

၃။ သာတာဂိရော ဟေမဝတော၊
 ပုဏ္ဏကော ကရတိယော ဂုဠော၊
 သိဝကော မုစလိန္ဒောစ၊
 ဝေဿမိတ္တော ယုဂန္ဓရော။

သာတာဂိရော၊ သာတာဂိရိတောင် နတ်မင်း၎င်း။ ဟေမဝတော၊ ဟေမဝတတောင် နတ်မင်း၎င်း။ ပုဏ္ဏကော၊ ပုဏ္ဏက နတ်မင်း၎င်း။ ကရတိယော၊ ကရတိယ နတ်မင်း၎င်း။ ဂုဠော၊ ဂုဠနတ်မင်း၎င်း။ သိဝကော၊ သိဝကနတ်မင်း၎င်း။ မုစလိန္ဒော၊ မုစလိန္ဒ နတ်မင်း၎င်း။ ဝေဿမိတ္တော၊ ဝေဿမိတ္တတောင် နတ်မင်း၎င်း။ ယုဂန္ဓရော၊ ယုဂန္ဓရတောင် နတ်မင်း၎င်း။ (ကိုးယောက်။)

၄။ ဂေါပါလော သုပရောဓောစ၊
 ဟိရိ နေတ္တိစ မန္ဒိယော။

ဂေါပါလော၊ ဂေါပါလ နတ်မင်း၎င်း။ သုပရောဓောစ၊ သုပရောဓ နတ်မင်း၎င်း။ ဟိရိ၊ ဟိရိနတ်မင်း၎င်း။ နေတ္တိစ၊ နေတ္တိနတ်မင်း၎င်း။ မန္ဒိယော၊ မန္ဒိယနတ်မင်း၎င်း။ (ငါးယောက်။)

၅။ ပဉ္စလစဏ္ဍော အာဠာဝကော၊
 ပဇ္ဇုန္ဒော သုမနော သုမုခေါ။
 ဒဓိမုခေါမဏိ မဏိ ဝရောဒိယော၊
 အထော သေရိသကော သဟ။

ပဉ္စလစဏ္ဍော၊ ပဉ္စလစဏ္ဍနတ်မင်း၎င်း။ အာဠာဝကော၊ အာဠာဝကနတ်မင်း၎င်း။ ပဇ္ဇုန္ဒော၊ ပဇ္ဇုန္ဒနတ်မင်း၎င်း။ သုမနော၊ သုမနနတ်မင်း၎င်း။ သုမုခေါ၊ သုမုခ

နတ်မင်း၎င်း။ ဒဓိမုခေါ၊ ဒဓိမုခနတ်မင်း၎င်း။ မဏိ၊ မဏိ
နတ်မင်း၎င်း။ မာဏိ၊ မာဏိနတ်မင်း၎င်း။ ဝရော၊ ဝရနတ်
မင်း၎င်း။ ဒိဃော၊ ဒိဃနတ်မင်း၎င်း။ အထော၊ ထိုမှတပါး။
သဟ၊ ထိုနတ်မင်းတို့နှင့်တကွ။ သေရိသကော၊ သေရိသက
နတ်မင်း၎င်း။ (တဆယ့်တယောက်။)

[အဋ္ဌကထာ၌ နတ်စစ်သူကြီး နှစ်ကျိပ် ရှစ်ယောက်ဟု
ဆို၏။ ဤ၌ သရုပ်အားဖြင့် ၄၂-ယောက်ရသည်။] ၂

အာဇာနည်သုတ် ပါဠိတော် နိဿယ ပြီး၏။

မှဟာသမယသုတ် အတ္ထုပ္ပတ္တိ

နမော တဿ အဂတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ

သာကီဝင်မျိုးနှင့် ကောလိယမျိုးတို့သည် ကပိလဝတ် ပြည်နှင့် ကောလိယပြည်အကြား ရောဟိနီမြစ်ကို ဆည်ပိတ်၍ လယ်လုပ်ကုန်၏။ နယုန်လ၌ ကောက်ပင်တို့သည် ညှိုးနှမ်းကုန်၏။ မြစ်၌လည်း ရေနည်းပါးသဖြင့် အညီအမျှယူကြလျှင် နှစ်ကက်လုံး မလောက်ကုန်။ ထိုအခါ ကောလိယတို့သည် ငါတို့၏ကောက်ပင်ကား ရေတကြိမ်သွင်းလျှင် ပြည့်စုံလတ္တံ့။ ထိုရေကို ငါတို့အား ပေးကြလော့ဟု ဆိုကုန်၏။ ကပိလဝတ်တို့သည် သင်တို့အိမ်ပေါက်၌ စပါးဝယ်ရန် ငါတို့ မလာနိုင်။ ငါတို့၏ကောက်ပင်လည်း ရေတကြိမ်သွင်းလျှင် ပြည့်စုံလတ္တံ့။ ထိုရေကို ငါတို့အား ပေးကြလော့ဟု ဆိုကုန်၏။ မပေးနိုင်ဟု ဆို၍ စကားကျယ်ပွားပြီးလျှင် အချင်းချင်း ရိုက်နှက်ကုန်၏။ မင်းမျိုးတို့ကိုလည်း နာကျည်းစွာထိခိုက်အောင် ဆဲရေးကုန်၏။ လယ်လုပ်သူတို့၏ စကားကြောင့် မင်း၊ အမတ်၊ စစ်သူကြီးတို့သည် စစ်ထိုးမည်ဟု ထွက်လာကုန်၏။

ထိုအကြောင်းကို မြတ်စွာဘုရား မြင်တော်မူ၍ သာဝတ္ထိမြို့ ကြွလာပြီးလျှင် စစ်သည်နှစ်ဦးတို့၏ အလယ် ကောင်းကင်၌ ရောင်ခြည်တော်လွှတ်လျက် ထိုင်တော်မူ၏။ ကပိလဝတ်ပြည် သားတို့သည် ဘုရားရှင်ကို မြင်လတ်သော် မြတ်စွာဘုရား၏ ရှေ့တော်၌ သူတပါးအား ညှဉ်းဆဲခြင်းငှာ မတတ်ကောင်း။ ကောလိယပြည်သားတို့သည် ငါတို့အား အလိုရှိတိုင်း နှိပ်စက်စေလော့ဟု လက်နက်တို့ကိုချ၍ မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုး၍

ထိုင်ကုန်၏။ ကောလိယပြည်သားတို့လည်း ထိုအတူ လက်
နက်တို့ကို ချ၍ မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုး၍ ထိုင်ကုန်၏။

မြတ်စွာဘုရားသည် သိလျက် အဘယ်ကိစ္စဖြင့် လာကြ
သနည်းဟု မေးတော်မူ၏။ မြတ်စွာဘုရား.... အကျွန်ုပ်တို့သည်
ပျော်ပွဲအလို့ငှာ မဟုတ်ပါ။ စစ်ထိုးရန် လာကြရပါသည်ဟု
သျှောက်ကုန်၏။ အဘယ်ကိစ္စအကြောင်းပြု၍နည်း။ ရေကို
အကြောင်းပြု၍ပါဘုရား၊ ရေသည် အဘိုးထိုက်သလော့။ ရေ
ထက် မြေ၊ မြေထက် မင်းမျိုး အဘိုးထိုက်သည် မဟုတ်သော့။
ရေကိုခို၍ မင်းမျိုးတို့ကို မပျက်စေသင့်၊ အရာမဟုတ်သည်၌
ရန်ပြုခြင်းဖြင့် ကြို့ပင်စောင့်နတ်နှင့် ဝက်ဝံတို့ ပျက်စီးရဘူး
ကုန်ပြီဟု ဖန္ဒုနဇာတ်တော်ကို ဟောတော်မူ၏။ မဟာပထဝီ
မြေကြီး ပြိုပျက်ပြီဟူသော ယုန်ငယ်၏စကားကို ယုံကြည်
သဖြင့် သုံးယူစနာမျှသော တောတိရစ္ဆာန်တို့ သမုဒြာသို့
ကျရောက်သုနိုး ပြေးဝင်ဘူးကုန်ပြီဟု ပထဝီဥဒ္ဓိယဇာတ်တော်
ကို၎င်း၊ နှံစုတ်ငှက်သော်လည်း အားကြီးသော ဆင်ပြောင်
ကို သေစေဘူးပြီဟု လဇျကိကဇာတ်တော်ကို၎င်း ဟော
တော်မူသည်။

ထိုနောက် ညီညွတ်ခြင်းအကျိုးကို ပြခြင်းငှာ သစ်ပင်ကြီး
သော်လည်း လေတိုက်၍ အခြစ်ကော်လည်းဘူးပြီ။ သစ်ပင်
ငယ်အပေါင်းကား အလိုက်သင့် ညီညွတ်စွာနေသဖြင့် မလည်း
နိုင်ကြဟု ရုက္ခဓမ္မဇာတ်တော်ကို၎င်း၊ ငုံးငှက်တို့ ညီညွတ်
သောအခါ မုဆိုးကွန်ရက်ကို အညီအညွတ် ချီယူ၍ ချမ်းသာ
ကြလျက် မညီညွတ်သောအခါ အညီအညွတ် မချီကြသဖြင့်
မုဆိုးလက်၌ ပျက်စီးကြဘူးပြီဟု ဝဋ္ဋကဇာတ်တော်ကို၎င်း

ဟောတော်မူ၍ မိမိကိုယ်ကို မိမိဆုံးမခြင်းငှာ အတ္ထုဒန္တသုတ်
ကိုလည်း ဟောတော်မူ၏။

ထိုအခါ မင်းမျိုးကဲ့သည် မြတ်စွာဘုရားသာ မကြွလာ
လျှင် ငါတို့အားလုံး သွေးချောင်းစီးကုန်လတ္တံ့။ ယခု ငါတို့
အသက် ချမ်းသာကြလေပြီ။ မြတ်စွာဘုရားသည် တောမထွက်
လျှင် စကြာမင်းကြီးဖြစ်၍ မင်းသားများခြံရံလျက် နေရာ၏။
ယခုကား တောထွက်၍ ဘုရားဖြစ်ပြီ။ ဤအခါလည်း မင်းသား
များ ခြံရံလျက် နေတော်မူစေသတည်းဟု ကပိလဝတ်မှ
မင်းသား ၂၅၀- ကောလိယမှ မင်းသား ၂၅၀- တို့ကို
အပ်နှံကုန်၏။ မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုမင်းသား ငါးရာတို့ကို
(ဟေိဘိက္ခု) ရဟန်းဖြစ်စေ၍ မဟာဝုန်တောအုပ်သို့ ကြွတော်
မူ၏။ ထိုရဟန်းငါးရာတို့သည် သား၊ မယားတို့ထံမှ သတင်း
စကား ခဏခဏရောက်သဖြင့် လွန်စွာ ပျင်းရိကုန်၏။
မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုအကြောင်းကိုသိ၍ ဟိမဝန္တာ၌
ကုဏာလအိုင်၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ချီးမွမ်း၍ ထိုအိုင်ကို ကြည့်
ရှုလိုကြသလောဟု မိန့်တော်မူ၍ ကောင်းကင်ခရီးဖြင့်
ကြွဆောင်ပို့၏။ ကုဏာလအိုင်သို့ရောက်လတ်သော် မသိသည်
ကို မေးကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ မမြင်ဘူးသော ငါးတို့ကို
၎င်း၊ တောတိရစ္ဆာန်တို့ကို၎င်း၊ သစ်ပင်တို့ကို၎င်း မေးကြ
သဖြင့် မေးတိုင်း ဖြေဆိုတော်မူ၏။

ထိုအခါ ငှက်နှစ်ကောင်သည် လှံတံကို နှုတ်သီးဖြင့်ချီလျက်
ထို၌ ကုဏာလမည်သော ဥဩငှက်မင်း ထိုင်လျက် ရှေ့၊
နောက် ဝဲယာ ငှက်အပေါင်းခြံရံလျက် လာသည်ကို ရဟန်းတို့
မြင်လတ်သော် ထိုအကြောင်းကို မေးကုန်၏။ ချစ်သားတို့....

ဤငှက်သည် ငါ၏ အဆက်အနွယ်တည်းဟု ဂါထာသုံးရာဖြင့် တန်ဆာဆင်လျက် မာတုဂါမတို့၏အပြစ်ကို များစွာပြသော ကုဏာလဇာတ်တော်ကို ဟောတော်မူ၏။ အဆုံး၌ သောတာပန်တည်၍ (ဝါ-သောတာပန်၊ သကဒါဂါမ်၊ အနာဂါမ်တည်၍) တန်ခိုးနှင့်လည်း ပြည့်စုံကုန်၏။ ထိုနောက် မဟာဝုန်တောအုပ်သို့ ပြန်ကြကုန်၏။ ရဟန်းတို့သည် သွားသောအခါ ဘုရားရှင်၏တန်ခိုးဖြင့် ပြန်သောအခါ အသီးသီး မိမိတန်ခိုးဖြင့် ဘုရားရှင်ကို ခြံရံလျက် မဟာဝုန်တောအုပ်သို့ သက်ဆင်းကုန်၏။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုရဟန်းတို့ကို အထက်မဂ်၊ ဖိုလ် အကျိုးငှာ ကမ္မဋ္ဌာန်းတရား ဟောတော်မူ၏။ ထိုရဟန်းတို့သည် လွန်စွာဝမ်းမြောက်သဖြင့် အသီးသီး နေရာယူ၍ အားထုတ်ကြသဖြင့် ပဋိသမ္ဘိဒါနှင့်တကွ ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ရောက်ကြကုန်၏။ ကြာတော၌ ကြာအားလုံး ပွင့်သကဲ့သို့ အားလုံး ရဟန္တာ ဖြစ်ကုန်၏။ ရှေးဦးစွာ ရဟန္တာ ဖြစ်သူတို့သည် မိမိတို့၏ ရဟန္တာ ဖြစ်ခြင်းကို လျှောက်ထားမည်ဟု ဘုရားရှင်ထံ ငင်လာ၍ ထိုင်ကာမျှတိုင် တပါးသောပုဂ္ဂိုလ်တို့လည်း အစဉ်အတိုင်း ဝင်ရောက်လာကြသဖြင့် “ငါ့သောအရဟတ္တဖိုလ်ကို လူနတ်အပေါင်းရကြမူကောင်းလေစွ”ဟု စိတ်ရှိသော်လည်း သူတပါးအား မသိစေလိုသဖြင့် မလျှောက်ဘဲ နေထိုင်ကြကုန်၏။ ထိုအခါ လပြည့်ဝန်းသည် ပေါ်ထွက်လာ၏။ ထိုသို့ မြတ်စွာဘုရားသည် သက္ကတိုင်း ကပိလဝတ် မဟာဝုန်တောအုပ်၌ မဟာသမ္မတအနွယ် ထီးမြူပယ်၍ လက်ရှိ မင်းစည်းစိမ်ကို စွန့်၍

ရဟန်းပြုသောမင်းသား ရဟန္တာတို့ဖြင့် သန့်ရှင်းစွာ ခြံရံလျက်
နေတော်မူစဉ် နတ်ဗြဟ္မာတို့၏ အစည်းအဝေးကြီးသည်
ကြီးကျယ်စွာ ဖြစ်လာ၏။

ဖြစ်လာပုံကား။ ။ ရှေးဦးစွာ ထိုမဟာဥန်အနီး နတ်တို့
သည် အခင်းတို့ ... လာကြလော့။ ဘုရားဖူးခြင်း၊ တရားနာ
ခြင်း၊ ရဟန်းသံဃာ ဖူးမြင်ခြင်းသည် အကျိုးများ၏။ လာကြ
လော့။ သွားကြစို့ ဟု များစွာသော အသံတို့ဖြင့် ကြွေးကြော်
လျက် ချဉ်းကပ်၍ ဘုရားရှင်ကို၎င်း၊ ထိုခဏ ရဟန္တာဖြစ်
သော ရဟန်းတို့ကို၎င်း ရှိခိုး၍ တခုသောနေရာ၌ တည်နေ
ကုန်၏။ ထိုနတ်တို့၏အသံကို အဆင့်ဆင့် ကြားသဖြင့် တဂါ
ဝုတ်၊ နှစ်ဂါဝုတ်၊ တယူဇနာ၊ နှစ်ယူဇနာစသည်ဖြင့် ဟိမ
ဝန္တာတော သုံးထောင်သို့၎င်း၊ ခြောက်သောင်း-သုံးထောင်-
သုံးကြိမ်အားဖြင့် တသိန်းရှစ်သောင်း ကိုးထောင်သေးမြို့၊
၉၉-သိန်းသော ကျေးလက်၊ ၉၉-ကုဋေသသိန်းသော ဆိပ်
ကမ်း၊ ၅၉-ခုသော ရတနာပေါ်ထွက်ရာ အရပ်အားဖြင့်
ဇမ္ဗူဒိပ်တကျွန်းလုံးသို့၎င်း နှံ့၍ အရှေ့ကျွန်း၊ အနောက်
ကျွန်း၊ မြောက်ကျွန်း၊ ကျွန်းငယ် နှစ်ထောင်နှင့်တကွ စကြာဝဠာ
တတိုက်လုံးနှံ့၍ တပါးသော စကြာဝဠာတိုက် တသောင်း
တိုင်အောင် အဆင့်ဆင့်နှံ့၍ စည်းဝေး ရောက်လာကုန်၏။
ဤစကြာဝဠာတိုက်တခုလုံးသည် ဗြဟ္မာပြည်အထိ အပ်ကျည်
တေးကံ၌ အပ်အပြည့်ထည့်သကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ သောဟပ'သဒ
၏ ခုနစ်ခုသော အထွဋ်နှင့်တူသော ကျောက်ခဲကို ဗြဟ္မာပြည်မှ
ပစ်ချလျှင် လေးလကြာသောအခါ မြေသို့ ရောက်နိုင်၏။ ထိုမျှ
သောအရပ်၌ အောက်မှ အနီးအထုံသည် အထက်သို့ မတက်

နိုင်။ အထက်မှ ကြဲချသော မုန်ညင်းစေ့သည် အောက်သို့ ရောက်
 နိုင်အောင် အကြားအပေါက် မရှိ။ နတ်ဗြဟ္မာတို့ ပြည်ကုန်၏။
 မြတ်စွာဘုရား၏ အနီး၌ကား မကျဉ်းမြောင်းသော်လည်း
 သားမြီးတမျှင်မျှ နေရာ၌တကျိပ်၊ နှစ်ကျိပ်၊ သုံးကျိပ်သော နတ်တို့
 သည် သိမ်မွေ့သော ကိုယ်ဖန်ဆင်း၍ တည်နေကုန်၏။ အဝေး၌
 ကား မြောက်ကိုင်းမျှပင် ဖန်ဆင်း၍ တည်နေကုန်၏။

ထိုအခါ (ရဟန္တာဖြစ်သော) သုဒ္ဓာဝါသ ဗြဟ္မာကြီး
 လေးဦးသည် သမာပတ် ဝင်စားကာ နေ၏။ သမာပတ်မှ
 ထသောအခါ ဗြဟ္မာပြည်အလုံး တိတ်ဆိတ်သည်ကို မြင်၍
 အဘယ်သို့ သွားကြကုန်သနည်းဟု ဆင်ခြင်၍ အစည်းအဝေး
 ကြီးကို မြင်သံသောအခါ ငါတို့ကား နောက်ကျချေပြီ။ နေရာ
 မရနိုင်ဘော့ပြီဟု လက်ဆောင်ဂါထာတခုစီ စီမံ၍ စကြာဠာ
 ၏ အရှေ့၊ အနောက်၊ တောင်၊ မြောက် နှုတ်ခမ်းရေးတို့၌
 တဦးစီ ဆင်းကုန်၏။ [တခြား၌ ဆင်းစရာနေရာ မရသော
 ကြောင့်တည်း။] အရှေ့နှုတ်ခမ်းရေး၌ ဆင်းသော ဗြဟ္မာကြီး
 သည် နိဗ္ဗာန်သို့ဏှိန်ဖြင့် ညှိသော ရောင်ခြည်ကို လွှတ်၍
 နတ်ဗြဟ္မာပရိသတ်အားလုံးကို ညှိရောင်လွှမ်းစေလျက် ဘုရား
 ရှင်တံ ဆည်းကပ်လိုသူတို့ သုံးဆောင်အပ်သော ဗုဒ္ဓဝိထိခေါ်
 ခန်းလမ်းဖြင့်လင်း၍ ဘုရားရှင်ကို ရှိခိုး၍တရုသော ဇာန်
 ဆောင်ဂါထာကို ရှုတ်ဆို၏။ ဘောင်နှုတ်ခမ်းရေး၌ဆင်းသော
 ဗြဟ္မာသည် ဝိဇာန်သို့ဏှိန်ဖြင့် ရှေ့သောရောင်ခြည်ကို လွှတ်
 ၍ အနောက်နှုတ်ခမ်းရေး၌ ဆင်းသောဗြဟ္မာသည် လောဟိတ
 ကသိုဏှိန်ဖြင့် နိဗ္ဗာန်ရောင်ခြည်ကိုလွှတ်၍ မြောက်နှုတ်ခမ်း
 ရေး၌ဆင်းသော ဗြဟ္မာသည် သြဒါတ ကသိုဏှိန်ဖြင့် ဖြူသော

ရောင်ခြည်ကို လွှတ်၍ ရှေးအတူ ငရိတ်သတ်အားလုံးကို ရွှေ
ရောင်၊ နီရောင်၊ ဖြူရောင်လွှမ်းစေလျက် ဗုဒ္ဓဝိထိဖြင့်လာလျက်
ဘုရားရှင်ကဲ့ရိုခိုး၍ လက်ဆောင် ဂါထာတခုစီကို ရွတ်ဆို၏။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် မြေပြင်မှ စကြာဝဠာ နှုတ်
ခမ်းရေးအားဖြင့် အကနိဋ္ဌဘုံအထိ နတ်ဗြဟ္မာ အစည်းအဝေး
ကိုမြင်၍ ရဟန်းတို့ကို ဤသို့ သိစေတော်မူ၏။ “ချစ်သား
တို့.... နတ်ဗြဟ္မာတို့၏ အစည်းအဝေးသည် ရှေးရှေးပွင့်ပြီး
ဘုရားတို့၏ လက်ထက်၌၎င်း၊ နောက်နောင် ပွင့်လတ္တံ့သော
ဘုရားတို့၏ လက်ထက်၌၎င်း၊ ဤအနေမျှပင်ရှိ၏” ဟုမိန့်တော်
မူ၏။ [ယခု ပွင့်ဆဲ ဘုရား မရှိသောကြောင့် ယခု ဘုရားလက်
ထက်၌ ဟု တတိယဝါရကိုကား မိန့်တော်မူ။] ထိုအခါ နတ်တို့
အကြံဖြစ်သည်မှာ မြတ်စွာဘုရားသည် ဤမျှ ကြီးကျယ်သော
အစည်းအဝေး၌ တန်ခိုးကြီးသော နတ်တို့၏ အမည်အနွယ်
ကို ဟောနိုင်ရာ၏။ တန်ခိုးငယ်သော နတ်တို့၏ အမည်အနွယ်
ကို အဘယ်မှာ ဟောနိုင်အံ့နည်းဟု အကြံဖြစ်၏။

မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုအကြံကိုသိ၍ စကြာဝဠာ တသောင်း
မှ လာသော တန်ခိုးငယ်သူ၊ ကြီးသူ အားလုံးတို့၏ အမည်
အနွယ်ကို ဟောအံ့ဟု ကြံတော်မူ၍ မဂ်ဖိုလ်ရထိုက်၊ မရထိုက်
သောသူတို့ကဲ့ရဲ့၍ ရာဂစရိုက်များသို့ ဤမျှ စသည်ဖြင့် ခြောက်
မျိုးခွဲ၍ ရာဂစရိုက်များသော နတ်တို့အား သမ္မာပရိဗ္ဗာ
ဇနိယသုတ်ကို ဟောအံ့၊ ဒေါသစရိုက် များသူတို့အား
ကလဟာဝိဝါဒသုတ်ကို၊ မောဟစရိုက်များသူတို့အား မဟာ
ဗျူဟသုတ်ကို၊ ဝိဘက်စရိုက်များသူတို့အား စူဠဗျူဟသုတ်ကို၊
သဒ္ဓာစရိုက်များသူတို့အား တုဝဋ္ဌကပ္ပဋိပဒါကို၊ ဗုဒ္ဓိစရိုက်

ဓမ္မာသုတို့အား ပုရာဘောဒသုတ်ကို ဟောအံ့ဟု မှတ်သား၍
ပုစ္ဆာစွမ်းဖြင့် ဟောလျှင် နတ်ဗြဟ္မာတို့ သိနိုင်ကုန်ရာ၏ဟု
မှတ်သားတော်မူ၏။

[ဤသမ္မာပရိဗ္ဗာဇနိယသုတ် စသည်တို့ကို သုတ္တနိပါတ်-
ဒုတိယစုဋ္ဌဝဂ်၊ စတုတ္ထအဋ္ဌကဝဂ်တို့၌ သင်္ဂါယနာ တင်အပ်
ကုန်၏။]

ပုစ္ဆာကိုလည်း ငါသို့သောဘုရားရှင်တို့သာ ဖြေဆိုနိုင်ကုန်
ရာ၏ဟု အနန္တလောကဓာတ်တို့၌ အနန္တဉာဏ်တော်ကို ဖြန့်၍
ကြည့်လတ်သော် တပါးသော ဘုရားကို မြင်တော်မမူ၊ ဘွား
တော်မူစကမင် တူသူကိုမမြင်သောကြောင့် အဂ္ဂေါဟမသ္မိ-
လောကဿ-တလောကလုံး ငါနှင့်တူသူမရှိ စသည်ဖြင့် ရဲရင့်စွာ
ဆိုဘူးပြီ။ ငါသာမေး၍ ငါသာဖြေလျှင် နတ်တို့ တွေဝေကုန်ရာ
၏။ တပါးသောဘုရားရှင်မေး၍ ငါဘုရားဖြေလျှင် အံ့ဘွယ်
ဖြစ်၍ နတ်ဗြဟ္မာတို့လည်း သိလွယ်ကုန်လတ္တံ့ဟု နိမ္မိတဘုရား
တဆူကို လပြည့်ဝန်းကို ဖောက်ခွဲ၍ ထွက်လာသကဲ့သို့
ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ နတ်အပေါင်း မြင်လတ်သော် လပြည့်ဝန်း
တခု ထွက်လာပြန်ပြီဟု ဆိုကုန်၏။ နီးကပ်လာသော အခါ
လမဟုတ်၊ နေမင်းဟု ဆိုကုန်၏။ ထိုထတ်နီးသောအခါ နတ်
ဗိမာန်ဟူ၍၎င်း၊ နတ်သားဟူ၍၎င်း၊ ဗြဟ္မာကြီးဟူ၍၎င်း ဆို၍
ဘုရားရှင်တဆူ ကြွလာသည်ဟု ဆိုကုန်၏။

ပုထုဇဉ်နတ်တို့ကား ဘုရားတဆူ၏ အစည်း အဝေးသည်
ဤမျှ ဓမ္မာ၏။ နှစ်ဆူဖြစ်လျှင် အဘယ်မျှ ဓမ္မာမည်နည်း
ဟု ကြံကုန်၏။ အရိယာနတ်တို့ကား လောကဓာတ်တခု၌
ဘုရားရှင်နှစ်ဆူ ပွင့်သော မည်သည် မရှိ။ မချွတ် ငါတို့ဘုရား

ဖန်ဆင်းသော နိမ္မိတဘုရား ဖြစ်လတ္တံ့ဟု ကြံစည်ကုန်၏။
 ထိုအခါ နိမ္မိတဘုရားရှင်သည် အနီးသို့ရောက်လာ၍ မြတ်စွာ
 ဘုရားကို ရှိခိုးခိုးဘဲ တူသောနေရာ၌ ထိုင်တော်မူ၏။ လက္ခဏာ
 ကြီးငယ်၊ ရောင်ခြည်တော် ခြောက်သွယ်ဘို့ဖြင့် ထူးပြားခြင်း
 မရှိ။ ကိုယ်တော်ချင်းချင်းကို ရောင်ခြည်တော်ဖြင့် ထိစေ၍
 ရောင်ခြည်တော်တို့သည် အကနိဋ္ဌဘုံတိုင်အောင် တက်၍
 နတ်ဗြဟ္မာတို့၏ ဦးထိပ်ထက်သို့ ပြန်လည်သက်ဆင်း၍ စကြာ
 ဝဠာ၏ နှုတ်ခမ်းခရား၌ တည်ကုန်၏။ သောင်းလောကဓာတ်
 နတ်ဗြဟ္မာအပေါင်းသည် ဘုရားရှင်နှင့်ဆူတို့၏ ရောင်ခြည်
 တော်အတွင်း၌ တည်ကုန်၏။ နိမ္မိတဘုရားရှင်သည် ထိုင်လျက်
 မြတ်စွာဘုရား၏ ဗောဓိပလ္လင်၌ ကိသေသာသတ်ခြင်းကို
 ချီးမွမ်း၍-ပုစ္ဆာဓိမုနိ ပဟူတပညံ-စသော ဂါထာကို ချွတ်၍
 မေး၏။ မြတ်စွာဘုရားသည် ဖြေဆို၏။ ဤနည်းဖြင့် သမ္မာ-
 ပရိဗ္ဗာဇနိယသုတ် စသည်တို့ကိုလည်း ဟောတော်မူ၏။

ထိုနောက် နတ်တို့၏စိတ်ခံ့ခြင်း၊ နူးညံ့ခြင်းကိုသိ၍ ရောက်
 လာသော နတ်ဗြဟ္မာတို့၏ အမည်အနွယ်ကို ဟောအံ့ဟု
 “အာစိက္ခိဿာမိ တိက္ခဝေ ဒေဝကာယာနိ နာမာနိ”
 စသည်ဖြင့် ဟောတော်မူ၏။ ဒေသနာအဆုံး၌ နတ်ဗြဟ္မာ
 ကုဋေတသိန်းတို့သည် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ကုန်၏။
 သောတာပန် စသည် ဖြစ်သူတို့ကား မရေတွက်နိုင်အောင်
 များကုန်၏။

နတ်တို့နှစ်သက်ပုံ အမြက်

ဤမဟာသမယသုတ်ကို နတ်တို့သည် လွန်စွာနှစ်သက်
 မြတ်နိုးကုန်၏။ ထို့ကြောင့် နေရာသစ်ပြုပြင်ရာ၌ မင်္ဂလာ

တရား ဟောကြားသူသည် ဤသုတ်ကို သရဇ္ဈာယ်အပ်၏၊
 နတ်တို့သည် ဤမဟာသဗေဒသုတ်ကို အဘယ်အခါ အဘယ်
 နေရာ၌ နာကြားရပါကုန်အံ့နည်းဟု တောင့်တကုန်၏။
 ကောဠိပဗ္ဗတကျောင်း၌ ရဟန်းငယ်တပါးသည် လိုဏ်အတွင်း၌
 ဤသုတ်ကို သရဇ္ဈာယ်သည်၏အဆုံး၌ ကျယ်စွာသော
 အသံဖြင့် သာဓုခေါ်သံကြား၍ အဘယ်သူနည်းဟု မေး၏။
 အကျွန်ုပ် နတ်သွီးဖြစ်ပါသည်။ ကပိလဝတ် မဟာဝုန်တော၌
 မြတ်စွာဘုရားဟောသောနေ့၌ ဤသုတ်ကို နာကြားရပြီး
 နောက် ယနေ့တကြိမ် နာကြားရပါသည်။ ဘုရားရှင် ဟော
 သောအတိုင်း ပုဒ်အက္ခရာမချွတ်အောင် ကောင်းစွာ သင်ယူ
 အပ်ပေသည်ဟု ဆို၏။

အဘယ်နေရာ၌နေ၍ သင် နာကြားရသနည်း။ အကျွန်ုပ်
 သည် မြတ်စွာဘုရားဟောသော မဟာဝုန်တောအုပ်၌ နေရာမှ
 တန်ခိုးကြီးသောနတ်တို့ ရောက်လာသဖြင့် ဇမ္ဗူဒိပ်၌ နေရာ
 မရ၍ သီဟိုဠ်ကျွန်း ဇမ္ဗူကောလပဋ္ဌနဆိပ်၌ နေ၍ ထိုမှလည်း
 ရောဟနဇနပုဒ်မဟာဝဂါမ၌ ထိုမှတဖန် သမုဒြားရေ လည်ပင်း
 ခန့်၌နေ၍ နာကြားရပါသည်။ ဤမျှဝေးလျှင် မြတ်စွာဘုရားကို
 မြင်ရ၏လော။ အရှင်ဘုရား... အဘယ်သို့ ပြောပါသနည်း။
 မြတ်စွာဘုရားသည် မဟာဝုန်တောအုပ်၌နေ၍ တရားဟော
 စဉ် အကျွန်ုပ်ကိုသာ ကြည့်သည်ဟု မှတ်သင်လျက် လှိုင်းလုံး
 တို့၌နေ၍ နာကြားရပါသည်ဘုရား။ ထိုနေ့၌ နတ်ပြဟွာကုဋေ
 တသိန်း ရဟန္တာ ဖြစ်သည်။ သင်သည်လည်း ထိုအခါ
 ရဟန္တာ ဖြစ်သလော။ မဖြစ်ပါဘုရား။ အနာဂါမ် တည်
 သလော။ မတည်ပါဘုရား။ သကဒါဂါမ် တည်သလော။

မတည်ပါဘုရား။ တောတာပန် တည်သလော။ အရှင်မြတ်
သည် မမေးအပ်သည်ကို မေးတော်မူ၏ဟု သောတာပန်
တည်သူဖြစ်၍ ရှက်နိုးခြင်းဖြင့် ဆို၏။

နတ်သမီး.... သင်၏ကိုယ်ကို ငါတို့အား ပြပါလော့။
အရှင်ဘုရား....တကိုယ်လုံးကို မပြနိုင်။ လက်ချောင်းအဆစ်
မျှ ပြပါအံ့ဟု သံကောက်ပေါက်အတွင်း လက်ချောင်းသွင်း၍
လိုက်သို့ ရှေးရှုပြလေ၏။ ထိုအခါ လမင်းတထောင်၊ နေမင်း
တထောင်တက်လာသကဲ့သို့ ထိန်ထိန်လင်း၏။ ထိုနောက်
နတ်သမီးသည် အရှင်ဘုရား.... မမေ့မလျော့ အားထုတ်ပါ
လော့ဟု ရှိခိုး၍ ကွယ်သွားလေ၏။

သုတ္တန်ပါတ် အဋ္ဌကထာ၌ သမ္မာပရိပ္ပာဇနိယသုတ်အဆုံး၌
နတ်ဗြဟ္မာ ကုဋေတသိန်း ရဟန္တာ ဖြစ်သည်။ ကြွင်းသော
သုတ်တို့အဆုံး၌လည်း နတ်ဗြဟ္မာ ကုဋေတသိန်း ရဟန္တာ ဖြစ်
သည်ဟု စရိုက်စွမ်းဖြင့်ဟောသော သုတ္တန်ခြောက်ခုလုံး
အဆုံးအတူပြု၍ ပြသည်။ တထာဂတဉာဏ်နိပဒါနိကျမ်း၌
ဤမဟာသမယသုတ်ကို မြတ်စွာဘုရား လေးဝါ ရပြီးသော
အခါ ဟောသည်ဟု ဆို၏။ ဤသို့သော အတ္ထုပ္ပတ္တိကို သိရှိ
သည်အားလျော်စွာ မဟာသမယသုတ်ကို အလေးပြုနိုင်ကြပါ
စေကုန်သတည်း။

မဟာသမယသုတ် အတ္ထုပ္ပတ္တိ ပြီး၏။

(၁၀) မဟာသမယသုတ် ပါဠိစောဒါန

သောင်းလောကဓာတ် နတ်ဗြဟ္မာတို့ စည်းဝေးခြင်း

ဧဝံ မေသုတံ၊ ဧကံသမယံ ဘဂဝါ သက္ကေသု ဝိဟရတိ
ကပိလဝတ္ထုသ္မိံ မဟာဝနေ ဟေတာ ဘိက္ခုသံဃေန သဒ္ဓိံ
ပဉ္စမက္ကေဟိ ဘိက္ခုသတေဟိ သဗ္ဗေဟေဝ အရဟန္တေဟိ၊
ဒသဟိစ လောကဓာတူဟိ ဒေဝတာ ယေဘုယျေန သဒ္ဓိံ-
ပတိတာ ဟောန္တိ ဘဂဝန္တိ ဒဿနာယ ဘိက္ခုသံဃဉ္စ။

ရဟန္တာဗြဟ္မာကြီးလေးဦး ရောက်လာခြင်း

အထခေါ စတုန္ဒံ သုဒ္ဓ္ဓာဝါသ ကာယိကာနံ ဒေဝတာနံ
တေဒဟောသိ “အယံခေါ ဘဂဝါ သက္ကေသု ဝိဟရတိ
ကပိလဝတ္ထုသ္မိံ မဟာဝနေ မဟတာ ဘိက္ခုသံဃေန သဒ္ဓိံ
ပဉ္စမက္ကေဟိ ဘိက္ခုသတေဟိ သဗ္ဗေဟေဝ အရဟန္တေဟိ
ဒသဟိစ လောကဓာတူဟိ ဒေဝတာ ယေဘုယျေန သဒ္ဓိံပတိ
တာ ဟောန္တိ ဘဂဝန္တိ ဒဿနာယ ဘိက္ခုသံဃဉ္စ၊ ယံနန္ဒမ
ယံပိ ယေနဘဂဝါ၊ တေနုပသင်္ဂမေယျာမ၊ ဥပသင်္ဂမိတွာ
ဘဂဝတော သဒ္ဓိံကေ ပစ္စေကံဂါထံ ဘာသေယျာမာ”တိ။

စကြဝဠာအရှေ့နတ်ခမ်းရေးဆင်းသောဗြဟ္မာ၏
လက်ဆောင်ငါထာ

အထခေါ တာဒေဝတာ သေယျထာပိနာမ ဗလဝါ
ပုံရိသော သမိဉ္စိတံ ဝါ ဗာဟံပသာရေယျ၊ ပသာရိတံ ဝါ
ဗာဟံ သမိဉ္စေယျ၊ ဝေမေဝ သုဒ္ဓ္ဓာဝါသေသု ဒေဝေသု-

အန္တရဟိတာ ဘဂဝတော ပုရတော ပါတုရဟောသုံ။ အထ
ခေါ် တာဒေဝတာ ဘဂဝန္တံ အဘိဝါဒေတွာ ကေမန္တံ
အဋ္ဌံသု။ ကေမန္တံဌိတာခေါ် ကောဒေဝတာ ဘဂဝတော
သန္တိကေ ဣမံဂါထံ အဘာသိ။

“မဟာသမယော ပဝနသ္မိံ၊
ဒေဝကာယာ သမာဂတာ။
အာဂတမှ ဣမံဓမ္မသမယံ၊
ဒက္ခိတံယေ အပရာဇိတ သံဃ”န္တိ။

တောင်နှုတ်ခမ်းရေးပြဟွာ၏ လက်ဆောင်ဂါထာ
အထခေါ် အပရာဒေဝတာ ဘဂဝတော သန္တိကေ
ဣမံ ဂါထံ အဘာသိ။

တတြ ဘိက္ခဝေါ သမာဒဟံသု၊
စိတ္တ မတ္တနော ဥဇုကံ အကံသု။
သာရထိံ ဝ နေတ္တာနိ ဝဟေတွာ၊
ဣန္ဒြိယာနိ ရက္ခန္တိ ပဏ္ဍိတာ”တိ။

အနောက်နှုတ်ခမ်းရေး ပြဟွာ၏ လက်ဆောင်ဂါထာ
အထခေါ် အပရာဒေဝတာ ဘဂဝတော သန္တိကေ ဣမံ
ဂါထံ အဘာသိ။

“ဆေတွာ ခီလံ ဆေတွာ ပလိဃံ၊
ဣန္ဒ ခီလံ ဥိဟစ္စ မနေဇာ။
တေ စရန္တိ သုဒ္ဓာ ဝိမလာ
စက္ခုမတာ သုဒန္တာ သုသုနာဂါ”တိ။

မြောက်ရှုတ်ခမ်းရေး ဗြဟ္မာ၏လက်ဆောင်ဂါထာ
အထခေါ် အပရာ ဒေဝတာ ဘဂဝတော သန္တိကေ
ညမံ ဂါထံ အံဘာသိ။

“ယေကေစိ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂတာသေ၊
န တေ ဂမိဿန္တိ အပါယဘူမိံ။
ပဟာယ မာနုသံ ဒေဟံ၊
ဒေဝကာယံ ပရိပူရေဿန္တိ”တိ။

ရဟန္တာတို့ကို သိစေတော်မူခြင်း

အထခေါ် ဘဂဝါ ဘိက္ခု အာမန္တေသိ “ယေဘုယျေန
ဘိက္ခုဝေ ဒဿသု လောကဓာတုသု ဒေဝတာ သန္တိပတိတာ
ဟောန္တိ တထာဂတံ ဒဿနာယ ဘိက္ခုသံဃဉ္စ၊ ယေပိတေ
ဘိက္ခုဝေ အဟေသုံ အတိတမဒ္ဓာနံ အရဟန္တာ သမ္မာ
သမ္ဗုဒ္ဓာ၊ တေသံပိ ဘဂဝန္တာနံ တေပရမာယေဝ ဒေဝတာ
သန္တိပတိတာ အဟေသုံ သေယျာထာပိ မဗ္ဗိ တေရဟိ။
ယေပိတေ ဘိက္ခုဝေ ဘဝိဿန္တိ အနာဂတမဒ္ဓာနံ အရဟန္တာ
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓာ၊ တေသံပိ ဘဂဝန္တာနံ တေ ပရမာယေဝ
ဒေဝတာ သန္တိပတိတာ ဘဝိဿန္တိ သေယျာထာပိ မဗ္ဗိ
တေရဟိ။ အာစိန္တိဿာမိ ဘိက္ခုဝေ ဒေဝကာယာနံ နာမာနိ၊
ကိတ္တယိဿာမိ ဘိက္ခုဝေ ဒေဝ ကာယာနံ နာမာနိ၊ ဒေသေ
ဿာမိ ဘိက္ခုဝေ ဒေဝကာယာနံ နာမာနိ၊ တံသုဏာထ
သာဓုကံ မနသိကရောထ ဘာသိဿာမိ”တိ။ “ဝေ ဘန္တေ”
တိ ခေါ် တေဘိက္ခု ဘဂဝတော ပစ္စယောသုံ၊ ဘဂဝါ
ဇတ ဒေဝေါစ။

ရဟန္တာတို့ ဒိဗ္ဗစက္ခု အဘိညာဝင်စားခြင်း

- ၁။ သိလောက မနံကဿာမိ၊
ယတ္ထ ဘုမ္မာ တ ဒဿိတာ။
ယေ သိတာ ဂိရိဂတ္တရံ၊
ပဟိတတ္တာ သမာဟိတာ။
- ၂။ ပုထု သိဟာဝ သလ္လိနာ၊
လောမဟံသာ ဘိသမ္ဘုနော။
ဩဒါတ မနဿာ သုဒ္ဓာ၊
ဝိပ္ပသန္တာ မနာဝိလာ။
- ၃။ ဘိယျော ပဉ္စသတေ ဥတှာ၊
ဝနေ ကာပိလ ဝတ္ထဝေ။
တတော အာမန္တယိ သတ္တာ၊
သာဇကေ သာသနေ ရတေ။
- ၄။ ဒေဝကာယာ အဘိက္ကန္တာ၊
တေ ဝိဇနာထ ဘိက္ခုဝေ။
တေစ အာတပ္ပ မကရံ၊
သုတှာ ဗုဒ္ဓဿ သာသနံ။
- ၅။ တေသံ ပါတုရဟု ဉာဏံ၊
အမနုဿာန ဒဿနံ။
အပ္ပေကေ သတ မဒ္ဒက္ခံ။
သဟဿံ အထ သတ္တရံ။
- ၆။ သတံ ဧကေ သဟဿာနံ၊
အမနုဿာန မဒ္ဒသံ။

အပေ့ကေ နန္တ မဒ္ဒက္ခုံ၊
ဒွိသာ သဗ္ဗာ ဖုရော အဟုံ၊

ရှေးဦးစွာ နတ်တို့၏အမည်ဟောခြင်း

၇။ တဗ္ဗ သဗ္ဗံ အဘိညာဿ၊
ဝဝတ္ထိတ္တာနံ စက္ခုမာ။
တတော အာမန္တယိ သတ္တာ၊
သာဝကေ သာသနေ ရတော။

၈။ ဒေဝကာယာ အဘိက္ကန္တာ၊
တေ ဝိဇာနာထ ဘိက္ခုဝေ၊
ယေ ဝေဟံ ကိတ္တယိဿာမိ၊
ဂိရာဟိ အနုပုဗ္ဗသော။

၉။ သတ္တ သဟဿာ တေယက္ခာ၊
ဘုမ္မာ ကာပိလ ဝတ္ထဝါ၊
ဣဒ္ဓိမန္တော ဇုတိမန္တော၊
ဝဏ္ဏဝန္တော ယသဿိနော။
မောဒမာနာ အဘိက္ကာမုံ၊
ဘိက္ခုနံ သမိတိံ ဝနံ။

၁၀။ ဆသဟဿာ ဟေမဝတာ၊
ယက္ခာ နာနတ္ထဝဏ္ဏိနော။
ဣဒ္ဓိမန္တော ဇုတိမန္တော၊
ဝဏ္ဏဝန္တော ယသဿိနော။

မောဒမာနာ အဘိက္ကာမုံ၊
ဘိက္ခူနံ သမိတိံ ဝနံ။

၁၁။ သာတာဂိရာ တိသဟဿာ၊
ယက္ခာ နာနတ္ထဝဏ္ဏိနော။
ဣဒ္ဓိမန္တော ဇုတိမန္တော၊
ဝဏ္ဏဝန္တော ယသဿိနော။
မောဒမာနာ အဘိက္ကာမုံ၊
ဘိက္ခူနံ သမိတိံ ဝနံ။

၁၂။ ဣစ္ဆေတေ သောဠသ သဟဿာ၊
ယက္ခာ နာနတ္ထဝဏ္ဏိနော။
ဣဒ္ဓိမန္တော ဇုတိမန္တော။
ဝဏ္ဏဝန္တော ယသဿိနော။
မောဒမာနာ အဘိသက္ကာမုံ၊
ဘိက္ခူနံ သမိတိံ ဝနံ။

၁၃။ ဝေဿာမိတ္တာ ပဉ္စသတာ၊
ယက္ခာ နာနတ္ထဝဏ္ဏိနော။
ဣဒ္ဓိမန္တော ဇုတိမန္တော၊
ဝဏ္ဏဝန္တော ယသဿိနော။
မောဒမာနာ အဘိက္ကာမုံ၊
ဘိက္ခူနံ သမိတိံ ဝနံ။

၁၄။ ကုမ္ဘီရော ရာဇဂဟိကော၊
ဝေပုလ္လဿ နိဝေသနံ။

ဘိယျော နံ သတသဟဿံ၊
ယက္ခာနံ ပယိရူပါသတိ။
က္ခမ္ဘိရော ရာဇဂဟိကော၊
သောပါဂါ သမိတိဝနံ။

၁၅။ ပုရိမဉ္ဇ ခိသံ ရာဇာ၊
ဓတရဋ္ဌော ပသာသတိ။
ဂန္ဓဗ္ဗာနံ အဓိပတိ၊
မဟာရာဇာ ယသဿိ သော။

၁၆။ ပုတ္တာပိ တဿ ဗဟဝေါ၊
ဣန္ဒနာမာ မဟဗ္ဗလာ။
ဣဒ္ဓိမန္တော ဇုတိမန္တော၊
ဇဏ္ဍဝန္တော ယသဿိနော။
မောဒမာနာ အဘိက္ကာမု၊
ဘိက္ခူနံ သမိတိဝနံ။

၁၇။ ဒက္ခိဏဉ္ဇ ခိသံ ရာဇာ၊
ဝိရုဋ္ဌော တံ ပသာသတိ။
က္ခမ္ဘဏာနံ အဓိပတိ၊
မဟာရာဇာ ယသဿိ သော။

၁၈။ ပုတ္တာပိ တဿ ဗဟဝေါ၊
ဣန္ဒနာမာ မဟဗ္ဗလာ။
ဣဒ္ဓိမန္တော ဇုတိမန္တော၊
ဇဏ္ဍဝန္တော ယသဿိနော။

မောဒမာနာ အဘိက္ကာမုံ၊
ဘိက္ခုနံ သမိတိံ ဝနံ။

၁၉။ ပစ္ဆိမဉ္ဇ ဒိသံ ရာဇာ၊
ဝိရူပက္ခော ပသာသတိ။
နာဂါနဉ္ဇ အဓိပတိ၊
မဟာရာဇာ ယသဿိ သော။

၂၀။ ပုတ္တာပိ တဿ ဗဟဝေါ၊
ဣန္ဒနာမာ မဟဗ္ဗလာ။
ဣဒ္ဓိမန္တော ဇုတိမန္တော၊
ဝဏ္ဏဝန္တော ယသဿိနော။
မောဒမာနာ အဘိက္ကာမုံ၊
ဘိက္ခုနံ သမိတိံ ဝနံ။

၂၁။ ဥတ္တရဉ္ဇ ဒိသံ ရာဇာ၊
ကုဝေရော တံ ပသာသတိ။
ယက္ခာနဉ္ဇ အဓိပတိ၊
မဟာရာဇာ ယသဿိ သော။

၂၂။ ပုတ္တာပိ တဿ ဗဟဝေါ၊
ဣန္ဒနာမာ မဟဗ္ဗလာ၊
ဣဒ္ဓိမန္တော ဇုတိမန္တော၊
ဝဏ္ဏဝန္တော ယသဿိနော။
မောဒမာနာ အဘိက္ကာမုံ၊
ဘိက္ခုနံ သမိတိံ ဝနံ။

သောင်းလောကဓာတ်ကိုသိမ်းသော နှစ်ဂါထာ

- ၂၃။ ပုရိမံ ဒိသံ ဓတရဋ္ဌော၊
ဒက္ခိဏေန ဝိရုဋ္ဌကော။
ပစ္ဆိမေန ဝိရူပက္ခော၊
ကုဝေရော ဥတ္တရံ ဒိသံ။
- ၂၄။ စတ္တာရော တေ မဟာရာဇာ၊
သမန္တာ စတုရော ဒိသာ။
ဒဒ္ဒလ္လမာနာ အဋ္ဌဿု၊
ဝနေ ကာပိလဝတ္ထဝေ။
- ၂၅။ တေသံမာယာဝိနော ဒါသာ၊
အာဂုံဝဉ္ဇနိကာ သဌာ။
မာယာ ကုဋေဏ္ဍု ဝိဋေဏ္ဍု၊
ဝိဋုစ ဝိဋုဋေဝ သဟ။
စန္ဒနော ကာမသေဋ္ဌောစ၊
ကိန္နိယုဏ္ဍု နိယုဏ္ဍုစ။
- ၂၆။ ပနာဒေါ ဩပမညောစ၊
ဒေဝဿူတော စ မာတလိ။
စိတ္တသေနောစ ဂန္ဓဗ္ဗော။
နဋ္ဌော ရာဇာ ဇနေသဘော။
အာဂါ ပဉ္စသိခေါစေဝ၊
တိဗ္ဗရု သူရိယ ဝစ္ဆိသာ။
- ၂၇။ တေ စညေစ ရာဇာနော၊
ဂန္ဓဗ္ဗော သဟ ရာဇာဘိ။

မောဒနာ အဘိက္ကာမုံ၊
ဘိက္ခုနံ သမိတိံ ဝနံ။

နဂါးဂဠုန်တို့

- ၂၈။ အထာဂုံ နာဂသာ နာဂါ၊
ဝေသာလာ သဟတစ္ဆကာ။
ကမ္ဘလဿ တရာ အာဂုံ၊
ပါယာဂါ သဟ ဉာတိဘိ။
- ၂၉။ ယာမုနာ၊ ဓတရဋ္ဌာစ၊
အာဂူ နာဂါ ယသဿိနော။
ရောဝဏော မဟာနာဂေါ၊
သောပါဂါ သမိတိံ ဝနံ။
- ၃၀။ ယေ နာဂရာဇေ သဟသာ ဟရန္တိ၊
ဒိဗ္ဗာ ဒိဇာ ပက္ခိ ဝိသုဒ္ဓစက္ခူ။
ဝေဟာယသာ တေ ဝနမဇ္ဈပတ္တာ၊
စိတြာ သုပဏ္ဏာ ဣတိ တေသ နာမံ။
- ၃၁။ အဘယံ တဒါ နာဂရာဇာနံ မာသိ၊
သုပဏ္ဏတော ခေမ မကာသိ ဗုဒ္ဓော။
သဏ္ဍာဟိ ဝါစာဟိ ဥပဂ္ဂယန္တာ၊
နာဂါ သုပဏ္ဏာ သရဏမကံသု ဗုဒ္ဓံ။

အသုရာနှင့် မာရ်နတ်

- ၃၂။ ဇိဘာ ဝဇိရဟဏ္ဏေန၊
သမုဒ္ဓံ အသုရာ သိတာ။

ဘာတရော ဝါသဝသေတေ၊
ဣဒ္ဓိမန္တော ယသသိနော။

၃၃။ ကာလကဉ္စာ မဟာဘိသ္မာ၊
အသုရာ ဒါနဝေဃသာ။
ဝေပစိတ္တိ သုစိတ္တိစ၊
ပဟာရာဒေါ နမုစိ သဟ။

၃၄။ သတဉ္စ ဗလိပုတ္တာနံ၊
သဗ္ဗေ ဝေရောစ နာမကာ။
သန္ဓယိတှာ ဗလိသေနံ၊
ရာဟုဘဒ္ဒ မုပါဂမုံ။
သမယော ဒါနိ ဘဒ္ဒန္တ။
တိက္ခနံ သမိတိံ ဝနံ။

အုထင်္ဂနတ်များ

၃၅။ အာပေါစ ဒေဝါ ပထဝီ၊
တေဇော ဝါယော တဒါဂမုံ။
ဝရုဏာ ဝါရနာ ဒေဝါ၊
သောမောစ ယသသာ သဟ။

၃၆။ မေတ္တာ ကရုဏာ ကာယိကာ၊
အာဂုံ ဒေဝါ ယသသိနော။
ဒသေတေ ဒသဓာ ကာယာ၊
သဗ္ဗေ နာနတ္ထ ဝဏ္ဏိနော။

၃၇။ ဣဒ္ဓိမန္တော ဇုတိမန္တော၊
 ဝဏ္ဏဝန္တော ယသ သိန္နော။
 မောဒမာနာ အဘိက္ကာမံ၊
 တိက္ခန္နံ သမိတိံ ဝနံ။

၃၈။ ဝေဏ္ဍုဒေဝါ သဟလိစ၊
 အသမာစ ဒုဝေ ယမာ။
 စန္ဒယူပနိတာ ဒေဝါ၊
 စန္ဒ မာဂုံ ပုရက္ခတ္တာ။

၃၉။ သူရိယယူပနိသာ ဒေဝါ၊
 သူရိယ မာဂုံ ပုရက္ခတ္တာ။
 နက္ခတ္တာနိ ပုရက္ခတ္တာ၊
 အာဂုံ မန္ဒ ဝ လာဟကာ။

၄၀။ ဝသုနံ ဝါသဝေါ သေဋ္ဌော၊
 သက္ကောပါဂါ ပုရိန္ဒဒေါ။
 ဒသေတေ ဒသဓာ ကာယာ၊
 သဗ္ဗေ နာနတ္ထ ဝဏ္ဏိန္နော။

၄၁။ ဣဒ္ဓိမန္တော ဇုတိမန္တော၊
 ဝဏ္ဏဝန္တော ယသသိန္နော။
 မောဒမာနာ အဘိက္ကာမံ၊
 တိက္ခန္နံ သမိတိံ ဝနံ။

၄၂။ အထာဂုံ သဟဘူဒေဝါ၊
 ဇလ မဂ္ဂိသိခါရိဝ။

အရိဋ္ဌကာစ ရောဇာစ၊
ဥမ္မာပုပ္ဖ နိဘာသိနော။

၄၃။ ဝရုဏာ သဟဓမ္မာစ၊
အစ္စုတာစ အနေဇကာ။
သုလေယျ ရုစိရာ အာဂုံ။
အာဂုံ ဝါသ ဝနေသိနော။

၄၄။ ဒသေတေ ဒသဓာ ကာယာ၊
သဗ္ဗေ နာနက္က ဝဏ္ဏိနော။
ဣဒ္ဓိမန္တော ဇုတိမန္တော၊
ဝဏ္ဏဝန္တော ယသသိနော။
မောဒမာနာ အဘိက္ကာမု၊
ဘိက္ခုနံ သမိတိဝနံ။

၄၅။ သမာနာ မဟာသမာနာ၊
မာနုသာ မာနုသုတ္တမာ။
ခိဉ္ဇာ ပဒေါသိကာ အာဂုံ၊
အာဂုံ မနောပဒေါသိကာ။

၄၆။ အထာဂုံ ဟရယော ဒေဝါ၊
ယေစ လောဟိတ ဝါသိနော။
ပါရဂါ မဟာပါရဂါ၊
အာဂုံ ဒေဝါ ယသသိနော။

၄၇။ ဒသေတေ ဒသဓာ ကာယာ၊
သဗ္ဗေ နာနက္ကဝဏ္ဏိနော။

ဣဒ္ဓိမန္တော ဇုတိမန္တော၊
ဝဏ္ဏဝန္တော ယသဿိနော။
မောဒမာနာ အဘိက္ကာမုံ၊
ဘိက္ခူနံ သမိတိံ ဝနံ။

၄၈။ သုက္ကာ ကရန္တာ အရုဏာ၊
အာဂုံ ဝေဃနသာ သဟ။
ဩဒါတဂယျာ ပါမောက္ခာ၊
အာဂုံ ဒေဝါ ဝိစက္ခဏာ။

၄၉။ သဒါမက္ခာ ဟာရဂဇာ၊
မိဿကာစ ယသဿိနော။
ထနယံ အာဂ ပဇ္ဇန္တော၊
ယော ဒိဿာ အဘိဝဿတိ။

၅၀။ ဒသေတေ ဒသော ကာယာ၊
သဗ္ဗေ နာနတ္ထ ဝဏ္ဏိနော။
ဣဒ္ဓိမန္တော ဇုတိမန္တော၊
ဝဏ္ဏဝန္တော ယသဿိနော။
မောဒမာနာ အဘိက္ကာမုံ၊
ဘိက္ခူနံ သမိတိံ ဝနံ။

၅၁။ ခေမိယာ တုသိတာ ယာမာ၊
ကဋ္ဌကာစ ယသဿိနော။
လမ္ဗိတကာ လာမသေဋ္ဌာ၊
ဇောတိနာမာစ အာသဝါ။

နိမ္မာနရတိနော အာဂုံ၊
အထာဂုံ ပရနိမ္မိတာ။

၅၂။ ဒသေတေ ဒသဓာ ကာယာ၊
သဗ္ဗေ နာနတ္တ ဝဏ္ဏိနော။
ဣဒ္ဓိမန္တော ဇုတိမန္တော၊
ဝဏ္ဏဝန္တော ယယဿိနော။
မောဒမာနာ အဘိက္ကာမုံ၊
ဘိက္ခုနံ သမိတိံ ဝနံ။

၅၃။ သဗ္ဗေ တေ ဒေဝနိကာယာ၊
သဗ္ဗေ နာနတ္တဝဏ္ဏိနော။
နာမ န္ဓယေန အာဂစ္ဆိ၊
ယေစညေ သဒိသာ သဟ။

၅၄။ ပဝုဋ္ဌဇာတိ မခိလံ၊
ဩဃတိဏ္ဏ မနာသဝံ၊
ဒက္ခေ မောဃတရံ နာဂံ။
စန္ဒိဝ အဿိတာတိဂံ။

ဗြဟ္မာကြီးများ

၅၅။ သုဗြဟ္မာ ပရမတ္တာစ၊
ပုတ္တာ ဣဒ္ဓိမတော သဟ။
သနက္ခမာရော တိဿာစ၊
သောပါဂါ သမိတိံ ဝနံ။

၅၆။ သဟဿံ ဗြဟ္မာလောကာနံ၊
မဟာဗြဟ္မာ ဘိတိဋ္ဌတိ။

ဥပ ပန္နော ဇုတိမန္တော၊
ဘိဿာကာယော ယသဿိ သော။

၅၇။ ဒသေတ္ထ ဣဿရာ အာဂုံ၊
ပစ္စေက ဝသဝတ္တိနော။
ဘေသဉ္စ မဇ္ဈတောအာဂ၊
ဟာရိတော ပရိဝါရိတော။

မာရ်နတ် နှောင့်ရှက်ပုံ

၅၈။ တေ စ သဗ္ဗေ အဘိက္ကိန္နန္တ၊
သဣန္ဒေ ဒေဝေ သဗြဟ္မာဏေ။
မာရသေနာ အဘိက္ကာမိ၊
ပဿ ကဏ္ဍဿ မန္တိယံ။

၅၉။ ထေ ဂဏှထ ဗန္ဓထ၊
ရာဂေန ဗဒ္ဓ မတ္ထု ဝေ။
သမန္တာ ပရိဝါရေထ၊
မာ ဝေါ မုဉ္ဇိတ္ထ ကောစိ နံ။

၆၀။ ဣတိ တတ္ထ မဟာသေနော၊
ကဏှော သေနံ အပေသယံ။
ပါဏိနာ တလ မာဟတ္ထ၊
သရံ ကတုာန ဘေရဝံ။

၆၁။ ယထာ ပါဠိဿနော မေဃော၊
ထနယန္တော သဝိဇ္ဇာကော။

တဒါသော ပစ္စုဒါဝတ္တိ၊
သင်္ကံဒဒ္ဓော အသယံ ဝဒေ။

၆၂။ တဉ္စ သဗ္ဗံ အဘိညာယ၊
ဝ ဝတ္ထိတုာန စက္ခုမာ။
တတော အာမန္တယိ သတ္တာ၊
သာဝကော သာသနေ ရတေ။
မာရသေနာ အဘိက္ကန္တာ၊
တေ ဝိဇာနာထ ဘိက္ခုဝေါ။

၆၃။ တေစ အာတပ္ပ မကရုံ၊
သုတာ ဗုဒ္ဓဿ သာသနံ။
ဝိတရာဂေဟိ ပက္ကာမုံ၊
နေသံ လောမာပိ ဣဉ္ဇယုံ။
မာရိနတ်ဆိုသော ဂါထာ

၆၄။ သဗ္ဗေ ဝိဇိတ သင်္ဂါမာ၊
ဘယာဠိတာ ယသဿိနော။
မောဒန္တိ သဟဘူတေဟိ၊
သာဝကာ တေ ဇနေသုတာတိ။

မဟာသမယသုတ် ပါဠိတော်ပါဌ် ပြီး၏။

မဟာသမယသုတ် ပါဠိတော်နိဿယ

သောင်းလောကဓာတ်နတ်ဗြဟ္မာတို့ စည်းဝေးခြင်း

ဝေံ မေ သုတံ၊ ကေံသမယံ ဘဂဝါ သက္ကေသု
ဝိဟရတိ ကပိလဝတ္ထုသ္မိံ မဟာဝနေ မဟတာ ဘိက္ခု-
သံဃေန သဒ္ဓိံ ပဉ္စမတ္တေဟိ ဘိက္ခုသတေဟိ သဗ္ဗေ-
ဟေဝ အရဟန္တေဟိ၊ ဒသဟိစ လောကဓာတုဟိ
ဒေဝတာ ယေဘုယျေန သဒ္ဓိပတိတာ ဟောန္တိ
ဘဂဝန္တိ ဒဿနာယ ဘိက္ခုသံဃဉ္စ။

ဘန္တေကဿပ၊ ကဿပအနွယ်ရှိတော်မူသော အရှင်ဘုရား။
မေ-မယာအာနန္ဒေန၊ အကျွန်ုပ် အာနန္ဒာသည်။ ဣဒံ၊ ဤမဟာ
သမယသုတ်ကို။ ဝေံ၊ ဤသို့။ သုတံ၊ မျက်မှောက်ထင်ရှား
နာကြားအပ်ပါပြီ။ ကေံ၊ တပါးသော။ သမယံ၊ အခါ၌။
ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သက္ကေသု၊ သက္ကတိုင်းနိုင်ငံတို့၌။
ကပိလဝတ္ထုသ္မိံ၊ ကပိလဝတ်ပြည်၌။ မဟာဝနေ၊ မဟာဝုန်
တော၌။ မဟတာ၊ များသော မြတ်သော။ ဘိက္ခုသံဃေန၊
ရဟန်းသံဃာနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ပဉ္စမတ္တေဟိ ဘိက္ခုသတေ-
ဟိ၊ ရဟန်းငါးရာမျှ ဖြစ်ကုန်သော။ သဗ္ဗေဟေဝ၊ အလုံးစုံ
သာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ အရဟန္တေဟိ၊ ရဟန္တာတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊
တကွ။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ ဒသဟိစ လောကဓာတုဟိ၊
လောကဓာတ် ဆယ်ခုဟူသော တသောင်းသော စကြဝဠာ
တို့မှလည်း။ ဒေဝတာ၊ နတ်ဗြဟ္မာတို့သည်။ ယေဘုယျေန၊
များသောအားဖြင့်။ ဘဂဝန္တိ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၎င်း။ ဘိက္ခု

သံဃဉ္စ၊ ရဟန်းသံဃာကို၎င်း။ ဒဿနာယ၊ ဖူးမျှော်ခြင်းငှာ။
သန္တိပတိတာ၊ စဉ်းဒငးကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

[ဘန္တေကဿပ-ဟု ဆိုခြင်းကား အမည်တော်ရင်းဖြင့်
“ဘန္တေပိပ္ပလိ”ဟု မဆိုဝံ့သောကြောင့်တည်း။ မေ-မသာ
အာနန္ဒတ္ထေရေန-ဟု ထေရ-မထည့်ခြင်းကား မထေရ်ကြီး
ရှေ့၌တည်း။ စကြဝဠာတထောင်ကို လောကဓာတ်တခု၊
တသောင်းကို ဆယ်ခုဟု ဆိုသည်။ အရူပကုံသားများ ကြင်း
သောကြောင့် များသောအားဖြင့် ဟု ဆိုသည်။]

ရဟန္တာပြဟွာကြီးလေးဦး ရောက်လာခြင်း

အထခေါ စတုန္ဒံ သုဒ္ဓာဝါသကာယိကာနံ ဒေ-
ဝတာနံ တေ ဒဟောသိ၊ အယံ ခေါ ဘဂဝါ သက္ကေ-
သု ဝိဟရတိ ကပိလာတ္ထုသ္မိံ မဟာဝနေ မဟတာ
ဘိက္ခုသံဃေန သန္တိံ ပဉ္စမတ္တဟိ ဘိက္ခုသတေဟိ
သဗ္ဗေဟေဝ အရဟန္တေဟိ၊ ဒသဟိစ လောကဓာ-
တူဟိ ဒေဝတာ ယေဘုယျေန သန္တိပတိတာ ဟောန္တိ
ဘဂဝန္တိ ဒဿနာယ ဘိက္ခုသံဃဉ္စ၊ ယံနုနမယမ္ပိ
ယေန ဘဂဝါ၊ တေနုပသင်္ကမေယျာမ၊ ဥပသင်္က-
မိတွာ ဘဂဝတော သန္တိကေ ပဇ္ဇေကံ ဂါထံ ဘာ-
သေယျာမ။

အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ စတုန္ဒံ၊ လေးဦးကုန်သော။ သုဒ္ဓာ-
ဝါသကာယိကာနံ၊ သုဒ္ဓာဝါသဘုံသား ဖြစ်ကုန်သော။ ဒေ-
ဝတာနံ၊ ပြဟွာကြီးတို့အား။ တေ၊ ဤသို့သော အကြံသည်။
အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ အယံခေါဘဂဝါ၊ ဤ ငါတို့၏ မြတ်စွာ

တုရားသည်။ သက္ကေသု၊ သက္ကတိုင်းနိုင်ငံတို့၌။ ကပိလဝတ္ထု-
သို့၊ ကပိလဝတ်ပြည်၌။ မဟာဝနေ၊ မဟာဝုန်တော၌။ မဟ
တာ၊ များသော မြတ်သော။ ဘိက္ခုသံဃေန၊ ရဟန်းသံဃာ
နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တက္က၊ ပဉ္စမတ္ထေဟိ ဘိက္ခုသတေဟိ၊ ရဟန်း
ငါးရာမျှဖြစ်ကုန်သော။ သဗ္ဗေဟေဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင် ဖြစ်ကုန်
သော။ အရဟန္တေဟိ၊ ရဟန္တာတို့နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တက္က၊ ဝိဟ-
ရတိ၊ နေတော်မူ၏။ ဒသဟိစလောကဓာတူဟိ၊ တသောင်း
သော စကြာဝဠာတို့မှလည်း။ ဒေဝတာ၊ နတ်ဗြဟ္မာတို့သည်။
ယေတုယျေန၊ များသောအားဖြင့်။ ဘဂဝန္တဉ္စ၊ မြတ်စွာ
တုရားကို၎င်း။ ဘိက္ခုသံဃဉ္စ၊ ရဟန်းသံဃာကို၎င်း။ ဒဿနာယ၊
ဖူးမျှော်ခြင်းငှာ။ သန္တိပတိတာ၊ စည်းဝေးကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊
ဖြစ်ကုန်၏။ မယမ္ပိ၊ ငါတို့သည်လည်း။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။
ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာတုရားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏။ တေန၊
ထိုအရပ်သို့။ ဥပသင်္ကမေယျာမ၊ ချဉ်းကပ်ရကုန်မူကာ။
ယံန၊ ကောင်းလေစွ။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍။ ဘဂဝ-
တာ၊ မြတ်စွာတုရား၏။ သန္တိကေ၊ 'အထံတော်၌။ ပဇ္ဇေကံ၊
အသီးသီး။ ဂါထံ၊ ဂါထာကို။ [ဝါ ဂါထာ တနုဇီကို။]
ဘာသေယျာမ၊ ရှုတ်ဆိုရကုန်မူကာ။ ယံန၊ ကောင်းလေစွ။
ဣတိ-ဧတ ဒဟောသိ၊ ဤသို့ အကြံ ဖြစ်ပြီ။

စကြာဝဠာအရွှေ နှုတ်ခမ်းရေးဆင်းသော

ဗြဟ္မာ၏လက်ဆောင်ဂါထာ

အထခေါ တာဒေဝတာ သေယျထာပိနာမ
ဗလဝါ ပုရိသော သမိဉ္စိတံဝါ ဗာဟံ ပသာရေယျာ

ပသာရိတံ ဝါ ဗာဟံ သမိဇ္ဇေယျ။ ဝေမေဝ သုဒ္ဓာ-
ဝါသေသု ဒေဝေသု၊ အန္တရဟိတာ ဘဂဝတော
ပုရုဇော ပါတုရဟေသုံ။ အထခေါ တာဒေဝတာ
ဘဂဝန္တံ အဘိဝါဒေတွာ ကေမန္တံအဋ္ဌံသု၊ ကေမန္တံ
ဋီတာခေါ ကော ဒေဝတာ ဘဂဝတော သန္တိကေ
ဣမံ ဂါထံ အဘာသိ။

“မဟာ သမယော ပဝနသ္မိံ၊
ဒေဝကာယာ သမာဂတာ။
အာဂတမှ ဣမံ ဓမ္မသမယံ၊
ဒက္ခိတာယေ အပရာဇိတ သံဃ”န္တိ။

အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ တာဒေဝတာ၊ ထိုလေးဦးသော
ဗြဟ္မာကြီးတို့သည်။ သေယျထာပိနာမ၊ ဥပမာမည်သည်
ကား။ ဗလဝါ၊ အားရှိသော။ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်။
သမိဇ္ဇိတံ၊ ကျွေးသော။ ဗာဟံ၊ လက်မောင်းကို။ ပသာရေ-
ယျဝါ၊ ဆန့်သကဲ့သို့၎င်း။ ပသာရိတံ၊ ဆန့်သော။ ဗာဟံ၊
လက်မောင်းကို။ သမိဇ္ဇေယျဝါ၊ ကျွေးသကဲ့သို့၎င်း။ ဝေမေဝ၊
ဤအတူသာလျှင်၊ သုဒ္ဓာဝါသေသု ဒေဝေသု၊ သုဒ္ဓာဝါသ
ဗြဟ္မာတို့တို့၌။ အန္တရ-ဟိတာ၊ ကွယ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဘဂဝ
တော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပုရုဇော၊ ရှေ့တော်၌။ ပါတုရဟေ-
သုံ၊ ထင်ရှားစွာ ဖြစ်ကုန်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ တာဒေ
ဝတာ၊ ထိုဗြဟ္မာကြီးတို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။
အဘိဝါဒေတွာ၊ ရိုသေစွာ ရှိခိုး၍။ ကေမန္တံ၊ သင့်တင့်
လျောက်ပတ်စွာ။ ဝါ၊ အပြစ်ကြောက်ပါးကင်းသော နေရာ

တခု၌။ အဋ္ဌံသု၊ တည်ကုန်ပြီ၊ ဧကမန္တံ၊ နေရာတခု၌။ ဌိတာ-
 ခေါ်။ တည်ပြီးသော။ ဧကဝဒေဝတာ၊ တဦးသော ဗြဟ္မာ
 ကြီးသည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကေ၊ အထံ
 ချော်၌။ မဟာ သမယော၊ ...လ...၊ သံဃန္တိ၊ မဟာ သမ-
 ယော၊...လ . . .၊ သံဃံဟူသော။ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာ
 ကို။ အဘာသိ၊ ရှုတ်ဆို၏။

ပဌမဂါထာအနက်။ သန္တေဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးတော်
 မှုသော မြတ်စွာဘုရား။ ပဝနသ္မိံ၊ မဟာဇနိတောအုပ်ကြီး၌။
 မဟာသမယော၊ များစွာသော နတ်ဗြဟ္မာအပေါင်းသည်။
 သန္တိပတိတော၊ စည်းဝေး၏။ ဒေဝကာယာ၊ နတ်ဗြဟ္မာ
 အပေါင်းတို့သည်။ သမာဂတာ၊ အညီအညွတ် ရောက်လာ
 ကုန်၏။ မယမ္ပိ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း။ အပရာဇိတသံဃံ၊
 ကိလေသာရန်လှ ရန်မမှုအပ် သံဃာမြတ်ကို။ ဒက္ခိတာယေ၊
 ဖူးမြင်ခြင်းငှာ။ ဣမံ ဓမ္မ သမယံ၊ ဤဘုရားနာ အစည်းအဝေး
 သို့။ အာဂတာ၊ ရောက်လာကုန်သည်။ အမ္ပ၊ ဖြစ်ကုန်ပါပြီ
 ဘုရား။

တောင်နှုတ်ခမ်းရေး ဗြဟ္မာ၏ လက်ဆောင်ဂါထာ
 အထခေါ် အပရာ ဒေဝတာ ဘဂဝတော သန္တိကေ
 ဣမံဂါထံ အဘာသိ။

“တတြ ဘိက္ခဝေါ သမာဒဟံသု၊
 စိတ္တ မတ္တနော ဥဇ္ဇက မကံသု၊
 သာရထိဝ နေဟ္တာနိ ဂဟေဇ္ဇာ၊
 အိန္ဒြိယာနိ ရက္ခန္တိ ပဏ္ဍိတာ”တိ။

အထရေး၊ ထိုအခါ၌။ အပရာဒေဝတာ၊ တဦးသော
ဗြဟ္မာသည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကေ။ အထံ
တော်၌။ တံတြဘိက္ခဝေါ၊ လ...၊ ပဏ္ဍိဘာတိ၊ တတြ-
ဘိက္ခဝေါ...လ...၊ ပဏ္ဍိတာဟူသော။ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာ
ကို။ အဘာသိ၊ ရှုတ်ဆို၏။

ဒုတိယဂါထာအနက်။ ဘန္တဘဂဝေါ၊ ဘုန်းတော်ကြီး
တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။ တတြ၊ ထိုအစည်းအဝေး၌။
ဘိက္ခဝေါ၊ ရဟန်းတို့သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။
သမာဒဟံသု၊ ကောင်းစွာ ထားကုန်ပြီ။ ဥဇုကံ၊ ဖြောင့်
မတ်သည်ကို။ အကံသု၊ ပြုကုန်ပြီ။ သာရထိ၊ ရထားထိန်း
သည်။ နေတ္တာနိ၊ ကြိုးတို့ကို။ ဝဟေတွာ၊ ကိုင်၍။ သိန္ဓဝ၊
သိန္ဓောမြင်းတို့ကို။ ရက္ခတိဣဝ၊ စောင့်ရှောက်သကဲ့သို့။ ပဏ္ဍိ
တာ၊ လောကုတ္တရာပညာဖြင့် ပညာရှိသော ရဟန်းတို့သည်။
ဣန္ဒြိယာနိ၊ စက္ခုစသော ဣန္ဒြေတို့ကို။ ရက္ခန္တိ၊ စောင့်ရှောက်
ကုန်၏။ ဧတေ၊ ဤရဟန်းတို့ကို။ ဒက္ခိဘာယေ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှာ။
မယံဝိ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း။ အာဂတာ၊ ရောက်လာကြ
ပါပြီဘုရား။

[သင်္ဃကျေးသော သိန္ဓောမြင်းကို မောင်းနှင်ခြင်း၊ တား
မြစ်ခြင်းမပြုဘဲ ကြိုးကိုင်ကာ စောင့်ရှောက်ရသည်။ တတြ
မဇ္ဈတ္တတာကိုပေါ်လွင်အောင် ဤဥပမာကိုအသုံးပြုကြသည်။]

အနောက်ရှုတ်ခမ်းရေး ဗြဟ္မာ၏ လက်ဆောင်ဂါထာ

အထခေါ အပရာဒေဝတာ ဘဂဝတော သန္တိကေ
ဣမံဂါထံ အဘာသိ။

“ဆေတွာ ခီလံ ဆေတွာ ပလိဃံ၊
 ဣန္ဒ ခီလံ ဥိဟစ္စ မနေဇာ၊
 တေ စရန္တိ သုဒ္ဓာ ဝိမလာ၊
 စက္ခုမတာ သုဒန္တာ သုသုနာဂါ”တိ။

အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ အပရာဒေဝတာ၊...ဘဂဝတော၊
 သန္တိကျေ၊...။ ဆေတွာခီလံ၊...လ...၊ သုသုနာဂါတိ၊...။
 ဣမံဂါထံ၊...။ အဘာသိ၊...။

တတိယဂါထာအနက်။ ဘန္တေဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီး
 တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။ ခီလံ၊ ရာဂစသော ငြောင့်
 တံသင်းကို။ ဆေတွာ၊ ဖြတ်၍။ ပလိဃံ၊ ရာဂစသော တံခါး
 ကျည်မင်းတုတ်ကို။ ဆေတွာ၊ ဖြတ်၍။ ဣန္ဒခီလံ၊ ရာဂစသော
 တံခါးတိုင်ကို။ ဥိဟစ္စ၊ ပယ်နှုတ်၍။ အနေဇာ၊ တဏှာကင်း
 ကုန်သော။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ သုဒ္ဓာဝိမလာ၊ လွန်စွာ
 ညစ်ကြေးကင်းဝေးကုန်သည် ဖြစ်၍။ စက္ခုမတာ၊ ဉာဏ်စက္ခု
 ငါးပါးရှိသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ သုဒန္တာ၊ ယဉ်ကျေး
 အောင် ဆုံးမအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ‘သုသုနာဂါ၊ ငွယ်သော
 ရဟန္တာတို့သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ စရန္တိ၊ အရပ်လေးပ’း မပြု
 မကပ် သွားနိုင်ကုန်၏။ တေ၊ ဤရဟန္တာတို့ကို။ ဒက္ခိတာ
 ယေ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှာ၊ မယံပိ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း။
 အာဂတာ၊ ရောက်လာကြပါပြီဘုရား။

[ဉာဏ်စက္ခုငါးပါးကား-ဗုဒ္ဓစက္ခု၊ ဓမ္မစက္ခု၊ သမန္တ
 စက္ခု၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု၊ ဉာဏစက္ခုတည်း။ သတ္တဝါတို့၏ အလိုစရိုက်
 အာသယ အနုသယသိသောဉာဏ်နှင့် ဣန္ဒြေရံင်သူ၊ နုသုဟု
 သိသောဉာဏ်သည် ဗုဒ္ဓစက္ခုမည်၏။ သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ်

သည် အချို့နေရာ၌ အောက်မဂ်ဉာဏ်သုံးပါးသည်၊ အချို့
နေရာ၌ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်သည် ဓမ္မစက္ခုမည်၏။ သဗ္ဗညုတ
ဉာဏ်သည် သမန္တစက္ခု...ဒိဗ္ဗစက္ခု အဘိညာသည် ဒိဗ္ဗ-
စက္ခု... ပုဗ္ဗေနိဝါသစသော အဘိညာတို့သည် ဉာဏစက္ခု
မည်၏။ မိသစက္ခုနှင့်လည်း ဗုဒ္ဓစက္ခုဖယ်၍ ငါးပါး ဆိုကုန်
သေး၏။]

မြောက်ရှုတ်ခမ်းရေး ဗြဟ္မာ၏လက်ဆောင်ဂါထာ

အထခေါ အပရာ ဒေဝတာ ဘဂဝတော သန္တိကေ ဣမံ
ဂါထံ အဘာသိ။

“ယေကေစိ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂတာသေ၊
န တေ ဂမိဿန္တိ အပါယဘူမိံ။
ပဟာယ မာနသံ ဒေဟံ၊
ဒေဝကာယံ ပရိပူရေဿန္တိ”တိ။

အထခေါ။ ထိုအခါ၌။ အပရာဒေဝတာ...။ ဘဂဝ
တော...။ သန္တိကေ...။ ယေကေစိ...လ...။ ပရိပူရေဿန္တိတိ။
ဣမံဂါထံ...။ အဘာသိ...။

စတုတ္ထဂါထာအနက်။ ဘန္တေ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီး
တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။ ဟေကေစိ၊ အမှတ်မရှိ အလုံးစုံ
သောသူတို့သည်။ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာ
ဟူ၍။ ဂတာသေ၊ ဆည်းကပ်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုအလုံးစုံ
သော သူတို့သည်။ အပါယဘူမိံ၊ အပါယ်လေးဘုံသို့။ နဂမိ-
ဿန္တိ၊ မလားရကုန်လတ္တံ့။ မာနသံဒေဟံ၊ လှည့်ဖြစ်သော
ခန္ဓာကိုယ်ကို။ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍။ ဒေဝကာယံ၊ နတ်ပြည်

ကို။ ပရိပူရေယန္တိ။ ပြည့်စေကုန်လတ္တံ့။ ဣတိဘသ္မာ၊ ထို့
ကြောင့်။ ဧတေ၊ ဤရဟန္တာတို့ကို။ ဒက္ခိဘာယေ၊ ဖူးမြင်ခြင်း
ငှာ။ မယံပိ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း။ အာဂတာ၊ ရောက်လာ
ကြပါပြီဘုရား။

ရဟန်းတို့ကို သိစေတော်မူခြင်း

အထခေါ ဘဂဝါ ဘိက္ခု။ အာမန္တေသိ-“ယေ
ဘုရေယျန ဘိက္ခဝေ ဒသသုလောကဓာတု သုဒေဝတာ
သန္တိတိဘာ ဟောန္တိ တထာဂတံ ဒဿနာယ
ဘိက္ခုသံဃဉ္စ၊ ယေပိ တေဘိက္ခဝေ အဟေသုံ အတိ-
တမဒ္ဓာနံ အရဟန္တာ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓာ၊ တေသံပိ
ဘဂဝန္တာနံ တေပရမာယေဝ ဒေဝတာ သန္တိတိဘာ
အဟေသုံ သေယျထာပိမယှံ တေရဟံ။ ယေပိ တေ
ဘိက္ခဝေ ဘဝိဿန္တိ အနာဂတမဒ္ဓာနံ အရဟန္တာ
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓာ၊ တေသံပိ ဣဂဝန္တာနံ တေပရမာ-
ယေဝ ဒေဝတာ သန္တိတိဘာ ဘဝိဿန္တိ သေယျ-
ထာပိမယှံ တေရဟံ။ အာစိက္ခိဿာမိ ဘိက္ခဝေ
ဒေဝကာယာနံ နာမာနိ၊ ကိတ္တယိဿာမိ ဘိက္ခဝေ
ဒေဝကာယာနံ နာမာနိ၊ ဒေသေဿာမိ ဘိက္ခဝေ
ဒေဝကာယာနံ နာမာနိ၊ တံ သုဏာထ သာဓကံ
မနသိ ကရောထ ဘာသိဿာမိ”တိ။ “ဝေ ဘန္တေ”တိ
ခေါ တေဘိက္ခု။ ဘဂဝတော ပစ္စယောသုံ။ ဘဂဝါ
တေဒဝေါစ။

အထခေါ်၊ ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။
ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို။ အာမန္တေသိ၊ သိစေတော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊
ချစ်သားရဟန်းတို့။ ဒသသု လောကဓတုသု၊ တသောင်း
သောစကြဝဠာတို့၌၊ ဝသန္တာ၊ နေကုန်သော။ ဒေဝတာ၊
နတ်ဗြဟ္မာတို့သည်။ ယေဘုယျေန၊ များသောအားဖြင့်၊
တထာဂတဉ္စ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၎င်း။ ဘိက္ခုသံဃဉ္စ၊ ရဟန်း
သံဃာကို၎င်း။ ဒဿနာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှာ။ သန္တိပတိတာ၊
စည်းဝေးကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊
ချစ်သားရဟန်းတို့။ အတိတမဒ္ဒာနံ၊ လွန်လေပြီးသောအတိတ်
ကာလ၌။ ယေပိတေ အရဟန္တာ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓာ၊ အကြင်
ဘုရားရှင်တို့သည်လည်း။ အဟေသံ၊ ပွင့်ကုန်ပြီ။ တေသံပိ
ဘဂဝန္တာနံ၊ ထိုဘုရားရှင်တို့၏လည်း။ တေပရမာယေဝ၊
ဤအတိုင်းအရှည်သာ ရှိကုန်သော။ ဒေဝတာ၊ နတ်ဗြဟ္မာတို့
သည်။ သန္တိပတိတာ၊ စည်းဝေးကုန်သည်။ အဟေသံ၊
ဖြစ်ကုန်ပြီ။ တေရတိ၊ ယခုအခါ၌။ မယံသေယျာထာပိ၊
ငါဘုရား၏ အစည်းအဝေး ကဲ့သို့တည်း။

ဘိက္ခဝေ၊ ချစ်သားရဟန်းတို့။ အနာဂတမဒ္ဒာနံ၊ လာလတ္တံ့
သော အတိတ်ကာလ၌။ ယေပိတေ အရဟန္တာ သမ္မာ-
သမ္ဗုဒ္ဓာ၊ အကြင်ဘုရားရှင်တို့သည်လည်း။ ဘဝိဿန္တိ၊ ပွင့်ကုန်
လတ္တံ့။ တေသံပိဘဂဝန္တာနံ၊ ထိုဘုရားရှင် တို့၏လည်း။ တေ
ပရမာယေဝ၊ ဤအတိုင်းအရှည်သာ ရှိကုန်သော။ ဒေဝတာ၊
နတ်ဗြဟ္မာတို့သည်။ သန္တိပတိတာ၊ စည်းဝေးကုန်သည်။
ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ တေရတိ၊ ယခုအခါ၌။ မယံသေ-
ယျာထာပိ၊ ငါဘုရား၏ အစည်းအဝေး ကဲ့သို့တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊

ချစ်သားရဟန်းတို့။ ဒေဝကာယာနံ၊ နတ်ဗြဟ္မာ အပေါင်းတို့၏။
 နာမာနိ၊ အမည်တို့ကို။ အာစိက္ခိယာမိ၊ ပြောကြားအံ့၊ ကိတ္တ-
 ယိယာမိ၊ ပြောကြားအံ့။ ဒေသေယာမိ၊ ဟောကြားအံ့၊ တံ၊
 ထိုဟောကြားအပ်သည်ကို။ သုဏောထ၊ နာကြားကြကုန်လော့။
 သာဓုကံ၊ ကောင်းစွာ။ မနသိကရောထ၊ နှလုံးသွင်းကြကုန်
 လော့။ ဘာသိယာမိ၊ ဟောပေအံ့။ ဣတိ အာမန္တေသိ၊ ဤသို့
 သိစေတော်မူ၏။ ဧဝံဘန္တေတိ၊ ဧဝံဘန္တေဟူ၍။ ဝါ၊ အမိန့်
 တော်အတိုင်းပါ၊ ဘုရား၊ ဦးထိပ်၌ ရှက်ဆင်ပါမည် ဘုရား
 ဟူ၍။ တေတိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဘဂဝဟော၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားအား။ ပစ္စယောသံ၊ ရှေးရှုနားထောင်ကုန်ပြီ။ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်
 မူပြီ။

ရဟန်းတို့ ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာ ဝင်စားခြင်း

- ၁။ သိလောက မနုကသာမိ၊
 ယတ္ထ ဘုမ္မာ တဒဿိတာ။
 ယေ သိတာ ဂိရိဂဗ္ဘရံ၊
 ပဟိတတ္တာ သမာဟိတာ။
- ၂။ ပုထု သိဟာဝ သဗ္ဗိနာ၊
 လောမဟံသာ ဘိသမ္ဘုနော။
 သြဒါတမနသာ သုဒ္ဓာ၊
 ဝိပုသန္ဓာ မနာဝိလာ။

၃။ ဘိယျော ပဉ္စသတေ ဥတှာ၊
ဝနေ ကာပိလဝတ္ထဝေ။
တတော အာမန္တယိ သတ္ထာ၊
သာဝကေ သာသနေ ရတေ။

ဘိက္ခုဝေ၊ ချစ်သားရဟန်းတို့။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။
သိလောကံ၊ အက္ခရာပုဒ်တို့ဖြင့် မှတ်အပ်သော စကား
အပေါင်းကို။ အနုကဿာမိ၊ ဖြစ်စေအံ့။ ယတ္ထ၊ အကြင်
အကြင်အရပ်တို့၌။ ဘုမ္မာ၊ ဘုမ္မစိုးနတ်တို့သည်။ တဒဿိဘာ၊
ထိုထိုအရပ်တို့ကို မှီကုန်၏။ ဘေဟိ၊ ထိုနတ်တို့နှင့်တကွ။
အနုကဿာမိ၊ သိလောကကို ဖြစ်စေအံ့။ ယေ၊ အကြင် ရဟန်း
တို့သည်။ ဂိရိဝတ္တရံ၊ ထိုဘုမ္မစိုးနတ်တို့၏ နှိရာတောင်ဝှမ်းကို။
သိတံ၊ မှီကုန်၏။ ပဟိတတ္တာ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ စေလွှတ်သောစိတ်
ရှိကုန်၏။ သမာဟိဘာ၊ ကောင်းစွာ သားအပ်သောစိတ်
ရှိကုန်၏။ [ယတ္ထဘုမာ-ဟုရှိလျှင်လည်း သင့်၏။]

ပုထု၊ များပြားကုန်၏။ သိဟာဝ၊ ခြင်္သေ့တို့ကဲ့သို့။ သလ္လှိ-
နာ၊ တဦးတည်း ကိန်းအောင်းကုန်၏။ လောမဟံသံဘိ
သမ္ဘုနော၊ ကြက်သီးမွေးညှင်းထခြင်းကို ခြိမ်းနှင်း၍ တည်ကုန်
၏။ သြဒါတမနသာ၊ ဖြူစင်သောစိတ် ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။
သုဒ္ဓာ၊ စင်ကြယ်ကုန်၏။ ဝိပုသန္ဓာ၊ အထူးကြည်လင်ကုန်၏။
အနာဝိလာ၊ နောက်ကျခြင်း မရှိကုန်။

ဘိယျောပဉ္စသတေ၊ ဘုရားရှင်နှင့်တကွ ငါးရာ ထက်လွန်
ကုန်သော။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို။ ဥတှာ။ သိ၍။ ကာပိလ-
ဝတ္ထဝေ၊ ကပိလဝတ်အနီး၌ဖြစ်သော။ ဝနေ၊ တောအုပ်ကြီး

၌။ တတော၊ ထိုအခါ၌။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။
သာသနေရတေ၊ သိက္ခာသုံးဖြာ သာသနာ၌၊ လုံ့န်စွာမေ့
လျော်ကုန်သော။ သာဝကေ၊ တပည့်သာဝက ရဟန်းတို့ကို။
အာမန္တယီ၊ သိစေတော်မူပြီ။

၄။ ဒေဝကာယာ အဘိက္ကန္တာ။
တေ ဝိဇာနာထ ဘိက္ခုဝေ။
တေစ အာတပ္ပ မကရံ၊
သုတ္တာ ဗုဒ္ဓဿ သာသနံ။

ဘိက္ခုဝေ၊ ချစ်သားရဟန်းတို့။ ဒေဝကာယာ၊ နတ်ဗြဟ္မာ
အပေါင်းတို့သည်။ အဘိက္ကန္တာ၊ ရောက်လာကုန်ပြီ။ တေ၊
ထိုနတ်ဗြဟ္မာတို့ကို။ ဝိဇာနာထ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်ဖြင့် သိကြ
ကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ သိစေတော်မူပြီ။ တေစ၊ ထိုရဟန်း
တို့သည်လည်း။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာသနံ၊ မိန့်ခွန်း
တော်ကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ အာတပ္ပံ၊ အားထုတ်ခြင်းကို။
အကရံ၊ ပြုကုန်ပြီ။

[ထိုနတ်ဗြဟ္မာတို့ကို မြင်သိခြင်းငှာ ရပြီးသော ဒိဗ္ဗစက္ခု
ဉာဏ်ကို ဝင်စားအားထုတ်ကုန်၏ ဟူလို။ ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်
ရအောင် ယခုမှ အားထုတ်ကြသည် မဟုတ်။]

၅။ တေသံ ပါတုရဟု ဉာဏံ၊
အမနုဿာန ဒဿနံ။
အပ္ပေကေ သတ မဒ္ဒက္ခံ၊
သဟဿံ အထ သတ္တရိံ။

၆။ သတံ ဧကေ သဟဿာနံ၊
အမနုဿာန မဒ္ဒသုံ။
အပ္ပေကေ နန္တ မဒ္ဒက္ခုံ၊
ဒိဿာ သဗ္ဗာ ဖုဋ္ဌာ အဟုံ။

တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား။ အမနုဿာနံ၊ နတ်ဗြဟ္မာတို့
ကို။ ဒဿနံ၊ မြင်စွမ်းနိုင်သော။ ဉာဏံ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်သည်။
ပါတုရဟု၊ ထင်စွာဖြစ်ပြီ။ အပ္ပေကေ၊ အချို့သော ရဟန်းတို့
သည်။ သတံ၊ တရားကို။ အဒ္ဒက္ခုံ၊ မြင်ကုန်ပြီ။ အထ၊ အချို့
တို့သည်။ သဟဿံ၊ တထောင်ကို။ သတ္တရိံ၊ ထောင်ပေါင်း
ခုနစ်ဆယ်ကို။

ဧကေ၊ အချို့တို့သည်။ အမနုဿာနံ၊ နတ်ဗြဟ္မာတို့၏။
သဟဿာနံသတံ၊ ထောင်ပေါင်းတရာဟူသော တသိန်းကို။
အဒ္ဒသုံ၊ မြင်ကုန်ပြီ။ အပ္ပေကေ၊ အချို့တို့သည်။ အနန္တံ၊ ပိုင်း
ခြင်းမရှိသည်ကို။ အဒ္ဒက္ခုံ၊ မြင်ကုန်ပြီ။ ဟသ္မာ၊ အဘယ်
ကြောင့်နည်း ဟူမူကား။ သဗ္ဗာဒိဿာ၊ အလုံးစုံသော အရပ်
တို့သည်။ ဖုဋ္ဌာ၊ နတ်ဗြဟ္မာတို့ဖြင့် ပြည့်ကုန်သည်။ အဟုံ၊
ဖြစ်ကုန်ပြီ။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်တည်း။

ရှေးဦးစွာနတ်တို့အမည်ဟောခြင်း

၇။ တဉ္စ သဗ္ဗမတိညာယ၊
ဝဝတ္ထိတုာန စက္ခုမာ။
တတော အာမန္တိယီ သတ္ထာ၊
သာဝကေ သာသနေ ရတေ။

စက္ခုမာ၊ စက္ခုငါးပါးရှိတော်မူသော။ သတ္တဝါ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်။ တဉ္စသဗ္ဗံ၊ ထိုကပါးတပါးမြင်ပုံ၊ အလုံးစုံကို
 လည်း။ အဘိညာဿ၊ သိ၍။ ဝဝတ္ထိတူာန၊ မျက်မှောက်ပိုင်း
 ခြား၍။ တတော၊ ထိုအခါ၌။ သာသနေရဘေ၊ သာသနာ၌
 မွေ့လျော်ကုန်သော၊ သာဓကေ၊ သာဝကတို့ကို။ အာမန္တိယံ၊
 သိစေတော်မူပြီ။

၈။ ဒေဝကာယာ အဘိက္ကန္တာ၊
 တေ ဝိဇာနာထ တိက္ခဝေါ။
 ယေ ဝေါဟံ ကိတ္တယိဿာမိ၊
 ဝိရာဟိ အနုပုဗ္ဗသော။

ဘိက္ခဝေါ၊ ချစ်သားရဟန်းဘို့။ ဒေဝကာယာ၊ နတ်
 ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့သည်။ အဘိက္ကန္တာ၊ ရောက်လာကုန်ပြီ၊
 တေ၊ ထိုနတ်ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့ကို။ ဝိဇာနာထ၊ သိကြကုန်
 လော့။ ဝါ၊ ကြည့်ရှုကြကုန်လော့။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။
 ဂေါ၊ သင်ချစ်သားတို့အား။ ယေ၊ ယင်း နတ်ဗြဟ္မာ
 အပေါင်းတို့ကို။ ဝိရာဟိ၊ ဝါထာစကားတို့ဖြင့်။ အနုပုဗ္ဗသော၊
 အစဉ်အတိုင်း။ ကိတ္တယိဿာမိ၊ ဟောကြားပေအံ့။

၉။ သတ္တ သဟဿာ တေယက္ခာ၊
 ဘုမ္မာ ကာပိလဝတ္ထဝေါ။
 ဣဒ္ဓိမန္တော ဇုဘိမန္တော၊
 ဝဏ္ဏဝန္တော ယသဿိနော။
 မောဒမာနာ အဘိက္ကာမုံ၊
 ဘိက္ခုနံ သမိတိဝနံ။

သတ္တသာဟဿာ၊ ခုနစ်ထောင်ကုန်သော။ တေယက္ခာ၊
 ထိုနတ်တို့သည်။ ဘုမ္မာ၊ ဘုမ္မစိုးနတ်တို့ ဖြစ်ကုန်၏။ ကာပိ-
 လဝတ္ထဝါ၊ ကပိလဝတ်ကိုမိ၍ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣဒ္ဓိမန္တော၊
 ကြီးသောတန်ခိုး ရှိကုန်၏။ ဇုတိမန္တော၊ ကြီးသောအာနု-
 ဘော် ရှိကုန်၏။ ဝဏ္ဏဝန္တော၊ ကိုယ်အဆင်း လှကုန်၏။ ယ-
 သဿိနော၊ အခြံအရံ များကုန်၏။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏။
 သမိတိံ၊ အထံသို့။ ဝါ၊ အပေါင်းကို။ ဒဿနာယ၊ ဖူးမြင်
 ခြင်းငှာ။ ဝနံ၊ ဤမဟာဝုန်တောအုပ်သို့။ မောဒမာနာ၊ ဝမ်း
 မြောက်ဝမ်းသာ။ အဘိက္ကာမုံ၊ ရောက်လာကုန်ပြီ။ [ပါဠိ
 တော်၌ အဘိက္ကာမုံ-ဟု ဆန်းကြောင့်ဝုဒ္ဓိ ရောက်လျက်
 ရှိ၏။]

၁၀။ ဆသဟဿာ ဟေမဝတာ။
 ယက္ခာ နာနတ္တ ဝဏ္ဏိနော။
 ဣဒ္ဓိမန္တော ဇုတိမန္တော၊
 ဝဏ္ဏဝန္တော ယသဿိနော။
 မောဒမာနာ အဘိက္ကာမုံ၊
 ဘိက္ခုနံ သမိတိံ ဝနံ။

ဆသဟဿာ၊ ခြောက်ထောင်ကုန်သော။ ယက္ခာ၊ နတ်တို့
 သည်။ ဟေမဝတာ၊ ဟေမဝတတောင်၌ ဖြစ်ကုန်၏။
 နာနတ္တဝဏ္ဏိနော၊ အထူးထူးသောအဆင်း ရှိကုန်၏။ ဝါ၊
 အညီအရွှေ့ စသည်ဖြင့် အဆင်းမတူကုန်။ ဣဒ္ဓိမန္တော၊ ကြီး
 သောတန်ခိုး ရှိကုန်၏။ ဇုတိမန္တော၊ ကြီးသော အာနုဘော်
 ရှိကုန်၏။ ဝဏ္ဏဝန္တော၊ ကိုယ်အဆင်း လှကုန်၏။ ယသဿိ-

နော၊ အခြံအရံ များကုန်၏။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ သမိ-
တိံ၊ အထံသို့။ ဝါ၊ အပေါင်းကို။ ဒဿာနာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်း
ငှား။ ဝနံ၊ ဤမဟာဝုန်သောအုပ်သို့။ မောဒမာနာ၊ ဝမ်း
မြောက်ဝမ်းသာ။ အဘိက္ကာမံ၊ ရောက်လာကုန်ပြီ။

၁၁။ သာတာဂိရာ တိသဟဿာ၊
ယက္ခာ နာနတ္တဝဏ္ဏိနော။
ဣဒ္ဓိမန္တော၊....လ....၊ သမိတိံ ဝနံ။

တိသဟဿာ၊ သုံးထောင်ကုန်သော။ ယက္ခာ၊ နတ်တို့
သည်။ သာတာဂိရာ၊ သာတာဂိရိတောင်၌ ဖြစ်ကုန်၏။ နာ-
နတ္တဝဏ္ဏိနော၊ အထူးထူးသောအဆင်း ရှိကုန်၏။ ဣဒ္ဓိ-
မန္တော၊....လ....၊ ရောက်လာကုန်ပြီ။

၁၂။ ဣစ္စေတေ သောဠသသဟဿာ၊
ယက္ခာ နာနတ္တဝဏ္ဏိနော။
ဣဒ္ဓိမန္တော၊....လ....၊ သမိတိံ ဝနံ။

ဣတိ၊ ဤသို့။ သောဠသသဟဿာ၊ တသောင်း ခြောက်
ထောင်ကုန်သော။ ဧတယက္ခာ၊ ဤနတ်ကိုသည်။ နာနတ္တ-
ဝဏ္ဏိနော၊ အထူးထူးသောအဆင်း ရှိကုန်၏။ ဣဒ္ဓိမန္တော၊
....လ....၊ ရောက်လာကုန်ပြီ။

၁၃။ ဝေဿာင်တ္တာ ပဉ္စသတာ၊
ယက္ခာ နာနတ္တဝဏ္ဏိနော။
ဣဒ္ဓိမန္တော၊....လ....၊ သမိတိံ ဝနံ။

.ပဉ္စသတာ၊ ငါးရာကုန်သော။ ယက္ခာ၊ နတ်တို့သည်။
ဝေဿာမိတ္တာ၊ ဝေဿာမိတ္တတောင်၌ ဖြစ်ကုန်၏။ နာနတ္ထ-
ဝဏ္ဏိနော၊ အထူးထူးသောအဆင်း ရှိကုန်၏။ ဣဒ္ဓိမန္တော၊
....လ....၊ ရောက်လာကုန်ပြီ။

၁၄။ ကုမ္ဘိရော ရာဇာဂဟိကော၊
ဝေပုလ္လဿ နိဝေသနံ။
ဘိယျော နံ သတသဟဿံ၊
ယက္ခာနံ ပယိရုပါသတိ။
ကုမ္ဘိရော ရာဇာဂဟိကော၊
သောပါဂါ သမိတိံ ဝနံ။

ကုမ္ဘိရော၊ ကုမ္ဘိရမည်သောနတ်သည်။ ရာဇာဂဟိကော၊
ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ဖြစ်၏။ ဝေပုလ္လဿ၊ ဝေပုလ္လတောင်သည်။
အဿ၊ ထိုနတ်၏။ နိဝေသနံ၊ နေရာအရပ် ဖြစ်၏။ ယက္ခာနံ၊
နတ်တို့၏။ ဘိယျော သတသဟဿံ၊ တသိန်းကျော်သည်။ နံ၊
ထိုနတ်ကို။ ပယိရုပါသတိ၊ ဆည်းကပ်၏။ ရာဇာဂဟိကော၊
ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ ဖြစ်သော။ သောပါဂါ သမိတိံ၊ ရဟန်းအပေါင်းကို။ ဒဿနာယ၊
ဖူးမြင်ခြင်းငှာ။ ဝနံ၊ ဤမဟာဝုန်တောအုပ်သို့။ အာဂါ၊
(ပရိသတ်နှင့်ဘက္ခ) ရောက်လာပြီ။

၁၅။ ပုရိမဉ္စ ဒိသံ ရာဇာ၊
တေရဋ္ဌော ပသာသတိ။
ဂန္ဓဗ္ဗာနံ အဓိပတိ၊
မဟာရာဇာ ယသဿိ သော။

တေရဋ္ဌော၊ တေရဋ္ဌမည်သော။ ရာဇော၊ နုတ်မင်းသည်။
ပုရိမံ ဒိသံ၊ အရှေ့အရပ်ကို။ ပသာသတိ၊ ဆုံးမ၏။
ဂန္ဓဗ္ဗာနံ၊ ဂန္ဓဗ္ဗနတ်တို့ကို။ အဓိပတိ၊ အစိုးရ၏။ သောမဟာ
ရာဇော။ ထိုနတ်မင်းကြီးသည်။ ယသသိ၊ များသော အခြံအရံ
ရှိ၏။

၁၆။ ပုတ္တာပိ တဿ ဗဟဝေါ၊
ဣန္ဒနာမာ မဟဗ္ဗလာ။
ဣဒ္ဓိမန္တော ဇုတိမန္တော၊
ဝဏ္ဏဝန္တော ယသသိနော။
မောဒမာနာ အဘိက္ကာမံ၊
ဘိက္ခုနံ သမိတိံ ဝနံ။

တဿ၊ ထိုတေရဋ္ဌ နတ်မင်းကြီးအား။ ပုတ္တာပိ၊ သား
တို့သည်လည်း။ ဗဟဝေါ များလှကုန်၏။ ဣန္ဒနာမာ၊
သံကြားမင်း၏ အမည်ကို ဆောင်ကုန်၏။ မဟဗ္ဗလာ၊ ကြီး
သောခွန်အား ရှိကုန်၏။ ဣဒ္ဓိမန္တော၊...လ...၊ ရောက်လာ
ကုန်ပြီ။

၁၇။ ဒက္ခိဏဉ္စ ဒိသံ ရာဇော၊
ဝိရုဋ္ဌော တံ ပသာသတိ၊
ကုမဏ္ဍာနံ အဓိပတိ၊
မဟာရာဇော ယသသိ သော။

၁၈။ ပုတ္တာပိ တဿ ဗဟဝေါ၊
ဣန္ဒနာမာ မဟဗ္ဗလာ။
ဣဒ္ဓိမန္တော၊...လ...၊ သမိတိံ ဝနံ။

ဝိရူဠော၊ ဝိရူဠမည်သော၊ ရာဇာ၊ နတ်မင်းသည်။
ဒက္ခိဏံဒိသံ၊ တောင်အရပ်ကို၊ ပသာသတိ၊ ဆုံးမ၏။
ကုမ္ဘဏာနံ၊ ကုမ္ဘဏ်နတ်တို့ကို။ အဓိပတိ၊ အစိုးရ၏။ သော-
မဟာရာဇာ၊ ထိုနတ်မင်းကြီးသည်။ ယသဿိ၊ များသော
အခြံအရံ ရှိ၏။

တဿ၊ ထိုဝိရူဠနတ်မင်းကြီးအား။ ပုတ္တာပိ၊ သားတို့သည်
လည်း။ ဗဟဝေ၊ များလှကုန်၏။ ဣဒ္ဓနာမ၊ သိကြားမင်း၏
အမည်ကို ဆောင်ကုန်၏။ မဟာဗုလာ၊ ကြီးသောခွန်အား
ရှိကုန်၏။ ဣဒ္ဓိမန္တော၊...လ...၊ ရောက်လာကုန်ပြီ။

၁၉။ ပစ္စိမဉ္ဇ ဒိသံ ရာဇာ၊
ဝိရူပက္ခော ယသသတိ၊
နာဂါနဉ္စ အဓိပတိ။
မဟာရာဇာ ယသဿိ သော။

၂၀။ ပုတ္တာပိဘဿ၊...လ...၊သမိတိံ ဝနံ။

ဝိရူပက္ခော၊ ဝိရူပက္ခမည်သော၊ ရာဇာ၊ နတ်မင်းသည်။
ပစ္စိမံဒိသံ၊ အနောက်အရပ်ကို။ ပသာသတိ၊ ဆုံးမ၏။
နာဂါနံ၊ နဂါးတို့ကို။ အဓိပတိ...၊ တဿ၊ ထိုဝိရူပက္ခနတ်
မင်းကြီးအား။ ပုတ္တာပိ၊ ...လ...၊ ရောက်လာကုန်ပြီ။

၂၁။ ဥတ္တရဉ္စ ဒိသံ ရာဇာ၊
ကုဝေရော တံ ပသာသတိ။
ယက္ခာနဉ္စ အဓိပတိ၊
မဟာရာဇာ ယသဿိ သော။

၂၂။ ပုတ္တာပိ တဿ၊ ...လ...၊သမိတိံ ဝနံ။

ကုဝေရော၊ ကုဝေရမည်သော။ ရာဇာ၊ နတ်မင်းသည်။
ဥတ္တရံဒိသံ၊ မြောက်အရပ်ကို။ ပသာသတိ၊ ဆုံးမ၏။
ယက္ခာနံ၊ နတ်ဘီလူးတို့ကို။ အဓိပတိ၊ ...။ တဿ၊ ထိုကုဝေရ
နတ်မင်းကြီးအား။ ပုတ္တာပိ၊ ...လ...။ ရောက်လာကုန်ပြီ။

သောင်းလောကဓာတ်ကို သိမ်းသော နှစ်ဝါထာ

၂၃။ ပုရိမံ ဒိသံ တေရဋ္ဌော၊
ဒက္ခိဏေန ဝိရုဋ္ဌကော။
ပစ္ဆိမေန ဝိရူပက္ခော၊
ကုဝေရော ဥတ္တရံ ဒိသံ။

၂၄။ စတ္တာရော တေ မဟာရာဇာ၊
သမန္တာ စတုရော ဒိသာ။
ဒဒ္ဒလမာနာ အဋ္ဌဿ၊
ဝနေ ကာပိလဝတ္ထဝေ။

ဒသ သဟယ စက္ကဝါဋ္ဌေသု၊ စကြာဝဠာအပေါင်း သောင်း
လောကဓာတ်တို့၌။ ပုရိမံ ဒိသံ၊ အရှေ့ အရှေ့အရပ်၌။
တေရဋ္ဌော၊ အစိုးရသော တေရဋ္ဌနတ်မင်း တသောင်း
သည်၎င်း။ ဒက္ခိဏေန၊ တောင်တောင် အရပ်၌။ ဝိရုဋ္ဌကော၊
အစိုးရသော ဝိရုဋ္ဌက နတ်မင်းတသောင်းသည်၎င်း။ ပစ္ဆိမေန၊
အနောက်အနောက်အရပ်၌။ ဝိရူပက္ခော၊ အစိုးရသော
ဝိရူပက္ခနတ်မင်း တသောင်းသည်၎င်း။ ဥတ္တရံဒိသံ၊ မြောက်
မြောက်အရပ်၌။ ကုဝေရော၊ အစိုးရသော ကုဝေရ
နတ်မင်းတသောင်းသည်၎င်း။ စတ္တာရော၊ လေးမျိုးရှိကုန်

သော။ တေမဟာရာဇာ၊ ထိုနတ်မင်းကြီး လေးသောင်းတို့
သည်။ ဘိမန္တာ၊ ဝန်းကျင်စကြဝဠာတို့မှ။ အာဂန္ဓာ၊
(ကုဋေတသိန်းစီ အခြံအရံနှင့်တကွ) ရောက်လာကြသည် ဖြစ်
၍။ စတုရောဒိသာ၊ လေးပါးသောအရပ်တို့ကို။ ဒဒ္ဒလ္လမာနာ၊
လွန်စွာ ထွန်းလင်းတောက်ပစေကုန်လျက်။ ကာပိလဝတ္ထဝေ-
ဝနေ၊ ကပိလဝတ်တောအုပ်ကြီး၌။ အဋ္ဌံသု၊ (စကြဝဠာ
အပြည့်အမျှ) တည်နေကြကုန်ပြီ။

၂၅။ တေသံ မာယာဝိနော ဒါသာ၊
အာဂုံ ဝဉ္ဇနိကာ သဌာ၊
မာယာ ကုဋေဏ္ဍု ဝိဋေဏ္ဍု၊
ဝိဋ္ဌုစ ဝိဋ္ဌုဋေဝ သဟ။
စန္ဒနော ကာမသေဋ္ဌောစ၊
ကိန္နိဃဏ္ဍု နိဃဏ္ဍုစ။

တေသံ၊ ထိုနတ်မင်းကြီး လေးသောင်းတို့၏။ ဒါသာ၊
ကျေးကျွန်တို့သည်။ မာယာဝိနော၊ အပြစ်ဖုံးကွယ် ပရိယာယ်
မာယာ များကုန်၏။ ဝဉ္ဇနိကာ၊ မျက်မှောက် မျက်ကွယ်
လှည့်စားတတ်ကုန်၏။ သဌာ၊ စဉ်းလဲကောက်ကျစ် ကုန်၏။
မာယာ၊ လှည့်ပတ် ဖြားယောင်းတတ်ကုန်၏။ တေပိ၊ ထို
ကျေးကျွန်တို့သည်လည်း။ အာဂုံ၊ ရောက်လာကုန်ပြီ။ နာမေန၊
အမည်အားဖြင့်။ ကုဋေဏ္ဍု၊ ကုဋေဏ္ဍု၎င်း။ ဝိဋေဏ္ဍု၊ ဝိဋေဏ္ဍု
၎င်း။ ဝိဋ္ဌုစ၊ ဝိဋ္ဌုစ၎င်း။ ဝိဋ္ဌုဋေဝ၊ ဝိဋ္ဌုဋေဝ၎င်း။ သဟ၊ အတူ
တကွ။ စန္ဒနော၊ စန္ဒန၎င်း။ ကာမသေဋ္ဌောစ၊ ကာမသေဋ္ဌ၎င်း။

ကိန္နိယဏ္ဍု၊ ကိန္နိယဏ္ဍု၎င်း။ နိယဏ္ဍု၊ နိယဏ္ဍု၎င်း။
ဣတံ၊ ဤသို့။ ဟောတံ ဖြစ်၏။

[ကျွန်အမည် ရှစ်ခုပြန်၊ ဝိဇ္ဇေဏ္ဍု၌ ဝေဇ္ဇေဏ္ဍု၊ ဟူ၍
၎င်း၊ အဆုံး၌ ကိန္နိယဏ္ဍု၊ နိယဏ္ဍု-ဟူ၍၎င်း၊ သီသိက္ခ
တတ်၏။]

၂၆။ ပနာဒေါ ဩပမညောစ၊
ဒေဝသုတောစ မာတလိ။
စိတ္တသေနောစ ဂန္ဓဗ္ဗော၊
နဠောရာဇော ဇနေသဘော။
အာဂါ ပဉ္စသိခေါစေဝ၊
တိမ္ဗရူ သူရိယဝစ္ဆသာ။

ပနာဒေါ၊ ပနာဒနတ်မင်းသည်၎င်း။ ဩပမညောစ၊
ဩပမညနတ်မင်းသည်၎င်း။ ဒေဝသုတောစ မာတလိ၊ နတ်
ရထားထိန်း မာတလိ နတ်မင်းသည်၎င်း။ စိတ္တသေနောစ
ဂန္ဓဗ္ဗော၊ စိတ္တဂန္ဓဗ္ဗနတ်သား၊ သေနဂန္ဓဗ္ဗနတ်သား၊ စိတ္တ
သေနဂန္ဓဗ္ဗ နတ်သားသည်၎င်း။ နဠောရာဇော၊ နဠကာရက
နတ်သားသည်၎င်း။ ဇနေသဘော၊ ဇနဝသဘနတ်သား
သည်၎င်း။ ပဉ္စသိခေါစ၊ ပဉ္စသိခနတ်သားသည်၎င်း။ တိမ္ဗရူ၊
တိမ္ဗရူမည်သော ဂန္ဓဗ္ဗ နတ်မင်းသည်၎င်း။ သူရိယဝစ္ဆသာ၊
တိမ္ဗရူနတ်မင်းကြီး၏သမီး သူရိယဝစ္ဆသာသည်၎င်း။ အာဂါ၊
ရောက်လာပြီ။

၂၇။ ဧတေ စညေ စ ရာဇောနော၊
ဂန္ဓဗ္ဗော သဟ ရာဇာတိ၊

မောဒမာနာ အဘိက္ခာမုံ၊
ဘိက္ခူနံ သမိတိံ ဝနံ။

တေစရာဇာနော၊ ဤအမည်စွမ်းဖြင့် ဆိုအပ်သော
ဂန္ဓဗ္ဗနတ်မင်းတို့သည်၎င်း။ အညေစ၊ တပါးသော ဂန္ဓဗ္ဗ
နတ်မင်းတို့သည်၎င်း။ ရာဇာဘိ၊ ထိုနတ်မင်းကိုနှင့်။ သဟ၊
တက္ခ။ ဂန္ဓဗ္ဗာ၊ များစွာသော ဂန္ဓဗ္ဗနတ်တို့သည်။ ဘိက္ခူနံ၊
ရဟန်းတို့၏။ သမိတိံ ။ အထံသို့။ ဝါ၊ အပေါင်းကို။ ဒဿ-
နာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှာ၊ တနည်း-သမိတိံ၊ ရဟန်းသံဃာ
စည်းဝေးရာဖြစ်သော။ ဝနံ၊ ဤမဟာဝုန် တောအုပ်သို့။
မောဒမာနာ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ။ အဘိက္ခာမုံ၊ ရောက်လာ
ကုန်ပြီ။ [အဘိက္ခာမုံဟု-ကာ၌ ဆန်းကြောင့် ဝုဒ္ဓိ ရောက်သည်။]

နဂါးဂဠုန်တို့

၂၀။ အထာဂုံ နာဂသာ နာဂါ၊
ဝေသာလ္လာ သဟတစ္ဆကာ။
ကမ္မုလဿတရာ အာဂုံ၊
ပါယာဂါ သဟ ဉာတိဘိ။

အထ၊ ထိုမှတပါး။ နာဂသာ၊ နာဂသအိုင်၌ နေကုန်သော။
နာဂါ၊ နဂါးတို့သည်၎င်း။ ဝေသာလာ၊ ဝေသာလီ၌နေသော
နဂါးတို့သည်၎င်း။ သဟတစ္ဆကာ၊ ဆင့်ဆင့်တိုးပွားသော
နဂါးပရိသတ်နှင့်တကွ။ တနည်း-တစ္ဆကာ၊ တစ္ဆကနဂါးတို့
သည်၎င်း။ သဟ၊ ပရိသတ်နှင့်တကွ။ အာဂုံ၊ ရောက်လာ
ကုန်ပြီ။ ကမ္မုလဿတရာ၊ ကမ္မုလနဂါး၊ အဿတရ နဂါးတို့

သည်၎င်း။ ပါယာဂါ၊ ပါယဂဆိပ်၌နေသော နဂါးတို့သည်
၎င်း။ သဟညတိတိ၊ ဆွေမျိုးအပေါင်းနှင့်တကွ၊ အာဂုံ၊ ရောက်
လာကုန်ပြီ။

[ကမ္မလ၊ အဿကရ-ဟူသော နဂါးနှစ်မျိုးသည် မြင့်မိုရ်
တောင်အခြေ၌ နေ၏။ ထန်ခိုးကြီး၏၊ ဝဠုန် မင်းနိုင်။]

၂၉။ ယာမုနာ ဓတရဋ္ဌာစ၊
အာဂူနာဒါ ယသဿိနော။
ရောဝဏော မဟာနာဂေါ၊
သောပါဂါ သမိတိံ ဝနံ။

ယာမုနာနာဂါစ၊ ယမုနာမြစ်၌နေသော နဂါးတို့သည်
၎င်း။ ဓတရဋ္ဌာနာဂါစ၊ ဓတရဋ္ဌမျိုး၌ဖြစ်သော နဂါးတို့သည်
၎င်း။ ယသဿိနော၊ များသောအခြံအရံ ရှိကုန်သည်။
ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ အာဂူ၊ ရောက်လာကုန်ပြီ။ ရောဝဏော-
မဟာနာဂေါ။ ရောဝဏ် ဆင်ပြောင်ကြီး အမည်ရှိသော။
သောပိ၊ ထိုနတ်သားသည်လည်း။ သမိတိံ ဝနံ၊ ရဟန်း
သံဃာ စည်းဝေးရာဖြစ်သော ဤမဟာဝုန် ဘောအုပ်သို့။
အာဂါ၊ ရောက်လာပြီ။

[ဆင်ဘာမှသေ၍ နတ်ဖြစ်သော ရောဝဏ် ဆင်နာဂသည်
နဂါးတို့နှင့် နဂသဒ္ဓာချင်းတူ၍ ပေါင်းသည်။]

၃၀။ ယေ နာဂရာဇေ သဟသာဟရန္တိ၊
ဒိဗ္ဗာ ဒိဇာ ပက္ခိ ဝိသုဒ္ဓစက္ခ။

ဝေဟာ ယသာ တေ ဝနဇ္ဈပတ္တာ၊
စိတြာ သုပဏ္ဏာ ဣတိ တေသ နာမံ။

ယေ၊ အကြင်ဂဠုန်တို့သည်။ နာဂရာဇေ၊ နဂါးမင်းတို့
ကို။ ဘဟသာ၊ အနိုင်အထက်။ ဟရန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏။
(ကမ္မလ၊ အသတရမှတပါးတို့ကို ဟူလို။) ဒိဗ္ဗာ၊ နတ်အာနု
ဘော်ရှိကုန်၏။ ဒိဇာ၊ နှစ်ကြိမ်ဖွားပေါက်ကုန်၏။ ပက္ခိပက္ခိ၊
အတောင် ရှိကုန်၏။ ဝိသုဒ္ဓစက္ခု၊ စင်ကြယ်သော မျက်စိ
ရှိကုန်၏။ (ယူဇနာတထေင်ဝေသေဝ်ဗည်း နဂါးကို မြင်နိုင်
သည်ဟူ၏။) တေ၊ ထိုဂဠုန်တို့သည်။ ဝေဟာယသာ၊
ကောင်းကင်ခရီးဖြင့်။ ဝနံ၊ ဤမဟာဝုန်တေးအုပ်သို့။ အဇ္ဈ-
ပတ္တာ၊ ရောက်လာကုန်ပြီ။ စိတြာသုပဏ္ဏာတိ၊ စိတြ သုပဏ္ဏ
ဟူသည်။ တေသံ၊ ထိုဂဠုန်တို့၏။ နာမံ၊ အမည်တည်း။

[ဆန်းကြော၍ ပက္ခိ-ဟု ရသပြု၊ တေသ-ဟု ခိဂ္ဂဟိတံ
ချေ။ ဝိစိတြာသုဒ္ဓရပတ္တာဝန္တတေ - အဆန်းတကြယ် လှပတင်
တယ်သော ဘောဇိယံရှိသောကြောင့် စိတြသုပဏ္ဏ မည်ကုန်
၏။]

၃၁။ အဘယံ တဒါ နာဂရာဇေနမာသိ၊
သုပဏ္ဏတော ဓေမ မကာသိ ဗုဒ္ဓော။
သဏ္ဍာဟိဝါစာဟိ ဥပဂ္ဂယန္တော၊
နာဂါ သုပဏ္ဏာ သရဏ မကံသု ဗုဒ္ဓံ။

တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ နာဂရာဇာနံ၊ နဂါးမင်းတို့အား။
အဘယံ၊ ဘေးရန်ကင်းခြင်းသည်။ အာသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဗုဒ္ဓော၊
မြတ်စွာဘုရားသည်။ သုပဏ္ဏတော၊ ဂဠုန်တို့ထံမှ၊ ခေမံ၊

ဘေးမရှိသည်ကို။ အကာသိ၊ ပြုပြီ၊ သဏ္ဍာဟိဝါစာဟိ၊
 နှူးညံ့သောစကားတို့ဖြင့်။ ဥပဂ္ဂယန္တာ၊ အချင်းချင်း ခေါ်ပြော
 ကုန်လျက်။ နာဂါစ၊ နဂါးတို့သည်၎င်း။ သုပဏ္ဏာစ၊ ဝဠုန်
 တို့သည်၎င်း။ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ သမဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာ
 ဟူ၍။ အကံသု၊ မှီဝဲဆည်းကပ်ကြကုန်ပြီ။

အသုရာနှင့် မာနတ်

၃၂။ ဇိတာ၊ ဝဇီရဟတ္ထေန၊
 သမုဒ္ဓံ အသုရာ သိတာ။
 ဘာတာရော ဝါသဝသေတေ၊
 ဣဒ္ဓိမန္တော ယသသိနော။

ဝဇီရဟတ္ထေန၊ ဝရဇိန်လက်နက် လက်၌ရှိသောသိကြား
 မင်းသည်။ ဇိတာ၊ အောင်အပ်ကုန်သော။ သမုဒ္ဓံ၊ သမုဒြာ
 ကို။ သိတာ၊ မှီ၍ နေကုန်သော။ အသုရာ၊ အသုရာတို့သည်။
 ဝါသဝသေ၊ သိကြားမင်းနှင့်။ ဘာတာရော၊ ညီနောင်တို့ တော်
 စပ်ကုန်၏။ ဝါ၊ သုဇာတာ ပန်းကုံးစွပ်သောအခါမှ စ၍
 သမီးယောက်ဖည်နောင်တို့ ဖြစ်ကုန်၏။ ဧတေ၊ ဤအသုရာ
 တို့သည်။ ဣဒ္ဓိမန္တော၊ ကြီးသောတန်ခိုး ရှိကုန်၏။ ယသသိ-
 နော၊ များသောအခြံအရံ ရှိကုန်၏။

၃၃။ ကာလကဉ္စ မဟာဘိသွာ၊
 အသုရာ ဒါနဝေဃသာ။
 ဝေပစိတ္တိ သုစိတ္တိစ၊
 ပဟာရာဒေါ နမုစီ သဟ။

တေသု၊ ထိုအသုရာတို့တွင်။ ကာဠကဉ္စ၊ ကာဠကဉ္စ
မည်ကုန်သော။ မဟာဘိသ္မာ၊ ကြောက်တယ်ကြီးစွာ ကိုယ်
ခန္ဓာကို ဖန်ဆင်းကုန်သော။ အသုရာ၊ အသုရာတို့သည်၎င်း။
ဒါနဝေဃသ၊ ဒါနဝေဃသမည်ကုန်သော။ အသုရာ၊ လေး
လက်စွဲသော အသုရာတို့သည်၎င်း။ ဝေပစိတ္တိသုစိတ္တိ၊ ဝေပ-
စိတ္တိအသုရာ၊ သုစိတ္တိ အသုရာတို့သည်၎င်း။ ပဟာရာဒေါ၊
ပဟာရာဒ အသုရာသည်၎င်း။ နမုစိ၊ မာနတ်သည်၎င်း။ သဟ၊
အတူတကွ။ အာဂုံ၊ ရောက်လာကုန်ပြီ။

[မြင့်မိုရ်သမုဒြာအောက်၌နေသော အသုရာတို့နှင့်မြင့်မိုရ်
ထိပ် အထက်-အထက်ဝသဝတ္တိ၌ နေသော မာရ်နတ်သည်
အဘယ်သို့ပြု၍ အတူရောက်လာသနည်း။ အစ္ဆန္ဒိက သမာ
ဆန္ဒမရှိခြင်း၊ အဘဗ္ဗ-မဂ်ဖိုလ်မထိုက်ခြင်းအားဖြင့် သဘော
ချင်းတူ၍ ဓာတ်နှီးနှာ၍ မဝေးသောကြောင့်တည်း။]

၃၄။ သတဉ္စ ဗလိပုတ္တာနံ၊
သဗ္ဗေ ဝေရောစနာမကာ၊
သန္ဓယိဏ္ဍာ ဗလိသေနံ၊
ရာဟုကဒ္ဒ မုပါဂမုံ။
သမယော ဒါနိ တဒ္ဒန္တေ၊
ဘိက္ခူနံ သမိတိဝနံ။

ဗလိပုတ္တာနံ၊ ကွယ်လွန်ပြီးသော ဗလိအသုရာ၏သားတို့၏။
သတဉ္စ၊ တရာသည်လည်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံ
တို့သည်။ ဝေရောစနာမကာ၊ ဝေရောစ အမည်ရှိကုန်၏။ ဝါ၊
မိခင်ခါးရိုး ရာဟု အသုရိန်၏ အမည်ကို ဆောင်ကုန်၏။ တေ၊
ထိုဝေရောစ အသုရာတို့သည်။ ဗလိသေနံ၊ ဗလိအသုရာ၏

စစ်တပ်ကို။ သန္ဓေယှိတွာ၊ ချပ်မိန်ညိုဖွဲ့၍။ ရာဟုဘဒ္ဒ၊ ရာဟု
 အသုရိန်ထံသို့။- “တေ၊ သင်အား။ ဘဒ္ဒ၊ ကောင်းခြင်း
 မင်္ဂလာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။
 တေ၊ သင်အား။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ သမိတိံ ဝနံ၊
 စည်းဝေးရာ မဟာဝုန်ဘောအုပ်သို့။ သမယော၊ ချဉ်းကပ်
 ဖူးမြင်ခြင်းငှာ အခါပါတည်း”။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ ဥပါဂမုံ၊
 ချဉ်းကပ်ကုန်ပြီ။

အထက်နတ်များ

၃၅။ အာပေါစ ဒေဝါ ပထဝီ၊
 တေဇော ဝါယော တဒါဂမုံ။
 ဝရုဏာ ဝါရဏာ ဒေဝါ၊
 သောမောစ ယသသာသဟ။

‘အာပေါစဒေဝါ၊ အာပေါနတ်တို့သည်၎င်း။ ပထဝီ၊
 ပထဝီနတ်တို့သည်၎င်း။ တေဇော၊ တေဇောနတ်တို့သည်၎င်း။
 ဝါယော၊ ဝါယောနတ်တို့သည်၎င်း။ ဝရုဏာ၊ ဝရုဏာ နတ်
 တို့သည်၎င်း။ ဝါရဏာဒေဝါ၊ ဝါရဏာ နတ်တို့သည်၎င်း။
 သောမောစ၊ သောမနတ်သည်၎င်း။ ယသသာ၊ ယသမည်
 သော နတ်နှင့်။ သဟ၊ အတူတကွ။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ တံ၊
 ထိုမဟာဝုန်ဘောအုပ်သို့။ အာဂမုံ၊ ရောက်လာကုန်ပြီ။

[အာပေါစသောကသိုဏ်း ဥပစာရဈာန်ဖြင့် နတ်ဖြစ်သူကို
 အာပေါစသည် ခေါ်ကုန်၏။]

၃၆။ မေတ္တာ ကရုဏာ ကာယိကာ၊
 အာဂုံ ဒေဝါ ယသဿိနော။
 ဒသေတေ ဒသဓာ ကာယာ၊
 သဗ္ဗေ နာနတ္တ ဝဏ္ဏိနော။

၃၇။ ဣဒ္ဓိမန္တော၊....လ....၊သမိတိ° ဝနံ။

မေတ္တာ ကရုဏာ ကာယိကာ၊ မေတ္တာနတ်၊ ကရုဏာ
 နတ် ဖြစ်ကုန်သော။ ယသဿိနော၊ များသော အခြံအရံ
 ရှိကုန်သော။ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ အာဂုံ၊ ရောက်လာကုန်
 ပြီ။ တေဒသကာယာ၊ ဤအာပေါအစ ကရုဏာအဆုံး
 ဆယ်မျိုးပြားသောနတ်တို့သည်။ ဒသဓာ၊ ဆယ်မျိုး အပြား
 အားဖြင့်။ အာဂတာ၊ ရောက်လာကုန်ပြီ။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံ
 တို့သည်။ နာနတ္တဝဏ္ဏိနော၊ အထူးထူးသော အဆင်း
 ရှိကုန်၏။

ဣဒ္ဓိမန္တော၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိကုန်၏။....လ....၊ ရောက်လာ
 ကုန်ပြီ။

၃၈။ ဝေဏ္ဍုဒေဝါ သဟလိစ၊
 အသမာစ ဒုဝေ ယမာ။
 စန္ဒယူပနိသာ ဒေဝေါ၊
 စန္ဒမာဂုံ ပုရေက္ခတော။

ဝေဏ္ဍုဒေဝါ၊ ဝေဏ္ဍုမည်သောနတ်တို့သည်၎င်း။ သဟ-
 လိစ၊ သဟလိမည်သောနတ်တို့သည်၎င်း။ အသမာစ၊ အသမ
 မည်သော နတ်တို့သည်၎င်း။ ဒုဝေ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော။
 ယမာ၊ ယမကနတ်တို့သည်၎င်း။ အာဂုံ၊ ရောက်လာကုန်ပြီ။

စန္ဒယ၊ လင်္ကာ။ ဥပနိသာ၊ မှီကုန်သော။ ဒေဝါ၊ နတ်တို့
သည်။ စန္ဒ၊ လင်္ကာ။ ပုရကုတ္တာ၊ ရှေ့သွားပြု၍။ အာဂုံ၊
ရောက်လာကုန်ပြီ။

၃၉။ သူရိယဿ၊ ပနိသာ ဒေဝါ၊
သူရိယမာဂုံ ပုရကုတ္တာ။
နက္ခတ္တာနိ ပုရကုတ္တာ၊
အာဂုံ မန္တဝလာဟကာ။

သူရိယဿ၊ နေကို။ ဥပနိသာ၊ မှီကုန်သော။ (နက္ခတ္တာနိ၊
နက္ခတ်တို့ကို။ ဥပနိသာ၊ မှီကုန်သော) ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။
သူရိယံ၊ နေကို။ ပုရကုတ္တာ၊ ရှေ့သွားပြု၍။ နက္ခတ္တာနိ၊
နက္ခတ်တို့ကို။ ပုရကုတ္တာ၊ ရှေ့သွားပြု၍။ အာဂုံ၊ ရောက်လာ
ကုန်ပြီ။ မန္တဝလာဟကာ၊ လေနတ်၊ တိမ်နတ်၊ အပူနတ်ဟူသော
ဝလာဟကနတ်တို့သည်။ အာဂုံ၊ ရောက်လာကုန်ပြီ။

[မိုးနတ်ကား ပဇ္ဇာနတ်နှင့်တူသောကြောင့် ဤ၌ မဆို။]

၄၀။ ဝသုနံ ဝါသဝေါ ယေဋ္ဌော၊
သက္ကော ပါဂါပုရိန္ဒဒေါ။
ဒသတေ ဒသခာကာယာ၊
သဗ္ဗေနာနတ္ထ ဝဏ္ဏိနော။

၄၁။ ဣဒ္ဓိမန္တော၊....လ....၊ သမိတိံ ဝနံ။

ဝသုနံ၊ ဝသုမည်သောနတ်မျိုးတို့၏။ ယေဋ္ဌော၊ အကြီး
အခေါင် ခေါင်ဆောင်ဖြစ်သော။ ဝါသဝေါ၊ ဝါသဝမည်
သော။ ပုရိန္ဒဒေါ၊ အလှူလက်ဦး ပေးလှူဘူးသော။ သက္ကောပိ၊
သိကြားမင်းသည်လည်း။ အာဂါ၊ ရောက်လာပြီ။ တေ-

ဒသိကာယာ၊ ဤဝဏ္ဏုအစ သက္ကအဆုံးရှိသော ဆယ်မျိုး
 ပြားသော နတ်တို့သည်။ ဒသဓာ၊ ဆယ်မျိုး အပြားအားဖြင့်။
 အာဂတာ၊ ရောက်လာကုန်ပြီ။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံတို့သည်။
 နာနတ္တဝဏ္ဏိနော၊ အထူးထူးသောအဆင်း ရှိကုန်၏။
 ဣဒ္ဓိမန္တော၊ ကြီးသောတန်ခိုး ရှိကုန်၏။....လ....၊ ရောက်
 လာကုန်ပြီ။

၄၂။ အထာဂုံ သဟဘူဒေဝါ၊
 ဇလမဂ္ဂိသိခါရိဝ။
 အရိဋ္ဌကာစ ရောဇာစ၊
 ဥမ္မာပုပ္ဖ နိဘာသိနော။

အထ၊ ထိုမှတစ်ပါး။ သဟဘူဒေဝါ၊ သဟဘူနတ်တို့သည်။
 အဂ္ဂိသိခါရိဝ၊ မီးလျှံတို့ကဲ့သို့။ ဇလံ၊ တောက်ပကုန်သည်
 ဖြစ်၍။ အာဂုံ၊ ရောက်လာကုန်ပြီ။ အရိဋ္ဌကာစ၊ အရိဋ္ဌက
 မည်သော နတ်တို့သည်၎င်း။ ရောဇာစ၊ ရောဇမည်သော
 နတ်တို့သည်၎င်း။ ဥမ္မာပုပ္ဖနိဘာသိနော၊ အောက်မဲညိုပန်း
 အဆင်း ကိုယ်ရောင်လင်းသောကြောင့် ဥမာပုပ္ဖဒေဝအမည်ကို
 ခံယူကုန်လျက်။ အာဂုံ၊ ရောက်လာကုန်ပြီ။

[ဥမာ-ဟူ၍လည်း ရှိ၏။]

၄၃။ ဝရုဏာ သဟဓမ္မာစ၊
 အစ္စုတာစ အနေဇကာ၊
 သူလေယျ ရုစိရာ အာဂုံ၊
 အာဂုံ ဝါသဝနေသိနော။

၄၄။ ဒသေတေဒသဓာ၊....လ....၊ သမိတိံ ဝနံ။

ဝရုဏာ၊ ဝရုဏနတ်တို့သည်၎င်း။ သဟဓမ္မာစ၊ သဟဓမ္မ
 နတ်တို့သည်၎င်း။ အစ္စုတာစ၊ အစ္စုတနတ်တို့သည်၎င်း။
 အနေဇကော၊ အနေဇကနတ်တို့သည်၎င်း။ သူလေယျရုစိရာ၊
 သူလေယျနတ်၊ ရုစိရနတ်တို့သည်၎င်း။ အာဂုံ၊ ရောက်လာ
 ကုန်ပြီ။ ဝါသဝနေသိနော၊ ဝါသဝနေသိ နတ်တို့သည်၎င်း။
 အာဂုံ၊ ရောက်လာကုန်ပြီ။

ဒေတဒသကာယာ၊ ဤသဟဘူအစ ဝါသဝနေသိအဆုံး
 ရှိသော ဆယ်မျိုးပြားသောနတ်တို့သည်။ ဒသဓာ၊ ဆယ်မျိုး
 အပြားအားဖြင့်။ အဂတာ၊ ရောက်လာကုန်ပြီ။ သဗ္ဗေ၊
 အလုံးစုံတို့သည်။ နာနတ္ထဝဏ္ဏိနော၊ အထူးထူးသောအဆင်း
 ရှိကုန်၏။ ဣဒ္ဓိမန္တော၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိကုန်၏။ ...လ....၊ ရောက်
 လာကုန်ပြီ။

၄၅။ သမာနာ မဟာသမာနာ၊
 မာနုသာ မာနုသုတ္တမ။
 ခိဉ္ဇာ ပဒေါသိကာ အာဂုံ၊
 အာဂုံ မနော ပဒေါသိကာ။

သမာနာ၊ သမာနနတ်တို့သည်၎င်း။ မဟာသမာနာ၊
 မဟာသမာန နတ်တို့သည်၎င်း။ မာနုသာ၊ မာနုသာနတ်တို့
 သည်၎င်း။ မာနုသုတ္တမာ၊ မာနုသုတ္တမ နတ်တို့သည်၎င်း။
 ခိဉ္ဇာပဒေါသိကာ၊ ခိဉ္ဇာပဒေါသိကနတ်တို့သည်၎င်း။ အာဂုံ၊
 ရောက်လာကုန်ပြီ။ မနောပဒေါသိကာ၊ မနောပဒေါသိက
 နတ်တို့သည်၎င်း။ အာဂုံ၊ ရောက်လာကုန်ပြီ။

၄၆။ အထာဂုံ ဟရယော ဒေဝါ၊
ယေစ လောဟိတဝါသိနော။
ပါရဂါ မဟာပါရဂါ၊
အာဂုံ ဒေဝါ ယသသိနော။

၄၇။ ဒသေတေ ဒသဓာ၊....လ....၊ သမိတိံ ဝနံ။

အထ၊ ထိုမှဘပီး။ ဟရယောဒေဝါ၊ ဟရိမည်သောနတ်
တို့သည်၎င်း။ လောဟိတဝါသိနော ယေစ၊လောဟိတဝါသိ
နတ်တို့သည်၎င်း။ အာဂုံ၊ ရောက်လာကုန်ပြီ။ ပါရဂါ၊
ပါရဂ နတ်တို့သည်၎င်း။ မဟာပါရဂါ၊ မဟာပါရဂ
နတ်တို့သည်၎င်း။ ယသသိနော ဒေဝါ၊ များသော အခြံ
အရံရှိသောနတ်တို့သည်။ အာဂုံ၊ ရောက်လာကုန်ပြီ။

ဘေဒသကာယာ၊ ဤသမာန အစ မဟာပါရဂ
အဆုံးရှိသော ဆယ်မျိုးပြားသော နတ်တို့သည်။ ဒသဓာ၊....
လ....၊ရောက်လာကုန်ပြီ။

၄၈။ သုက္ကာ၊ ကရမ္ဘာ အရုဏာ၊
အာဂုံ ဝေဃနသာ သဟ။
ဩဒါတ ဝယျာ ပါမောက္ခာ၊
အာဂုံ ဒေဝါ ဝိစက္ခဏာ။

သုက္ကာ၊ သုက္ကနတ်တို့သည်၎င်း။ ကရမ္ဘာ၊ ကရမ္ဘနတ်တို့
သည်၎င်း။ အရုဏာ၊ အရုဏနတ်တို့သည်၎င်း။ ဝေဃ-
နသာ၊ ဝေဃနသနတ်တို့သည်၎င်း။ သဟ၊ အတူတကွ။
အာဂုံ၊ ရောက်လာကုန်ပြီ။ ဩဒါတဝယျာပါမောက္ခာ၊
ဩဒါတဝယျမည်သော နတ်မှူးတို့သည်၎င်း။ ဝိစက္ခဏာ-

ဒေဝါ၊ ဝိစက္ခဏမည်သော နတ်တို့သည်၎င်း။ အာဂုံ၊ ရောက်
လာကုန်ပြီ။

၄၉။ သဒါမတ္တာ ဟာရဂဇာ၊
မိဿကာစ ယသဿိနော။
ထနယံ အာဂ ပဇ္ဇေန္နော၊
ယော ဒိသာ အဘိဝဿတိ။

၅၀။ ဒသေတေ ဒသဓော၊...လ...။ သမိတိံ ဝနံ။
သဒါမတ္တာ၊ သဒါမတ္တနတ်တို့သည်၎င်း။ ဟာရဂဇာ၊
ဟာရဂဇနတ်တို့သည်၎င်း။ ယသဿိနော၊ များသော အခြံ
အရံရှိကုန်သော။ မိဿကာစ၊ မိဿက နတ်တို့သည်၎င်း။
အာဂုံ၊ ရောက်လာကုန်ပြီ။ ပဇ္ဇေန္နော၊ ပဇ္ဇေန္နနတ်မင်းသည်။
ထနယံ၊ မိုဃ်းချုန်းလျက်။ အာဂ၊ ရောက်လာပြီ။
ယော၊ ယင်းပဇ္ဇေန္နနတ်မင်းသည်။ ဒိသာ၊ ထိုထိုသွားရာ
ရောက်ရာအရပ်တို့၌။ အဘိဝဿတိ၊ မိုဃ်းရွာ၏။

တေဒသကာယာ၊ ဤသုက္ကအစ ပဇ္ဇေန္န အဆုံးရှိသော
ဆယ်မျိုးပြားသောနတ်တို့သည်။ ဒသဓော၊...လ...။ ရောက်
လာကုန်ပြီ။

၅၁။ ခေမိယာ တုသိတာ ယာမာ၊
ကဋ္ဌကာစ ယသဿိနော။
လမ္ဘိဘကာ လာမသေဋ္ဌာ၊
ဇောတိနာမာစ အာသဝါ။
နိမ္မာနရတိနော အာဂုံ၊
အထာဂုံ ပရနိမ္မိတာ။

၅၂။ ဒသေတေ ဒသဓော၊...လ...။ သမိတိံ ဝနံ။

ဇေမိယာ၊ ဇေမိယ နတ်တို့သည်၎င်း။ တုသိတာ၊ တုသိတာဘုံ၏နတ်တို့သည်၎င်း။ ယာမာ၊ ယာမာဘုံ၏နတ်တို့သည်၎င်း။ ကံဋ္ဌကာစ ယသဿိနော၊ များသောအခြံအရံရှိသော ကဋ္ဌကနတ်တို့သည်၎င်း။ လမ္ဗိဘကာ၊ လမ္ဗိတက နတ်တို့သည်၎င်း။ လာမသေဋ္ဌာ၊ လာမသေဋ္ဌ နတ်တို့သည်၎င်း။ ဇောတိနာမာစ၊ ဇောတိမည်သော နတ်တို့သည်၎င်း။ အာသဝါ၊ အာသာနတ်၊ အာသဝနတ်၊ နှစ်မည်ရ နတ်တို့သည်၎င်း။ နိမ္မာနရတိနော၊ နိမ္မာနရတိဘုံ၏ နတ်တို့သည်၎င်း။ အာဂုံ၊ ရောက်လာကုန်ပြီ။ အုထ၊ ထိုမှတစ်ပါး၊ ပရနိမ္မိတာ၊ ပရနိမ္မိတဘုံ၏ နတ်တို့သည်လည်း။ အာဂုံ၊ ရောက်လာကုန်ပြီ။

ဘောဒသ ကာယာ၊ ဤဇေမိယအစ ပရနိမ္မိတ အဆုံးရှိသော ဆယ်မျိုးပြားသော နတ်တို့သည်။ ဒသဓာ၊...လ...၊ ရောက်လာကုန်ပြီ။

၅၃။ သဋ္ဌေတေ ဒေဝနိကာယာ၊
သဗ္ဗေ နာနတ္ထဝဏ္ဏိနော။
နာမ နန္ဒယေန အာဂစ္ဆုံ၊
ယေစညေ သဒိသာ သဟ။

သဋ္ဌိ၊ ခြောက်ကြိမ်၊ ဒသ၊ ခြောက်ကျိပ်မျှသော။ တေ-ဒေဝနိကာယာ၊ ဤအာပေါနတ်စသော နတ်အပေါင်းတို့သည်။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကိုသည်။ နာနတ္ထဝဏ္ဏိနော၊ အထူးထူးသောအဆင်း ရှိကုန်၏။ နာမနန္ဒယေန၊ အမည်အားလျော်သော အမည်အတို့ အစုဖြင့်။ အာဂစ္ဆုံ၊ ရောက်လာ

ကုန်ပြီ။ အည၊ ဤစကြဝဠာနေ ခြောက်ကျိပ်မှတပါး
 ကုန်သော။ ယေစ၊ အကြင် ကြွင်းစကြဝဠာနေ
 ခြောက်ကျိပ် ခြောက်ကျိပ်တို့သည်လည်း။ သဒိသာ၊ အဆင်း
 တူ၊ အမည်တူ အားလုံးတူကုန်၏။ တေပိ၊ ထိုနတ်တို့သည်
 လည်း။ အာဂစ္ဆံ၊ ရောက်လာကုန်ပြီ။

[စကြဝဠာ တသောင်းလုံးနတ်တို့ကို တပုဒ်တည်းဖြင့်
 ပေါင်းသည်။]

၅၄။ ပဝုဠဇာတိ မခိလံ၊
 ဩဃတိဏ္ဏ မနာသဝံ။
 ဒက္ခေမောဃ တရံ နာဂံ၊
 စန္ဒံ အသိတာတိဂံ။

ပဝုဠဇာတိံ၊ ကင်းကွာပြီးသော ပဋိသန္ဓေရှိတော်မူ
 သော။ အခိလံ၊ ရာဂစသော ငြောင့်တံသင်း ကင်းတော်
 မူသော။ ဩဃတိဏ္ဏံ၊ လေးပါးသော ဩဃကို လှန်မြောက်
 တော်မူသော။ အနာသဝံ၊ အာသဝလေးပါး မရှိသော။
 ဩဃတရံ၊ လေးပါးသော ဩဃကို ကူးမြောက်တော်
 မူသော။ နာဂံ၊ မကောင်းမှုမပြုသော။ အသိတာတိဂံ၊ မည်း
 ညစ်သည် အဖြစ်မှ လှန်မြောက်သော။ စန္ဒံ၊ လမင်းကဲ့သို့
 အသရေဖြင့် တင့်တယ်တော်မူသော။ ဒသဗလဉ္စ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားကိုလည်း။ ဒက္ခေမ၊ ဖူးမျှော်ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့
 သောအကျိုးငှာ ရောက်လာကုန်၏။

ဗြဟ္မာကြီးများ

၅၅။ သုဗြဟ္မာ ပရမတ္ထောစ၊
ပုတ္တာ ဣဒ္ဓိမတော သဟ။
သနက္ခမာရော တိဿောစ၊
သောပါဂါ သမိတိံ ဝနံ။

သုဗြဟ္မာ၊ သုဗြဟ္မာ မည်သော ဗြဟ္မာသည်၎င်း။
ပရမတ္ထောစ၊ ပရမတ္ထမည်သော ဗြဟ္မာသည်၎င်း၊ ဣဒ္ဓိ-
မတော၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိသော မြတ်စွာဘုရား၏။ ပုတ္တာ၊
သားတော်ဖြစ်ကုန်သော။ ဧတေ၊ ဤအရိယာဖြစ်သော
ဗြဟ္မာနှစ်ဦးတို့သည်။ သဟ၊ အဘူတက္ခ။ အဘုံ၊ ရောက်လာ
ကုန်ပြီ။ သနက္ခမာရော၊ သနက္ခမာရ ဗြဟ္မာသည်၎င်း။
တိဿောစ၊ တိဿဗြဟ္မာသည်၎င်း။ သောပါ၊ ထိုပုထုဇဉ်
ဗြဟ္မာနှစ်ဦးသည်လည်း။ သမိတိံ ဝနံ၊ မည်းဝေးရာတော
အုပ်သို့။ အာဂါ၊ ရောက်လာကုန်ပြီ။

သနံ-ရှေးအခါ၌+ကုမာရ-သတို့သားငယ် - ဈာန်ရ၍
ဗြဟ္မာဖြစ်သောကြောင့် သနက္ခမာရမည်၏။ တိဿဗြဟ္မာ
သည် သိရီဓမ္မာသောကမင်းကြီး လက်ထက်၌ အရှင်
မောဂ္ဂလိ ပုတ္တတိဿ-ဖြစ်၏။]

၅၆။ သဟဿံ ဗြဟ္မလောကာနံ၊
မဟာဗြဟ္မာ ဘိတိဋ္ဌတိ။
ဥပပန္နော ဇုတိမန္တော၊
ဘိဿွာကာယော ယသဿိ သော။

ပြဟ္မာလောကာနံ၊ စကြဝဠာ တထေသင်းကို လက်
 ချောင်းတို့ဖြင့် အရောင်လင်းစေနိုင်သော မဟာပြဟ္မာကြီး
 တို့၏။ သဟဿံ၊ တထေသင်သည်။ အာဂတံ၊ ရောက်လာပြီ။
 သောမဟာပြဟ္မာ။ ထိုမဟာပြဟ္မာ တဦးတဦးသည်။ အဘိ-
 တိဋ္ဌတံ၊ တပါးသောပြဟ္မာတို့ကို ဝဏ္ဏ၊ ယသ၊ အာယုဖြင့်
 လှမ်းမိုး၍ တည်နိုင်၏။ ဥပပန္နော၊ ပြဟ္မာလောက၌ ဖြစ်၏။
 ဇုတိမန္တော၊ ကြီးသောအနုဘော် ရှိ၏။ ဘိသ္မာကာယော၊
 ကြီးကျယ်သောကိုယ် ရှိ၏။ ဝါ၊ မဂခဂါမခေတ် နှစ်ခုသုံးခုမျှ
 အတ္တဘော ရှိ၏။ ယသဿိ၊ အတ္တဘော ကြက်သရေ ရှိ၏။

၅၇။ ဒသေတ္ထ ဣဿရာ အာဂုံ၊
 ပစ္စေက ဝသဝတ္တိနော။
 တေသဉ္စ မဇ္ဈတော အာဂ၊
 ဟရိတော ပရိဝါရိတော။

တ္ထေ၊ ဤပြဟ္မာတထေသင်၌။ ပစ္စေက ဝသဝတ္တိနော၊ အသီး
 သီး မိမိအလိုသို့ လိုက်စေနိုင်ကုန်သော။ ဒသ၊ တကျိပ်
 ကုန်သော။ ဣဿရာ၊ အစိုးတရ မဟာပြဟ္မာကြီးတို့သည်။
 အာဂုံ၊ ရောက်လာကုန်ပြီ။ တေသဉ္စ၊ ထိုပြဟ္မာကြီးတို့၏
 လည်း။ မဇ္ဈတော၊ အလယ်၌။ ဟရိတော၊ ဟရိတပြဟ္မာ
 သည်။ ပရိဝါရိတော၊ ပြဟ္မာတသိန်းခြံရံလျက်။ အာဂ၊
 ရောက်လာပြီ။

မာရိနတ်နှောက်ရှက်ပုံ

၅၈။ တေ စ သဗ္ဗေ အဘိက္ကန္တေ၊
 သဏ္ဍန္ဓေဒေဝေ သပြဟ္မကေ။

မာရသေနာ အဘိက္ကာမိ၊
ပဿ ကဏ္ဍဿ မန္ဒိယံ။

အဘိက္ကန္တေ၊ အစည်းအဝေးသို့ ရှေ့ရ လာရောက်ကုန်
သော။ သဏ္ဍန္ဒဒေဝေ၊ သိကြားမင်း ကြီးမှူး၍ လာသော
နတ်အပေါင်းလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ သဗြဟ္မကေ၊ ဟရိတ
ဗြဟ္မာမင်း ကြီးမှူး၍လာသော ဗြဟ္မာအပေါင်းလည်း ဖြစ်ကုန်
သော။ တေစသဗ္ဗေ၊ ထိုအလုံးစုံသော နတ်ဗြဟ္မာတို့သို့
လည်း။ မာရသေနာ၊ မာရ်နတ်စစ်သည် အပေါင်းသည်။
အဘိက္ကာမိ၊ ရှေ့ရစစ်ချီ၍တက်လာပြီ။ ကဏ္ဍဿ၊ မည်းညစ်
ယုတ်မာသော မာရ်နတ်၏။ မန္ဒိယံ၊ မိုက်မဲသည် အဖြစ်ကို။
ပဿ၊ ကြည့်ရှုလော့။

၅၉။ ဧဝ ဂဏ္ဍထ ဗန္ဓထ၊
ရာဂေန ဗဒ္ဓမတ္ထု ဝေါ။
သမန္တာ ပရိဝါရေထ၊
မာဝေါ မုဉ္ဇိတ္ထ ကောစိ နံ။

ဟေ၊ အချင်းတို့။ ဧဝ၊ လာကြကုန်လော့။ ဂဏ္ဍထ၊
ဖမ်းကြကုန်လော့။ ဗန္ဓထ၊ တုပ်နှောင်ကြကုန်လော့။ ဣဒံ-
ဒေဝမဏ္ဍလံ၊ ဤနတ်ဗြဟ္မာအဝန်းသည်။ ဝေါ၊ သင်တို့၏။
ရာဂေန၊ ရာဂကျော့ကွင်းဖြင့်။ ဗဒ္ဓံ၊ တုပ်နှောင်အပ်၊ ဖွဲ့ချည်
အပ်သည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်း
ကျင်မှ။ ပရိဝါရေထ၊ ဝိုင်းကြကုန်လော့။ ဝေါ၊ သင်တို့တို့။
ကောစိ၊ တယောက်၊ တယောက်သည်လည်း။ နံ၊ ထိုနတ်၊

ထို့ပြင်ဟော တဦးတယောက်ကို။ မာမုနိတ္ထ၊ မလတံနှင့်။ ဝါ၊
မလုတ်စေနှင့်။

၆၀။ ဣတိ တတ္ထ မဟာသေနော၊
ကဏှော သေနံ အပေသယံ။
ပါဏိနာ တလ မာဟစ္စ၊
သရံ ကတ္တာန ဘေရဝံ။

ဣတိ၊ ဤသို့။ တတ္ထ၊ ထိုနတ်ပြဟောတို့၏ အစည်းအဝေး
ဟူသော မဟာသမယကြီး၌။ မဟာသေနော၊ များသောစစ်
သည်ရှိသော။ ကဏှော၊ သဘောထားမည်းသော မာရ်နတ်
သည်။ သေနံ၊ မာရ်နတ်စစ်သည်အပေါင်းကို။ အပေသယံ၊
စေလွှတ်ပြီ။ ဝါ၊ အရာမဟုတ်သည်၌ အကျိုးမဲ့ ပြုစိမ့်သော
ငှာ အားထုတ်ပြီ။ ပါဏိနာ၊ လက်ဖြင့်။ တလံ၊ မြေအပြင်ကို။
အာဟစ္စ၊ ရိုက်ပုတ်၍၊ ဘေရဝံ၊ ကြောက်ရွယ်ကောင်းသော။
သရံ၊ အသံကို။ ကတ္တာန၊ ပြု၍။ အပေသယံ၊ စေ
လွှတ်ပြီ။

[တရားနာရ၍ ရာဂကင်းသဖြင့် ရဟန္တာဖြစ်သူကို ရာဂ
ကျော့ကင်းဖြင့် နှောင်ဖွဲ့ရမည်ဟု အမိန့်ပေးခြင်းသည် အ
ဘယ်မှာ ဖွဲ့နိုင်အံ့နည်း။ ထို့ကြောင့် အရာမဟုတ်သည်၌
အကျိုးမဲ့ပြုစိမ့်သောငှာ-ဟု ဆိုသည်။]

၆၁။ ယထာ ပါဝုဿကော မေဃော၊
ထနယန္တော သဝိဇ္ဇာကော။
တဒါ သော ပစ္စုဒါဝတ္တိ၊
သင်္ကံဒော အသယံဝသေ။

ထန်ယန္တော၊ အကြိမ်ကြိမ် ထစ်ချုန်းသော။ သဝိဇ္ဇာ-
ကော၊ လျှပ်စစ်နှင့်တကွသော။ ပါဝုဿကော၊ ပြင်းထန်စွာ
ရွာသွန်းသော။ မေယောယထာ၊ မိုးဗန်းကြီးကဲ့သို့။ သရံ၊
ကြောက်တုန်လှုပ်စွာ ကြိမ်းဝါးသံကို။ ဝဇ္ဇန္တော၊ ကြိမ်းဝါး
လျက်။ အပေသယံ၊ စေလွှတ်ပြီ။ တဒါ၊ ထိုစေလွှတ်ပြီးသော
အခါ၌။ သော၊ ထိုမာရ်နတ်သည်။ အသယံဝသေ၊ မိမိအလို
အတိုင်းမဖြစ်သည်တို့ကို။ ဝါ၊ မိမိလိုတိုင်းဖြစ်အောင် မတတ်
နိုင်သောကြောင့်။ သင်္ကုဒ္ဒော၊ ပြင်းစွာ အမျက်ထွက်သည်
ဖြစ်၍ ပစ္စုဒါဝတ္တိ၊ ဆုတ်ခွာသောအား ပြန်သွားလေ၏။

[မာရ်နတ်ဓမ္မန္တရာယ်ပြုသည်ကို ဘုရားရှင်သိ၍ မာရ်နတ်
ပြုသောအဆင်းတို့ကို၎င်း၊ ကြိမ်းဝါးသော အသံတို့ကို၎င်း
တရားနာသောနတ်ဗြဟ္မာတို့ မမြင်အောင်၊ မကြားအောင်
အဓိဋ္ဌာန်တော်မူသည်။ ထို့ကြောင့် ပရိဘာတ် မလှုပ်ရှား
သဖြင့် မာရ်နတ် စိတ်ပျက်ရရှာသည်။]

၆၂။ တဉ္စသဗ္ဗံ အဘိညာယ၊
ဝဝတ္ထိတုန္န စက္ခုမာ။
တတော အ မန္တယိသတ္ထာ၊
သာဝကေ သာသနေရတေ။
မာရေသေနာ အဘိက္ကန္တာ၊
တေ ဝိဇာနာယ ဘိက္ခဝေါ။

စက္ခုမာ၊ စက္ခုငါးပါး ရှိတော်မူသော။ သတ္ထာ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်။ တဉ္စသဗ္ဗံ၊ ထိုမာရ်နတ် ပြန်ပြေးပုံ
အလုံးစုံကို။ အဘိညာယ၊ သိ၍။ ဝဝတ္ထိတုန္န၊ မျက်မှောက်
ပိုင်းခြား၍။ တတော၊ ထိုအခါ၌။ သာသနေရတေ၊ သိက္ခာ

သုံးရပ် သာသနာမြတ်၌ မွေ့လျော်ကုန်ရှေး သာဝ
 ကေ၊ တပည့်သာဝကတို့ကို။ အာမန္တယံ၊ သိစေတော်မူ
 ပြီ။ ဘိက္ခုဝေ၊ ချစ်သားရဟန်းတို့။ မာရသေနာ၊ မာရ်နတ်
 စစ်သည်အပေါင်းတို့သည်။ အဘိက္ကန္တာ၊ ရှေးရှုလာကုန်ပြီ။
 တေ၊ ထိုမာရ်နတ်စစ်သည် အပေါင်းတို့ကို။ ဝိဇာနာထ၊
 လျော်စွာသိကြကုန်လော့။ ဝါ၊ ဖလသမာပတ်ဝင်စားကာ
 နေကြကုန်လော့။ ဣတိအာမန္တယံ၊ ဤသို့ သိစေတော်
 မူပြီ။

၆၃။ တေစ အာတပ္ပ မကရုံ၊
 သုတ္တာ ဗုဒ္ဓဿ သာသနံ။
 ဝိတရာဂေဟိ မက္ကာမံ၊
 နေသံ လောမာပိ ဣဉ္ဇယံ။

တေစ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်လည်း။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏။ သာသနံ၊ မိန့်ခွန်းဘော်ကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။
 အာတပ္ပံ၊ အားထုတ်ခြင်းကို။ အကရုံ၊ ပြုကုန်ပြီ။ ဝိတရာ
 ဂေဟိ၊ ရာဂကင်းသော ရဟန္တတို့မှ၊ မက္ကာမံ၊ ဖဲသွား
 ကုန်ပြီ။ ဝါ၊ မာရ်နတ်နှင့်တကွ မာရ်နတ်စစ်သည်တို့သည်
 ဝေးရာသို့ ဖဲသွားကုန်ပြီ။ နေသံ၊ ထိုရာဂကင်းသော အရိယာ
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ လောမာပိ၊ တပင်မျှသော မွေးညှင်းတို့သည်
 လည်း။ ဣဉ္ဇယံ၊ မလှုပ်ရှားကုန်။

မာရ်နတ်ဆိုသော ဂါထာ

၆၄။ သဗ္ဗေ ဝိဇိတသင်္ဂါမာ၊
 ဘယာတိတာ ယသသိနော။

မောဒန္တိ သဟဘူဘေဟိ၊

သာဝကာ တေ ဇနေသုတာတိ။

ဘောန္တော၊ အချင်းတို့။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံသော အရိယာ
ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဝိဇိဘသင်္ဂါမာ၊ အောင်ပြီးသော စစ်ပွဲ
ရှိကုန်ပြီ။ ဘုယာတိတာ၊ ကြောက်လန့်ခြင်း ဘေးရန်ကို
လွန်မြောက်ကုန်ပြီ။ ယသသိဒနာ၊ များစွာ ကျော်စော
ခြင်း* ဂုဏ်သဘင်း ရှိကုန်ပြီ။ ဇနေသုဘာ၊ လူ့အပေါင်း၌
ထင်ရှားကုန်သော။ တေသာဝကာ၊ ထိုဘုရားရှင် တပည့်
သာဝကတို့သည်။ သဟဘူဘေဟိ၊ ဘုရားရှင် သာသနာ
တော်၌ဖြစ်သော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့နှင့်တကွ။ မောဒန္တိ၊
ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ နေထိုင်ကြကုန်၏ တကား။ ဣတိ၊
ဤသို့ မာရ်နတ်ဆို၍ ဖဲသွားလေ၏။

ဣတိ၊ ဤသို့။ မေမယာအာနန္ဒန၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာ
သည်။ ဣဒံ၊ ဤမဟာသမယသုတ်ကို။ သုဘံ၊ မျက်မှောက်တော်မူ
နာကြားအပ်ပါပြီဟု သင်္ဂါယနာတင်ပဲ့၌ လျှောက်ဆို၏။

နိဂုံး

ဤမျှဖြင့် အာဠာနာဠိယသုတ်နှင့် မဟာဓမ္မမယသုတ်
 သည် ၁၃၁၀-ပြည့်နှစ် ဒုတိယဝါဆိုလဆန်းတွင် အပြီးသို့
 ရောက်၏။ စတုဓာတုဝဝတ္တန် နည်းအရ ပထဝီနှစ်ဆယ်၊
 အာပေါတဆယ်နှစ်၊ တေဇောလေး၊ ဝါယောခြောက်
 အားဖြင့် ၄၂-ကောဋ္ဌာသ၌ အကျုံးဝင်သော ဣလပုတ္တတို့
 အတွက် ပူဇော်မြတ်နိုးအားကိုးရာ ဖြစ်စေသတည်း။

ဤမျှဖြင့် ညောင်လေးပင်မြို့ တောရကျောင်းတိုက်၌
 ပြောနားသော ပဓာနမထေရ်အဖြစ်ဖြင့် နေခိုက်တွင်
 ဆရာတော်မထေရ်မြတ် စီရင်အပ်သော မဟာဓမ္မစကြာ
 အရသာသည် ၁၃၁၀-ပြည့်နှစ်၊ တပို့တွဲလဆန်း ၈-ရက်
 စနေနေ့တွင် ပြီးဆုံးခြင်းသို့ ရောက်လေသတည်း။

ပစ္ဆိမဝေါကာရတို့၌ ၄၃-ပါးသော စိတ်တို့သည် ဝတ္ထုရုပ်
 ကို အမြဲမိ၍ ဖြစ်သကဲ့သို့ အမျိုးကောင်းသား အမျိုးကောင်း
 သမီးတို့သည် နိဗ္ဗာန်က သာသနာ့တော်မြတ်ကို အမြဲမိ၍
 ကြီးပွားကြစေကုန်သတည်း။

မဟာဓမ္မစကြာအရသာ ဤတွင်ပြီးပြီ။

ဘုရားရှင်နှစ်ထွက် မိန့်ခွန်းတော်

အဋ္ဌာန မေတ် တိက္ခဝေ၊ အန ဝကာသော၊ ယံ
ပရူပက္ကမေန တထာဂတံ ဇီဝိတာ ဝေါရောပေယျ။
အန ပက္ကမေန တိက္ခဝေ တထာဂတာ ပရိနိဗ္ဗာယန္တိ။
ဂစ္ဆထိ အနတိက္ခဝေ ယထာဝိဟာရံ။ အ ခက္ခိယာ
တိက္ခဝေ တထာဂတာ။

တိက္ခဝေ၊ ချစ်သား ရဟန်းတို့၊ ယံ၊ အကြင်
အကြောင်း၊ အကြင်အရာကြောင့်။ ပရူပက္ကမေန၊
သူတပါးလုံ့လဖြင့်။ တထာဂတံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။
ဇီဝိတာ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေမှ။ ဝေါရောပေယျ၊ ချရာ၏။ တေ၊
ဤအကြောင်းသည်။ အ ဌာနံ၊ အကြောင်းမဟုတ်။
သော၊ ဤအရာသည်။ အန ဝကာသော၊ အရာ
မဟုတ်။ တိက္ခဝေ၊ ချစ်သားရဟန်းတို့။ အန ပက္ကမေန၊
လုံ့လကင်းသဖြင့်။ တထာဂတာ၊ မြတ်စွာဘုရား
တို့သည်။ ပရိနိဗ္ဗာယန္တိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံကုန်၏။ တိက္ခဝေ၊
ချစ်သားရဟန်းတို့။ တုမေ၊ သင်တို့သည်။ ယထာ
ဝိဟာရံ၊ နေမြဲကျောင်းသို့။ ဂစ္ဆထိ၊ သွားကြကုန်
လော့။ တိက္ခဝေ၊ ချစ်သားရဟန်းတို့။ တထာဂတာ၊
မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ အခက္ခိယာ၊ စောင့်ရှောက်
အပ်သူတို့ မဟုတ်ကုန်။

